

Franske Stiiløvelser

af

L.-S. Borring,

Professor, Lærer i Frans ved det lgl. Landcabecorps, Metropolitanstolen
og Efterlagselskabets Realstole.

Femte forsøgede Udgave.

Kjøbenhavn.

Paa Forfatterens Forlag.

Vesterbro Nr. 56.

1850.

F o r t a l e.

Hvo, der har haft Leilighed til at undervise i Sprog, vil have erfaret, hvor langt der er fra Færdighed i at oversætte fra et fremmed Sprog i Modersmaalet til Færdighed i den modsatte Retning. At have strax paa rede Haand det fremmede Ord, der svarer til Udtrykket i Modersmaalet, er en nødvendig Forudsætning for at kunne tale et fremmed Sprog, men en saadan Færdighed erhverves ikke ved Oversættelse i Modersmaalet, hvorimod flittig Øvelse i at oversætte mundligt og skriftligt fra Modersmaalet til det fremmede Sprog frembyder et virksomt Middel til at naae dette Maal.

Dog vil ikke ethvert Slags Oversættelser fra Dansk aabne Adgang til Aanden i det fremmede Sprog. Oversættelse fra en sædvanlig dansk Stil vilde, som en naturlig Følge af Sprogenes Forstjelligheder, nødvendigen fremkalde Danismmer, der fun vilde fjerne fra Sprogets Aand. Til Øvelser af denne Art hører ligeledes Udarbeidelser i et fremmed Sprog over opgivne Emner, hvor ikke et bestemt Monster er for Haanden; thi Erfaring stadsfører, hvad Eftertanken lærer, at Begynderen først tænker paa Dansk, og saaledes i sin Udarbeidelse støber det fremmede Sprogs Perioder i de danske former, hvori han ubvidst har indklædt sine Tanker.

Af en ganske anden Art er derimod det Slags Øvelser i at oversætte fra Dans, hvor Stilen forud er afpasset efter det franse Sprogs Aanl, eller hvor i det mindste de idiomatiske Forhjælligheder ere udpegede, naar Sprogenes alfor afvigende Egenheder ikke tillade at forme det ene Sprog efter det andet. Det er Øvelser af en saadan Art, som denne Samling af Stiloøvelser tilbyder. Lignende Øvelser have de fleste Lærere i Frank, der have udgivet Lærebøger i deres Fag, anbefalet til Brug ved Skoleundervisningen. Saadanne haves f. Ex. i den tydste Litteratur af Franceson, Professor i Frank ved Universitetet i Berlin, af Mozin, Orel, Débonale, Hirzel, Roquette, Sanguin, Saigey, Fring, Gérard, Hölder, Isé, Leuchsenring, Rammstein, Seyerlin, de Taillez, Starschedel, Weckers, Töllin, Jacob, Hosge, Trögel, o. fl. Det var ligeledes i Erfjendelse af den praktiske Nyte af dette Slags Stiloøvelser, at Undervisningsraadet ved det kongelige Landcadetcorps, 1832, overdrog mig at udarbeide en Samling af saadan Stile, passende til det for Landcadetacademietz Clever bestemte Cursus i Frank.

Den tredie Udgave af denne Stilebog blev forsøgt med en Samling af Øvelser, bestemte til at indvø Ordens Boningsformer. Ved Udarbejdelsen af dette forberedende Afsnit har jeg bestandig haft for Øje, ikke at opfülle noget Exempel, der funde forudsætte en efterfølgende ikke gjennemgaact Regel. Tillige har jeg søgt, saavidt muligt, at bestjæltige Elevens Tankegang fun i en enkelt bestemt Retning af Gangen.

I den anden Afdeling af disse Stiloøvelser gjennemgaaes Sproglærens vanskelige Punkter, saaledes at Reglerne af Syntax forudsættes. Til hver Regel, som skal indvøs, forekommer der, saavel i det forberedende Afsnit som i denne Afdeling, 2 Stile. Bogen indeholder følgeligen et dobbelt Cursus, hvorfra det ene er bestemt til at gjennemgaaes mundligt, og det andet til ved Siden deraf at oversættes skriftligt. Ved det ene Aar

at gjennemgaae de ulige Numere mundligt og de lige Numere skriftligt, og det næste Aar at følge den omvendte Orden, sættes Læreren i Stand til, ved hvert nyt Skoleaar, at funne begyndte Stiloøvelserne i den naturlige Orden, en planmæssig Undervisning foreskriver, og uildige Spring i Undervisningen af Elevernes Sprogfundstab ville derved forebygges.

Den tredie Afdeling indeholder en Samling af forte Fortellinger og berører Prover i forskelligearter af Brevestilen. Ved at gjennemgaae dette Afsnit, repeerer Eleven paa ny en stor Deel af de i den første Afdeling omhandlede Regler, og erholder tillige Kundstab om de vedtagne brugelige Former i Handels- og Forretnings breve og andre selvstabelige Meddelelser. Af Forsatere, som have leveret udførlige Veiledninger i Øvelser henhørende under denne Afdeling, og som denne Samling sylder flere væsentlige Bidrag, anføres som de fortinligste: Philippon de la Madelaine (*manuel épistolaire*), Jaussret (*l'art épistolaire*), Biscarrat (*Manuel du style épistolaire*), Gaspari (*Manuel épistolaire*), Rees-Lestienne (*Manuel complet pour la correspondance commerciale*). Andre Forsatere, fra hvem Stykker ere saante, ere citerede paa vedkommende Steder. Enkelte af de i Samlingen optagne Breve hidrøre fra en privat ikke udgivet Breverling.

Efter Stiloøvelserne folger en Ierigraphisk Veiledning. Hensigten med denne er at forebygge de skadelige Folger af en alt for tidlig Brug af Ordbogen ved Øvelse i Stil. Eleverne begyndt almindeligen at skrive Stil, førend deres Kundstab i Sproget er bragt saa vidt, at de selv formaaet at gjøre et rigtigt Valg mellem de flere Udtryk, et Haandlexicon frembyder for de samme Ord. Som en Folge deraf, valge de som oftest det urette Ord, og om dette end siden rettes, faststiller gjerne, af flere Aarsager, det første Ord sig dybest i Hukommelsen, hvorved Elevens Adgang til Sprogets Aanl vanskeliggjores. Denne

Ansættelsen for Elevens Fremskridt ryddes af Beien ved at opgive de franske Ord i deres Grundform, saaledes som de ere anførte i en Ordbog, hvorved der tillige vindes stor Besparelse af Tid. For endvidere at kunne benytte Stiiselselserne til mundtlig Oversættelse fra Dansk til Franss, er denne lexicographiske Veileitung henvist til Slutningen af Bogen. De foran et্যvert Stykke forudstilkede Regler af Syntaxis skulle tjene til at tydeliggjøre for Eleven, hvad der tilsigtes i de Eksempler, han oversætter, og ved saaledes practisst at gennemgaae Sprogets Eigendommeligheder, vil Eleven fortroliggjøres med Samme og erholde en Styrke i at anvende sin Grammatik, som neppe nogen anden Øvelse i højere Grad formaaer at bibringe ham.

Indhold.

	Side
Hørste Afdeling, Øvelser i Orbenes Boeiningsformer	1 — 12.
Anden Afdeling, Øvelser i Anvendelsen af Sprogets	
Syntax	13 — 91.
Substantiver og Adjectiver	13 — 17.
Brug af Artiklen	17 — 27.
Brug af Pronomerne	27 — 43.
Brug af Tiderne i Indicativ	43 — 49.
Brug af Conditionnel	49 — 51.
Brug af Subjunctivet	51 — 59.
Brug af det nærværende Particip og Gerundiet ..	60 — 62.
Brug af det forbiligangne Particip	62 — 67.
Berbernes Styrelse	67 — 78.
Brug af Præpositionerne	78 — 87.
Brug af Negativerne	87 — 91.
Credie Afdeling	92—160.
Korte Fortællinger	92—119.
Breve af fortællende og beskrivende Indhold	120—148.
Handels- og Forretningsbreve	148—158.
Billetter	159—160.
Supplément	160—166.
Manières de commencer les lettres	160—162.
Manières de terminer les lettres	163—165.
Mélanges	165—166.
Ordforklaring	1—102.
Hørste Afdeling	1 — 7.
Anden Afdeling, indeholdende en Veileitung i An-	
vendelsen af Syntaxens Regler	8 — 76.
Substantiver og Adjectiver (Nr. 1—8)	8 — 12.
Brug af Artiklen (9—22)	12 — 28.
Brug af Pronomerne (23—40)	28 — 37.
Brug af Tiderne i Indicativ (41—48)	37 — 41.
Brug af Conditionnel (49—52)	42 — 44.

	Side
Brug af Subjunctiv (53—64)	44—50.
Brug af det nærv. Part. og Gerund. (65—68)	50—52.
Brug af det forbigeangne Particíp (69—74)	52—55.
Berbernes Styrelse (75—86)	56—66.
Brug af Præpositionerne (87—94)	66—73.
Brug af Negelserne (95—100)	73—76.
Tredie Afdeling.....	77—102.
Korte Fortællinger 1—28)	77—88.
Breve af fortællende og bestr. Indhold (1—11)	88—96.
Handels- og Forretningssbreve (1—19).....	96—101.
Villetter (1—10).....	101—102.

Første Afdeling.

Øvelser i Ordenes Høiningsformer.

I. *La beauté de la fleur.* *La stupidité de l'oiseau.* Les ailes de l'oiseau.

1. Rosens² Duft¹. Hyrdepigens⁴ Hat³. Fuglens Neb⁵. Skovens⁷ Træer⁶. Svalens⁹ Rede⁸. Dræets Bark¹⁰. Drnens¹² Kløser¹¹. Engens¹³ Blomster. Egnens¹⁴ Skønhed. Ungdomsmens¹⁶ Glæder¹⁵. Bygens¹⁸ Tummel¹⁷.

2. Gadens²⁰ Brede¹⁹. Havets²² Farer²¹. Arbeiderens²¹ Løn²³. Sneens²⁶ Hvidhed²⁵. Dronningens²⁷ Søster. Hovedstadens²⁹ Porte²⁸. Kjædets³¹ Lugt³⁰. Suppens³³ Smag³². Krigens³⁴ Farer. Livets³⁶ Besværigheder³⁵. Divil³⁷ er Begyndelsen³⁸ til Büsdom³⁹.

II. *La bonté du père.* *L'aspect du ciel.* *Les feuilles des arbres.*

3. Bogens² Blade¹. Jægerens⁴ Hunde³. Agerbyrkerens⁶ Ploug⁵. Bækbens⁸ Rißen⁷. Landets¹⁰ Indvaanere⁹. Lovvens¹² Broen¹¹. Soldaternes¹⁴ Geværer¹³. Børnenes¹⁶ Klæder¹⁵. Bogernes Bard¹⁷. Fyrsternes¹⁹ Diamanter¹⁸.

4. Kongens²¹ Besafing²⁰. Grevens²³ Slot²². Havens²⁵ Herre²⁴. Skibets²⁷ Master²⁶. Tjælens²⁹ Gjæller²⁸. Krisjerens³¹ Mod³⁰. Slængens³³ Gift³². Pestuelsen³⁴ af Skaberens³⁶ Bærfer³⁵. Rydelsen³⁷ af Landlivets³⁹ Behageligheder³⁸.

III. *Elle est à la cuisine.* *L'officier est à l'armée.*
Parler à l'enfant.

5. Drengen¹ er² i³ Kjælderen¹. Min Broder er i Gaarden⁵. Barnet er i Stolen⁶. Pigen er paa⁷ Markedet⁸. Præsten⁹ er i Kirken¹⁰. Min Fætter er paa Landet¹¹. Pesten¹² er i Stalden¹³. Kjøbmanden¹⁴ er paa Børsen¹⁵.

6. Min Fader er paa Posthuset¹⁶. Skorsteenseieren¹⁷ er i Skorstenen¹⁸. Proppen¹⁹ er i Flæsken²⁰. Baronen²¹ er paa Jagt²². Koerne²³ ere i Stalden²⁴. Tale til Spanieren²⁵.

Henvende sig²⁶ til Engellenderen²⁷. Ankomme²⁸ til Byen.
Svare²⁹ paa Spørgsmaalet³⁰.

IV. Il est au spectacle. Au coin de la rue. Parler aux demestiques.

7. Bonden¹ er paa Torvet². Min Ven³ er paa Bal⁴. Dres⁵ Søster er paa Concert⁵. Muurmesteren⁶ er paa Loftet⁷. Han er ved Badet⁸ i⁹ Achen¹⁰. Han er altid paa Kassehuset¹¹. Han staer¹² paa Hjørnet af Kirkegaarden¹³.

8. Duerne¹⁴ ere i Dueslaget¹⁵. Gartneren¹⁶ er i Haven¹⁷. Børnene ere paa Komedie. Skrive¹⁸ til Kjøbmændene¹⁹. Tale til Arbeiderne. Tænke²⁰ paa Bennerne. Henvende sig til Engellanderne. Bevægelse²¹ er nyttig²² for Legemet²³. Øfficererne ere i Leiren²⁴.

V. Donnez-moi de l'argent. Donnez-lui du pain. Apportez-nous de l'encre. Voici de la viande et des fruits. Voici des oiseaux.

9. Her er Mel¹. Giv mig Senne². Bring os Vand³. Her er Olie⁴, Vin⁵ og Mælk⁶. Har De Smaapenge⁷? Har De Lax⁸? Giv ham Papir⁹, Penne¹⁰ og Oblater¹¹. Bring ham Krudt¹², Hagel¹³ og Kugler¹⁴. Jeg har Bøger, Landkort¹⁵ og Kobberstikker¹⁶. Kjøbmanden har Silke¹⁷, Taft¹⁸, Fløjel¹⁹, Klæde²⁰, Lommeklæder²¹, Dametørklæder²², Schwuler²³.

10. Bring mig Kride²⁴. Her er Blyantspenne²⁵, Staalpenne²⁶ og Luff²⁷. Giv mig Vand, Sæbe²⁸ og et Haandklæde²⁹. Her er Knive³⁰ og Gæster³¹. Forpagteren³² har Høns³³, Hender³⁴, Køer, Sviin³⁵ og Faar³⁶. Gartneren har Ebler³⁷, Pærer³⁸, Kirsebær³⁹, Blommer⁴⁰, Abriskofer⁴¹, Ferskener⁴², Blomster og Kjøkkenurter⁴³. Nøsen har Torne⁴⁴.

VI. Je préfère du vin à de la bière. Il donne de l'argent à des pauvres. Il communique ses projets à des savants.

11. Han foretrækker Bøger for Bogne¹. Hun foretrækker Ebler for Pærer, Kirsebær for Blommer. Han giver Sukkerfugler² og Billeder³ til Børn, Blomster og Pynt⁴ til Damer. Jeg foretrækker Kalvekjød⁵ for Skink⁶, Tørr⁷ for Lax⁸, Brød for Rager⁹.

12. Jeg foretrækker Nødder¹⁰ for Ebler, men Moder fore-

trækker Ebler for Nødder. Han meddeleste sine Planer til Konger, Hyrster og Rige¹¹. Jeg foretrækker Fiole¹² for Roser. Han foretrækker Kjød for Kjød, Øl for Vin, Vand for Kaffe. Han giver Krudi¹³ og Geværer¹⁴ til Bønder¹⁵ og Matroser¹⁶.

VII. Elle a de bons livres. Il possède de jolies maisons.

13. Han har gode Hunde, smukke Meubler¹, store Frugthaver² og prægtige³ Skove. Giv mig godt Papir. De Danske⁴ ere brave⁵ Sømænd⁶. Kolibriterne⁷ have finaa⁸ Eg⁹ og smaa Rever. Frankrig⁹ har høvt store Helherrer¹⁰.

14. Han har troe¹¹ Benner og gode Anbefalinger¹². Han har store Haver, hvori der er smukke¹³ Blomster. Dette Barn har gode Forældre¹⁴. Ferskener¹⁵ og Abriskofer¹⁶ ere herlige¹⁷ Frugter. Min Rabo¹⁸ har talrige¹⁹ Fiender²⁰. Jeg foretrækker Vand for slet Vin. Stærke²¹ Lastragere²² bare²³ store²⁴ Kufferter²⁵ bort²⁴.

VIII. Il a beaucoup d'ensants. Il n'a pas de chevaux. Il a assez d'argent. Il a trop de bonté. Une multitude de pauvres. Il se nourrit de pommes de terre. Le jardin est entouré d'arbres. Une bouteille de vin. La ville de Copenhague. Le roi de Prusse.

15. Han har mange Bøger. Hun har ingen Børn. Han har faa¹ Benner. En Mængde Soldater. En uendelig² Mængde³ Stjerner⁴. Han har Arbeidere nok. Han har ikke for mange Penge. Et Par⁵ Handkfer⁶. Et Glas⁷ Vand. Et Pund⁸ Tobak⁹. En Javn¹⁰ Brænde¹¹. En Alen¹² Klæde¹³. En Riss¹⁴ Papir. Byen er omgivet af Vand. Storken¹⁵ nærer sig¹⁶ af Freer¹⁷ og Slanger¹⁸.

16. Han har mange Duer. Han har faa Hestie og faa Kører, men han har mange Sviin og mange Faar. En Flaske Øl. Et Glas Melf. En Skole²⁰ Kammerat²¹. Byen Amsterdam. Januar²² Maaned²³. Keiserdommet²³ Østerrig²⁴. Kongeriget²⁵ Danmark²⁶. Kongen²⁷ af Sverrig²⁸. Uglen²⁹ nærer sig af Muus³⁰. Kanarisuglen³¹ nærer sig af Hampefros³². Markegne³³ ere omgivne af Gjærder³⁴. Slottet³⁵ er omgivet af Bolde³⁶.

IX. L'éléphant est grand. La girafe est grande. L'hôte est poli. L'hôtesse est polie. Le jardinier est veuf.

La jardinière est veuve. Le voisin est heureux. La voisine est heureuse. Le tigre est cruel. La tigresse est cruelle. Le garçon est muet. La fille est muette. Le hétre est beau. La rose est belle. Ce livre. Cet homme. Cette fille.

17. Galben¹ er bitter². Mælurt³ er bitter. Hans Kjole⁴ er altfor⁵ suaver⁶. Gaten er meget smal. Drengen er opmærksom⁷. Pigen er opmærksom. Min Hat er ny⁸. Huset er nyt. Haren⁹ er et frygtsomt¹¹ Dyr¹⁰. Svampen¹² er meget poros¹³. Den store Dreng er doven¹⁴. Den lille Pige er ikke doven. Sygdommen¹⁵ er farlig¹⁶. Lasten¹⁷ er smitsom¹⁸. Pesten¹⁹ er smitsom. Gud²⁰ er et evigt²² Væsen²¹.

18. Den godgjørende²⁴ Dronning²³. Den blaae²⁶ Blouse²⁵. Alderdommen²⁷ er forsiktig²⁸. Den rummelige²⁹ Hare. Den rummelige Classe³⁰. Det krigerske³² Høf³¹. Den moderlige³⁴ Dmhed³³. Et blødt³⁶ og kvindeligt³⁷ Liv³⁵. Menseslets Sial³⁸ er udødelig³⁹. Naturhistorien⁴⁰ er lærerig⁴¹. Himmel⁴² er smuk⁴³. Naturen⁴⁴ er smuk. Denne Bonde⁴⁵ er dum⁴⁶. Denne Bondepige er dum. Denne Mand er gal⁴⁷. Denne Kone er gal. Portneren⁴⁸ er gammel⁴⁹. Portneren er gammel.

X. Le lait est blanc. La neige est blanche. Le cours est public. La discussion est publique. Le sucre est doux. La crème est douce. Le canal est long. L'histoire est longue. Le rapport est faux. La signature est fausse. Le portier est causeur. La portière est causeuse. Le génie est créateur. L'imagination est créatrice. L'homme est pécheur. La femme est pécheresse. Mon frère est mineur. Ma soeur est mineure.

19. Mit Lommeterklæde er hvidt. Huset er hvidt. Beiret¹ er tørt². Jorden³ er tør. Tilstaaelsen⁴ er aabenhjertig⁵. Svaret⁶ er aabenhjertigt. Binden⁷ er folig⁸. Morgen⁹ er folig. Aarstiden¹⁰ er regnfuld¹¹. Min Rabo er affældig¹². Din Ejendom¹³ er affældig. Denne Skif¹⁴ er græs. Denne Mode¹⁵ er græs. Denne Fortælling¹⁶ er lang¹⁷. Brevet¹⁸ er langt. Flodvandet¹⁹ er fersk²⁰. Ejeneren er løgnagtig²¹. Kokkepigen²² er løgnagtig.

20. Et virkomt²³ Liv. En flagende²⁵ Stemme²⁴. En overvættet²⁷ Høfængelighed²⁶. Her er tørt Brod og tørre Figuer²⁸. En tyrlig Dragt²⁹. Den tyrlig Nation. Den græsste Grammatik. Skuespilleren³⁰ er fortinlig³¹. Hans

Søster er Skuespillerinde. Hun er utaknemmelig³² imod³³ sin Belgjører³⁴ og sin Belgjørerinde. Det er en fortryllende⁴⁶ Musikk³⁵. Den hævnde³⁸ Lynstraale³⁷. Dandseren³⁹ er mynbig⁴⁰, men Dandserinden er umyndig⁴¹. Materens⁴⁴ stabende⁴³ Pensel⁴². Digterens⁴⁶ skabende Indbildningskraft⁴⁵.

XI. Le chien est fidèle. Les chiens sont fidèles. Le moineau est un oiseau. Les moineaux sont des oiseaux. L'or est un métal précieux. Les métaux sont lourds. Le bail est sévère. Les baux sont sévères. Ses habits sont bleus. Les verrous sont rouillés. Soyez prudents comme les serpents. Il y a des chapeaux de paille pour l'élé.

21. Løverne, Tigerne¹ og Bjørnene² ere vilde⁴ og glubende⁵ Dyr³. Gjeden⁶ er et graadigt⁷ Dyr. Illvene⁸ ere graadige Dyr. Templerne ere hellige¹⁰ Steder⁹. Grobrerne¹¹ ere ærgerrige¹². Livets Under¹³ ere mangfoldige¹⁴. Svanernes¹⁶ Halse¹⁵ ere smukke. Spanderne¹⁷ i hans¹⁸ Sto¹⁹ ere blaae²⁰. De nordlige²² Folkeslag²¹ ere alvorlige²³. De sydlige²⁴ Folkeslag ere meget lidensfæbelige²⁵. Elefanterne ere de østerlandste²⁹ Fyrsters²⁸ sædvanlige²⁷ Ridesdyr²⁶.

22. Høiene³⁰ ere frugtbare³¹. Silkehattene³² ere meget lette³³, men de ere ikke varige³⁴. Hiltahltene³⁵ ere tunge. Uglerne³⁶ ere Nat-fugle³⁷. Skodderne³⁸ for³⁹ Doren ere svage⁴⁰. Svinet⁴¹ er et smudsigt⁴² Dyr. Husdyrene⁴³ ere nyttige⁴⁴ for Mennestene. De mineraliske⁴⁵ Vandene ere hældbringende⁴⁶. Kløver⁴⁷ er en god Høde⁴⁸ for Dveget⁴⁹. Denne Landmands⁵¹ Dvægtstæle⁵⁰ ere fulde⁵² af forstjellige⁵³ Slags⁵⁴ Dveg⁵⁵. Høvre⁵⁶ er et godt Foder⁵⁷ for Hestene.

XII. Il est plus riche que son ami. Il est le plus riche de mes amis. Elle est moins belle que riche. Il est aussi riche que son voisin. Elle n'est pas si prudente que sa soeur. Henri quatre était le meilleur des rois de la France. Plus une chose et difficile, plus il est glorieux de la bien faire.

23. Philip¹, Konge af Macedonien², var en stor Mand; hans Son Alexander var større end han, men den største af alle⁸ Zeltherrer⁴ har været Napoleon. Den simple Natur er elsf-verdigere end Kunsten. De simpleste Næringsmidler⁵ ere de sunteste⁶. Hatten⁷ er den graadigste⁸ af alle Høfe. Horaret⁹ er den behageligste¹⁰ Aarsnid¹¹. Cæsar¹² var hel-

digere end Pompeius¹⁵. Jupiter var den mægtigste¹⁴ af de latinske¹⁵ Guder. Elefanten er det største af Landdyrene¹⁶. De gamle Narre¹⁷ ere taabeligere end de unge. Slette Grund-sætninger¹⁸ ere værre end slette Handlinger¹⁹.

24. Kjøbenhavn²⁰ er en smuk By. Benedig²¹ er smukkest end Genua²². Petersborg²³ og Moscva²⁴ ere de smukkest Byer i Rusland²⁵. Bly²⁶ er tungere²⁷ end Jern²⁸, Pla-tina²⁹ er det tungeste Metal. Aritides³⁰ var den retsfærdigste³¹ og den dydigste³² af Athenierne. West³³ er lige-saa taalmodigt³⁴ som Hesten er syrig³⁵ og heftig³⁶. Liber³⁷ er ikke saa bred³⁸ som Donauen³⁹. Italienerne ere ikke saa alvorlige⁴⁰ som Spanierne⁴¹. Sverrigs⁴² bedste Konger vare Gustav⁴³ Wasa og Gustav Adolph⁴⁴. Beliggenheden⁴⁵ af dette Landstak⁴⁶ er meget smuk. Egyptens⁴⁷ Pyramider ere de ældste⁴⁸ Mindeemærker⁴⁹ om den menneskelige⁵⁰ Kunst-sild⁵⁰.

XIII. Quel âge avez-vous? J'aurai trente-six ans le onze juin. Mon frère a quatre cents ristades et trois cent quarante livres. J'ai quatre-vingts poiriers et quatre-vingt-dix pommiers. Frédéric second naquit le 24 janvier mil sept cent douze. Louis quatorze était un roi puissant.

25. Skudaaret¹ har 366 Dage. Min Broder har flere end² 80 Heste. Min Fader er henvend⁴ 90 Aar gammel³. Mitens⁵ hos⁶ Romerne⁷ var paa⁸ 1000 Stridt⁹. De svenske¹⁰ Mile ere de længste. Jorden har 5400 Mile i¹¹ Omfreds¹². Hvor gammel¹³ er¹⁴ De²? jeg bliver¹⁵ 43 Aar den førfommende¹⁷ 6te Juli¹⁶. Og Deres Broder, hvor gammel er han?² Han er 20 Aar og et halvt¹⁸. Han er endnu umyndig¹⁹. Jeg har tilbragt²⁰ 3 Dage paa hans Landsted²¹. Den første og den anden²² Dag var Hunlen klar²³, men den tredie blev det²⁴ en tyk²⁵ Taage²⁶.

26. Jeg har idag²⁷ 300 Rigsdaaler²⁸, men imorgen²⁹ faaer³⁰ jeg 350 Ducater³¹. Det er idag den 11te. Vi have³² den 16de. Preussen leverede³³ til den franske Armee; 200,000 Centner³⁴ Rung³⁵, 120,000 Centner Riss³⁶, 2 Millioner Bla-fisker³⁷ Pi, 100,000 Centner Hvede³⁸, 6 Millioner Skæpper³⁹ Hay-re³⁹, 15,000 Heste, 3,600 forspændte⁴¹ Bogne⁴⁰. Byen⁴² London⁴³ har 5,600 Gader, 140,000 Huse og mere⁴⁴ end

1 Million Indvaanere⁴⁵. Man slagter⁴⁶ der⁴⁷ dagligen⁴⁸ 2 till 300 Ører⁴⁹, og hver Uge⁵⁰ mere end 20 Tusinde Haar. Frederik Vilhelm den 3de, Konge af Preussen, fødtes⁵¹ 1770, den 3de August⁵². Tasso⁵³ fødtes 1544, den 11 Marts⁵⁴ i⁵⁵ Surrento.

XIV. Conjugeer gjennem alle Tider og Personer:

Je cherche mon livre. Pétude ma leçon. Je donne mon oiseau à mon amie (Eiendomsadjectivet forandres gjen-nem hele Conjugationen til samme Person, som Subjectet).

27. Kummer¹ synfer² Handen³. Kærene⁴ synke Ansigtet⁵. Jeg har arbeidet⁶ hele⁷ Dagen⁸. Jeg arbeidet igaar⁹ og jeg skal arbeide endnu imorgen¹⁰. Gud har slæbt¹¹ Mennesket i sit Billed¹². Gud vil belønne¹³ de Gode¹⁴. De Udkaar-nes¹⁵ Lykke¹⁶ skal være¹⁷ evigt¹⁸. Alle Mennesker skulle op-staae¹⁹ paa Dommedag²⁰.

28. Jeg arbeider hver Dag. Daarer²¹ have været²² hans Ansigt²³. Vi have begyndt²⁴ vort Arbeide ved²⁵ Solens Op-gang²⁶. Jeg skal ikke glemme²⁷ mit Vorste²⁸. Moderen vug-geude²⁹ sit Barn. Vi ville berolige³⁰ Børnene³¹, som de for-styrkede³² med³³ deres urimelige³⁴ Fortællinger³⁵. Ulven elsker Menneskehed³⁶; den vilde maafsee³⁷ ikke spise³⁸ andet³⁹, hvis den var den stærkeste³⁹.

XV. Conjugeer gjennem alle Tider og Personer:

Je remplis mon verre. Jobéis à mon père. Embellis ma maison.

29. Et Bandspring¹ forskjønner² en Have³, Luftens⁴ hør-der⁵ Korallerne⁶. Gud straffer⁷ de Undsæbsfulde⁸. Solens⁹ Glæds⁹ blænder¹¹ Dinene¹². Køfepigen¹³ har siegt¹⁴ Kastanierne¹⁵. Vi have opsyldt¹⁶ vor Pligt¹⁷. Blidhed¹⁸ og Besledehed¹⁹ forskjonne en ung Pige. Afskaffer²⁰ de slette Stikke²¹. Trældom²² nedværdiger²³ Mennesket. Alt skal en-gang forgaae²⁴.

30. Han bygger²⁵ et Hous. Jeg har endt²⁶ min Stiil²⁷. Regenten straffer²⁸ alle dem, som ikke adlyde²⁹ Lovene³⁰. Alder-hyder Eders Forældre. Alderdommen³¹ har svækst³² hans Hæns-Evner³³. Tilsmuds³⁴ ikke Deres Klæder³⁵. Lader os forene³⁶ alle vore Bestrebelsler³⁷. Rømmer³⁸ over Deres Opførel³⁹. Hvis jeg var skyldig⁴⁰, vilde jeg udstaae⁴¹ miu-

Straf⁴² med Zaalmobighed⁴³. Jeg vilde valige¹⁴ denne Bog, hvis den var lærerig⁴⁵. Bidenslæberne⁴⁶ nære⁴⁷ Ungdommen⁴⁸ og glæde⁴⁹ Alderdommen.

XVI. Conjugeer gjennem alle Tider og Personer:

Je conçois de l'espérance. Je dois de l'argent à mon frère. Paperkois ma soeur.

31. Maanen¹ modtager² sit Lys³ fra⁴ Solen. Modtager Du din Betaling⁵ noiagtigen⁶? Vi skulle modtage ham med Artighed⁷. Jeg blev vær⁸ den fare⁹, som truede¹⁰ Byen. Skulde De ikke¹¹ være bleven Faren vær? Man bør¹² adlyde¹³ sin Fader og sin Moder. Born¹⁴ bør tie¹⁵, naar Borne¹⁶ tale. Han har fattet¹⁷ Mistanke¹⁸. Han har faaet et Skud¹⁹ i²⁰ Armen²¹. Han gik ud²², da han havde modtaget Efterretning²³ fra sin Son.

32. Jeg modtager hver Dag Beviser²⁴ paa hans Vensteb. Vi blev vor Ven vær langt borte²⁵. Naar jeg har faaet Brevet, vil jeg tage²⁶ Afstrift²⁷ deraf. Fatter²⁸ De en faa-dan Opsørel²⁹? Han har fattet Vensteb for min Broder. Han skylder²⁹ sin Ven mange Penge. Vi bor elste vort Fædreland høiere³⁰ end os selv. Man modtog Generalen med al den Agtelse³¹, man skylder hans Rang. Skjondt³² han blev Faren vær lange før os, advarede³³ han Ingen³⁴ derom³⁵. Alle vore Gjerninger³⁶ ville erholde³⁷ deres Løn³⁸ i den anden³⁹ Verden⁴⁰.

XVII. Conjugeer gjennem alle Tider eg Personer:

Je perds mon temps. Je réponds a sa lettre. Je ne vend pas mon patrimoine.

33. Gud hører¹ Enhens³ og de Faderloses⁴ Krig². Fis-
sene⁵ bide⁶ paa⁷ Krogen⁸. Agerhønsene⁹ lægge¹⁰ alminder-
ligen¹¹ 15 til 16 Æg¹². Martyrerne¹³ have udgydt¹⁴ deres Blod¹⁵ for Troen¹⁶. Han har tabt¹⁷ alle sine Penge¹⁸. Have I tabt Eders Penge? Vader os ikke spilde¹⁹ vor Tid¹⁹. Vader os forsvare²⁰ vore Rettigheder²¹. Jeg vilde forsvare hans Sag²², hvis den var retsfærdig²³. Jeg har dræbt²⁴ hunden, som har bitt min Son. Jeg vilde have svaret²⁵ paa hans Brev²⁶, hvis det havde været høfligere²⁷.

34. Han har vist²⁸ sit Fædreland mange Ejenerster. Sti-
ger²⁹ De ud af Bognen. Vi ville ikke stige ud, før³⁰ Bognen begynder at køre op³¹ ad Bakken³². Kjøbmanden standse³³

iforgaars³⁴ sine Udbetalinger³⁵. De udgjorde³⁶ hittre³⁸ Zaar-
er³⁷ ved denne Efterretning. Vader os afslægge³⁹ Deres Fa-
der Regnsstab⁴⁰ for vore Kommevenge⁴¹. Jeg hørte udstøde⁴²
et Krig, jeg vendte mig om⁴³ og jeg blev vær en ung Pige,
som i det hun faldt⁴⁴, havde spildt⁴⁵ flere Kurve¹⁶ fulde af Jordbær⁴⁷. Han har forsvarer Slottet⁴⁸ tappert⁴⁹, og
skjondt⁵⁰ han har overgivet⁵¹ det, har han Intel⁵² tabt⁵³ i
sin Heder⁵⁴. Jeg vilde ønske⁵⁵, at man ikke havde udspredt⁵⁶
dette Rygte⁵⁷.

XVIII. Conjugeer gjennem alle Tider og Personer:

Je suis estimé de mes voisins. Je suis puni de mon imprudence. Je suis attendu de mes parents.

35. Dersom I ere flittige¹, ville I blive roste² og agtede³ af Alle⁴. Dovne⁵ og uvivende⁶ Børn foragtes⁷ af Alle. De Øndstabsfulde⁸ ville tidlig¹⁰ eller sildig¹¹ blive straffede⁹. Hans re Sonner ere blevne opdragne¹² af den samme Hovmester¹³. Han er blevne godt modtaaet overalt¹⁴. Huset er blevet folgt. Byen er blevne overgivet¹⁵ til Hjenden¹⁶, efterat Raadhuset¹⁷ og flere store Bygninger¹⁸ vare blevne oprændte¹⁹. Han vilde ikke være blevne udtaget²⁰ af sit Fædreland²¹, dersom han havde været forsigtigere²².

36. Ber god, oprigtig²³ og arbejdsmobig²⁴, for at Du kan blive agtet og elset. Horræderne²⁵ ville altid blive foragtede²⁶. Efterat have haft 7 Konger, blev Rømerne regi-rede²⁷ af Consuler. Gustav Adolph blev stift²⁸ ved Lützen i en Alder af 37 Aar. Han vilde være blevne straffet, dersom han ikke var blevne beskyttet²⁹ af Ministeren. De vil ikke forbaus³⁰ over dette Svar³¹, naar De er blevne oplyst³² om Maaden³³, hvorpaa³⁴ jeg er blevne behandlet³⁵.

XIX. Conjugeer gjennem alle Tider og Personer:

Je me loue de ma conduite. Je me réjouis de cet évé-
nement. Je me rends chez mon avocat.

37. Jeg har smigret¹ mig med dette Haab². Vi have be-
draget os³. Han har forraadt sig⁴ selv. Hvorledes befinner De Dem⁵? Jeg befinner mig ikke meget vel. Hvorledes har De moret Dem⁶? Jeg vilde have moret mig fortæffeligt⁷,
dersom jeg havde befundet mig bedre. Til hvad Tid⁸ er De gaaet i Seng⁹? Jeg er gaaet i Seng kl. 12¹⁰, men jeg vilde

bave lagt mig tidligere, dersom jeg havde modtaget det Brev, som¹¹ jeg havde foresat mig¹² at besvare. Jeg vilde have forsøret mig¹³ længere, hvis Fortet¹⁴ ikke havde overgivet sig¹⁵.

38. Har De glædet Dem¹⁶ over Deres Medbeilers Lykke? Man havde gjort sig til Herre¹⁷ over Ilden¹⁸, da Binden pludselig¹⁹ forandrede sig²⁰ og drev²¹ Flammerne i en ny Retning²². De havde paadraget sig²³ mange Bebreidelser²⁴ formedelst²⁵ deres U forsigtighed²⁶. De have gjort sig²⁷ al²⁸ mulig Uimage²⁹ for at naae³⁰ det Maal, de havde foresat sig³¹. De tage feil³², hvis De troe, at vi hver Dag gaae i Seng Kl. 9³³. Hvis Leonidas ikke havde opoffret sig³⁴ ved Thermopylae³⁵, visse Xerxes have overrumplet³⁶ den græske Hær. Hvo kan rose sig³⁷ af at have udsædiggjort sig³⁸ ved en saa oploftende³⁹ Daad³⁹?

XX. Je le loue. Je l'ai loué. Je les écoute. Il lui ressemble. Elle lui ressemble. Je ne pense qu'à lui. Je leur parle. Donnez-lui le livre. Donnez-leur l'argent. Je leur ai rendu leurs livres. Nous cherchons notre avantage, et tous les hommes cherchent le leur. Avez-vous des amis? j'en ai. Répondez-vous à ma lettre? j'y réponds.

39. Raboen¹ betragter² mig. Han har betragtet mig. Vi blevé ham vær. Vi ere blevne ham vær. Alle Mennesker elte ham. Besøger³ De disse Mennesker? Vi besøge dem. Vil De betale⁴ Modehandlerinden⁵? jeg vil betale hende. En hver⁶ agter ham. Svar⁷ ham. Jeg har svaret ham. Han giver⁸ ham Bogen tilbage⁹. Han adlyder ham. Han taler hver Dag¹⁰ med hende. Jeg skylder ham Penge. Adlyder Du Din Lærer? Jeg adlyder ham. Er Du fornøjet¹¹ med din Stilling¹²? nei, jeg er meget misfornøjet¹³ med den¹⁴. Har De Brøt¹⁵? ja jeg har¹⁵. Synden¹⁶ forblinder¹⁷ os og bereder os¹⁸ den strækkeligste²⁰ Skjæbne¹⁹.

40. Tænker²¹ Du paa ham? Jeg tænker altid paa ham. Enhver tænker paa sig²². Har De faaet²³ Breve fra ham? jeg har faaet to²⁴. Hans Brev har opmuntret²⁵ og trøstet²⁶ mig. Jeg vil give hende Penge og bede hende at gaae hen paa Markedet²⁷ for selv at vælge²⁸ den Foræring²⁹, som jeg havde lovet³⁰ hende. Har De Vand? ja jeg har³¹. Vil De

samtykke³² deri³³? ja, jeg samtykker deri³⁴. Jeg vil give dem deres Foræninger tilbage. Er De fornøjet med denne Bog? Jeg er vel fornøjet med den³⁵.

XXI. Rendez-le-lui. Venez-le-leur. Ne le lui donnez pas. Ne le leur rendez pas. Ne me le donnez pas. Il te le donne. Envoyez-m'en. Envoyez-nous-en. Je m'y sie. Nous nous y fierons. Il soigne vos affaires. et néglige les siennes. C'est lui qui possède la maison. L'homme que je connais. L'enfant de qui le père est mort. L'homme dont je te parle.

41. Laan¹ ham den. Giv mig den. Send hende den. Sender os den. Sælg os den. Kjøb² mig den. Laan ham dem ikke. Sender os den ikke. Sælger dem den ikke. Jeg skal forslaffe³ Dig den. Du skal aflaase⁴ ham den. Man vil tilgive⁵ ham det. Du skal sende dem den. Du stoler⁶ derpaa⁷. Han stoler derpaa. Vi stole derpaa. Manden, som eier⁸ dette Huus, har sagt mig det. Gartneren⁹, som dyrker¹⁰ denne Have, har folgt mig disse Frugter¹¹. Bogen, som jeg sender Dig, er meget lærerig¹². Drennen, som Du hænder, er meget flittig. Byen, som jeg beboer¹³, er meget smuk. Pigen, hvis Forældre have boet¹⁴ i dette Huus, er meget arbejdsmø¹⁵.

42. Tilstaa mig¹⁶ Deres Venstab; hvis De negter¹⁷ mig det, vil De gjøre mig meget¹⁸ bedrøvet¹⁹. Laan mig de to sidste Bind²⁰. Jeg skal sende Dem dem. Send os dem endnu i Aften. Ikke sandt²¹? De vil ikke negte mig det? Siiig²² os det ikke saa tit²³, vi hjænde²⁴ det allerede udenad²⁵. Ejeneren, som²⁶ jeg har talt med Dem om²⁷, er meget stikkelig²⁸. Jeg har hjæbt Høven, som ligger²⁹ tæt³⁰ ved Porien. De Skatte³¹, som den Gjerrige³² samler³³, ere ham ikke nytte³⁴. Handelsmanden³⁵, af hvem De har faaet 200 Rigsdaler³⁶, er den samme³⁷, som jeg har talt til Dem om. De har Deres Grunde³⁸ og vi have vore³⁹. Jeg behøver⁴⁰ ikke mere Din Synaaf⁴¹, jeg har fundet⁴² min⁴⁴ igjen⁴³. Bogen, som jeg sendte Dig, er bedre⁴⁵ end Din.

XXII. Conjuger gennem alle Tider og Personer:

Je vais au spectacle. Je m'en vais. Je le sais fort bien. Je fais mon devoir. Je peins ton portrait. Je le dis à mon oncle. J'apprends ma leçon. Je le veux bien.

43. Jeg gaaer² ikke derhen¹. Lader os gaae derhen. Jeg tager² imorgen³ paa Landet⁴. Gaaer bort⁵. Jeg gaaer ikke bort. Han er gaaet bort. Hvad⁶ Nyt⁸ veed⁷ De? Jeg veed Intet. Hvad Godt veed De? Jeg har vist det for⁹ lang Tid siden¹⁰. Saafnart¹¹ jeg faaer¹² det at vide¹³, skal jeg underskrrette¹⁴ Dem derom. Det er nødvendigt¹⁵, at jeg faaer det at vide. Vi gjøre ikke altid det, som vi burde¹⁶ gjøre. Hvo¹⁷ har gjort det? Ingen veed, hvo der har gjort det. Naar¹⁸ vil De gjøre det? Jeg maa¹⁹ gjøre det, førend²⁰ han faaer det at vide. Hun maler²¹ med²² Olie²³. Vi male Landeskaber²⁴. Jeg skal male ham saaledes²⁵, at Alle skulle kende²⁶ ham. Hvo har malet ham? Man har sagt mig, at det er hans Ven. Jeg skal sige ham det. Vil De sige ham det? Hvo sigter De om dette Menneske? det er nødvendigt, at jeg siger ham det.

44. Har De lært²⁷ Deres Lectie²⁸. Jeg skal lære den meget hurtigt²⁹. Har De forstaet³⁰, hvad³¹ De har lært? Vil De tage³² en Loge³³? Nei, min Herre, jeg vil ikke gaae paa Komedié i Aften. Vilde³⁴ De have den Godhed³⁵ at tale med ham derom? Jeg har villet tale til ham derom, men han har ikke villet høre³⁶ mig. Har De seet det nye Stykke³⁷? Ikke endnu, men jeg skal see det paa Sondag³⁸. Min Øster, som har læst Stykket, troer ikke, at De vil blive⁴⁰ fornæret dermed³⁹. Man har sagt mig, at han vilde sælge sit Landssted⁴¹. Jeg har budt⁴² ham tre Tusinde⁴³ Rigsdaler derfor, men han siger, at han ikke kan sælge det under⁴⁴ fire Tusinde. De holder⁴⁵ ikke Deres Øste⁴⁶. Jeg skal nok holde det, men De maa⁴⁷ ogsaa paa Deres Side⁴⁸ holde hvad De har lovet⁴⁹. Gjør mig den Glæde at følge de gode Raad, som man giver Dig, og jeg skal da gjøre for Dig Alt, hvad jeg formaaer⁵⁰.

Anden Afdeling.

Øvelser i Anvendelsen af Sprogets Syntax.

Substantiver og Adjectiver.

1. Kunsten¹ er lang og Livet kort². Kongen og Belle-
ren³ ere lige⁴ efter Døden. Gud er evig⁵. Ingen⁶ Stabning⁷ er
evig. Nyttige⁸ Boger⁹ ere et godt Selskab¹⁰. Hans Øster
er gudfrygtig¹¹, famotighedsfuld¹², blid¹³, men ulykkelig.
Hendes Veninde er misundelig¹⁴ og mistænkelig¹⁵. Laplæn-
derne¹⁶ ere styrke¹⁷, smaa, urenlige og doyne¹⁸. — Dnen¹⁹
hæver sig²⁰ med en vidunderlig²¹ Kraft²² og Hurtighed²³.
— Struds²⁴ har Hovedet og Halsen²⁵ besatte²⁶ med Duun²⁷.
Svalens²⁹ Hale²⁸ er Kloftet³⁰; dens Hoved og Overdelen³¹
af Kroppen ere sorte; Brystet³² og Bugen³³ ere hvide. Vor
Hætter, som har været³⁴ Frankrig og Engeland, er et en-
soldigt³⁵ Menneske³⁶; men hans Østre ere venlige³⁷ og ar-
tige³⁸ imod³⁹ alle Mennesker⁴⁰.

2. Dette Gulduhr¹ er smukt og godt. Guds Domme²
ere uigennemtrængelige³. Turenne fit⁴ Armen og Legemet
sonderhuske⁵ af det samme Skud⁶. Vi bor⁷ undgaae⁸ for-
budte¹¹ Ord⁹ og Handlinger¹⁰. De Dnnes Glæder¹² ere
forte og ustabile¹³. Italiens smukke Dale¹⁴ ere frugtbare¹⁵.
Hjernen¹⁶ er grusom¹⁷ og blodtörstig¹⁸. Hjortens Stikkelse
er stærlig¹⁹ og let²⁰; dens Lemmer ere boelige²¹ og stærke²²;
dens Hoved er prydet²³ med smukke Horn²⁴. Kamelens²⁶
Slegt²⁵ er ikke saa talrig²⁷ som Dromedaren²⁸; dens Hoved
er lille, dens Dren forte, dens Hals lang og tilbagebuet²⁹;
dens Hodder ere slade³⁰ og klovede³¹ foroven³², men ikke
deelte³³. Hermelinens³⁴ flister³⁵ Farve; om³⁶ Sommeren er
den rød³⁷, om Vinteren er den hvid. — Mange gamle Folk
ere mistænkelige. De Mennesker, der behandle³⁸ Dyrne med
Grusomhed³⁹, ere slette⁴⁰ Mennesker.

3. Grækernes Kane¹ er et hvidt Kors² paa en blaa Bund³. Kongen har sendt⁴ det blaue Vaand⁵ til den øverste commanderende General⁶ for⁷ Armeen. En blind⁸ Tillid⁹ er farlig. Denne lille pukketryggede¹⁰ Mand er stolt af sine Kunstdsaber¹¹. De sorte¹² Befyrringer¹³ plage¹⁴ ham. Dette unge Menneske, hvorm¹⁵ jeg taler, bærer en grøn kjole, en hvid Vest¹⁶ og en sort Hat. Vi tale om den engelste Wedels modighed¹⁷, om den franske Livlighed¹⁸, om den tydste¹⁹ Trædsbed²⁰, om den danske Trofasthed²¹, om den russiske²² Urholdsenhed²³, om den polske²⁴ Tapperhed²⁵, om den spanske²⁶ Alvorlighed²⁷, om den norske²⁸ Gjæstfrihed²⁹, om den svenske³⁰ Høflighed³¹, om den hollandske Ulegennytthigeb³², om den italienske Håbenhjertighed³³. Det danske Flag³⁴ har altid været meget agtet³⁵. — Man raabte³⁶ til en Skuespiller, der gifte³⁷ paa Taaspidsen³⁸, for at forestille³⁹ den store Agamemnon: "De agerer⁴⁰ en hoi⁴¹ Mand og ikke en stor⁴² Mand." — Dronning⁴³ Dido⁴⁴ nærmede sig⁴⁵ til Alteret⁴⁶ med nogle Fodder og bart Hoved. Han giver hvert Aar⁴⁷ tusinde Rigsdaler⁴⁸ og bart Hoved. Han giver hvert Aar⁴⁷ tusinde Rigsdaler⁴⁸ og bart Hoved. Han giver hvert Aar⁴⁷ tusinde Rigsdaler⁴⁸. Og til de Fattige, ikke iberegnet de overordentlige Almøsser⁴⁹. Op den⁵⁰ undtagen⁵¹, svinder⁵² Alt, som en Drøm⁵³. Jeg sender Dem herved de Breve, som De ønsker at see.

4. Min grønne Kappe¹ er af engelsk² Klede³. Flere engelste⁵ Varer⁴ ere blevne brændte⁶ i forfæellige⁷ Stater⁸ i Europa, hvilket⁹ man har funnet¹⁰ læse¹¹ i alle offentlige¹² Blad¹³. Vi soge¹⁴ en gunstig¹⁵ Lejlighed¹⁶ for at reise¹⁷ til Hamborg. Den sorte Bjørn¹⁸ er et stærkt og kraftfuldt¹⁹ Dyr, beklædt²⁰ med sorte, bløde²² og glindende²³ Haar²¹. En fort Anelse²⁴ angæste²⁵ mig endnu. De sorte Svane²⁶ ere meget almindelige²⁷ i²⁸ Ny-Holland²⁹. Forloberne³⁰ for Etna's³¹ Ubbrud³¹ ere en sort Himmel og underjordiske³⁴ Bevægelsel³³. Frygten³⁵ overdriver³⁶ Farerne³⁷; det blinde Mod³⁸ skuler³⁹ dem³⁹. Du skal reise Dig⁴¹ for⁴² det flade⁴³ Hoved. — Læ⁴⁴ sagde⁴⁶, da han en Dag saae⁴⁵ Chaperlain og Patru, at den første var en ringe⁴⁷ Digter⁴⁸, og den anden en fattig⁴⁹ Digter. — En svag⁵⁰ Mand er ikke en Mand, det er et halvt Fruentimmer. Han kommer⁵¹ om⁵² halvanden Time. De ere Alle omkomne⁵³, undtagen 5 eller 6 Personer. De vil finde heri Afstriften af det omtalte⁵⁴ Brev.

Ludvig den Hellige⁵⁵ bar Tornekronen⁵⁶ med nogle Fodder og bart Hoved, fra⁵⁷ Skoven⁵⁸ ved Vincennes til⁵⁹ Notre-Dame Kirken⁶⁰.

5. Mine Svogre¹ og mine Svigerinder² have i Dag været paa Markedet³. De have høbt⁵ der⁴ Alt, hvad⁶ De her seer: Noddefællerne⁷, Landsfluerne⁸, Sparebosserne⁹, Lysebækkerne¹⁰, Fadelægene¹¹ og Ildvætterne¹²; de ville endnu høbe¹³ 2 flyvende Drager¹⁴ og 2 Maledistokke¹⁵. I de varme Egne af den nye Verden findes man alle Arter af Colibriter¹⁶. Dette Palads er et Mesterstykke¹⁷ af Bygningskunst¹⁸; man seer deri Malerier¹⁹, som ere Mesterstykker. Flagermusene²⁰ danne Overgangen²¹ fra de firsoddede²² Dyr²³ til Fuglene. Tartarerne²⁴ ere almindeligen Forløberne²⁵ for Tyrkernes Armee. Disse Liniedandsere²⁶ ere sande Bovchalse²⁷. — En Carl den Store²⁸ og en Ludvig den Hellige hævede²⁹ Glandsen³⁰ af deres Regnsoring³¹ ved at have Gudstjenestens³². De to Antoniners³³ Dyb vakte³⁴ Soldaternes Agtelse³⁵. I den fjerne³⁶ Oldtid³⁶ har der været Alexander, hvis³⁸ Bedrifter³¹ Elden har ladet³⁹ forglemme⁴⁰.

6. Disse Sengehimle¹ ere ikke høie² nok. Fortropperne³ og Bagtropperne⁴ beskytte⁵ Armeen imod⁶ Oversalg⁷. Contramarscher⁸ forbause⁹ Fjenden¹⁰, og Contraborder¹¹ misshage¹² Soldaterne. Barulve¹³ forsikret¹⁵ fun¹⁴ gamle Koner og Børn. I de varme¹⁷ Lande¹⁶ under de lykkelige¹⁸ Himmelsgen¹⁹ man Silkeorne²⁰ paa²¹ Morbærtre²². Vintergjettene²³ bære²⁴ Blomster midt²⁵ om Vinsteren. Lasterne²⁶, mere end Sygdommen²⁷, fylde²⁸ Hospitalerne²⁹. De Bildes³¹ Baaben³⁰ i³² Amerika³³ ere Kolster³⁴. Bore silbigste³⁵ Esterkommere³⁶ ville efterligne³⁷ os, naar vi udove³⁸ gode Handlinger. Hvem vil De forære³⁹ disse Støvleknægte⁴⁰, disse Ubtradsere⁴¹ og disse Proprietere⁴²? Uretserlige Spring⁴³ ere hyppige⁴⁴ i denne Armee. Man seer sjeldent paa en Gang⁴⁵ 2 saa simtne Regnbuer⁴⁶. — En Holberg og en Evald have berømmeliggjort⁴⁷ den danske Literatur. De 2 Græcher begyndte Delinger⁴⁸, der først porte op⁴⁹ med Republikken. De 2 Mithridater, Fader og Son, grundede⁵⁰ Kongeriget⁵¹ Capadocien⁵². Tacitusser⁵³ ere sjeldne.

7. Hvor stort! Talent, hvor omfattende² Kundslaber,
man³ end⁴ besidder⁵, maa⁶ man ikke gjøre sig til deraf.
Hvor lærde⁸ vi end ere⁹, kunne vi tage Heil¹⁰. Hvilke end-
hans Benner kunne være, vil det ikke lykkes¹¹ ham. Han er dog
da han var¹² omtrent 60 Aar gammel. Mennesken ere som
Penge¹³; man maa tage dem for deres Værdi¹⁴, hvilket end deres
Præg¹⁵ er. Alexander tabte¹⁶ omtrent 300 Mand, da han
slog¹⁷ Porus. — Lediggang¹⁸ er Moder til alle Laste¹⁹.
Levet²⁰ for Alle, dersom I ville, at Alle skulle leve for Eder.
Enhver Lov²¹, hvis Udførelse²² er vistkaarlig²³, adler²⁴ uret-
sordighed²⁵. Ethvert Land har sine Skifte²⁶. Et ubetant-
som²⁷ Ord kan gjøre²⁸ hele Livet ulykkeligt²⁹. Denne Kone
er lutter³⁰ Pie og lutter Dre. Moderen, hvor stræng³¹ hun
end er, tillader³² dog³³ sin Datter at gaae paa Masterade³⁴,
og bedre³⁵ hun end var, trostede³⁶ hun sig dog om sider³⁷. —
Hvor bedrovet hun end var, trostede³⁸ hun sig dog om sider³⁹. —
Der er mangen Armod³⁶, som er bedre³⁷, end mangen Rig-
dom³⁸. Verden er saadan, som Gud vilde, at den skulle
være³⁹. — Alt hvad der har Hensyn⁴⁰ til Gud, saasom⁴¹
Templer, Altre⁴², Gudstjenester⁴³, Ceremonier og selv Vil-
leder⁴⁴, bor agtes⁴⁵ af den, der agter sig selv. Apostelen⁴⁶
Peter⁴⁷ fandt en Pengesum⁴⁸ i selve Fiskens Indvolde⁴⁹.
Belvillie⁵⁰ tæmmer⁵¹ selv Tigre. — Ingen Foranstaltung⁵²
kan bestaae⁵³, hvis den ikke er grundet⁵⁴ paa Dyd. Ingen
undflyer⁵⁵ Sorgen⁵⁶. Naturens Skjønheder ere uden Baerd
for de Ubivende⁵⁷.

8. Hvor store¹ Rigdomme², I end have³, bor⁴ I ikke
hovmode Eder deraf⁵. Hvor rige end disse Kjøbmænd ere, be-
tale de ikke noagtigen⁶. Hvor lykkelige end disse Mennesker ere,
ere de dog ikke fornsiede. Hvor fordervede⁷ Mennesken end ere,
asskye de dog Lasten. Hvor stor end vor Erfaring⁸ er, kunne
vi lade os⁹ vildlede¹⁰. Han er¹¹ omtreat tre og tredive
Aar gammel¹². De Dodelige¹³, hvo de end ere, ere lige for¹⁴
Loven. Det er¹⁵ omtrent 500 Aar siden¹⁶, at Neapolita-
neren¹⁷ Flavio Gioja har gjort den nyttige Opsindelse¹⁸ af
Compasset¹⁹. — Alle Mennesker træte efter²⁰ Lykke. Alt
paataget Besæn²¹ er latterligt²². Intet Menneske er viist²³
til enhver Lime. Naar Ulykken berører²⁴ os vort Fædre-
land²⁵, gienfinde²⁶ vi det næsten ganse heelt²⁷ i vets Literatur.

Den, alle Mennesker²⁸ frygte, maa frygte alle Mennesker. —
Hvor rige end disse Herrer^{ere}, have de dog kun een Ejener.
Hun blev ganste forundret²⁹ over at see ham. Hans Søstre,
hvori snulde de end ere, soge³⁰ ille at glimre. — Enhver Ej-
dentstab slukkes³¹, faasnart³² man seer dens³³ Gjenstand³⁴,
faaledes som den er. Enhver Stand³⁵ har sine Behageligh-
heder³⁶. — Unge Mennesker forlade³⁷ sjeldent en Hovedstad³⁸,
faaledes som de vare komme ind i den³⁹. Der var i Børrelset
kun en maadelig⁴⁰ Seng⁴¹. — Kongens og Hyrdbens Aste⁴²
er den samme. Jeg har Alt at frygte af deres Taarer⁴³, af
deres Sul⁴⁴ og selv af deres Glede. Kjærlighed antager⁴⁵
alle Stikkeler⁴⁶, endoglaa Fornustens⁴⁷ og Dydens. Jeg
kjender intet Bæk, ingen Handling⁴⁸, som jo har⁴⁹ sin Be-
dommer⁵⁰. Ingen er lykkelig, hvis han ikke nyder⁵¹ sin egen
Agtelse.

Brug af Artiklen.

9. Dyd er den kostbareste¹ Stat². Foraaret er Ma-
rets³ Morgenrøde. Videnskaberne⁴ ere Sjælens⁶ Sygdomme⁵.
Leoparden⁷ angriber⁸ uden Forstiel⁹ Mennesker og Dyr. —
Han spadserer¹⁰ med Piben¹¹ i¹² Munden og med Stokken¹³
i Haanden. — Hun har en lille Mund, en spids¹⁵ Hage¹⁴
og en velfast¹⁶ Nose. Denne Fis^t har et fast¹⁸ Kjød¹⁷.
Uwen¹⁹ har et langt Hoved, en lang²⁰ og smal²¹ Nose og
smalle²² og spibse²³ Øren. Egen²⁴ har et haardere²⁵ Bed²⁶
end Kyrren²⁷. Denne Dame har en meget levende²⁹ Ind-
bildungstraf²⁸, en følsom³¹ Sjæl³⁰, en overordentlig³³ fin
Følelse³². Et deiligt Hoved! men der er Intet deri. Jeg
vurder Dem en lykkelig Reise³⁴. Han troer det som et Evan-
gelium³⁵. Jeg har ikke lukket et Dje hele³⁶ Natten. Han
filtrer³⁷ som et Lov³⁸. Han har ikke en Stilling³⁹. Man
har gjort en Probe⁴⁰ med⁴¹ den nye Mastline. Denne Ryhed
udbrede⁴² Forvirring⁴³ og Beskytelse⁴⁴ i Byen. Hanni-
bal⁴⁵ forenede⁴⁶ List⁴⁷ med⁴⁸ Møb⁴⁹ og Styre⁴⁹. Slet
Selskab⁵⁰ forderver⁵¹ gode Søder⁵². Unaadelighed⁵³ for-
skiller⁵⁴ og nedværdiger⁵⁵ Mennesket. Han forstaaer⁵⁶ Græst⁵⁷
og Latin⁵⁸. Hr. R^older⁵⁹ min Son⁶¹ Framst⁶⁰. Han
har sat⁶² Ild⁶³ paa⁶⁴ Huset. Jeg ved⁶⁵ ikke, om⁶⁶ De har⁶⁷

Tid⁶⁹ dertil⁶⁷. Dette Uhr⁷⁰ slæer⁷¹ Timer⁷², halve Tis-
mer⁷³ og Quarterer⁷⁴. Lykken er Dybens Tilgift⁷⁵. Sa-
tirens Galde⁷⁶ forbitter⁷⁷ Gemytterne. Grev N* har sendt
Bud for⁷⁸ at bede Dem at komme hen⁷⁹ til ham. Skibet
Concordia, fort af Capt. N*, er færdigt⁸⁰ til at afgaae⁸¹
til⁸² Amerika.

10. Man har kaldt¹ Angeren² Dybens Morgenrøde.
Sønnen³ og Haabet⁴ formilde⁵ Menneskenes Videlser⁶. De
første Træer⁷ vore Skove⁸ ere Egene⁹, Bøgene¹⁰, Gran-
træerne¹¹ og Hyretreerne¹². Historien overleverer¹³ til Es-
terslagten¹⁴ Fyrsternes Forbrydelser¹⁵ og Dyder. — Sørs-
veren¹⁶ kommer lige¹⁷ imod¹⁸ os med Sellene¹⁹ udsynde²⁰.
Hun trædte ind med forvildede²¹ Fine og udslagne²² Haar.
— Hun har en vel dannet²³ Forstand og et blødt²⁴ Hjerte.
De har et bedrøvet²⁵ og tankefuldt²⁶ Udseende²⁷. Denne
Fløjte²⁸ har en skarp²⁹ Lyd³⁰. Han har et sort Stjæg³¹
og røde³² Haar. Dette Træ har en haard³⁴ Bark³³. Jeg
ønsker Dem et glædeligt³⁵ Nytaar³⁶. Skibet er en Bold³⁷
for³⁸ Bindene. Der herskede³⁹ en Daushed⁴⁰ som⁴¹ i⁴² Gra-
ven⁴³ (en Dods Stilhed). Han har gjort en Reise⁴⁴ om⁴⁵
Verden. Hele Byen er bleven⁴⁶ et Nov⁴⁷ for⁴⁸ Luerne⁴⁹.
Egnen⁵⁰, hvorfra⁵¹ De gjor en Skildring⁵² i deres Brev, er
meget smuk. — Oprigtighed⁵³, Rettsindighed⁵⁴ og Munter-
hed⁵⁵ udgjøre⁵⁶ dette elsværdige Folks Karakteer. Barnet
har Kighoste⁵⁷, og Moderen har Feber⁵⁸. Han aander⁵⁹
kun⁵⁹ Hævn⁶¹. Gud har ståbt⁶² Himmel og Jord. Man
maa⁶³ bestemme⁶⁴ Tid og Sted. Et fransk Linieskib⁶⁵ har
fastet⁶⁶ Anker⁶⁷ paa⁶⁸ vor Rhed⁶⁹. Den Fred⁷⁰, som⁷¹
Henrik den Hjerde slæffede⁷² Frankrig, bragte⁷³ Overslod⁷⁶
og Overdaadighed⁷⁷ tilbage til⁷⁴ Hovedstaden⁷⁵. Arbeide ved-
ligeholder⁷⁸ Sundhed og Munterhed. Eftertanke⁷⁹ er Moder
til⁸⁰ Klogstab. Han bad⁸¹ mig om Tildabelse⁸² til at gaae
paa⁸³ Jagt⁸⁴. Skaf⁸⁵ mig⁸⁶ Veilighed⁸⁷ till⁸⁸ at tjene⁸⁹
Dem. Lader os gaae⁹⁰ at gjøre en Tour i Haven for at
tage⁹¹ frisk⁹³ Luft⁹². Var velkommen⁹⁴! Jeg er Deres
Ven i⁹⁵ Eb og i Dod. Holder De af⁹⁶ Thee? nei, jeg hol-
der mere af⁹⁷ Kaffe⁹⁸. Den Londe⁹⁹, som jeg har kjøbt¹⁰⁰,
lugter af¹⁰¹ Djære¹⁰². Vi arbeide¹⁰³ ved Lys¹⁰⁴. Jeg

vil strax¹⁰⁵ slæe¹⁰⁶ Ild¹⁰⁷ og tænde¹⁰⁸ et Lys. Lader os
strax¹⁰⁹ lægge Haand paa¹¹⁰ Bærket¹¹¹.

11. Rusland er et stort Land. Danmark og Schweizens
Krester ere ikke meget betydelige¹. Ved min Hjemkomst² fra
Spanien fattede³ jeg den Beslutning⁴ at gjennemreise⁵ Rus-
land, Sverrig og Norge. Grevinde N* er kommen tilbage fra
Italien. Ved sin Hjemkomst fra preussiske Polen blev⁶ han syg
af Cholera⁷. Den preussiske⁸ Gesandt hender godt Frank-
rigs⁹ Politik. Schweizer Østen¹⁰ er meget asholt¹¹. Han
tilbringer¹² Vinteren i Italien. Den franske Gesandt har af-
sendt¹³ 3 Courierer. Har De hollandske¹⁴ Dukater² Baronesse³
N* er reist til Schweitz. Ariost, Dante og Tasso regnes¹⁵
til¹⁶ de bedste italienske Digttere. Jeg har set Natten af Cor-
reggio i Dresden. Frankrigs¹⁷ Adel havde store Forrettigheder¹⁸. Den
franske Adel havde flere Forrettigheder end den
tydste¹⁹. Han reiser²⁰ til Frankrig paa²¹ Mandag. Det
norske Dampskib²² ankommer om²³ Torsdagen.

12. Europa har mod¹ Østen² Asien, mod Syden³ Af-
rika, mod Vesten⁴ Amerika. Finland⁵ er blevet afstaet⁶ af⁷
Sverrig til Rusland. Baron N* er reist til Rusland. Mange
franske ere døde i Rusland. Han har faaet en Kasse⁸ med
Appelsiner⁹ fra Frankrig. Dronningen af Baier¹⁰ er an-
kommen fra Italien, og Keiserinden af Rusland er reist til
Preussen. Se her et Postkort¹¹ over Tydskland og Italien.
Grev N* ankommer¹² fra Indien¹³ til Paaske, og hans Bro-
der kommer tilbage¹⁴ fra Tydskland til Pinke. De franske
Wine ere de bedste Bordvine¹⁵. Frankrigs Naboslag¹⁶ har
indgivet¹⁷ Belgierne Mod¹⁸ til at stille sig¹⁹ fra Holland.
Taøsø og Ariost's Bærker løses altid med Hornøelse. I Bil-
ledgalleriet i Dresden er der flere Malerier af Titian og Cor-
reggio. De asiatiske²⁰ Byer have tidligere²¹ kendt Overdaadig-
hed. De asiatiske²² Byer ere ikke byggede som de europæiske²³.
Krigsskibet²⁴ Asten paa²⁵ 74 Kanoner, kommende fra Vera-
Cruz²⁶ og Havanna²⁷, er ankommet i denne Havn. Jeg rei-
ser til England paa²⁸ Fredag. Personposten²⁹ til Hamborg
aftaaer om³⁰ Fredagen.

13. Normandiet har prægtige² Enge¹, hvor man græs-
ser³ betydelige⁵ Hjorder⁴ af Øxer og Heste, der søges⁶ for⁷

deres Styrke. Bjerger og steile⁹ Klipper⁸ rage¹⁰ frem paa¹¹
Kysterne¹² af Japan¹³. I de sydlige¹⁴ Lande finder man
Citroner, Appelsiner¹⁵, Meloner og Druer¹⁶. Engellanderne
levere¹⁷ os Knive¹⁸ og Sare¹⁹ af udmarket²⁰ Godhed (Egen-
stab)²¹. Der gives²² Bebreidelser²³ som rose²⁴, og Roes²⁵,
som dadler²⁶. Det godgjørende²⁷ Menneske figer²⁸ til den
Fattige, som lever Sult²⁹; her er³⁰ Brød, Melk, Frugter;
tag³¹ og spis³²! Jorden viser³³ os paa³⁴ sin Overflade³⁵
Hørhøninger³⁶, Fordybninger³⁷, Have, Moradser³⁸ og Flo-
der³⁹. Man maa have Forstand, for at gjøre Godt; Losserne
ere ude af Stand⁴¹ dertil⁴⁰. — I hinst Land⁴² gives der
smukke Herregaarde⁴³, fattige Landsbyer⁴⁴, rige Kjøbmænd⁴⁵
og duelige⁴⁶ Haandværkere⁴⁷; i dette her⁴⁸ seer man høje
Bjerger, brede⁴⁹ Klober, store Soer⁵⁰, sjonne Biinhaber⁵¹,
frugtbare⁵³ Marker⁵² og arbeidsomme⁵⁵ Bønder⁵⁴. Forfat-
terne⁵⁶ fra Ludvig den Hjortendes Aarhundrede⁵⁷ have med
simple Ord udtrykt⁵⁸ store Tanker. Vi tilstaae⁵⁹ kun smaa
Fejl⁶⁰, for at overtyde⁶¹ om, at vi ikke⁶² have store. —
Følgen⁶³ af store Lidenstaber⁶⁴ er Forstandens⁶⁵ Forblin-
delse⁶⁵. — Der gives i denne By Straajunkere⁶⁷, som fore-
række⁶⁸ smukke Klæder for gode Kundstaber. — Landsbyerne
⁶⁹ Bretagnen have ikke et smukt Udsende⁷⁰, hvilket⁷¹ kom-
mer mindre af Indbyggernes Fattigdom, end af deres Mangel⁷² paa Smag⁷³. — Storken⁷⁴ nærer sig af Slanger⁷⁵
og Frør⁷⁶. Ischabet⁷⁷ vrimpler⁷⁸ af Sælhunde⁷⁹. Mar-
kerne i dette Land ere omgivne⁸⁰ med Grav⁸¹ og Gjærder⁸². —
Franskemandene udføre⁸³ en Mængde⁸⁴ Vine, Klæde, Tape-
ter⁸⁵ og Silkestier⁸⁶. Italien frembringer⁸⁷ meget Biin,
Olie⁸⁸, Silke, Bomuld⁸⁹, men der boxer⁹⁰ ikke The, Sukker
eller Kaffe. De store Stæder forbruge⁹¹ overordentlig meget⁹²
Brød og Kjød. Der behøves⁹³ mere Sjæls Styrke⁹⁴ til at
bære⁹⁵ Medgang⁹⁶ end Modgang⁹⁷. Der gives ingen sand
Lykke uden⁹⁸ Dyd. Haar Mennesker ere fornøjede med⁹⁹ deres
Skjæbne¹⁰⁰. Den Vise¹⁰¹ figer Meget i¹⁰² saa Ord. Mange
Verde¹⁰³ have haft siden Lykke og megen¹⁰⁴ Besværlighed¹⁰⁵
med¹⁰⁶ deres Arbeider¹⁰⁷. Der ere mange¹⁰⁴ andre Ting,
som jeg maa tente paa¹⁰⁸. — Jeg har ikke Venge¹⁰⁹ for at

udgive¹¹¹ dem¹¹⁰ saa faabeligt¹¹². Jeg vil ikke skrive¹¹³
Dem unyttige Breve til.

14. Indiens fornemste¹ Producter² ere Riis³, Korn,
Sukker⁴, Peber⁵, Indigo⁶, Bomuld⁷ og alle Slags Frug-
ter. Ved Sidens⁸ af disse Naturens Belgjerninger finder man
i Indien Tigre, Löver og Slanger⁹, hvis Bid¹⁰ er dræbende¹¹.
Man finder i Bjergerne Jern¹², Bly¹³, Sølv¹⁴, Guld¹⁵ og
Harver¹⁶. Man finder i Parkerne¹⁷ Foreller¹⁸ og Karper¹⁹,
Aal²⁰, Suder²¹ og Aborrer²². Strudsene²³ nedsluge²⁴ ofte
Glas²⁵, Steen²⁶ og Træ²⁷. Der behoves²⁸ Mod²⁹ i
Ulykke³⁰, og Maadehold³¹ i Lykke³². De³³, som troe at be-
fidde³⁴ Godhed, have ofte ifsun Svaghed³⁵. Paas³⁶ Bjergerne
i Schweits³⁷ er der sebe³⁸ Græsgange³⁹, smukke Koer⁴⁰,
store⁴¹ Drue⁴², duftende⁴³ Blomster, klare⁴⁵ Kilber⁴⁴, reent
Band og fældne⁴⁶ Mineralier⁴⁷. Hos⁴⁸ de gamle Grakere
gaves der store Philosopher, berømte⁴⁹ Talere⁵⁰, udmarkede⁵¹
Digtere⁵², duelige Malere⁵³ og navnfundige⁵⁴ Billedhug-
ger⁵⁵. Hos⁵⁶ de Franske gives der dybe⁵⁶ Tantere⁵⁷, store
Naturkyndige⁵⁸, lærde⁵⁹ Astronomer⁶⁰, kyndige Maskinbyg-
gere⁶¹, fortæfelige⁶² Digtere og tappre⁶³ Kriger⁶⁴. Leges
med styrkes⁶⁵ ved⁶⁶ maadeholdne⁶⁷ Arbeider. Forstanden ud-
dannes⁶⁸ ved vise⁶⁹ Verdomme⁷⁰. — Det Giendommelige⁷¹
ved⁷² sjonne Handlinger er at tiltrække⁷³ Verhødiged⁷⁴ og
Agtelse⁷⁵. — Man seer altid dette unge Menneske i Selfab⁷⁶
med⁷⁷ sjonne Aander⁷⁸ og store Herrer⁷⁹. — Paris er Re-
gjeringens⁸¹ Sæde⁸⁰. De nye⁸² Gader i⁸³ denne By ere
omgivne⁸⁴ af Fortouge⁸⁵. Pladsen Bellecour i Lyon var for-
hen prydet⁸⁶ med Statuer, Bandspring⁸⁷ og smukke Bygnin-
ger⁸⁸, som ere blevne ødelagte⁸⁹ af⁹⁰ Bombardementet. —
Hampfros⁹¹ er en god Fode⁹² for mange fugle. Om⁹³ Vin-
steren døe mange Dyr af Mangel⁹⁴ paa Næring⁹⁵. For fort-
siden⁹⁶ have vi faaet mange Varer⁹⁷ fra London. Hav en
Smule Taalmobighed⁹⁸, og De vil lære⁹⁹ det franske Sprog
med større¹⁰⁰ Lethed¹⁰¹ end det tydste. Hvormange Damer
kommer¹⁰² der til Deres Bal? Jeg har inbuddt flere end¹⁰³
30 og ligesaa mange¹⁰⁴ Herrer. Jeg har mange¹⁰⁵ Spørge-
maal¹⁰⁶ at gjøre Dem. Franskemandene ere ikke de eneste¹⁰⁷
Venner af Polakkerne; der gives mange Andre, som beundre¹⁰⁸

denne Nations Tapperhed¹⁰⁹. Han har sparet¹¹⁰ mange¹⁰⁵ Penge. Vi have ikke udgivet¹¹¹ mange¹¹² Penge. — Der er ingen trofastere Ven end en god Bog. Jeg vil ikke have¹¹³ Brod¹¹⁴, men Vand. Jeg har ikke saa lave¹¹⁶ Tanke¹¹⁵. Der er intet Menneste, som jo¹¹⁷ er i stand til at gjøre det Gode. 3¹¹⁸ Despoternes Dine ere Menneskene ikke Mennesker¹¹⁹; de¹²⁰ ere Nedskaber¹²¹.

15. En Bog er et Legat¹, som dens Forfatter giver² Menneskelægten³. Det høilige⁵ Ankertou⁴ modstaer⁶ Bølgernes⁸ Raserie⁷. — Der gives Tydtere, som ligner⁹ Engellanderne, men faa Engellandere, som ligner Franskmænd. — Hvor er Hos¹⁰ Magasinet i denne By? det er ved Siden¹¹ af Fjelle¹³ Torvet¹². Beed De, hvor mange Gange om¹⁴ Ugen¹⁵ der er Marked¹⁶ med Frugt? der er 3 Gange Marked med Urtesager¹⁷, og en Gang med Øvæg¹⁸. — Bring¹⁹ mig Glassen med Blæk²⁰; der er ikke Blæk i Blekhuset²¹. Giv mig Sukker²² Daasen²²; De har ikke kommet Sukker i Kaffen²⁴. Han har ssjancket²⁵ Biin i et Øl²⁷ Glas²⁶. Han har drukket²⁸ 2 Glas Øl. Vi have spist²⁹ til³⁰ Middag³¹ Belling³² og Egblestiver³³, og vi have drukket Kaffe med Cichorie³⁴. — Min Broder har Ondt i Dinene, min Søster har Ondt i Halsen³⁵, og min Tandpine³⁶ er kommen igjen³⁷. — Har De seet Manden med Krebs³⁸? Konen med Balnoder³⁹ kommer igjen⁴⁰ morgen. Manden med den røde Hue⁴¹ har været⁴² her imorges⁴³. Har De seet Manden med det lange Skæg⁴⁴? Han lever⁴⁵ paa fransk, og klæder sig⁴⁶ paa spansk.

16. Jeg har sendt hen¹ til Bogbinderen² den Bog, De har givet mig. Tal aldrig til Menneskene uden om Ting, som de kunne forståe³. — Man kan ikke binde⁴ ustadiige⁵ Folk til usforanderlige⁶ Regler. Smiger⁷ har givet Navnet "stor"⁸ til Mennesker, der kun udmaerkede sig⁹ i det Slette. — Hvor er Meel¹⁰-Magasiner? det er ikke langt¹¹ fra Brænde-Torvet¹², ligeover for Salt-Huset¹³. — Blomster-Torvet er nær ved¹⁴ Hr. N.s Biinselsel¹⁵. — Køfepigen¹⁶ har slæbet¹⁷ Melkepotten¹⁹ i Stykker¹⁸; den var heldigvis²⁰ tom²¹. Bring mig Potten med Melk; jeg vil²² drikke²³ et Glas Melkevand²⁴. Jeg har drukket²⁵ et Glas rhinst²⁶ Biin. Giv

mig Krullen²⁷ med Olie²⁸ og en Thee-Skee²⁹. — Vi have spist³⁰ til Middag³¹ idag i den nye Restauration³², og man³³ opvartede³⁴ os der³⁴ med Suppe³⁶, med Rudler³⁷, med Ribbeens-steg³⁸, med Kartofler³⁹, og med spekket Kalvekjød⁴⁰ med Syrer⁴¹. — Imorgen vil jeg gaae hen⁴² at see til⁴³ min syge Ven; han har Ondt i Lænderne og i Halsen⁴⁴, og hans Hovedsmarter⁴⁵ er ikke komme igjen⁴⁶. — Pigen med de brune Haar⁴⁷ og de blaae Dine har været⁴⁸ hos mig idag; hun har⁴⁹ Kirsebær⁵⁰, som hun folgte⁵¹ undeviis⁵². Baronesse⁵³ Ø⁵⁴ har givet igaaar et valfert⁵⁴ lille Bal; flere⁵⁵ Personer vare mæsterede⁵⁶, nogle⁵⁷ paa spansk, andre⁵⁸ paa polsk, andre endnu paa tyrkisk. — Nu da⁵⁹ Europa har trængt frem⁶⁰ til Asiens Porte, er det en Nodvendighed⁶¹ for Asiaterne⁶² at danne sig⁶³ paa europæisk.

17. Glæder og Sorger¹, Goder og Under ere saaledes² sammenblandede³, at man ikke kan undgaae⁴ de ene, uden at beroeve sig⁵ de andre. Musik, Festier og Sovn neddysser⁶ kunde lette⁸ Sorger⁷. Retsfærdighed bør være den usforanderlige Grundsatning⁹ hos¹⁰ ethvert Menneste, der besidder¹¹ Religion, Ere, eller Klogstab¹². — Bore Aar, vor Gjeld¹³, vore Fiender ere altid i større Antal, end vi troe¹⁴. Mine Brødre og Søstre ere reiste paa Landet. Et Barn bør ikke kende andre Overherrer¹⁵ end sin Fader og Moder. — De Bjerger, som gjennemstjære¹⁶ den gamle¹⁷ og den nye Verden, have forhen¹⁸ varet Sletter¹⁹, betækkebe²⁰ af²¹ Havet. Store og stærke²² Lanter²³ komme fra Hjertet. Alle Dusser²⁴ deelte sig²⁵ mellem den blaae og den hvide Nidder²⁶. — Æmygelse²⁷ er af alle Forarmelser²⁸ den mest frankende²⁹, den, som føles³¹ mest levende³⁰, og den, som hævnes³³ paa det grusomste³². Læsning³⁴ af en god Bog er den nyttigste og behageligste Velhæftigelse³⁵. — Rensdyret³⁶ behov³⁷ Nordens kolde Himmellegne³⁸. Det erstatter³⁹ ene⁴⁰ for Beboerne af Lapland⁴¹ Hesten, Koen, Geden⁴² og Haaret, og udgjør deres eneste Rigbom. Dets Melk forstammer dem Øst, dets Kjød⁴³ en fortæffelig Hode⁴⁴, dets Stind⁴⁵ Klæder, dets Gener⁴⁶ Strengene⁴⁷ til⁴⁸ deres Buer⁴⁹ og Traad til at sye med⁵⁰, og dets Been⁵¹ Skeer⁵². Om Vinteren spænde⁵³ de det for Slæder⁵⁴, som det trækker⁵⁵ paa Isen og Sneen med en

utrolig Hurtighed⁵⁶. Høie Bjerge og Klipper gjennemstjære en stor Deel af Schweitz, og lade⁵⁷ osse fun Plads⁵⁸ tilbage⁵⁹ for snevre⁶⁰ og dybe Dale⁶¹, for Sør og Stromme⁶², der, paa den Tid⁶³, da⁶⁴ Sneen smelster⁶⁴, stille⁶⁵ rivende⁶⁷ over deres Bredere⁶⁶, blive til⁶⁸ Gloder og affledkomme⁶⁹ store Ødelæggelser⁷⁰.

18. Heste, Jagt¹, Gjæstebud², der vilde bekomme³ os vel, som Adspredelse⁴, slove⁵, som Bestjærtigelse. Man hænder et Menneskes Smag⁶, Eidenfaber⁷ og Meninger af⁸ hans Beundringer⁹. Binden omstyrter¹⁰ Hyster¹¹, Palader, Kirker og Daarne. — Vore Venner og Slægtninge have givet os dette Raad¹². Hans Officerer og Kammerater elskede og cærede ham. — De gamle¹⁴ og nye¹⁵ Philosophers Formaal¹³ er at forbære¹⁶ Menneskene. Stjønne og mindeverdige¹⁷ Handlinger¹⁸ kunne ikke berømmeliggøre¹⁹, naar de ikke have Dyden til Aarsag. Den gode Son forlader²⁰ ikke sin Fader og Moder. Den taalmodige²¹ og blide²² Hornuft²³, den forstandige²⁴ og blide Belvillie²⁵ træffe saa Hjerter, som²⁶ ikke lade sig overvinde²⁷. — Den første og bedste Opdragelse²⁸, der²⁹ kan gives³⁰, er Religionen. — Lynghederne³¹ paa Kysten af Gas-cogne og Guinne ere flere sandige³² Sletter, lidet stikkede³³ til Agerdyrkning³⁴. Den, som uden at hænde Hebeegnene, blev henflyttet³⁵ blandt Hyrder³⁶ i³⁷ dette Land, vilde ikke blive ringe³⁸ forundret³⁹ over deres Udseende⁴⁰. Indhyllede⁴¹ i Kapper⁴² af Haarestind og gaaende⁴³ paa 6 til 8 fod høje⁴⁵ Styler⁴⁴, se de ud som⁴⁶ Kæmper⁴⁷, til hvem man havde betroet⁴⁸ Bevogtingen⁴⁹ af Landet, de sætte over⁵⁰ Busfe⁵¹ og Kjær⁵², bestige⁵³ Høje⁵⁴ og gjennemløbe⁵⁵ med⁵⁶ uhyre⁵⁷ Stridt Sleiterne. Man bryler i dette Land Rug⁵⁸, Bog-hvede⁵⁹ og Hirfe⁶⁰; men Grantræet⁶¹, som voxer der, er mere indbringende⁶². Det leverer⁶³ ikke alene Planke⁶⁴ til Havnene⁶⁵ i⁶⁶ Bordeaux og Bayonne, men ogsaa Harpix⁶⁷, Tjære⁶⁸ og Beg⁶⁹. Det er altsaa⁷⁰ et meget nyttigt Træ i torre⁷² Landstrækninger⁷¹, der ikke vilde kunne frembringe⁷³ andre Træer.

19. Coriolan, skjondt¹ en god Fædrelandsven² og en stor Feltherre³, blev forvist⁴ fra Rom. Titus Livius⁵, en meget berømt⁶ latinist Historiestrøver⁷, var⁸ fra Padua⁹.

I¹¹ denne Uge har jeg læst¹⁰ Henriaden¹², et epist¹⁴ Digt¹³ af Voltaire. De besaae¹⁵ i Samling¹⁶ Pompei¹⁷, den mærk-verdigste¹⁹ Ruin¹⁸ fra Oldtiden²⁰. — Aldrig²¹ fører en blomsterstroet²² Bei til Hæder²³. Aldrig har en Digter fil-dret sig selv²⁴ bedre i sine Verker end La Fontaine. Aldrig var²⁵ en Konge mere elset af sit Folk. Aldrig udgaaer²⁶ et fornuftigt²⁷ Ord²⁶ af hans Mund. — Paven²⁹ kan betragtes³⁰ enten³¹ som en verdslig³³ Fyrste³², eller som den ca-tholiske Kirles³³ Overhoved³⁴. Han opfører sig³⁶ som en sand Hofmand³⁷. Han bærer³⁸ sin Ulykke som³⁹ en Mand af Mod⁴⁰. — Hush paa⁴¹, at Du er et Menneske. Jeg har altid strect⁴² at være en Mand af Ord⁴³. Ingen⁴⁴ er en god Borger⁴⁵, hvis han ikke⁴⁶ er en god Aftegfælle⁴⁷, en god Fader og en god Ven. Han er et stilletlig⁴⁸ Menneske. Den Pige, som har fortalt⁴⁹ Dem denne Historie, er en Leg-nerske⁵⁰. Hun er et stakkels⁵¹ forældreløst⁵² Barn⁵³ uden Støtte⁵⁴, uden⁵⁵ Beskyttelse⁵⁶. Gud har gjort sig til⁵⁷ et Menneske for Menneske, og Mennesker vore⁵⁸ at gjøre sig til Guder for sig selv⁵⁹. — Doden gjor en Ende⁶⁰ paa⁶¹ alle Livets Lidelser⁶². Der er en Mangde⁶³ Ting, som vi ikke hænde⁶⁴. Han har gjort mig en Foræring⁶⁵ af en ny Ordboog. Syrogsstudium⁶⁶ udgjør en Deel af⁶⁷ unge Menneskers Opdragelse. Denne Handling fortjener⁶⁸ at have en Plads⁶⁹ i Historien. Han gjorde sig en Ere⁷⁰ af at være en Ven af min Fader. Han gav ham et Tegn⁷¹ med⁷² Haanden at vente⁷³ en Smule⁷⁴. Jeg vilde gjøre mig en Samvittighed⁷⁵ af at bedrose⁷⁶ mine Forældre. Dette Land-fied⁷⁷ har et smukt Udseende⁷⁸. Deres Søster har et friskt Udseende⁷⁹.

20. Jeg har idag læst Napoléon en Egypte, et epist Digt af Méry og Barthélémy. Folket i¹ Athenen² overrakte³ Alci-biades⁴ Kroner af Guld og Kobber⁵, en Ere, som man kun⁶ tilfob⁷ Seierherreerne⁸ i⁹ de olympiske¹¹ Lege¹⁰. Scaliger, en lerd¹² Mand, levede¹³ i det 15de Aarhundrede. Ananas-sen¹⁴, en hellig¹⁶ Frugt¹⁵, er af en sultersød¹⁸ Smag¹⁷. Goldoni levede i Benedic¹⁹, den Bye²⁰ i²¹ Italien²², hvor der var²³ mest²⁴ Selstabellighed²⁵. — Aldrig modtog²⁷ en Fyrste²⁶ flere Beviser²⁸ paa²⁹ Kjærlighed³⁰ og Vrefrygt³¹.

af³² sine Undersætter³³. Aldrig var et Syn³⁴ mere rørende³⁵. Aldrig har en Trængende³⁶ forgivernes³⁸ indfundet sig³⁷ ved³⁹ hans Dør. — Han blev henrettet⁴⁰ som en Spion⁴¹ af⁴² Engelslænderne. Han blev forvist⁴³ som en Førredder⁴⁴. Han er død som en Martyr⁴⁵ for⁴⁶ Sandheden⁴⁷. De har forsvarret⁴⁸ Fæstningen⁴⁹ som⁵⁰ en behjertet Mand⁵¹, og De har capitereret⁵² som en Mand af Førstand⁵³. Jeg er en Hjende⁵⁴ af al Tvang⁵⁵. Man figer, at han er en bedre Economist⁵⁶ end hans Broder. De veed vel, at jeg er en god Jæger⁵⁷, og iskelig⁵⁸ en god Fodgænger⁵⁹. Den rige Kjøbmand, som boer⁶⁰ paa⁶¹ Hjørnet⁶² af Gaden, er en Jøde⁶³. Hans Broder er et uvidente Menneske⁶⁴. Den, som roser sig selv⁶⁵ er en Povmodig⁶⁶; den, som nedfatter sig⁶⁷ en Daare⁶⁸. — Alt faaer en Ende⁶⁹ i denne Verden. Denne Begivenhed⁷⁰ bør finde en Plads⁷¹ i dette Skrift⁷². Dette Huus har en Mængde⁷³ Værelser⁷⁴. Jeg vilde gjøre mig en Samvittighed⁷⁵ af at have Omgang⁷⁶ med dette Menneske. Man har gjort ham en Føræring⁷⁷ af 6 Flasker⁷⁸ Vin, som han har i Sinde⁷⁹ at driske med os. Hans Ven gjorde ham en betydelig⁸⁰ Føræring⁸⁰. Jeg er ikke forsærlig⁸³ nok⁸² til⁸⁴ at gjøre en Hemmelighed⁸⁵ af min Alder. Han er altid borte⁸⁶, naar det gjælder om⁸⁷ at vise en Tjeneste⁸⁸. Han har viist mig en vigtig⁸⁹ Tjeneste⁸⁹.

21. Der gives saa Mennesker¹, som forstaaer sig² paa³ behagelig og uskyldig⁴ Spøg⁵. Min Ven forstaaer ikke Spøg⁶ i⁷ dette Punkt⁸. To fjendtlige¹⁰ Baade⁹ viste sig¹¹ ved¹² vore Kyster¹³ for at hente¹⁴ Vand¹⁵. Skibet¹⁶ er løft¹⁷ paa¹⁸ alle Kanter¹⁹. Bla²⁰ mig det Venstab²¹, at tale om min Sag²² til Krigsministeren²³. Han har indgaet²⁴ Venstab²⁵ med min Broder. Hils²⁶ ham²⁷ paa det Venstabligste²⁸. Generalen har givet Parolen²⁹ idag Kl. 12³⁰. Giv Ordre³¹ til Øvarteren³² at han bringer³⁴ os³³ ægte³⁵ rhinst³⁶ Vin. Gjor mig den Hornsielse³⁷, at aflevere³⁸ dette Brev til deres Cousine. Hvis denne Ring³⁹ kan gjøre Dem Hornsielse⁴⁰, saa kan⁴¹ jeg overlade⁴³ Dem den⁴². Jeg har sat mig⁴⁴ paa⁴⁵ den God⁴⁶, ikke at afslægge⁴⁷ flere Besøg⁴⁸. De Fransle have bragt en frygtelig⁵¹ Armee⁵⁰ paa Venene⁴⁹. Hvad⁵² har han⁵³ at see suurt⁵⁴ til os

for⁵²? Han lod som⁵⁵ om han var fornoiet med⁵⁶ sin Skjægne⁵⁷. Jeg har holdt paa⁵⁹ hendes⁵⁸ Hoved⁶⁰, medens⁶¹ man trak⁶² hende Tanden⁶⁴ ud⁶³. Han har budt⁶⁵ Hjenden Spidsen⁶⁶. Ingen kan holde⁶⁵ ham Stangen⁶⁶.

22. Fangevogteren¹ kom² at anstille³ Undersøgelse⁴ for at see, om⁵ Fangen⁶ ikke havde arbebet⁷ paa⁸ at slæsse sig⁹. Frihed¹⁰ (sætte sig i¹¹ o. s. v.). Bisloppen¹² har holdt¹³ sin Bisitsats¹⁴ i Stiftet¹⁵. Han har afslagt mig Besøg¹⁶ for¹⁷ 2 Dage siden¹⁸. Det var saa koldt¹⁹, at man var nist²⁰ til at gjøre Ild²¹. Man har sat²² Ild²³ paa²⁴ dette Huus. Hjenden syrede²⁵ hele Dagen²⁶. Den ødelmودige²⁷ Mand tager²⁸ de Svages²⁹ Parti²⁹. Man maa³¹ altid tage Sandheden³³ Forsvar³². Han har taget den Beslutning³⁴ at forlade³⁵ sit Fædreland³⁶. Han er gaact³⁷ i Krigstjenest³⁸. Denne Officer har forladt sit Fædreland og har taget Tjenest³⁹ i den russiske Armee. Kongen har viist⁴⁰ ham den Naade⁴¹, at tilstaae⁴² ham en Pension paa⁴³ 300 Rigsdaaler⁴⁴. Viis⁴⁵ mig det Venstab⁴⁶, at sige hende⁴⁸ det⁴⁷. Min Broderson⁴⁹ skylder⁵⁰ mig 200 Rigsdaaler; men jeg vil estergive⁵¹ ham Halvdelen⁵². Kongen har benaabet⁵³ ham med Livet. Hun spurgte⁵⁴ mig om⁵⁵ Grunden⁵⁶ til⁵⁷ min Kummer⁵⁸. Han har fornærmet⁵⁹ mig med⁶⁰ sin Usommelighed⁶¹, jeg vil forlange⁶⁴ Opreisning⁶⁵ af ham⁶² derfor⁶³. Skal jeg forlange Regnstab⁶⁷ af ham⁶⁶ for⁶⁸ denne Uretsfærdighed⁶⁹? Det er⁷⁰ Dommerens⁷² Pligt⁷¹, at ubøve⁷³ Retfærdighed⁷⁴ uden Hensyn⁷⁵ till⁷⁶ Personer. Man maa lade⁷⁷ alle Mennesker⁸⁰ vederfares⁷⁸ Ret⁷⁹.

Om Pronomerne.

23. Dersom jeg vilde¹ have disse Bøger, vilde min Farer kjøbe² dem til mig. Hjender³ De disse Herrer? Vi see dem hver Dag, men vi tale sjælden⁵ med⁴ dem. De gaaer paa⁶ Komedie⁷, jeg bever Dem om⁸ at følge mig¹⁰ derhen⁹. Jeg tager ud paa¹¹ Landet¹², vil De følge med¹⁴ mig verud¹³? De havde lovet¹⁵ mig, at De vilde sende¹⁶ os Karetten¹⁷, som vi havde bedt¹⁸ Dem om¹⁹, og De har ikke¹⁹ sendt os den. Jeg havde lovet Dem den, det²⁰ huster²¹ jeg, men De skulle have²² sendt Bud hen²³ at begjere²⁴ den af mig, og

jeg skalde have sendt Dem den. — Har De leveret²⁵ Brevet til Deres Uncle? jeg vil leve²⁶ ham det imorgen. Dersom De vil opfylle²⁷ Nællifer²⁸ i²⁹ Haven ved³⁰ Deres Landsted³¹, skal jeg sende Dem nogle³³ derud³². — De har meget gode Bøger, følg³⁴ os dem; laan³⁵ mig dem; vius³⁶ mig dem; giv mig nogle³⁷. Laan dem ingen³⁸ deraf³⁹; de giver⁴⁰ Dem dem ikke igjen⁴⁰. Dersom dette Huus behager⁴¹ Dig, saa høb det. Min Uthylighed⁴² er det eneste⁴³ Gode⁴⁴, som er mig⁴⁵ tilbage⁴⁶, lad⁴⁶ mig beholde⁴⁶ den. Dersom Du finder disse Bøger nyttige, saa anstaf⁴⁷ Dig nogle deraf⁴⁸. Disse Efterretninger⁴⁹ ere ikke sande⁵⁰, fortæl⁵¹ os Intet deraf. De veed⁵², hvor min Have er⁵³; bring⁵⁴ mig disse Blomster derud⁵⁵ (vil De være saa god⁵⁶, at bringe mig disse Blomster derud). Prinsen er paa⁵⁷ Palæet idag, gaa⁵⁸ derhen⁵⁹, dersom Du vil tale med ham. Kongens Have skal illumineres⁶⁰ i Aften, følg⁶¹ os derhen. — Falder en Fugl ned⁶² for eders Nine, halv dobbel Træthed⁶³, Kulde eller Hunger, da vogt Eder⁶⁴ for at mishandle⁶⁵ den; opvarm⁶⁶ den i eders Hænder, og stift⁶⁷ den ind paa⁶⁸ eders Bryst⁶⁹, indtil⁷⁰ den har gjeneholdt⁷¹ sine Krester. Det er ikke ved at lade⁷² sit⁷³ Mod nedslaae⁷⁴, at man afhjælper⁷⁵ det Onde. Ulykken er som de Feje⁷⁶: den seer Eder sjælve⁷⁷ og forfolger⁷⁸ Eder; men naar I vente den med Fasthed⁷⁹, flygter⁸⁰ den.

24. Da Løven var gammel og syg, mishandlede¹ Dyrene den; Bildhøinet² jog³ den sin frugtelige⁵ Tand ind i Siden⁴; Tyren⁶ saarede⁷ den med⁸ sine Horn⁹; Vælet knuste¹¹ dens¹⁰ Pande. Maa jeg byde¹² Dem Kirsebær? jeg takker¹³ Dem, jeg har¹⁴. Her er¹⁵ min Ejener¹⁶; jeg vil sige¹⁷ til ham, at han skal gaae¹⁸ hen til¹⁹ Deres Søster og²⁰ sige hende fra mig af²¹, at jeg venter²² hende til²³ Thevand (il²³ at driske²⁴ The²⁵). Gaa hen til²⁶ Gartneren²⁷, og, dersom Du seer Roser i hans Have²⁸, da skal Du bede ham om²⁹ en Bouket³⁰, som Du skal bringe³¹ min Broderdatter³², og³³ sige hende, at det er mig, som sender hende den. Jeg vilde³⁴ sende hende Blomster til³⁵ hendes Have, men hun lob³⁶ mig sige, at hun har not³⁸ af dem³⁷. Man har sagt mig, at dette Landsted³⁹ tilhører Dem⁴⁰; jeg har taget⁴¹ mig⁴²

den Frihed⁴³, at føre⁴⁵ mine Skolekammerater⁴⁶ herud⁴⁴, for at give dem en Bespørløft⁴⁷, som jeg havde lovet dem til min⁴⁸ Fødselsdag⁴⁹. — Disse Bøger ere godt skrevne; laan mig dem; giv mig nogle⁵¹ af dem⁵⁰. Deres Hr. Fætter, som er kommen tilbage⁵² fra Engeland, forlanger dem af os, men vi ville ikke sende⁵³ ham dem, førend⁵⁴ vi have tal⁵⁵ til Dem derom; skulle vi laane ham dem? nei, laan han dem ikke. Der skal være Musik i Frederiksberg Have i Aften, følg⁵⁶ os derud⁵⁷. Man giver⁵⁸ i Aften paa⁵⁹ det store Theater Heibergs fædreslandsle⁶⁰ Opera; følg⁶¹ mig derhen, jeg bever Dem. Dersom Du tager ud⁶² i⁶³ Hr. N's Have i Aften, bring⁶⁴ mig da disse Afslægger⁶⁵ derud⁶⁶. — Tag en Stoel og sæt Dem⁶⁷ der. Fraadseri⁶⁸, ligesom alle andre Laster, paatager sig⁶⁹ at straffe⁷⁰ dem, der lade sig forføre⁷¹ af⁷² den. Fraadseren⁷³ kan påadvare⁷⁴ sig en Sygdom⁷⁵ af⁷⁶ de sundeste⁷⁷ Ting, fordi han nyder⁷⁸ dem uden Maadehold⁷⁹.

25. Er det¹ Deres Neptueuruhr²? ja, det er. Er³ det de Penne, som De har staaret⁴? ja, det er. Er det Hufset, som⁵ der har været⁶? Ild⁷ i⁸? ja, det er. Er det Deres Fættere⁹? ja, det er. Er det ham, som har gjort sig⁹ skydig¹⁰ i en saa sjældig¹² Brobe¹¹? ja, det er ham¹³. — Madam, er De dette Barns Moder¹⁴? ja, jeg er¹⁴. — Mine Herrer, ere De de Læger¹⁵, som have været i¹⁶ Rusland for at anstille¹⁷ Undersøgelser¹⁸ over Choleraens Natur og Gang¹⁹? ja, det er os. Madam, er De den Syge, til hvem man har ladet²⁰ Lagen falde²¹? ja, jeg er. Madam, er De endnu syg²²? ja, jeg er. Mine Damer, ere De forsniede²³ med Prædikenen²³? ja, vi ere. Ventes²⁴ Deres Søster til²⁵ imorgen? nei, de ventes²⁶ ikke. — Jeg dyrker²⁷ med Omhyggelighed²⁸ disse Drøger; thi jeg skylder²⁹ dem mangen³⁰ Behagelighed³¹. Tag Dem af³² dette Barn, anvend Deres Omhu³³ paa³⁴ det. Tag Dem af denne Sag, anvend Deres Omhu paa den³⁵. — Hun har henvendt sig³⁶ til mig, for at faae³⁷ Oplysninger³⁸ om³⁹ sit Anliggende⁴⁰, men jeg har ingen⁴¹ funnet give hende. Han er kommen til mig, da det var for sidste⁴². — Vor Nabo⁴³ har en stor⁴⁴ Hund; han gaaer aldrig ud⁴⁵, uden den. Gloden⁴⁶ flyslede⁴⁷ over sine Bredder⁴⁸ og rev bort⁴⁹ med sig Alt, hvad den medte⁵⁰. Gof⁵¹, som ere⁵² muntre⁵³ ude⁵⁴

ere ofte forgnobige⁵⁵ hjemme⁵⁶. Moden gjør Døsfer af dem, der underkaste sig⁵⁷ den. — Man er forniet med sig selv, naar man har gjort en god Handling⁵⁸. Man begaaer⁵⁹ hundrede Hell⁶⁰, naar man har sine⁶¹ Nine mere paa⁶² Andre⁶³, end paa sig selv. En hærlig⁶⁵ Eglesfælle⁶⁴ har ingen⁶⁶ Ønsker for⁶⁶ sig selv; hvad der behager⁶⁷ hendes Mand, behager hende; hvad der bedrører⁶⁸ ham, faaer⁷⁰ hende⁶⁹ til⁷¹ at følede Saarer⁷². Læsten⁷³ er i⁷⁵ sig selv aafstyelig⁷⁴. At elste fun sig selv, det er ikke at være nytig⁷⁶ til Noget. Min Broder er ikke hjemme⁷⁷. Den Misundelige⁷⁸ er misforniet med Andre og med sig selv. Forsatterstabet⁷⁹ har altsid sin Behagelighed⁸⁰; de gode Forsattiere⁸¹ ere forniede med Publicum; de slette ere det med sig selv.

26. Er det¹ Deres Kjole? ja, det er. Er² det Deres Meubler? ja, det er. Er det de Silkehandster³, som Du har taat⁴? ja, det er. Er det de Fremmede⁵, hvorom De har talt til mig? ja, det er. Er det Deres Venner, som have udsprettet⁶ dette Rygte⁷? ja, det er. Hvo har gjort sig skyldig⁸ i denne Brøde? er det dette unge Menneste? ja, det er⁹. — Mine Damer, ere De de Fremmede, som man nyligen¹⁰ har meldt¹¹? ja, det er os¹². Er De min Naboes¹³ Datter? ja, jeg er. Mine Damer, ere De forniede med denne Forvaring¹⁴? ja, vi ere. Ere de reiste¹⁵ til¹⁶ Indien¹⁷? nei, de ere det ikke endnu. Er De Grev N's Datter? nei, jeg er ikke. — Naar jeg seer Buglenes Neder¹⁸, som ere dannede¹⁹ med saa megen Kunst, saa spørger²⁰ jeg, hvilken²¹ Eerer har lort dem Matematik²¹ og Bygningskunst²². Disse Orangetræer²³ ville²⁴ gaae ud²⁵, hvis man ikke²⁶ giver dem Vand. Dette Huus var for lille, jeg har laadt²⁷ sætte en Klo²⁹ til²⁸. — Hun sloser paa³⁰ mig, at³¹ jeg drager³¹ Omsorg³² for hendes Anliggender³³. Jeg beder Dem at kente paa mig, naar De finder³⁴ Noget, som passer³⁵ for mig. — Denne Kanarisugl³⁶ udgjor³⁷ mit Datters Glæde; hun tanker fun paa den. Man seer hende ofte gaae med den. Kunstdaber³⁸ ere gode i³⁹ og for⁴⁰ sig selv. Glæderne ere først da⁴² bitter⁴¹, naar man misbruger⁴³ dem. Jordiske⁴⁴ King fortjene⁴⁵ ikke, at man binder sig⁴⁶ til dem. — Man maa⁴⁷ gjøre Noget for sig selv. Ingen⁴⁸ er Prophet i sit Hjem⁴⁹. Det er meget egoistisk⁵⁰

fun at elste⁵¹ sig selv og fun at tale om sig selv. Dyden⁵² er i sig selv elskværdig⁵³. Magneten⁵⁴ trækker⁵⁵ Jernet til sig. Strommen⁵⁶ river⁵⁷. Alt med sig. Han er ikke hjemme, han har taget ud⁵⁸ paa⁵⁹ sit Landsteb. Han har altid en Pennekniv⁶⁰ hos⁶¹ sig. Disse Damer have altid en eller anden⁶² ny Mode paa⁶³ (sig). Bore Beninder ere meget arbeidsomme⁶⁴; de sye⁶⁵ selv deres Koler⁶⁶; de have altid et Arbeide⁶⁷ med sig. Din Søster har ikke sit Strikketøj⁶⁸ hos⁶⁹ sig.

27. Fortol mig denne Begivenhed¹; jeg erindrer mig² den ikke mere. Hvad nytter det³ at samle⁴ Rigdomme, naar man ikke forstaer at nyde⁵ dem. — De har en smut Ring⁶, men jeg har⁷ en endnu smukkere. Jo flere gode Boger en Nation har, desto flere slette lader⁸ man den læse. Den Egenhærlige⁹, som ikke nærer¹⁰ nogen venlig¹¹ Følelse, indgyder¹² ingen¹³. Ønskerne¹⁴ ere som Appetiten; at have for mange, er¹⁵ altid at lide; ingen at have, er næsten at døe. — Eiden iser bort¹⁶, dens¹⁸ Tab¹⁷ er i¹⁹ uerskætelig²⁰. Vi have hørt²¹ et Aar²¹ i Constantinopel, men vi hænde endnu ikke alle dens Gader; Byen udmerker sig²³ ved²⁴ sin Skønne²⁵ (Skønheden af dens) Beliggenhed²⁶ og ved sin frugtbare (Frugtbarheden²⁷ af dens) Omegn²⁸; dens Havn²⁹ er sikkert³⁰ og rummelig³¹, men dens Gader ere snævre³², smudsige³³ og slet broslagte³⁴. Pesten er en meget almindelig Sygdom i³⁵ Levanten³⁶, man hænder dens Virkning³⁷, men man hænder ikke dens Oprindelse³⁸. Taalmodighed³⁹ er bitter⁴⁰, men dens⁴¹ Frugt er sød. Dersom de Store have Marmorets⁴³ Politur⁴², saa have de ogsaa dets⁴¹ Haardhed⁴⁴. — Esterdi⁴⁵ De opfylder Deres Pligter som⁴⁶ Christen agter jeg Dem desto⁴⁷ mere⁴⁸. Ester at han har bundet⁴⁹ det store⁵⁰ Lod⁵¹, er han fun desto gjerrigere⁵². — Hvorvidt⁵³ er man⁵⁴ i⁵⁵ Komedien? man er endnu i⁵⁶ første Act. De har spillet; har De tabt⁵⁷ ikke meget; jeg er sluppen derfra⁵⁷ med⁵⁸ een Rigsdaler⁵⁹. Det forholder sig med⁶⁰ mange Høretgænder⁶¹ som med at flaae⁶² Ild⁶³; det vil ikke lykkes⁶⁵ En⁶⁴, uden gentagne⁶⁷ Forsøg⁶⁶. Det forholder sig med visse gode Egenklaber som med Sanderne⁶⁸; de, som ere ganst⁶⁹ berovede⁷⁰ samme, funne hverken⁷¹ blive dem vaer⁷² eller⁷³ satte⁷⁴ dem. —

Frygten⁷⁵ forværer⁷⁶ det Onde uden at afhjælpe⁷⁷ det. Om det end skulle gjælde⁷⁸ mit Liv, gør jeg det ikke. Der gives Hylkere⁷⁹, som efterab⁸⁰ Dyden, saa⁸¹ man sluffes deraf⁸².

28. Den, som hører Fortellingen¹ om en Begivenhed², veed ofte mere derom, end den, der har set den. Naar An-safdet³ af en taabelig⁴ Døvenslab er forbi⁵, rødmer⁶ man over at have været plaget⁷ af den. — Skjæbnen⁸ tilføier⁹ os sjælden saa meget Ondt, som vi tilføie¹⁰ os selv. Dovenstab¹¹ bringer¹² flere Talenter til at mislykkes¹³, end Birksheden¹⁴ udklækker¹⁵. Der er ingen Mennesker¹⁶ mere gierrig¹⁷ paa Noes¹⁸, end de, som ingen fortjene. Halv Kudstab¹⁹ er et Maanestin²⁰, der stjuler een Afgund²¹ og oplyser²² en anden. — Ludvig den 14des Hof²³ var glimrende²⁴; alle Fremmede roste dets²⁵ Pragt²⁶. Jeg opholder mig gjerne²⁷ i dette Land; dets Lust²⁸ er sund, dets Indbyggere ere høflige. Jeg har fun boet²⁹ i Maaneber³⁰ i denne Hovedstad³¹; jeg hænder endnu ikke alle dens Ecceverdigheder³². Dette Universitet er meget besøgt³³; dets Professorer ere meget lærde³⁴. Jeg holder meget af vor Frugthave³⁵; dens Gront³⁶ er saa smukt. Det er fordi Guldet er sjeldent³⁷, at man har opfundet³⁸ For-gyldningen³⁹, som, uben at have dets Varighed⁴⁰, har hele dets Glimmer⁴¹; saaledes, for at erstatte⁴² den Gobbed, som fattes⁴³ os, have vi udtaenk⁴⁴ Høflighed⁴⁵, som har hele dens Skin⁴⁶. Denne By forbauser⁴⁷ ved dens pragtfulde⁴⁸ (Prag-ten i dens) Bygninger. — Spanierne have et frugtbart⁴⁹ Land, men de, ere kun desto⁵⁰ døvnere. Øfken⁵¹ har oversæt⁵² ham med sine Gaver⁵³, men han er kun desto ulykkeligere. — Hvor-vidt⁵⁴ vilde De være⁵⁵, hvis jeg ikke var kommen. Jeg vil finde mig⁵⁶ i⁵⁷ Alt, hvad⁵⁸ De vil⁵⁹. Dersom han ikke forbedrer sig⁶⁰, vil det gaae ham ilde⁶¹. Jeg holder mig til⁶² Dem i⁶³ Alt; hvad der kan⁶⁴ mode. Det forholder sig⁶⁵ med Regeringen⁶⁶ som med Beiret; det er sjeldent, at man ikke ønsker Horanbring⁶⁷ deri. — Eensomhed⁶⁸ er Forstandens Digle⁶⁹; den gode Luttres⁷⁰ deri; den falske bliver⁷¹ deri til⁷² Uniet. Han vil skrive, og veed ikke, hvorledes han skal bære sig ad⁷³. Det er en Sag, hvori det gjælder⁷⁴ om det offentlige Befærd⁷⁵.

29. Bore Benner maae¹ altid finde deres Interesse² i vor, og vi vor i deres, dersom vi ville, at deres Venstab skal være³ oprigtigt⁴ og af lang Varighed⁵. Han besorger⁶ Deres og sine egne Forretninger. Han har folgt mine og dine Bøger. — Imorgen faaer⁷ Du mit og min Søsters Svar. Sjæ-lens Skønhed forhoyer⁸ Legemets. De smælest⁹ Saar ere Hjertets. Det bedste Middel til at lette¹⁰ sin Sorg¹¹ er at lindre¹² Andres. — Den er riig, der er fornsiet med hvad han har. Den ene kan sige, at han forstaer¹³ at leve, som har vant sig¹⁴ til at lide. Den er uretfærdig, der dommer forend han har hørt begge Parter¹⁵. — At gjøre stor Blæst¹⁶ af et lille Held¹⁷, det¹⁸ er at tilstaae sin Svaghed. At gjøre sig til¹⁹ af sine Forsædres²⁰ Adel, det er at soge i Nødderne²¹ den Frugt, man skulle²² finde paa Grenene. At misunde²³ En²⁴, det er at tilstaae²⁵ at være²⁶ hans Undermand²⁷. — Det er en smuk By²⁸, Paris. Breden²⁹ er en slet Raad-giver. Det er en herlig³⁰ Ting, at tale godt for sig³¹. Det er en jammerlig³² Ere³³, den, hvoraaf Hjenderne drage³⁴ Fordelen³⁵. Lader ikke vente paa³⁶ Belgjerningen; det er at give to Gange, at give paa³⁷ Dieblifiket³⁷. Det er at være meget elendig³⁸, at ønske Døden; det er at være det endnu mere³⁹, at frygte den. At fordomme Ulykkeligheden, er at opmuntre⁴⁰ og fristende⁴¹ Forbrydelsen.

30. Ethvert Folk har sin særegne¹ Karakter; Engelsæ-derne have deres, ligefaa² vel som Hollænderne. Imorgen faaer³ han mit og dit Svar. Han har forstået⁴ dine og mine Yenge. — Det usyne⁵ Klæde⁶ er nyttigere end det af Silke. Den tydste⁷ Blin er sordere end den fraenste. Høppighedens⁸ Indflydelse⁹ udvider¹⁰ sig til¹¹ alle Classer, endog til Ager-dyrkerens¹². Det fornuftige Menneske sætter¹³ Sjælens Adel¹⁴ over¹⁵ Fødselens. — Den er lykkelig, som kun ønsker hvad han har. Den er ikke vüs¹⁶, som ikke forstaer at hjælpe sig¹⁷ selv. Den forstaer ikke at elske de Gode, som ikke hader de Slette¹⁸. — At undslyse¹⁹ Dommeren, det²⁰ er at tilstaae sin Brode. At lade Forbrydelsen i²¹ Fred²², det er at gjøre sig deelagtig²³ i samme²⁴. At sætte i²⁵ Lotteriet, det er at gjøre et Bædemaal²⁶ med Skjæbnen²⁷ paa²⁸ 89 imod 1. — Det er en herlig²⁹ Ting, Sundheden. Bagtalelse²⁹ er en stor Last

En Gevinst³¹, der gjøres³² paa sit gode Navns³⁴. Befostring³³, er et Tab³⁰. Det er at gjøre sig deelagtig i en Uforsamlemethed³⁵, at lee deraf. Det er en stor Ulykke at falde under en uforsonlig³⁷ Fjendes uundgaelige³⁶ Indflydelse. At give³⁹ efter for Nodvendigheden er ikke at være feig³⁸. Altid at bebreide⁴¹ Feilen er ikke at tilgive⁴⁰.

31. Huset, hvis Eier¹ er død, er blevet folgt i Formiddags². Den³ er fattig, hvis Udgift⁴ overskrider⁵ Indtagten⁶. Det er⁷ Efterreninger⁸, hvis Haalidelighed¹¹ man ikke kan⁹ indestaar for¹⁰. De gamle Germanner¹², hvis Sæder¹⁴ Ta-citus sildrer¹³ os, vare¹⁵ et krigers¹⁶ Folk. — Despoten¹⁷ under hvis Regierung¹⁸ saa mange¹⁹ Smigrene²⁰ have været bestjærtede²¹, udlees²² nu af dem. Vi underholde²³ os om disse Advocater, om hvis Ulegemnyttighed²⁴ De twivler²⁵; om disse Læger²⁶, paa hvis Usefulbarlighed²⁷ De ikke troer²⁸; om disse Hofmænd²⁹, paa hvis Ord³⁰ Ingen³¹ stoler³². De Fruentimmer, paa hvis Taushed³³ vi kunne forlade os³⁴, ere sjeldne. Den Mand, til hvis Retskaffenhed³⁵ De sætter Lid³⁶, er almindeligen agtet. I den strenge³⁷ Vinter 1740 opførte³⁸ man i St. Petersborg et lille Slot af Jis³⁹, paa hvis Forside⁴⁰ man anbragte⁴¹ 6 Kanoner af Jis. — Det Huus, hvorfra jeg kommer ud⁴², er til Salg⁴³. Det Huus, hvorfra dette unge Menneske udspringer⁴², er et af de berømteste⁴⁴ i Landet. Ilden har taget fat⁴⁵ i det Tagammer⁴⁶, hvorfra jeg kommer ned⁴⁷. Aanden⁴⁸ skal vende tilbage⁴⁹ til Himmel, hvorfra den er kommen⁴⁷. Kjender De den longelige⁵¹ Slægt⁵⁰, hvorfra han nedstammer⁴⁷? — Barnet, som Alle⁵² foie⁵³, er det ulykkeligste. Lader os gjøre os⁵⁴ stikkede⁵⁵ til at opfylde⁵⁶ den Stands⁵⁸ Pligter⁵⁷, til hvilken Gud bestemmer⁵⁹ os. Det unge Menneske, som De har laant⁶⁰ Penge, er ubærdig⁶¹ til Deres Gørhed. Det Era, som jeg giver For-trinet⁶², er Egen. Der er Glæde i⁶³ at møde deres Dine, som man nyligen har⁶⁴ gjort⁶⁵ en Gave⁶⁶. Slemme Baner⁶⁶ ere Sygdomme, som det er vanstigt at raade Bod paa⁶⁷. — Jeg erindrer⁶⁸ mig ikke meer, hvad man har sagt. Jeg for-staaer⁶⁹ ikke, hvad han siger til mig. Hvad jeg fortryder⁷⁰ er⁷¹, at Menneskene glemme for meget deres første Stilling⁷². Den som høber, hvad han ikke kan høbe, vil snart følge⁷³,

hvad han ikke ønsker⁷⁴ at følge. Den, som overtaenter⁷⁵ vel, hvad han vil gjøre, sparer sig⁷⁶ Skammen⁷⁷ over at have begaaret mange Daarstabber. — Lar⁷⁸ mig, hvad Retsfærdighed⁷⁹ er. Naturen, som veed, hvad Livet er, har givet os 2 Barndomme⁸⁰, den ene for at træde ind⁸² i Livet⁸¹ uden Frygt⁸³, den anden for at forlade det uden Sorg⁸⁴. — Mid-delmaadige⁸⁵ Vers ere det meest Smagloste⁸⁶, der gives⁸⁷. Carl den 12te døde⁸⁸ i en Alder af 36 og et halvt Aar, efter at have gennengaaet⁸⁹ det Største. Lykken⁹⁰ har, og det Grusomste, Modgang⁹¹ har, uden at være blevet forkjælet⁹² af⁹³ hin⁹⁴, eller⁹⁵ et Dieblik rystet⁹⁶ af denne⁹⁷.

32. Tigeren¹, hvis Grusomhed² er blevet³ til Ordsprog⁴, er et Dyr, hvis glubende⁷ Natur⁶ man ikke kan bøje⁵. Dette unge Menneske, hvis Kunstabber¹⁰ De roser⁸, saa meget⁹, har nyligen¹¹ faaet¹² et godt Embede¹³. Hertugerne¹⁴ af Bourgogne af¹⁵ Barante, er et Værk, hvis Indhold¹⁷ og Stil¹⁸ man med Foie¹⁶ roser. Vi ville altid bevare¹⁹ Mindet²⁰ om den Fyrste, hvis Godhed ligner²¹ hans Mod²². — Den Mand, paa hvis Gunst²³ De har stølet²⁴, er død. Det er²⁵ Faarene, hvis afslippede²⁶ Hvid²⁶ vi skytte vore Klæder²⁷. De bør være erkendtlig²⁸ imod²⁹ Deres Farædre, hvis Omsorg³⁰ De har at tafte for³¹ Alt, hvad De har. Vi tilbede³² Gud, af hvis Godhed vi hver Dag føle³³ Birkninerne³⁴. — Der gives ildsprudende³⁵ Værge³⁶, hvoraf man har seet udkomme Fiske, Muslingstaller³⁶ og andre Øs³⁷-Legemer. Det er et gammelt³⁸ adeligt³⁹ Huus, som Generalen nedstammer fra, der kommanderer⁴⁰ Armeen. — Lægen⁴¹, som jeg har henvendt mig⁴² til, har forestrevet⁴³ mig et godt Middel⁴⁴. Den Have⁴⁵, De har kønt paa, er nyligen blevet folgt. Det unge Menneske, for hvem De gisr Dem saa megen Image⁴⁶, er en Utaknemmelig⁴⁷. Kjender De den Dame, med hvem jeg har spadseret? Det er hende, som har strevet det Brev, jeg har at svare paa. Er dette⁴⁸ den Bogn⁴⁹, paa hvilken De er kom-men? Er dette den Baab, i hvilken vi skulle⁵⁰ træde ind⁵¹? — Gjør, hvad Deres Samvittighed⁵² billiger⁵³, og De vil blive lykkelig. Lykkelig den, som kan sige: jeg var, hvad jeg burde⁵⁴ være, og jeg bør være, hvad jeg er. Hvad jeg beklager⁵⁵, er⁵⁶, at jeg ikke har faaet ham i Tale⁵⁷ før hans

Afreise⁵⁸. Hvad man ikke kan beroeve⁵⁹ os, er vores Kundskaber⁶⁰. Betunker⁶¹ vel, hvad I gjøre, og hvad deraf kan følge⁶² for Eder. — Han overveier⁶³ ikke, hvad Utaaknemmelighed⁶⁴ er. De vide ikke, hvad Høfslighed⁶⁵ er. Hvis Mennesket viste ret, ville det ikke øde⁶⁶ den saa letfindigen⁶⁷. I spørger, hvad Gud er, men den menneskelige Hornuft kan⁶⁸ kun sige Eder, hvad han ikke er. — Iliaden frembyder⁶⁹ det Største, Indbildningskraften⁷⁰ formaerer at satte⁷¹, Menneskenes og Gubernes Samvirklen⁷². Det Farligste i Verden er Kjærlighed til Spil⁷³; det mest Falske en Hofmands Smil⁷⁴; det Astygeligste⁷⁵ en Tyrans Spøg⁷⁶.

33. De første Lykkesomstændigheder¹ er det, som man maa sette² mindst Lid³ til. Efter at have opnaact⁴, hvad man meest har lengtes efter⁵, figer man til sig selv⁶: hvad! det er⁷ Lykken! See, det er⁸ det⁹, jeg vilde tale med Dem om¹⁰. Der er i denne Sag Noget¹¹, jeg veed ikke hvad¹², som jeg ikke forstaaer¹³. Han havde i sine gjennemtrængende¹⁴ Dine Noget, jeg veed ikke hvad, som indsig¹⁵ mig Skref¹⁶. Giv ham Noget at leve af. Han er riug; han har hvad han kan¹⁷ være fornsoet¹⁸ med. — Jeg gør Intet, som han kan¹⁹ blive vred over²⁰. Der er Intet, som Gud jo²¹ er²² Ophav²³ til. — Hvo har solgt Dem denne Bog? Hvem vælger²⁴ De til²⁵ Kammerater²⁶? Hvem holder De mere af end af mig? Til hvem har De leveret²⁷ Brevet? Om hvem vil De tale? Hvilke af disse Damer hænder De? Disse Born overvælde²⁸ mig med Spørgsmaal²⁹; hvilket skal jeg svare²⁹? Naar Mennesket spørger sig selv³⁰: hvem er jeg? hvad er jeg værd³¹? da³² svare Stolthed³³ og Forsængelighed³⁴. — Hvo, enten De eller han, vinder³⁵ Prisen? Hvo, enten Dere³⁶ Son eller min, har været flittigt³⁶? Hvo er meest oplyst³⁷? De eller han? Petersburg³⁸ eller Paris, hvilken ligger³⁹ nordligst⁴⁰? Hvilket Land er det rigeste, Frankrig eller Engeland? — Hvad er Skønhed uden Dyp? Hvad er et Menneske uden Kundskaber?

34. Der er Intet, som den Gjerrige¹ tænker paa med større² Hornuelse end paa sit Guld. Det, hvorpaa den Gjerrige tænker mindst, er at hjælpe³ de Fattige. Sjælens Syg-

domme ere de farligste; vi burde⁴ arbeide⁵ paa at helbrede⁶ dem; det er imidlertid det, hvorpaa vi ikke synnerlig⁷ arbeide. Der seer De⁸, hvad De udsætter Dem for⁹ ved¹⁰ Deres Opforsel¹¹. Jeg kunde behøve¹², at have Noget at hjere i¹³. De have Noget at more sig med. Der er i alle Kunster¹⁴ Noget¹⁵, jeg veed ikke hvad¹⁶, som det er meget vanskeligt at opfatte¹⁷. Bossuets Sprøg¹⁸ har noget¹⁹ vist¹⁶ Antift¹⁹ og Stolt²⁰. Selv Sulys Bederøgelselser²¹ have noget¹⁹ usædvanligt¹⁶ Mandigt²² og Stængt²³ ved sig²⁴. Carl den 12te besædede²⁵, at enhver Bert²⁶, hos hvem Soldater boede²⁷, skulde²⁸ hver Maaned afgive²⁹ Bidnesbyrd²⁰ om deres Opforsel, i Mangelen²¹ af hvilket²² Soldaten ingen²³ lønning²⁴ fik. — Jeg figer Intet, som han kan²⁵ fornærmes over²⁶. Jeg har Intet gjort, som han kan være misfornøjet²⁷ med. — Hvo har sagt Dem det? Hvem spørger²⁸ De efter? Til hvem vil De stribe? Fra hvem har²⁹ De denne Esterretning? Hvilken af disse Boger synes¹⁰ Dem at være¹¹ den bedste? Hvilken af de 2 giver De Fortinet¹²? Vi domme slet vores Samtidige¹³; hvad skal Esterlagten¹⁴ gjøre? — Hvo, enten han eller min Ven, faaer¹⁵ Pladsen? Hvo, enten de eller mine Sonner, have været de artigste¹⁶. Paris eller Rom, hvilken ligger¹⁷ østligst¹⁸? Hvilken Stad er smukkest, Paris eller London? Hvad er Magten, naar man misbruger¹⁹ den? Hvad er en Regent, der bider sig ind²⁰, at Folket kun er til for ham?

35. Man maa¹ ikke troe Alt, hvad man læser i Aviserne. Transtændende have taget en Fastning², hvor man har fundet 200 Kanoner, som man ikke har ladet³ forblive⁴ der; men jeg veed ikke, hvor man har bragt⁵ dem hen⁶. — Det syvende Bud⁷ forbryder⁸ at tage Andres Gods⁹. Gjører ikke mod¹⁰ en Anden, hvad I ikke vilde¹¹, at man skulde gjøre¹² mod Eder. — De tale ilde¹³ om hinanden. Folkene ilde¹⁴ altid af den Krig, som Staterne¹⁵ føre¹⁶ mod hverandre. Virgil og Horats elstede¹⁷ hinanden. Jeg har læst Iliaben og Venetien¹⁸; begge have henrykt¹⁹ mig. Begge ere meget at beklage²⁰. Ved Fødselens Hændelse²¹ er En Konge, en Anden Hyrde. Naturen har lært²² Insekterne at gjøre sig virkelige²³ Klede; Nogle gjøre sig dem af Ulv²⁴, Andre af Sisle, Andre²⁵

af Bladet, og andre af forskellige andre Materier. Nogle forstaade²⁶ at gjøre²⁷ dem længere²⁸ eller bredere²⁹, eftersom³⁰ det gjores nødvendigt³¹; Andre forstaae at gjøre sig³² nyc, naar deres ere blevne for sorte eller for suvere³³. — At berøve³⁴ En en Mening³⁵, som gjorde ham lykkelig, er en Ummenneskelighed³⁶. En har sagt, at Solen er Verdens Sjæl³⁷. Har der været³⁸ Nogen hos³⁹ Dem? Jeg har fortalt det til nogle af mine Venner. Kjøber⁴⁰ De nogle af disse Kobberstykker⁴¹, eller nogle af disse Malerier⁴²? Ingen troer sig ganske⁴³ blottet⁴⁴ for Fortjenesten⁴⁵. Har Nogen nogensinde talst med større⁴⁶ Beltalenhed⁴⁷, end Cicero og Demosthenes⁴⁸? Ingen har bedre skildret⁴⁹ Naturen, end den følsomme⁵⁰ Geover. Har nogensinde Nogen fortalt⁵¹ med større⁵² barnlig Naturlighed⁵³ end La Fontaine? — Intet er sjælligere end Beskedenhed⁵⁴. Er der Noget bestandigt⁵⁵ i Livet? Intet er saa smukt, som⁵⁶ at tilgive⁵⁷. Jeg twivler paa⁵⁸, at Noget er⁵⁹ mere i Stand til⁶⁰ at gjøre Dem elsket⁶¹, end Beskedenhed. Han regner for Intet alle de Djener, som man viser⁶² ham. De, som else deres Pligt, regne det for Intet, at tjene⁶³ deres Fædreland. De kan læse Aviserne hos denne Boghandler⁶⁴, uden at det kostet Dem Noget. — Enhver har sine Hjel⁶⁵ og sin svage Side⁶⁶. Disse 2 Handelsbetjente⁶⁷ have hver sin Hest. De have sovet hver i sin Seng⁶⁸. Efter Slaget trak Seierherren⁶⁹ og den Overvundne⁷⁰ sig tilbage⁷¹, hver i sit Delt⁷². Cæsar og Pompejus havde hver sin Fortjeneste, men det var Fortjenester af forskellig Art⁷³. — Hvo, der er arbejdsmæssig, kæber sig⁷⁴ aldrig. Giv gode Raad til hvem, der behøver⁷⁵ saadanne⁷⁶. Smigrerne⁷⁷ leve paa dens Bevægning⁷⁸, som vil høre paa⁷⁹ dem. — Hvo der saa er, der spørger efter⁸⁰ mig, siger, at jeg er bestærtiget⁸¹. Jeg misunder⁸² Ingensomhelst fin Lykke⁸³. Hvilke Fortjenester⁸⁴ man end har, kan man ikke⁸⁵ seette⁸⁶ Nogetomhelst igennem⁸⁷, naar man hverken har Lykke⁸⁸ eller Understøttelse⁸⁹. — Mangen En troer sig lær⁹⁰, som er meget eensoldig⁹¹. Mangen En gjor Gaver⁹², som ikke betaler sin Gjeld⁹³. Der er Intet saa godt⁹⁴, som⁹⁵ at have en god Samvittighed⁹⁶.

36. Naar man er hos¹ en Ben, er man ikke ene², og man er ikke to. Lykken er øste paa de Steder, man beboer³,

og Lykken der, hvor man ikke er. Ubegribelige⁴ Modsetning⁵! man forsøgter⁶ Menneskeslægten⁷, og man gjor Alt for at opvække⁸ dens Beundring. — Lev ikke for Dig alene, men tank paa Andre. Den retslafne⁹ Mand er tørs¹⁰; han bemærker¹¹ Andres Hjel¹², men han taler ikke derom. — Man bor hjælpe¹³ hinanden. De sande Christine¹⁴ elste¹⁵ hverandres. Et det opbyggeligt¹⁶ at see Theologerne¹⁷ opfarende¹⁸ imod¹⁹ hver²⁰ andre? Dr. Lepelleter og Dr. Bignon vare to beroomite²¹. Medlemmer²² af Academiet²³: begge døde²⁴ ved Slutningen²⁵ af Aaret. Bossuet og Fenelon hadde en ophøjet²⁶ And²⁷, men den ene havde²⁸ mere af den Storhed²⁹, som opstifter³⁰ os; den anden mere af den Blidhed³¹, som tiltrækker³² os. — Naar man har forsøget³³ En for at indtage³⁴ hans Plads, indgaaer³⁵ man fælende³⁶ den Forpligtelse³⁷ at gjøre det³⁸ bedre end han. Har Nogen nogensinde twivlet alvorlig³⁹ om Guds Tilværelse⁴⁰? Jeg kan ikke give Dig det, thi jeg har allerede lovet⁴¹ det til En. Jeg hænder nogle af disse Herrer. Har De endnu af disse Blomster i Deres Have? Jeg troer, at jeg har nogle. — Ingen er uisebarlig⁴². Jeg twivler paa, at Nogen striver⁴³ bedre, end Fenelon. Ingen veed, hvad der vil hændes⁴⁴ ham imorgen. Vi mene⁴⁵ ikke, at Nogen nogensinde har forsattet⁴⁶ bedre Komedier, end Molire. — Intet opfører⁴⁷ Sjælen højere⁴⁸, end Synet⁴⁹ af Naturens Underværker⁵⁰. Er der noget heldnere, end en besleden Haslværd⁵¹? Naar man intet⁵² Stort besiddet⁵³ uten Hødselen, er man saa meget⁵⁴ mindre, som denne Hødsel er større. Man bor regne for Intet Alt, hvad der ikke bidrager⁵⁵ til at gjøre⁵⁶ os bedre. Jeg regner for Intet Alt, hvad jeg ikke har. — Enhver kostet⁵⁷ sit Døde. De have opsyldt⁵⁸ hver sin Pligt. Enhver syrer sig⁵⁹ paa⁶⁰ sin Biis⁶¹. Læg⁶² disse Boger, hver paa sit Sted. De have voteret, hver efter⁶³ sin Tovur. Bierne⁶⁴ bygge⁶⁵ hver sin Telle⁶⁶. Naturen synes at have udveelt⁶⁷ forskellige⁶⁸ Talenter til Menneskene for at give dem, Enhver især⁶⁹, deres Bestilling⁷⁰, uden Hensyn til⁷¹ den Stilling⁷², hvori de ere fødte. — Hvo, der ventet en vis⁷³ Lykke, er allerede ulykkelig. Hvo, der ikke har Hølelse for⁷⁴ den saa rasrende⁷⁵ Glæde at gjøre Lykkelige, er ikke stor. Agtet⁷⁶ sonderbrydes⁷⁷ i dens Hænder, som vil gjøre det um-

gere⁷⁶. — Hvem det saa end er, vi tale til, bor vi være høflige. Jeg siger⁷⁷ det til Ingensomhæft. De, som ikke bestjæf-
tige sig⁷⁸ med noget somhæft⁷⁹. Nyttigt og Godt, synes⁸⁰ mig
meget foragtelige⁸¹. — Mangen En leer idag, som maa græde⁸²
imorgen. Mangen En bortviser⁸³ idag den Fattige, som imor-
gen kommer⁸⁴ i Armod⁸⁵.

37. Midt om Natten drage³ Græferne, med¹ Leonidas i
Spidsen², ud⁴ af Bjergpasset⁵; de rylte⁶ med⁷ stærke⁹
Skridt⁸ frem paa¹⁰ Sletten, fuldfaste¹¹ Korposterne¹² og
trænge ind¹³ i det Delt¹⁴, der tilhørte¹⁵ Xerxes, som allerede
havde taget Flugten: de gaae ind i Nabos-Teltene, ubredte sig¹⁶
i Leiren¹⁷ og mette sig¹⁸ med Blod¹⁹. — Jeg væstaar²⁰
og vil altid væstaar²¹, at man ikke kan være lykkelig uden
Dyben²². De har allerede sagt mig, og De siger²³ mig det
igjen²⁴ idag, at for at være tilfreds med sin Skæbne, maa
man²⁵ aldrig see²⁶ over²⁷ sig, men altid under²⁸ sig²⁹. —
Han vil ikke høre³⁰ vores Raad, og han gjør, hvad der beha-
ger³¹ ham. Han gjør Intet selv, og han venter Alt af An-
dre³². Han vil ikke følge med³³ os, og han negter³⁴ os
endogfaa³⁵ den Glæde at tagé³⁶ hans Born med³⁷. — Lan-
ken³⁸ om hans Ulykke forfolger³⁹, plager⁴⁰ og nedbøier⁴¹
ham. Han kæder⁴² og overhænger⁴³ os uden Øphør⁴⁴. Dr-
nen opdager⁴⁵ sit Bytte⁴⁶ høit oppe fra⁴⁷, forfolger, indhen-
ter⁴⁸ og fortærer⁴⁹ det. Mennesket forstjønner⁵⁰ Naturen; han
dyrper⁵¹, udvider⁵² og polerer⁵³ den; bortslærer⁵⁵
dens⁵⁴ Tidsler⁵⁶ og Tørne⁵⁷; mangfoldiggjør⁵⁹ i samme⁵⁸
Druen⁶⁰ og Nosen. — De Skatte⁶¹, man ventede fra Mis-
fisippis Bredder, ankom ikke; man tabte Tildiden og fortrod⁶²
at have saa letindigen⁶³ stilt sig ved⁶⁴ sit Guld og Sølv.
Når man har fjernet sig⁶⁵ fra de gode Grundstætninger⁶⁶
af⁶⁷ Svaghed⁶⁸, saa ønsker og søger⁶⁹ man at retsædig-
giore⁷⁰ sig af Forfængelighed⁷¹.

38. Russeren finder¹ en stor Styrke i den religiøse Høfelse.
Har han engang plantet sit Kors², betroer han sig³ til Gud
og foragter⁴ Havets Farer. — Vi have sagt, og vi ville⁵ be-
vise⁶, at Arbeide er Kilden⁷ til Menneskets sande Lykke. Jeg
har sagt Dem, og jeg siger⁸ Dem igjen⁹ idag, at, for at
være elset, maa man være overbærende¹⁰ mod¹¹ Andre. —

Jeg er ikke ubidende om¹² (Jeg veed meget vel), at man ikke
kan¹³ være lykkelig uden retskne Menneskers Agtsel¹⁴, og
jeg foresetter mig¹⁵ at gjøre mig værdig¹⁷ til samme¹⁶. De
er ikke af hans Menning¹⁸, og De lader, som om¹⁹ De er²⁰
det. Han forstaaer²¹ ikke et Ord af det franske Sprog, og
han foresetter sig at gjøre allerede jaar en Reise²² til²³
Frankrig. Omendkjondt²⁴ man læste²⁵ paa²⁶ Døren til
Epicurs Have: Her er sandselig²⁷ Glæde²⁸ det høieste²⁹ Gode,
træterede³⁰ han dog³¹ sine Gæster³² fun med Vand³³ og
Brod³⁴, og sagde, at man ikke kan leve behageligt uden ved
at følge Vilstdommens og Retsædighedens Fodst³⁵. — Jeg
vil gaae til³⁶ dem, bede, tilskynde³⁷ og bevæge³⁸ dem. Slor
Mængang³⁹ forblinder, henrykker⁴⁰ og forvilder⁴¹ os. Men-
nesket byder over⁴² alle Skabninger; som⁴³ Konge over Jord-
en, forælder⁴⁴, besøker⁴⁵ og beriger⁴⁶ han den. Det er en
Ulykkelig, som de venstabeligste⁴⁸ Forestillinger⁴⁷ ikke have
vort⁴⁹, som Drudsler⁵⁰ ikke have bewæget⁵¹, som Intet har
funnet stande⁵², og som Ingen negensinde vil bringe tilbage⁵³
til hans Pligt. — Man roser⁵⁴, truer⁵⁵ og smækker godt
for⁵⁶ ham; men hvad⁵⁷ man saa end⁵⁸ gør, kan man ingen
Begne⁵⁹ komme⁶⁰ med ham⁵⁹. Man troer at være elset, og
er det ikke. Man troer ikke at bedrages, og bliver⁶² det dog⁶³
hypert⁶⁴ Dieblik⁶⁵. Man taler og handler⁶⁶, som om man
var vis paa Alt.

39. De og jeg ere forniede med vor Skæbne¹. De og
han kende Historien. Du og han ere lykkelige. De, Deres
Broder, hans Kone og jeg ville reise bort² i Samling³. Det
er Deres Broder og mig, som have havt den Hære at blive
fremstillede⁴ for Kongen. En meget fattig Landsbypræst
sagde⁵ til en Munk⁶, som havde⁸ en Pung⁹ fuld¹⁰ af Penge:
»De og jeg vilde udgiore¹¹ en god Munk; De har afslagt
Gode¹² at forblive i¹³ Fattigdom¹⁴, og jeg overholder¹⁵ det.»
— En af dem (den ene eller den anden) vil strive¹⁶ Dem til.
Overken han eller jeg er¹⁷ styldig¹⁸. Jeg har læst begge¹⁹
Romaneerne; ingen af dem duer²⁰. Min Broder og min Fæt-
ter soge²¹ det samme Embede²², og ingen af dem faaer²³
det. — Det er mine Venner, som have hjulpet²⁴ mig. Det
er Smigrene, som have roest Læsten. Det er de middelmaadige²⁵

Arbeider, som man maa²⁶ forkorte²⁷. Det var²⁸ Phoenicerne²⁹, som forst³⁰ opfandt³¹ Skrivekunsten³². Astronomerne, som mene³³ at hende Firstjernernes³⁴ Natur, forsikte³⁵, at det er ligesaa mange³⁶ Sole. Det er hverken Kunsterne eller Haandtingerne³⁷, som kunne nedværdige³⁸ Menneskene, det er Easterne. Bar³⁹ det deres eneste Bevæggrunde⁴⁰? Bar⁴¹ det dem, som talte⁴² Transt? Er det Rigdomme, som gjore⁴³ os lykkelige? Hvo skal komme mig til Hælp⁴⁴, hvis ikke mine Slægtninge⁴⁵? Ved Goden af Klavremasten⁴⁶ er et Slags Grovt⁴⁷. Det er fra denne Grovt, som er omgivne⁴⁸ med et Nekverk⁴⁹, at De seer Medbeilerne⁵⁰ komme frem⁵⁰ efter haanden⁵¹. Det er ikke den sædvanlige⁵⁴ Almue⁵²; det er ikke Arbeidsmanden⁵⁵, som De og jeg ere vante⁵⁶ til at møde. Det er Ansigter⁵⁷, som man kun seer den Dag⁵⁸; det er, jeg ved ikke selv hvilke forstoktede⁶⁰, menneskesindede⁶¹ Physiognomier⁵⁹, tegte⁶² Bandit-Skifleser⁶³.

40. Min Fader og jeg ville tage paa¹ Landet imorgen. Det er Dem og Deres Broder, som have spillet² mig dette Puds³. De, Deres Søster og hendes Veninde tage⁴ i aften paa Concert. Det er Dem og Grevinden⁵, som have slæft⁶ ham hans Embede. Jeg og mine Brodre have svoret⁷ at hævne⁸ Fædrelandet. — Hverken De eller jeg have gjenemgaat⁹ Misundelsens og Ærgerrighedens store Prøvelser¹⁰; maatte vilde vi have været, som saa mange andre, fassse¹¹ Benner og usle¹² Smigrere. En af dem vil blive¹⁴ et Offer¹⁵ derfor¹³. Jeg har set begge¹⁶ Husene; intet af dem anstaar¹⁷ mig. Deres Svigerfon¹⁸ og Deres Broderfon¹⁹ ønske at blive udnævnte²⁰ til engelsk²¹ Consul i Byen A.; ingen af dem bliver det. — Det er gode Boger, som man skal²² udbrede²³ blandt²⁴ Folket. Det er skifelige Folk²⁵, som ønske Rolighed²⁶. De sande Rigdomme ere²⁷ Talenterne. Det er de danske Tropper²⁸, som have mest bidraget²⁹ til at vinde³⁰ Slaget ved Malplaquet. Det var³¹ rettslæsne³² Folk, vores Værtier³³. Skal det være³⁴ dem, som skulle gaae? Skulde det være³⁵ dem, som have sagt det? Er det Grespostier³⁶, som man skal mest attræae³⁷? Hvo skal hjælpe³⁸, hvis ikke vore Benner. Det er Tydsterne, som have gjort³⁹ Orgelet⁴⁰ til det fuldstændigste⁴⁰ og mest forbausende⁴¹ af alle musicaliske⁴² Instrumenter. De

har uden Twyl set i Myretuerne⁴³ det man kalder Myre⁴⁴; Æg; det er ikke Æg, men hvide Ørme⁴⁵. Det er Arbeitsmyrterne⁴⁶, som drage Ømsorg⁴⁷ for disse smaa Ørme. Der er 2 Ting, som styrte⁴⁸ Menneskene, nemlig⁴⁹ Overslod⁵⁰ af Rigdomme og Overslod af Ord⁵¹. Det er ikke Aarene⁵², det er en lang Forberedelse⁵³, som giver Faaphed⁵⁴.

Brug af Tiderne i Indicativ.

41. De Gamle syntede¹ de Døde med Blomsterkranse², for at betegne³, at de endelig varie befrie⁴ fra Livets Lideler. Ceres's Mysterier holdt⁵ i⁶ Eleusis. De gamle Perser⁷ straffede⁸ Esognen, som en betydelig Brøde⁹. For Opfindelsen¹⁰ af Papiret stred man paa Bark¹¹ af Traer og paa Huber¹². Sphinx¹³, et i Gabelen navnfundigt¹⁴ Uhyre¹⁵, gav Gaader¹⁶ at løse¹⁶, og fortærede¹⁷ dem⁹, som ikke gjestede¹⁸ dem. Grækerne ydede¹⁹ store Gresbevæsninger²⁰ til Mindet om dem, som varie blevne dræbte idet de stred²¹ for Fædrelandet. Fenelon hiede hverken Spil²² eller Kjedshed²³; hans eneste Afsprede²⁴ var at spadsere²⁵. Dersom han mørte Bonder, fandt han Behag²⁶ i at underholde sig²⁷ med dem. Man saaee ham sidde²⁸ paa Græsset²⁹ midt iblandt dem, ligesom forhen Ludvig den Hellige³⁰ under Egetræet i Bincennes. Han gif ogfaa ind i deres Hytter³¹, og modtog med Hornselsie Ult, hvad deres gjæstfrie³⁴ Simpelhed³³ hav³² ham. Socrates³⁵ underholdt sig med sine Benner i Hængslet med den samme Sagtmødighed³⁶, som han altid havde udvist³⁷; og Criton bemærker³⁸, at han Aftenen før³⁹ sin Død, sov ligesaa roligt⁴⁰, som til en anden Eid. En blottet⁴¹ Kaarde, som kun hang⁴² i ei Hestehaar⁴³, svævede⁴⁴ over Damocles's Hoved, medens han spiste til Middag hos Tyrannen⁴⁵ Dionysius⁴⁶.

42. Pisistratus¹ elskede og bemyttede de flønne Kunster². Kunsterne og Biderstaberne blomstrede³ under Ludvig den 14de. Phoenicerne berigede sig⁴ ved⁵ deres Handel paa de andre Folks Bekostring⁶. De gamle Grakere malede⁷ Korn med Haandmøller⁸. Peter den 1ste stod⁹ regelmæssigen¹¹ op¹⁰ Kl. 4 om Morgenens; Kl. 5 bragte¹² man ham en lille Frokost; han spiste til Middag Kl. 11; han spiste ikke til Aften,

og han gik¹³ tidlig¹⁵ til Sengs¹⁴. Frederik den 2den elskede libidinabelsigen¹⁶ Frugter; han spiste dem¹⁷ til¹⁸ alle Aars-tider¹⁹, og vedligeholdt²⁰ i den Anledning²¹ store og prægtige²² Drivhus²³. Romerne havde ingen faste²⁴ Stæder²⁵; de satte hele deres Rid²⁶ til deres²⁷ Armeer, som de opfis-lede²⁸ langs meh²⁹ Floderne, hvor de opforte³⁰ Daarne³¹ for at huse³² Soldaterne. De romerske Armeer forstyrrede³³ hverken Handelen eller Agerdyrkningen³⁴. De udgjorde³⁵ i deres Leiv³⁶ ligesom en Art af By, der kun derved³⁸ adskilte sig³⁷ fra andre, at Arbeidet³⁹ i samme⁴⁰ var stedsevarende⁴¹, Mandstugten⁴² strengere og Kommandoen fastere⁴³. Ved Ab-nuningen⁴⁴ af Generalstaterne⁴⁵ 1789, tiltrak⁴⁶ den kongelige Familie fig⁴⁷ Alles⁴⁷ Dine⁴⁷, men fængslede⁴⁸ den iste, medens⁴⁹ man derimod⁵⁰ betragtede⁵¹ med en særdeles⁵² Op-mærksomhed de Deputerede, som vare kaldte⁵³ til at forsvarre Follets Sag. Min Ven N^r er død igaar. Vi elskede hinan-den⁵⁴ som Brødre; han gav mig hver Dag nye Beviser⁵⁵ paa sit Venstab. Vore Sindeslag⁵⁶ stemmede⁵⁷ fuldkomment overeens⁵⁸. Vi havde kun een Maade⁵⁹ at tenke paa, kun een Synsmaade⁶⁰. Vor Smag⁶¹ og vore Tilbisseligheder⁶² vare altid de samme; fort, vi udgjorde kun een Vand⁶³ og eet Hjerte.

43. Jeg skrev igaar til Rom. Jeg spiste til Middag i Mandags hos Ministeren. Forrige² Aar¹ henimod³ Slutningen⁴ af Juli Maaned gjorde vi en Rhin-Reise⁵. Øsster De⁶ endnu vor Ankomst til B., hvor Gjæstgiveren⁷ lod⁸ vor Fro-kost dække⁹ for os i Haven, og hvor vi forfriskede os¹⁰ i Skyg-gen¹¹ af det store Lindetra¹²? — Athenierne¹³ ved¹⁴ Marathon forsvarede sig¹⁵ modigen¹⁶ mod¹⁷ Darius, og til-fædede¹⁸ hans Tropper et fuldkomment²⁰ Nederlag¹⁹. Lace-demonierne²¹ forenede sig²² med Athenierne for at over-vinde²³ Xerxes²⁴s Tropper. Byen Herculanium blev opslagt²⁴ under Keiser Titus's Regierung. Peter den Store byggede St. Petersborg i et barst²⁵ Elina og i et vildt²⁶ Land. Frederik den 2den skyldte Navnet "stor" ikke alene til sine Scierbindinger, men ogsaa til sine Indsigter²⁷. — Rom var i mere end 2 Aarhundreder²⁸ Verdens Beherskerinde²⁹. Saalange³⁰ Nero³¹ fulgte³² sin Larer³⁴ Senecas³⁵ Raab³³, herskede³⁶ han men-

nesseligt³⁷ og var agtet. Nero og Tiberius³⁸ satte³⁹ Ver-den⁴⁰ i Skraf³⁹ ved deres Grusomheder⁴¹, men Titus og Trajan trostede⁴² den ved deres Dyber. Det romerske Rige⁴³ bestod⁴⁴ i 45 nogle Aarhundreder under Regenter⁴⁶, der blevé talte Cæsarer, hvoraaf største Dele var meget slette Tyrster. I 47 halvandet⁴⁸ Aarhundrede gjorde Europas Tyrster forstielige⁴⁹ Gange⁵⁰ forgjæves⁵¹ Forsøg⁵² paa⁵³ at udjage af Palæstina⁵⁴ de vantroe⁵⁵ Muhamedaner⁵⁵. — Vi sad⁵⁷ ro- gen foran⁵⁸ vort⁵⁹ Hjem⁵⁹, da Lynløben slog⁶⁰ ned⁶¹ for⁶² vore Gødder. Medens disse Tanker løb om⁶³ i mit Hoved, forsybvede⁶⁴ jeg mig i en mark⁶⁵ Skov, hvor jeg pludseligen⁶⁶ blev⁶⁶ en Olding⁶⁹, vaer⁶⁷, der holdt en Bog i sin Haand. Jeg sad til Bords⁷⁰, da De sendte⁷¹ Bud efter⁷² mig. Jeg hædte mig paa⁷³, da min Broder ankom. Jeg var ved⁷⁴ at spise til Middag, da man kom at melde⁷⁵ mig det sorgelige Budstab⁷⁶ om Indtagelsen⁷⁷ af B.

44. Hvorledes har De tilbragt¹ Deres Søndag² igaar³? Jeg har tilbragt en meget behagelig Dag⁴. Jeg stod op⁵ hen-imod⁶ Kl. 6⁷, og jeg gjorde en Tour⁸ til Søholm, hvor jeg traf et vakkert⁹ Selskab. Mellem Kl. 10 og 11 kom jeg igjen¹⁰ hjem¹¹, hvor jeg fandt en Indbydelse til¹² at spise til Middag hos hr. N^r. Om Aftenen var jeg paa Bal hos hr. D^r, hvor jeg har danset dygtigt¹³. — Cicero¹⁴ blev modtagen¹⁵ overalt i Rom med Hurringer¹⁶ af Glæde¹⁷, da han kom tilbage fra sin Landflygtighed¹⁸. Ovid¹⁹ fattede²⁰ i sin Landflygtighed det Haab at blive kaldt tilbage²¹, men hans Haab sluffedes²². Portugiserne²³ opdaggede²⁴ Brasilien²⁵ Aar 1501. Ferdinand Cortez undervang²⁶ Mexico²⁷ med 600 Soldater. Frankrig tabte ved²⁸ de Reformierte Udvandring²⁹ omtrent³⁰ 500,000 Indvænere. Philip den Smukke³¹ udjog alle Jøder af sit Rige og bemægtigede sig³² deres Penge. Hen-rif den 4des store Egenskaber funde ikke sikkre³³ ham imod Morderens³⁴ Staal³⁴. — Grækerne havde idelige³⁶ Krigs, at uholde³⁷ imod Perserne. Krigs imellem Engeland og dets Colonier i Amerika varede³⁸ 6 til 7 Aar og endte med disse Coloniers Uafhængighed³⁹. Lehs-Systemet⁴⁰ beherstede⁴¹ Europa i 5 eller 600 Aar. Efter Udstykningen⁴² af Frankernes⁴⁴ store Monarki⁴³, der var grundet⁴⁵ af Carl den Store⁴⁶,

forblev⁴⁷ Europa i lang Tid deelt⁴⁸ i et stort Antal smaa Stater. — Meddens vi arbejdede⁴⁹ i Haven, slog⁵⁰ Lynilden ned⁵¹ og spaltede⁵² et gammelt Pæretør⁵³. Alexanders Læster⁵⁴ vare yderlige⁵⁵, ligefom hans Øyder; han var frygtelig⁵⁶ i sin Brede⁵⁷; den gjorde⁵⁸ ham grusom. Han lod⁵⁹ Fodder, Næse og Dren fikere af⁶⁰ Calisthenes⁶¹, og besalede at sætte ham i et Jernbuur⁶². Lord Nelson havde bestemt⁶³ sin Afreise⁶⁴ til⁶⁵ Rom til⁶⁶ den næste Dag⁶⁷, da han om⁶⁸ Natten hørte frygtelige⁶⁹ Strig i Byen; han flyndte sig⁷⁰ at gaae ud, for at faae Aarlagen dertil⁷¹ at vide⁷², og faae en Ildebrant⁷³, som begyndte⁷⁴ i Havnen⁷⁵ og gik⁷⁶ fra Huis til⁷⁸ Huis op⁷⁷ imod⁷⁹ den øverste Deel⁸⁰ af Byen.

45. En Dag holdt¹ man i Narvarelse af² den unge Bonaparte en Lovtale³ over⁴ Turenne. En Dame i Selkfabet faldt paa⁵ at sige: „Ja, det var en stor Mand; men jeg vilde holde mere af⁶ ham, hvis han ikke havde brændt flere Byer i Pfalz⁷.“ „Hvad figer det⁸,“ svarede⁹ Bonaparte hastig¹⁰, „vis denne Brand¹¹ var nødvendig for¹² hans Ræte¹³.“ En spurgte¹⁴ Chilon, hvad der var¹⁵ vanstreligt¹⁶? „At bevare¹⁷ en Hemmelighed,“ svarede han¹⁸, „at forstaae¹⁹ at bruge Tiden, og at taale²⁰ Forærermelser²¹ uden at knurre²².“ „Aldrig,“ sagde Grimm, idet han talede om den Forestilling²³ af Irene, som Voltaire bivaanede²⁴, „aldrig blev et Stykke²⁵ flittere spilt, mere bisfaldet²⁶ og mindre hørt²⁷.“ Madame de Sévigné sagde en Dag, da hun talte om Lafontaines Fabler: „det er en Kurv²⁸ Kirsebær²⁹; man vil udsøge de smukkeste, og Kurven kommer³⁰.“ — Vi have i denne Uge været oppe³¹ at see den naturhistoriske Samling³². Jeg er staat op³³ imorges Kl. 5, jeg har spadseret³⁴ til Kl. 11, jeg har spist til Middag Kl. 2. Vi have i dette Aarhundrede set saa paafaldende³⁵ Ting, at Efterslagten³⁶ vil have Moie³⁷ med at troe dem. — Troia er blevet ødelagt³⁸ af³⁹ Grækerne. Nogle Historiestrivere⁴⁰ have dødlet⁴¹. Henrik den 4de for den overdrevne⁴² Overbarrelse⁴³, men hvilken han har behandlet⁴⁴ nogle af sine Ziender. Kunsten har gjort⁴⁵ Triest til⁴⁶ et usig⁴⁸ Opholdssted⁴⁷. Naturen har givet denne By en lille Egesskov, som er et himmelsk Sted⁴⁹. — Forrige Uge⁵⁰ have vi havt

Besøg⁵¹ af vore Venner. Jeg har meldt⁵² Dem igaar, at jeg har høbt Deres Broders Landsted.

46. Balincourt sagde, da han saae¹ sit Bibliothek² brende²: „Jeg vilde ikke⁴ have profiteret⁵ synderligen⁴ af mine Bøger, dersom jeg ikke forlod at undvære⁷ dem⁶.“ En fremmed⁹ Herre⁸ sagde en Dag til Hamilton: „Man maa tilstaae¹⁰, at Deres Shakespeare, efter at have høvet sig¹¹, falder under tiden meget dybt¹².“ „Det kan være,“ svarede Hamilton, „men ogsaa maa man¹³ tilstaae, at Stedet¹⁴, hvori denne Kampere falder¹⁵ (for denne Kempes¹⁷ Falb¹⁶), er endnu et Bjerg for en Dverg¹⁸.“ En Djener kom¹⁹ en Dag ind i Frederik den Andens Barrelse, for at vække²⁰ ham efter²¹ hans Ordre. „Lad mig endnu sove lidt, jeg er saa træt²²,“ sagde²³ Kongen til ham. „Ifje et Minut,“ svarede Djeneren, „Klokken er 4 og De maa¹³ staac op.“ „Godt,“ sagde Kongen, i det han stod op, „Du er en brav Karl; saaledes²⁴ kan²⁵ jeg lide²⁶, at man gjor²⁷ sin Pligt.“ Genelon strev¹⁹ en Dag til sin Elv, Hertugen af Bourgogne: „Laal²⁸ alle Religioner, esterdi Gud taaler dem.“ — Jeg har høvt Feber i²⁹ dette Foraar. Det har været en meget stærk Kulde i denne Uge. Jeg har i denne Uge strevet til Kru N* for at underrette³⁰ hende om hendes Uncles Død. Der har igaar været en Solformørkelse³¹. Jeg har imorges læst det Sted³², hvor Plato³³ figer, at Haabet er et vaagent Menneskes Drøm³⁴. — Jordens Grugter have været Menneskets første Raring³⁵. Petrarchue har plantet et Laurbartræ³⁶ paa Virgils Grav³⁷; de Fremmede, som ere komme at see dette Gravsted, have strevet deres Navne paa Murene³⁸, som omgive³⁹ det. — Jeg har igaar seet et nyt Stykke, der har moret mig meget.

47. Jeg havde endt Brevet, da De kom. Da jeg havde endt mit Arbeide¹, gik jeg ud at spahere i Kongens Have. I² en Alder³ af³ 26 Aar havde Napoleon erobret⁴ Italien og tilintetgjort⁵ 6 frygtelige⁶ Armeer. Geistligheden⁷ paatog sig⁸ Omsorgen for at slukke⁹ Ilden, som ulmede¹⁰ under Aften¹¹ i Vendee¹², saa snart Napoleon havde givet¹³ Præsteslabet¹⁴ dets Pragt¹⁵ og dets Verdigheder¹⁶ tilbage¹³. Efterat jeg var kommen over¹⁷ L'Aour, viste¹⁹ min Postkarl¹⁸ mig paa hoire Haand²⁰ en smuk Korsvej²¹. Da vi havde passeret La

Durance, frembød²³ det prægtigste²² Maleri sig for vort Blik.
— Jeg haaber, at De kommer at besøge²⁴ mig. Jeg haaber,
at hans Arbeide bliver yndet²⁵ af Publikum. Jeg stoler paa,
at De ikke tager²⁶ mig Deres Ord tilbage²⁷. Jeg haaber, at
Freden vil blive varig²⁸. — Det vil snart²⁹ til at regne.
Klokken³⁰ slaaer²² snart²¹ tolv³³. Hun kommer strax igjen.
Inden³⁴ jeg træder ind i Bækflederne³⁵ i³⁶ Lyon, vil³⁷ jeg
gjennemløse³⁸ Gaderne, de offentlige Pladser og Spadseregaa-
gene i denne store By. — Jeg vilde³⁹ til at skrive Dig til, da
jeg sik dit Brev. Under Keiserne blev Lyon taget med Storm⁴⁰
og udplyndret⁴¹ af Tyrsterne. De vilde sætte Ild⁴² paa Byen,
men den blev reddet⁴³ af J., som ofstar⁴⁴ dem Tilbagetog-
get⁴⁵. — Dersom jeg havde Penge, vilde jeg kjøbe det Huus,
hvor jeg boer. Dersom vi ikke besad⁴⁶ Stoltheden⁴⁷, vilde vi
ikke beklage os over Andres.

48. Man havde ikke saa snart¹ betroet² ham denne Hem-
melighed, for han udbredte³ den overalt. Vi havde pakket⁴
vort Es i sammen⁵, da Postibudet⁵ kom for⁶ at bringe⁷ os
Efterretninger fra vort Fædeland. Neppé⁸ havde vi besøet⁹ i
Byen, hvad der fortjente¹⁰ at fees, før¹¹ man kom for at
melder¹² os, at Postvognen¹³ var færdig¹⁴ til at høre¹⁵.
Efter at Fjenden havde hærget¹⁶ Byen, brod¹⁸ der Ild¹⁷
los¹⁸, og flere Huse blev lagte¹⁹ i Aske¹⁹. Da man havde
tilkastet²⁰ Graven²¹, kom unge Piger, flædte²² i Hvitt, for
at besørge²³ den med Blomster. Da Domitian var strandet²⁴
med den Plan²⁵ at bemægtige sig²⁶ Kommandoen over Es's
Legioner, for at lade sig udnyrne²⁷ til Keiser, saa trak²⁸ han
sig tilbage²⁸ til Lyon — Jeg haaber, at man seer Dem igjen.
Jeg haaber, at hans Foretagende²⁹ vil lykkes³⁰. Man maa
haabe, at Ondskab³¹ vil blive straffet³². — Klokken³³ vil
strax³⁵ staae³⁶ 6³⁴. Jeg skal strax bevise Dem, at De har
Uret³⁷. Vi ville snart faae at høre³⁸, at Hr. N. har giftet
sig³⁹. Vi ankom til Herreney: »Du skal snart faae ham at see,⁴⁰
sagde min Fader til mig, denne Olding⁴⁰, hvis Berømmelse⁴¹
nu opfylder⁴² hele Verden. — Man vilde til at sette sig⁴³
tilbords⁴⁴, da Ilden brod ud⁴⁵ i mit Huus. Jeg var paa
Beien⁴⁶ til at besøge den nærliggende⁴⁸ Lysfisk⁴⁷, da Borde-
klokken⁴⁹ kaldte mig tilbage til Slottet⁵⁰. — Dersom jeg var

Millionair⁵¹, vilde jeg tilbringe⁵² Vinteren i Paris, og om
Sommeren besøge⁵³ smukke⁵⁴ Egne⁵⁵. Dersom De var min-
dre rig, vilde De ikke have saa mange Venner.

Brug af Conditionnel.

49. Vi vilde nyde¹ mange Glæder², dersom vi forstode³
at gjøre en god Brug⁴ af Tiden. De vilde⁵ have faaet Kon-
gen at see⁶, dersom De var gaaet⁶ med mig. De vilde ikke
være saa begierlig⁷ efter⁸ at see nye Lande, dersom De havde
flacket⁹ 10 Aar om⁹, ligesom¹⁰ Ulysses. Carl den 12te vilde
have funnet blive en virkelig¹¹ stor Mand, person han
havde havt rigtigere¹² Begreber¹² om den sande¹⁴ Storhed.
Carl den 12tes store Egenstaber¹⁵, hvorfra en eneste vilde have
funnet gjøre¹⁶ en anden Gyrtst udødelig¹⁷, have gjort¹⁸ hans
Land ulykkeligt¹⁹. De vilde have truffet²⁰ mig hjemme²¹,
dersom De var kommen²² inden Kl. 12. Vi vilde²³ i Sand-
hed²⁴ ikke have bragt²⁵ dette Arbeide for Lyset²⁶, hvis vi ikke
havde troet²⁷, at det kunde²⁸ være nytligt for det Offent-
lige²⁹. — Jeg vilde gjerne træffe et ungts Menneske, som
funde³⁰ være³¹ mig til Nyttie³² i mit Foretagende³³. Kunde
De mistanke³⁴ ham for en saa vanærende³⁶ Last³⁵. Jeg
onsfede gjerne³⁷, at man arbeidede³⁸ paa at danne Ungdom-
mens Forstand og Hjerte; det burde³⁹ være det fornemste⁴⁰
Maal⁴¹ for⁴² Opdragelsen⁴³. — Han har spurgt mig, om
De vilde gaae med os. Spørg ham, om han funde troe mig
i Stand til⁴⁴ at vase⁴⁵ Utaknemmelighed⁴⁶.

50. De vilde domme¹ mindre efter² Skinnet³, dersom
De havde mere Erfaring⁴. Hvis Egentherlighed⁵ og Forsæ-
gelighed⁶ ikke beherstede⁷ Verden, saa vilde Sandheden staae⁸
i større Øre⁸. Hvis Cæsar ikke var blevet myrret⁹, vilde
Romerne neppé¹⁰ have sat ham iblandt¹¹ Søerne. Russerne
vilde¹² maaskee¹³ ikke være gaaede over¹⁴ Beichselen¹⁵, hvis
Preusserne¹⁶ ikke havde rafft¹⁷ dem Haanden. Fæderlandet vilde
troe Intet at have udrettet¹⁸ ved at give sine Undersætter²⁰
Elverælsen¹⁹, hvis det ikke ber til²¹ friede²² Velbefindende²³.
Hvis Carl den 12te ikke havde forladt²⁴ Beien²⁵ til²⁶
Moflwa²⁷, vilde han maaskee have gjort sig²⁸ til Herre²⁹ af
Europa. Hvis Winkelried havde frygtet²⁹ for Døden³¹ ved³²

Sempach, saa vilde Schweizerne³³ ikke have faaet³⁴ Hertug Leopold. Hvis det ikke var lykkes des³⁵ Fransmandene at afslæse³⁶ Jesuiternes og Earl den 10des utaaelige³⁸ Aag³⁷, saa vilde mangen³⁹ mærkelig⁴¹ Begivenhed⁴⁰ i vor Tid⁴² ikke have fundet Sted⁴³. — Jeg vilde gjerne gaae paa Komedie⁴⁴ i Asten, men jeg er bange for, at jeg ikke faaer⁴⁵ Tid. Kunde De sige mig, hvor Hr. N. boer? Kunde De sec den Ulykkelige, uden at onste at lindre⁴⁶ hans Lideler⁴⁷? — Spørg ham, om han vilde være gaaet⁴⁸ med os, i Tilselde af⁴⁹ at han ikke havde⁵⁰ haft Forretninger⁵¹. Dette Mensesse har forladt⁵² sin Belgjører⁵³ i Nøden⁵⁴; dom⁵⁵, om han vilde⁵⁶ kunne vise⁵⁷ Hædrelandet en Ejendom⁵⁸.

51. De vilde have faaet¹ et smukt Syn³ at see², dersom De var gaaet³ med mig. Dersom Hannibal var rykket⁵ imod⁶ Rom, vilde han have twunget⁷ Romerne til at antage⁸ Freden. Trajan havde til⁹ Grundfestning¹⁰, at det burde fig¹¹, at Borgerne¹² fandt¹³ ham saadan¹⁴, som han vilde have onsket¹⁵ at finde Leiferen¹⁶, hvis han havde været en simpel Borger. En Billedhugger¹⁷ udtaenkte¹⁸ den Plan¹⁹, at twinge Rhonen²⁰ til at forandre Løb²¹, og²² gaae at forene sig²⁴ længere borte²³ med²⁵ Saonen²⁶. Hvis denne Plan var strandet²⁷, vilde man have dadlet²⁹ dens²⁸ Driffighed³⁰. Vincent de Paul opføgte³¹ de Ulykkelige med den samme Over³², hvormed man gaaer³³ de Lykkelige imøde³³; hans Hjerte aabnede³⁴ sig for fille³⁵ Glæde³⁶, om³⁷ han end kun havde afterret³⁸ en enest Laare³⁹; det Lidet, han havde, var den Trængendes⁴¹ Ejendom⁴⁰, og han vilde ikke have onsket⁴² Rigdomme og Magt⁴³, uden for at udbrede⁴⁴ Trost⁴⁵ og Lindring⁴⁶ over alle lidende Stabninger. Det romerske Senats Øpsørfel⁴⁷ imod⁴⁸ Carthagenienserne⁴⁹ taaler⁵⁰ ingen Undskyldning⁵¹. Hvad vilde en Fabricius⁵² og saa mange Andre have sagt og tænkt, dersom de havde funnet forudsee⁵³ en saadan Skændighed⁵⁴. Man veed ikke, hvorvidt⁵⁵ Marius vilde have bragt⁵⁶ sine Grusomheder⁵⁷, hvis Nøden ikke havde standset⁵⁹ deres⁵⁸ Løb⁶⁰.

52. Dersom De var kommen tidligere¹, vilde jeg have ledsgaget² Dem. Earl den 12te havde bevaret³ i sin ubørlige⁴ Charakteer (i sin Characters Uborlighed⁵) denne Blyhed⁶, som

man giver⁷ Navn af⁸ falsk⁹ Undseelse¹⁰; han vilde have været forlegen¹¹ i en Samtale, fordi han aldrig havde kendt Selstab¹⁴, da han havde opoffret sig¹² ganske¹³ til Arbeider og Krigen. Arthur den 2den endte¹⁵, fort¹⁶ efter sin Thronbestigelse¹⁷, den lange Strid¹⁸, som adskilte¹⁹ Hertugen af Bretagne og de Geistlige²⁰; enhver opgav²¹ en Deel²² af sine Rettigheder²³, og Roligheden²⁴ blev igjen tilveiebragt²⁵. Havde det ikke været bedre²⁶, at begynde dermed²⁷? Dersom Voltaire ikke havde udødeliggjort²⁸ Bladstriveren²⁹ Freron, ved at forfolge³⁰ ham med sine bibende³¹ Wittigheder³¹, saa vilde han uben Twivl være bleven overleveret³² til Forglemmelse³³. Selv om³⁴ jeg ikke havde vidst³⁵, til hvilken Classe min Reiseflammerat³⁷ hørte³⁶, vilde det have været mig umulig, ikke at hjælde³⁸ det, saafnart som³⁹ man havde bragt⁴⁰ os sammen⁴⁰. La Mettrie havde studeret⁴¹ Lægevidenskaben⁴² i Holland; han endte⁴³ med selv⁴⁴ ikke mere at troe derpaa. Lykkelig, om han dertil⁴⁶ havde indstræknet⁴⁵ sin Bantroe⁴⁷; men han henvledte⁴⁸ den paa alvorligere⁴⁹ Gjenstande⁵⁰, som slakte⁵¹ ham talrige Fjender. Sulla var ikke født ondstabsfuld⁵²; hans Håb⁵³ til⁵⁴ Marius var det første Skridt⁵⁵, der ledte⁵⁶ ham til Forbrydelsen⁵⁷. Dersom man havde funnet lade⁵⁸ ham læse i Fremtiden⁵⁹ de stræffelige⁶⁰ Udersligheder⁶¹, hvortil denne Eidsnab fulde⁶² føre⁶³ ham, saa vilde han uden Twivl have gyldt⁶⁵ derover⁶⁴.

Brug af Subjunctiv.

53. Jeg ønsker¹, at De maa gjøre en god Speculation. Min Fader vil absolut², at jeg skal reise³ i Morgen. Jeg ønsker⁴, at De maa leve lykkelig og fornøjet. Jeg samtykker⁵, at De tager⁶ det første Bind⁷ med⁶. Tillad⁸, at jeg folger⁹ Dem derhen. De er hæs¹⁰; jeg tillader¹¹ ikke, at De synger. Jeg undrer¹² mig over¹², at De ikke har forudset¹³ dette Uheld¹⁴. Jeg er glad (henrykt¹⁵) over, at det er saaledes. Vi vilde foretrække¹⁶, at man talte mundtlig¹⁷ med¹⁸ ham. Det vilde gjøre os ondt¹⁹, om²⁰ det regnede²¹. Det gjor mig ondt, at han er syg. Det glæder mig²², at han er kommen sig²³. Jeg er fortrædelig over²⁴, at han ingen Anviisning²⁵ sender²⁵ mig. Dersom jeg var vis²⁷ paa²⁷, at han

ikke kom²⁸ imorgen, saa²⁹ vilde jeg reise i Morgen med³⁰
Diligencen. Caligula³¹ onstede, at det romerske Folk kun havde
et eneste Hoved, for at³² tunne ashugge³³ det i³⁴ et eneste
Hug³⁴. Dersom det er sandt, at Homer har dannet³⁵ Virgil,
saa er det hans sjælomest Bæk³⁶. — Jeg troer ikke, at De
har lært³⁷ Mathematik³⁸. Jeg fortryder³⁹ ikke paa, at De
taler med ham derom. Tro ikke, at de Ondstofsulde ere lyk-
kelige. Nogle Historiestrivere⁴⁰ troe ikke, at Cyrus, Konge af
Persien⁴¹, er bleven opdragen⁴² blandt Hyrder. Hvorfaf⁴³
kommer det⁴⁴, at Menneskene ere sedvanligvis⁴⁵ mere for-
stændige⁴⁶ i Andres Anliggender, end de ere⁴⁷ det i deres
egne⁴⁸? Det er fordi⁴⁹ i vores egne Anliggender bessjæftiger⁵¹
for megen Glæde⁵⁰ eller for megen Frygt os.
Til næste Aarstogende⁵² maa Irskes⁵³.

for megen Glæde⁵ euer for megen⁶. —
54. Jeg ønsker¹, at Deres Foretagende² maa lykkes³.
Loven vil, at man skal adlyde⁴. Læreren fordrer⁵, at Eleverne
skulle være opmærksomme⁶. Jeg bidalder⁷ meget⁸, at De rei-
ser i Morgen. Deres Hr. Fader samtykker i⁹, at De lærer
Spanst. Jeg twivler paa¹⁰, at De træffer ham hjemme. Til-
lad¹¹, at jeg gør Dem en Beskrivelse¹² deraf. Jeg undrer
mig over¹³, at han ikke seer den fare, hvori han er. Jeg er
meget glad over¹⁴, at De har vundet¹⁵ Deres Proces. Jeg
er fortvivlet over¹⁶, at min Fader ikke strøver mig til. Jeg
er meget forundret¹⁷ over¹⁷, at min Broder er reist, uden at
underrette¹⁸ mig derom. Jeg uprører mig over, at De saaer¹⁹
saa tidligt²⁰ op¹⁹. Naar man i²² nogle Uger²³ ikke har
faaet²¹ (er uden) Regn²⁴, saa ønsker Landmanden²⁵, at det
snart maa regne. Vor Interesse fordrer, at vi kun betroe os²⁶
til Mennesker af en prøvet²⁷ Dyd. Dersom De troer, at han
er skyldig²⁸, saa vil jeg retsfærdiggjøre²⁹ ham i³⁰ Deres
Dine. — Jeg finder ikke, at det er holdt. Jeg har aldrig sagt,
at det var hans Skyld³¹. Han troede ikke, at han havde saa
strænge³² Dommere. Jeg erindrer mig³³ ikke, at han har
sagt mig det. Troer De ikke, at Gud, da han dannede³⁴
Bjernes³⁵ Republik, har villet lære³⁶ Kongerne at regjere³⁷
med Sagtmorighed³⁸, og Undersætterne³⁹ at adlyde med
Kjærlighed? Hvo er den Fornuftige⁴⁰, som troer sig sletter paa
at leve indtil den næste Dag⁴¹? Hvoraf⁴² kommer det
fig⁴³, at Naturens Værker ere saa fuldfonne⁴³? Det er,

fordi^{4.4} ethvert Værk er et Heelt, og fordi^{4.4} den arbeider efter^{4.5} en evig Plan.

55. Jeg længes efter¹, at mit Hjuus bliver opbygget². Det er passende³, at De afslægger⁴ Dem en Besøg. Det er uhørt⁵, at man har gjort Overfarten⁶ paa⁷ 8 Dage. Det er besynderligt⁸, at min Broder ikke har strevet Noget til mig derom. Det er Lid, at vi reise⁹. Det synes¹⁰ som om¹⁰ Tiden er en fælles¹¹ Hjælde, imod hvilken alle Mennesker ere sammensvorne¹². Det forekommer mig, at Intet er mere skiftet¹³ til at oploste¹⁴ Sjælen, end Bestuelsen¹⁵ af Naturens Underværker¹⁶. Det synes, at Sandheden til¹⁷ enhver Lid har været bange¹⁸ for at vise sig for¹⁹ Menneskene, eller snarere²⁰, at Menneskene har været bange for Sandheden. Det lader til²¹, at De har Ret²². Det er siensynligt²³, at han har ødelagt sig²⁴ ved sin Ødelsel²⁵. Det er vist, at det kun beroer paa²⁶ os, at være²⁷ lykkelige. — Troer De, at den Strafflydlige²⁸ sover, at han formaaer²⁹ at føle³⁰ de Samvittighedsnag³¹, hvorfra han sonderslides³²? Troer Du, at den Ondstabsfulde er lykkelig? Troer De, at Kyrsten eltes af Hofmanden³³, der smigrer ham? — Siig dem, at de skulle gaae bort³⁴. Besaf³⁵ ham at gjøre sin Pligt. Jeg vilde onste³⁶ at jeg var i Paris. Jeg haaber, at jeg kan stole³⁷ paa Deres Venstab. Tillad mig, at jeg gør Dem opmærksom paa³⁸, at dette strider³⁹ imod Loven.

56. Det er meget muligt, at han endnu kan¹ vore². Det er umuligt, at De kan gjøre denne Reise paa³ 2 Dage. Det er ikke fornødent⁴, at jeg striver derom til Ambassadeurens. Det synes⁵, at Naturen har fundet⁶ Hornsielle⁷ i⁸, under Ludvig den Hjortendes Regering, at frembringe⁹ store Mænd i enhver Art¹⁰. Det forekommer⁵ de Vergjerrige¹¹, at man strorover¹² dem de Gunstbevisninger¹³, som man udsører¹⁴ over Andre. Det synes mig, at der ikke gives nogen sødere Nydelse¹⁵ end at gjøre Lykkelige. Det lader til¹⁶, at han har været forud underrettet¹⁷ derom. Det er vist, at han har vundet sin Proces. Det er sandt, at det kun var hans Skyld¹⁸. Det synes, som om⁵ store Foretagender ere hos¹⁹ os vanligere at lede²⁰ end hos de Gamle²¹. Det forekommer⁵ mange unyttige Mennescer²², at man ikke kan²³ undvære²⁴

dem. Det synes, som om ²⁵ Solen gjennemløber ²⁶ i 24 Timer
omtrent Omkredsen ²⁷ af en Cirkel paa 186 Millioner franske ²⁸,
Mile ²⁸. Det synes os, at den Frugt, som vi have funnet
naae ²⁹, er bedre end den, som man har plukket ³⁰ til ³¹ os. —
Troer Du, at ødelagte ³² Folk have Venner? Troer Du, at
Hofmanden ³³ holder ³⁴ sine Løfter? Troer Du, at Despotens
Guld gjør ³⁵ Slaveriets ³⁷ Lænker ³⁸ lettere ³⁹? — Siig til
ham, at han forsøgler ³⁹ dette Brev og bringer det hen ⁴⁰.
Jeg haaber, at jeg træffer Dem paa Komedien ⁴¹ i Aften.
Siig til ham, at han skal lære ⁴² disse Negleter udenad ⁴³.

57. Denne Bog ligger¹ altid paa min Skrivepult², for
at³ man kan see⁴ efter i⁵ den. Huset er blevet sat⁶ til⁷
Auction⁸, uden at⁹ man har sagt mig det. I Tilselde at¹⁰
saa¹¹ er, skal jeg tage mine Forholdsregler¹². Forudsat at¹³
det er umuligt, hvad vil De da gjøre? Maar¹⁴ De blot¹⁵ taler
et Ord¹⁶ til ham derom, gør han det. Skjul Deres Fore-
havende¹⁷ for ham, af Frygt¹⁸ for at¹⁹ han skal komme²⁰
Dem i Forkøbet²¹. Gud²² forbyde²³, at jeg nogensinde²⁴
skulde samlykke²⁴ deri. Jeg samlykker deri, saafremt at²⁶ De
vil gjøre de første Skridt²⁷. Bring mine Breve paa Post-
hufet²⁸, inden²⁹ det bliver³⁰ mortl³¹. Bent, indtil³² min
Broder kommer tilbage. Hun vil absolut³³ gaae bort³⁴, om-
endfjordet³⁵ det regner, og³⁶ hun ingen Paraply³⁷ har.
Bruger³⁸ vel Eiden i Eders Ungdom, for at³ Jen Dag funne
værdigen⁴⁰ opfyldte³⁹ Eders Stands⁴² Pligter⁴¹. — Dersom
jeg var i Rusland og⁴³ jeg havde Tilstadelse⁴⁴ til at sælge
disse Barer⁴⁵, vilde jeg tjene⁴⁶ mange Penge. Dersom jeg
ikke er kommen hjem⁴⁷ Kl. 6, og⁴⁸ Nogen⁴⁸ kommer at
spørge⁴⁹ efter⁵⁰ mig, saa skal Du sige, at jeg er i Atheneum.
Dersom det bliver snuft Beir, og De har Lyft⁵¹ til at gjøre
en Spadsretour, vil jeg komme at hente⁵² Dem i Aften. —
Lader os handle⁵³ saaledes⁵⁴, at⁵⁵ man Intet kan hebreide⁵⁶
os. Han har opført⁵⁷ sig saaledes, at han har tabt reskafne
Menneskers Agtelse. Arbeider og danner⁵⁸ Eders Forstand,
saa at Jen Dag kunne være til Gavn⁵⁹ for Eders Fædre-
land. — Jeg veed⁶⁰ Intet, som er mere stillet⁶¹ for vor
Lykke end Venstab. Overgivne⁶² Born blive almindelige⁶³

Mennesker; jeg (J. J. Rousseau) hænder ingen Jagtagelse⁶⁴, som er⁶⁵ mere almindelig⁶⁶ og mere paalidelig⁶⁷ end denne.

58. De har viist¹ mig alfor mange Tjenester² til at³
jeg nogensinde kan twivle om Deres Vensteb. Han vilde ikke
tage bort⁴, forend Posten havde bragt⁵ ham Efterretninger⁶
fra hans Kone. De kan⁷ arbeide, indtil⁸ jeg kommer tilbage.
I Tilstelde at⁹ saa er, synd Dem da at unberrette¹⁰ Deres
Fader derom. Hvad¹¹ enten¹² han taler, eller¹³ han skriver,
er han altid elsværdig. Gødsel¹⁴ er under Hr. N.s Børge¹⁵,
indtil¹⁶ Gieren¹⁷ bliver i Stand til¹⁸ at overtage¹⁹ det.
Med mindre at²⁰ De vælger²¹ det rette Diblik²², sætter²³
De det ikke igennem²⁴. Omgaaes med²⁵ forstandige²⁶ Men-
nesker, for at²⁷ De ogsaa²⁸ kan²⁹ blive det ved deres gode
Exempler. Skjønt³⁰ Ergjerrighed³¹ er en Last³², er den
dog underiden Kilden³³ til afdillige gode Handlinger³⁴. Den
store Condé ansorte³⁵ de franske Ekopper i³⁶ Slaget ved Ro-
croiz; skjønt han havde faaet Ordre³⁷ til ikke at stride³⁸, vor-
vehe³⁹ han at overtrede⁴⁰ den, og bandt⁴¹ en af de mærk-
værdigste⁴² Seire. — Dersom De opgiver⁴³ at spille⁴⁴ og⁴⁵
De frasiger⁴⁶ Dem⁴⁷ alle disse Forbindelser⁴⁸, som have for-
ledt⁴⁹ Dem til saa strafværdige⁵⁰ Udsøvelser⁵¹, saa kan De
vinde igjen⁵² Deres Forældres Kjærlighed⁵³. Dersom De
seer ham og⁵⁴ De faaer⁵⁵ Kællighed⁵⁴ til at tale med ham,
kan De bede ham om at gaae med os i Eftermiddag⁵⁵. Der-
som De befinder Dem vel og kan gaae ud, ville vi tage⁵⁶ i
Samling paa Landet. — Han havde indrettet⁵⁷ det⁵⁸ saa
ledes⁵⁹, at⁵⁹ Sagen⁶⁰ lyffedes⁶¹. Jeg veed inter Nyt, uden
at⁶² man figer, at Russerne have erklæret⁶³ Frankrig Krig⁶⁴.
Man glædede sig⁶⁵ ved din Gødsel⁶⁶, og Du græd; lev saa-
ledes⁶⁷, at⁶⁷ Du i din Døbskund⁶⁸ kan glæde Dig og see
Andre græde. — Gid at jeg maa funne⁶⁹ see Dem glad⁷⁰ og
fornosiet. Jeg veed Intet, som er vor Kjærlighed mere vær-
dig⁷¹ end Dyden.

59. Sverrig er den bedste Kilde¹, hvorfra De kan faae² godt Jern. De nyttigste Lærdomme³, vi kunne erholde⁴, ere de⁵, Erfaring giver⁶. Der gives faa Mennesker, som vide at føge den sande⁷ Ere⁸. Det bedste Folge⁹, en Tyrste kan have, er hans Undersaatters¹¹ Kjærlighed¹⁰. Det¹² er kun¹³ Sand⁹.

heden, som er varig¹⁴ og evig. Der gives saa Mennesker, hvis Forstand¹⁵ understøttes¹⁶ af en stærk Smag¹⁷ og en skøn som¹⁸ Kritik. Der gives ingen¹⁹ Bedrøvelse²⁰, for hvilken Dyden ikke har fundet et Lægemiddel²¹. Det er kun de uslyldige²² Hornselsler²², som kunne efterlade²⁴ en reen Glæde i Hjertet²⁵. La Fontaine er maasee den eneste af sin Tids Bidenslabsmænd²⁶, som ikke har faaet nogen Deel²⁷ i Ludvig den Hjortendes Gaver²⁸. Carl den Tolvte har været den første, som har havt den Altraa²⁹ at være Brobrer³⁰, uden at have Lyft³¹ til at forstørre³² sine Stater. Det eneste Gode, som man ikke kan frataage³³ os, er³⁴ Grindringen³⁵ om at have udsvæt³⁶ en god Gjerning³⁷. — Søger til at regjere³⁸ Eder en Mand, som har Eders Love strevne dybt³⁹ i sit Hjerte, og hvis hele Liv er Udvælsen⁴⁰ af disse Love: giv⁴¹ Guderne maatte⁴¹ sjænke⁴² Eder en saadan Konge! Balger⁴³ til Ven en Mand, som kan give Eder ved⁴⁴ modende⁴⁵ Lejlighed⁴⁵ Trost⁴⁶, vise⁴⁷ Raad⁴⁸ og gode Exempler. Jeg ønsker at finde en Mand, som kan have⁴⁹ Die med⁴⁹ mine Folk i⁵⁰ min Gravarelse. — Hvor mægtig⁵¹ end Carthago⁵² var, kunde den ikke modstaae⁵³ Romernes Tapperhed⁵⁴. Hvor stort⁵⁵ end⁵⁵ Sophocles's⁵⁶ Genie kan være, kan han ikke sættes i Ligning⁵⁷ med Corneille. Han vil sætte⁵⁸ det igjen nem⁵⁸, hvad saa end de Misundelige maa sige. Hvor onde⁵⁹ end Menneskene maa være, vove de ikke at vise sig⁶⁰ som⁶¹ Fjender af Dyden. Saa⁶² fint⁶³ det end kan være, faste⁶⁴ et Haar dog Stygge⁶⁵.

60. Der er¹ Intet, som aeldes² saa tidligt³ som en Bejerning⁴. Planeternes Bevægelser⁵ ere de regelmæssigste, som vi hjende. Exemplet, et godt Levnet⁶ giver⁷, er den bedste Lærom⁸, man kan give Menneskeslagten⁹. Det gives ingen Tid i Livet, i hvilken det ikke¹⁰ er smukt¹¹, at erhverve Kundstab¹². De Store have saa Venner, som ere deres Person mere hengivne¹³ end deres Lyfte¹⁴. Forstanden, ligesom Legemet, styrkes¹⁵ gradvis¹⁶; det er¹ kun Lediggang¹⁷, som svækker¹⁸ dem. Der gives ingen brav Helt¹⁹ som ikke¹⁰ har et høsimodigt²¹ Sind²⁰. Lucullus medbragte²² fra Kongeriget²³ Pontus²⁴ det første Kirsebærtre²⁵, som man har seet i Europa. Carl den 5te, Konge af Frankrig, er den første

Monark, som har havt et godt Bibliothek. Ungdommen²⁶ er det eneste Tidspunkt²⁷ i Livet, hvor Mennesket kan let²⁹ rette sig²⁸. Dette³⁰ er den eneste³¹ Grindring³², som jeg har bevaret³³ om ham. — Søger ikke til at regjere³⁴ Eder en Mand, som har overvundet³⁵ Andre, men som har overvundet sig selv. Find mig en Advokat, som er uegennytlig³⁶. Balger³⁷ Øvrighedspersoner³⁷, som ere ubestikkelige³⁸. — Hvor duelige³⁹ end disse 2 Skribenter⁴⁰ ere, vil Ingen⁴¹ af dem⁴¹ erholde⁴² den Plads, som⁴³ er⁴³ ledig⁴⁴ ved det franske Aca- demie. Hvo det saa end er, han har⁴⁵ at bestille med⁴⁵, er han altid mistroilt⁴⁶. Hvad De end studerer⁴⁷, maa De⁴⁸ tage fat⁴⁹ deryaa⁴⁹ med Iver⁵¹. Mægtige⁵² Menneste! hust paa Rotten, som frestle Loven, og foragt ikke din Næste⁵³, hvor⁵⁴ lille han end kan være.

61. Han ønsker, at De lærer¹ Engelsk. Jeg finder ikke, at det er en utilgivelig² Brode² at forsee sig⁴ imod⁵, hvad vi kalde Stik⁶ og Brug⁷. Det er nødvendigt⁸, at den, som taler, gjor sig⁹ fættelig for¹⁰ den, som hører ham, og at den, som skriver, har¹¹ til Hensigt¹² at gjøre sig forstaet¹³ af dem, som læse hans Værker. Jeg vil altid twivle paa, at De har gjort Alt¹⁴ hvad der stod i Deres Magt¹⁵. Jeg twivler paa, at Nogen har bedre kendt Menneskene, end La Bruyère og La Rochefoucauld. Jeg vidste ikke, at De havde gjort saa grundigt¹⁷ et Stiubium¹⁶ af de gamle Sprog. Jeg har ikke villet, at han skulle reise i Formiddag. Solon forlangte¹⁹, da han døde¹⁸, at man skulle bringe hans Been²⁰ til Salamis, at man skulle brenne dem, og at man skulle sprede²¹ deres Asher over²² hele Landet²³. Forsynet²⁴ har tilladt, at Barbaerne tilintetgjorde²⁵ det romerske Rige og hævnede²⁶ den overvundne Verden. Keiser Theodosius²⁷ fordonede²⁸ til Dø- den²⁹ enhver Angiver³⁰, som var det for tredie Gang, om- endskjondt hans Angivelser³¹ ikke varre blevne erklærede³² falske³³. — Gud har givet os Hornstenen, for at den skulle veilede³⁴ vor Opsørel. — Jeg twivler paa, at en retstafsen Mand³⁵ nogensinde vilde samtykke i³⁶ en Nederdrægtighed³⁷, selv³⁸ naar³⁹ man vilde tilbyde ham de første Fordele. Jeg twivler meget paa, at Deres Ven vilde have sat⁴⁰ det igjennem⁴¹ uden Deres Hjælp. Jeg troer ikke, at Ludvig den 14des Xarhun- drede vilde være blevet saa berømt, uden de store Skribenter,

som have gjort⁴² det til⁴³ en af den franske Literaturs mest glemmende Epoker.

62. Haab ikke, at jeg samtykler deri. Jeg vil aldrig tilslade¹, at min Datter gaaer paa Masterade². Han er den første, som har frevet over denne Materie. Givs³ der et Menneske, som ingeninde har haft⁴ Grund til⁴ at belrage sig⁵ over⁶ sin Ræste⁷? Viisdom⁸ er det Eneste⁹, hvis Besiddelse¹⁰ er vis. — Han vilde have¹¹, at jeg skulde lære Italienst. Han vilde have¹¹, at jeg skulde reise med ham, men jeg var upasselig¹². Den berømte¹³ Colos¹⁴ paa¹⁵ Rhodus¹⁶ var et af Verdens⁷ Underværker¹⁷; det var en kæmpe-mæssig¹⁸ Billedstøtte af Apollo, som var hoi¹⁹ nok til at Skibene kunne seile²⁰ mellem dens Been; den var²¹ 500 fod²² høi, og der var saa Mennesker, som kunde omsavne dens Kommfinger²³. Det vilde være at onse, at Verdens²⁴ Ubudr²⁵ kun kunde stade²⁶ een Gang, ligesom²⁷ Bierne, hvis Braad²⁸ brækkes²⁹ ved det første Stik³⁰. — Naturen har slakt³¹ Mennesket til³² et medlidende³³ Væsen³⁴, for at det skal være rede³⁵ til at hjelpe³⁶. — Jeg troer ikke, at denne Sag vilde være lykkeles uden Deres Mellemkomst³⁷. Der gives³ Ingen, som jo vilde blive meget krænket³⁸, hvis han vidste Alt, hvad man tænker om ham. Man kan sige, at Væsterne³⁹ vento os i Livets Løb⁴⁰, ligesom Hjender, imod hvem man fra Tid⁴¹ til anden⁴² maa udholde Træfninger, og jeg twivler paa, at Erfaring⁴³ lod os undgaae⁴⁴ dem, hvis det var os tilladt, 2 Gange at tilbagelægge⁴⁵ den samme Wei.

63. Jeg seer¹ gjerne², at De viser³ alle Mennesker Ejener⁴, og jeg ønsker⁵ hellere⁶, at De er altfor godgjerrende⁷, end⁸ at De skulde være egennytigt⁹. Jeg bifalder¹⁰ at De tilgiver Deres Hjender. Evangeliet byder¹¹, at De skal tilgive, men det forlanger¹² ogsaa, at Hornmereren¹³ kommer at forlige sig¹⁴. Vincent de Paul blev et af de ødelæste Redskaber¹⁵, Gud har betjent sig¹⁶ af i sin Kirke¹⁷, til at lade sin Magt sinne¹⁸. Philosophen Aristip paalagde¹⁹ sine Næselkampherter²⁰ at hilse²¹ hans Nædborgere²² fra ham²³, at de skulde tænke²⁴ tidlig paa at forslasse sig Eiendomme²⁵, som de kunde reddet med sig af Skibbruddet²⁶. Pipins Rio var ikke langt nok, til at han kunde legge den sidste Haand paa sine Planer²⁷. Hvo er den Ubetænksomme²⁸, som anseer²⁹ det

for sikkert³⁰, at han skal leve til den næste Dag? Jeg søger en Ejener, som forskaaer³¹ Græns, og som skriver godt. Jeg behøver en Hest, som gaaer³² godt i Skribt³³. Kan man negte at Sundheden er³⁴ at foretrætte³⁵ for Rigdomme. Ingen Naturlyndig³⁶ twivler nuomstunder³⁷ om, at Havet har³⁸ bedekket en stor Deel af den beboede Jord. Jeg troer ikke, at dette Menneske er saa rigt, som man siger; jeg twivler endogsaar paa, at han er uden Gjeld³⁹. Sog en Bolig⁴⁰, hvor De kan leve⁴¹ roligt, og hvorfra De ofte kan besøge⁴² mig. Man mistywler om⁴³, at Overtroen⁴⁴ kan blive ganse⁴⁵ udrodet⁴⁶. Det bør sig⁴⁶, at vi altid gjøre vor Pligt, hvad enten⁴⁷ man agter, eller⁴⁸ ringeagter⁴⁹ os.

64. Menneskene maae¹ nødvendigen² give efter³ for Sandhedens Magt⁴, naar de have tilladt⁵, at den viser sig⁶ i hele sit Lys⁷. Send mig et Menneske, jeg kan stole paa⁸. De er den eneste Ven, jeg kan forlade mig paa⁹. Vilste Du blive forundret¹⁰, om¹¹ man bragte Dig denne Esterretning¹²? Dersom man har laaht Dem denne Bog, maa De levere den tilbage¹³, og dersom De har gjort et Lovste¹⁴, er det ganste naturligt, at De maa opfylde¹⁵ det. Det vilde have gjort os ondt¹⁶, om¹⁷ De havde ført¹⁸ et saadant¹⁹ Sprog²⁰. Det var den eneste Trost²¹ som var²² blevet os tilbage²³. Dersom De troer, at det er umuligt, saa tager De feil. Haa²⁴ Deres Son til at tie²⁵ eller gaae bort²⁶. Gud har tilladt, at dette magtige²⁷ Huus paa een Gang²⁸ er falset i Elen-dighed. Jeg bliver vaer²⁹ paa Lyden²⁸ af Stemmen, at det er min Broder, uden at jeg seer ham. Jeg twivler paa, at Voltaire har haft Ret i²⁹ at sige, at han ikke har brugt nogen Fiction, som ikke er et Hændeligt³⁰ Billede af Sandheden. De, som staae³¹ i Spidsen³² for et Rige, bør forudsee³³ de Ting, som man nødvendigen³⁴ maa tilstaae³⁵, og ikke bie, til³⁶ Folket erholder³⁷ dem meh³⁸ Magt³⁹. Cassius paastod⁴⁰, at de fra⁴¹ Hjenderne erobredre⁴² Lande⁴³ skulde deles⁴⁴ imellem⁴⁵ Plebeierne⁴⁶, men Appius vilbe, at den største Deel af disse Lande skulde anvendes til det Offentliges Hornedenheder⁴⁷. Der fattedes⁴⁸ meget i⁴⁹, at de, som tjente under Caesar, efterlignede⁴⁹ hans Maadehold⁵⁰. Lader os lære at bekæmpe⁵¹ en hjer⁵² Tilbvielighed⁵³, hvis vi ikke ville, at den skal føre⁵⁴ os til en vis⁵⁵ Undergang⁵⁶.

Brug af det nærværende Particíp og Gerundiet.

65. Der gives ingen levende Sjæl, som kan kalde sig ufeilbar¹. Dyrne, som leve² paa³ en med⁵ Naturen meer overensstemmende⁴ Maade, ere underkastede⁶ farre⁷ Under end vi. Fisferbaade⁸, som vexelsvæs¹¹ kom til Syne⁹ og forsvandt¹⁰ imellem Bølgerne¹², sogte at finde deres Frelse¹³ i Havnene¹⁴. See disse neppe udsprungne¹⁵ Blomster, som dog for¹⁶ Stilket¹⁷ af et Insect. Jeg gider¹⁸ gjerne¹⁸ høre Hyrderne synge¹⁹ eller spille deres landlige²¹ Melodier²⁰, som gjentone²² under en Grottes gjenlydende²⁴ Hælvning²³. Jeg gider gjerne see de brægende²⁵ Haar kjerlegne²⁶ deres spæde²⁷ Lam²⁸, som hoppe²⁹ omkring³⁰ dem. Jeg gider gjerne høre Huglene, som ved Morgenredens³² Tilbagekomst³¹ henrykte³³ mine Øren med³⁴ deres sode³⁵ Sange³⁶. — De Fleste af vores Soldater, som onste³⁷ Krig, have ikke villet vende tilbage³⁸ til³⁹ deres Hjemstavn⁴⁰. Jeg ryger⁴¹, idet jeg striver. Vi tale ved at gjøre⁴² Tegn⁴³ til hinanden⁴². Man er lykkelig, ved at nojes⁴⁴ med Lidet. Ved at dele⁴⁵ Magtens⁴⁷ Udøvelse⁴⁶, mildner⁴⁸ Hyrsten dens Strenghed⁴⁹. De Fleste af Rigets⁵⁰ Store vilde⁵⁶, da de ansaae⁵¹ det andet Korsstog⁵² for⁵³ stridende⁵⁴ imod Statens Bedste⁵⁵, afholde⁵⁵ Ludvig den Hellige⁵⁹ dersfra⁵⁷. Hvo⁶⁰ der tjener⁶¹ den Ondstabsfulde i Haab⁶² om en Belonning⁶³, begaaer⁶⁴ en dobelt Fejl: den første i at yde⁶⁵ Hjælp til den⁶⁶, som ikke tjener⁶⁷ det; den anden i at udsatte sig⁶⁸ for at blive hans Offer⁶⁹. — Jeg har seet Keiseren, idet jeg steg⁷⁰ til Hest. Jeg har seet Keiseren flige⁷¹ til Hest. Jeg har dannet⁷² min Smag ved at læse Virgil.

66. Der gives Planter, Dyr og Personer, som krybe¹. Naar Myndigheden² undslipper³ Statsmænd⁴, seer man dem blive⁵ ligefaa krybende, som de have været hovmodige⁶. Jeg gider gjerne⁷ see de unge Hyrdbinder⁸ Arm⁹ i Arm¹⁰ bandse¹¹ eller løbe henover¹² Græset¹³. Jeg gider gjerne see denne kryftallare¹⁵ Kilde¹⁴, som frempibler¹⁶ gjennem¹⁷ den tykke¹⁸ Klippe²⁰ (Klippens Tykkelse¹⁹), sirsomme²¹ overslodigen²² og afflette²³ i et Bækken²⁶ fine rindende²⁴ og klare²⁵ Bande. Det er der²⁷, at de torstige²⁹ Hjorder²⁸,

som undslye²⁰ Dagens Stjernes²² brænende Straaler²¹, finde en forstikkende²⁴ Lædstedrik²³. See denne udstrakte²⁵ Flade³⁶ af stillesaaende³⁷ Vand; skjondt det intet løb³⁸ har, vedligeholde⁴² Bindene³⁹, som bevæge⁴⁰ betis Overflade⁴¹, betis Reenhed. Hvad⁴³ vil⁴⁴ der blive af⁴³ vore Søfolk⁴⁵? deres vakkende⁴⁷ Baade⁴⁶ have Mosie⁴⁸ med⁴⁹ at bevare⁵⁰ Eigevægten⁵¹. De brusende⁵³ Bolger⁵², som hæve sig op over⁵⁴ disse strobelige⁵⁵ Fartsier⁵⁶, ville snart⁵⁴ opsluge⁵⁷ dem. — Da Keiserinde Catharina havde sendt Voltaire en Elfenbeens⁵⁹ Kæste⁵⁸, som hun selv havde drejet⁶⁰, sag løb⁶³ han⁶¹ hende oversende⁶⁴, idet han taklede⁶² hende, Begyndelsen af en Strompe⁶⁵, strikket⁶⁶ med⁶⁷ hans egen⁶⁸ Haand. Jeg er overbevist om⁶⁹, at ved at arbeide i⁷⁰ et halvt⁷¹ Aar⁷¹ med Glid⁷², vil De meget overgaae⁷³ Dereß Kammerater. Det er ved at krybe, at middelmaadige⁷⁴ Mennesker ofte opnaae⁷⁵ de høieste Bærdigheder⁷⁶. — Jeg har seet ham, da jeg rejste⁷⁷ til⁷⁸ Hamborg. Jeg har seet ham, da han rejste til London. Jeg har seet Dem gaae paa Comptoirer.

67. Hiero¹ viste² sit Fædreland en udmerket⁴ Ejendom³, ved at formaæ⁵ sin Slægtning⁷ Archimedes⁶ til at bringe⁸ sine flønne Kundiakaber i¹⁰ Geometrien i Udøvelse⁹. Hormynsderne¹¹ for hans Son efterlignede¹² ikke Faderens kloge¹³ Opførsel¹⁴, og, da de havde forenet sig¹⁵ med Earthagenienserne¹⁶, paaddroge¹⁷ de Landet en blodig Krig, der kun endte med¹⁸ Indtagelsen¹⁹ af Syracus²⁰. Romerne lede²¹ store Tab²² ved at angribe denne By. — Descartes besad²³ et svagt Hælbred, men en dæbdesfri²⁴ Bandel¹⁴, hvilket bragte²⁵ ham til at sige: "Da jeg ikke har fundet et sikkert Middel²⁶ til at bevare²⁷ Livet, vælger²⁸ jeg et sikkert Middel til ikke at frygte Doden." — Saint-Vincent de Paul levede til²⁹ en Alder af 85 Aar. Han havde³⁰ megen Lyst til at sove³⁰ den Dag, han døde³¹. Da en af hans Venner havde spurgt ham om Aarsagen³² til denne idelige³³ Sovn, saa svarede han smilende: "Det er Broderen, som kommer at vente paa³⁴ Søsteren. — Da Henrik den 4de³⁹ i Slaget³⁶ ved Ivry saa³⁵ sin Avantgarde vige³⁷ og nogle i Hærd med³⁸ at tage Flugten, ubbrød han⁴⁰: "Bender Hovedet om, og hvis I ikke ville stride, saa

seer i det mindste⁴¹ paa mig, hvorledes⁴² jeg dører.⁴³ De vendte da frax om og beviiste ham deres Hengivenhed⁴³ ved at ile⁴⁴ Ejenden imade⁴⁵.

68. Bispeembedets² Pligter¹ formaede³ ikke at formindste⁴ den Æver⁵, Huet havde for Studeringer⁶. En Bonde i hans Stift⁷, som flere Gange var bleven viist bort⁸, under Paaskud⁹ af, at Bisshoppen studerede, udbrød¹⁰ en Dag, idet han hævede¹¹ sine Hænder imod¹² Himlen: Gud sjænke¹³ os den Raade snart at give os en anden Bispe, som har fuldstendt¹⁴ sine Studier!¹⁵ — Da Henrik den 4de havde striftigt¹⁶ gjort det Lovte¹⁶ at tegte¹⁷ Markgrevinde de Berneuil, saa vilde han, førend han overleverede¹⁸ det i¹⁹ hendes Hænder, vise det til Sully, og spurgte²⁰ ham, hvad han tenkte derom. Sully lod²¹ ham det vide²² ved at sørderive²³ Skrifset i hans Paasyn²⁴. — Da General Biehen, bojet²⁵ under Alberens Bægt²⁶, var sovet ind²⁷ ved Frederik den Andens Bord, sagde denne Monark: »Lad ham sove, han har vaaget²⁸ lange nok for os.²⁹» — Benytende sig af Ebben²⁹ i et lebigt Djeblit³⁰, gik Bonaparte over³¹ det rode Hav med³² torre Fodder, men paa Tilbageveien³³ blev han overfaldet³⁴ af Mørket, og forvildende sig³⁵ midt i det fligende³⁶ Hav, stod³⁷ han bare³⁸ for at omkomme paa samme Maade som Pharaos.

Brug af det forbgangne Particíp.

69. Menneskene forgaac¹, ligesom Blomsterne, der, ub-sprungne² om³ Morgenens, ere salmede⁴ og traadte⁵ under Fodder⁶ om Aftenen. Naar Sindet⁷ er oprørt⁸, bliver det menneskelige Ansigt⁹ til¹⁰ et levende Maleri¹¹, hvori Eiden-staberne fremstilles¹² med ligesaa megen Flimhed¹³, som Kraft¹⁴. Det er i Lovenes Skygge¹⁵ at Kunsterne ere fodsie. — Hvortil¹⁶ nytter det¹⁷, at Menneskene besidde store Rigdomme¹⁸, naar de have tilegnet sig¹⁹ dem med²⁰ Uretferdighed²¹? Menneskernes Ære²² maa altid maales²³ efter²⁴ de Midler, de have betjent sig²⁵ af for at erhverve²⁶ den. Det er meget sjeldent, at vi afdælge²⁷ de Feil²⁸, som engang have bemægtiget sig²⁹ vort Hjerte. Slemme Esterretninger have altid udbrædt sig³⁰ hurtigere³¹ end gode. Hvormange³² Konger

ere ikke³³ fulgte³⁴ efter hinanden³⁴ paa³⁵ Frankrigs Throne. Racine og Boileau have givet hinanden Beviser³⁶ paa den op-rigtigste Agtelse. De episke Digtere have altid fundet³⁷ Behag³⁷ i at beskrive³⁸ Fæltslag. Nogle af vores Forsatere have bldt sig ind³⁹, at de overgik⁴⁰ de gamle. Jesuvs Ud-brud er et af de Stuephil, som Naturen har forbeholdt sig⁴¹ ene at vase Menneskets Beundring⁴². Disse hårde⁴³ og gier-rige Mennesker, som have gjort⁴⁴ sig til⁴⁵ en Lov at være døve⁴⁶ for Ulykvens Stemme, have paadraget sig⁴⁷ den offent-lige Foragt⁴⁸. Bagvæstsen⁴⁹ har altid fundet Behag i at udbrede sin Gift⁵⁰ over de reneste Dyder.

70. Glittige¹ unge Mennesker elstes² og agtes³ af Alle. Madam R. er død imorges; hun var meget dannet⁴. Min Søster ventes til⁵ imorgen. Vi glemme let⁶ vores Feil⁷, naar de ikke ere kjendte⁸ uden af os. — En Feil har indsneget sig⁹ i Deres Verk; er De bleven den vær¹⁰? Hjenderne have be-mægtiget sig¹¹ Hæftningen¹² ved Overraskelse¹³. Naar Ærg-riughed¹⁴, Stinsyge¹⁵ og Had¹⁶ en Gang have bemægtiget sig En¹⁷, er det vanstelligt at gjøre et reiskaffent Menneske af ham. Hvormange¹⁸ Aarhundreder ere ikke¹⁹ forsløbne²⁰ siden Verdens Skabelse²¹. Mange Helte²² have undervunget²³ Provindser, men faa have bekæmpet²⁴ deres Eidenstaber og overvundet²⁵ sig selv. Rømerne havde vannet sig²⁶ til Krigs-tugten. — Menneskene have gjort sig Kanoner og Bajonetter for at ødelægge²⁷ hverandre²⁷. Syv Byer have twistet²⁸ med hverandre²⁸ om²⁹ den Ære at have frembragt³⁰ Homer. Skribenterne have fundet Behag i³¹ at overvælde³² Despoterne med hvulstige³³ Lovtaler³³. Man seer i Historien Tyranner, som have gjort sig en Leg³⁵ af at oposstre³⁶ Menneskers Lykke for deres umaadelige³⁷ Ærgjerighed; Lærde, som ved uitræ-telige³⁸ Arbeider have tilegnet sig³⁹ Krav⁴⁰ paa⁴¹ deres Næstes⁴³ Erfjendtlighed⁴²; Forbrydere⁴⁴, som have fundet Behag i at undertrykke⁴⁵ den Svage, og Fruentimmer, som have tilføjet sig³⁹ Døben af⁴⁶ Hjelighed til Dyden.

71. Dido har paa Kysten² af Afrika anlagt¹ Byen Car-thago. Peter den Stores Feil have forbunklet³ hans store og beundringsværdige⁴ Egenstaber. Det er fra Grækenland, at Philosophien er kommen⁵ over til⁵ Italien. Historien viser os

Philosopher, som have foretrukket⁶ Ringhed⁷ og Foragt⁸ for menneskelige Størheder. Den store Oversvømmelse⁹, der har været¹⁰, har tilintetgjort¹¹ alle Agerdyrkerens¹² Forhaabninger. — Socrates sagde til den, som meldte¹³ ham, at Athenerne havde dømt¹⁴ ham til Døden¹⁵: "Naturen har ogsaa dømt dem dertil." Det forholder sig¹⁶ med Gren, som med Sneen¹⁷, der aldrig kan gjenreholde¹⁸ sin Glands¹⁹ eller²⁰ sin Reenhed²¹, naar²² den først²³ har tabt den. Et nyt²⁴ Kar²⁴ bevarer²⁶ i lang Tid Lugten²⁷ af den Bædste²⁸, som man har hældet ud²⁹ deraf; saaledes bevarer Mennesket det første Indtryk³⁰, han har modtaget. En god Handling belønnes af den Glæde, man har over at have udsvært³¹ den. En Angiver³² sagde en Dag til Ludvig af Bourbon, Earl den 5tes Broder: "See her en Optegnelse³³, der vil understreke³⁴ Dem om flere Heil, som Personer³⁵, De har æret³⁶ med Beviser paa Deres Godhed³⁹, have begaact³⁵ imod³⁶ Dem." "Har De ogsaa holdt⁴⁰ en Fortegnelse⁴¹ over de Ejener, som de have vüst⁴² mig?" svarede Kyrken. — Her ere de Bøger, som jeg har glemt⁴³ at sende Dem imorges. De Philosopher, som jeg har hørt rose⁴⁴, fortjente⁴⁵ det ikke⁴⁵ synderligent⁴⁷. Kjender De dette Stykke⁴⁸? Ja⁴⁹, jeg har seet det spilles⁵⁰. Kjender De denne Skuespillerinde⁵¹? Ja⁴⁹, jeg har seet hende spille. Jeg havde 2 Sønner; jeg har seet dem dø ved⁵² min Side⁵³. De have taget alle de Forholdsregler⁵⁴, de have burdet⁵⁵. De have vüst ham alle de Ejener, de have funnet. — Hun har allerede folgt det Huus, som hun har ladet⁵⁶ bygge. — See, der er deilige Værer. Vi have seet⁵⁷ endnu⁵⁸ smukkere⁵⁹ hos Deres Gartner⁶⁰. Vi have spist⁵⁷ nogle⁶¹ endnu⁶² bedre⁵⁹. Brugen af Klokker⁶³ er hos Chineserne⁶⁴ af den høieste Elde⁶⁵; man har ingen⁶⁶ havt i Frankrig før⁶⁷ i det 6te Aarhundrede af vor Tidsregning⁶⁸. Confucius, idet han talede⁶⁹ om Menneskene, har sagt: "Jeg har seet dem⁷⁰, der vare lidet oplagte⁷¹ for Bidens-staberne⁷²; men jeg har Ingen⁷³ seet, som var usikket⁷⁴ til en⁷⁵ eller anden Dyd⁷⁵.

72. En lang og blodig¹ Revolution har forandret Europa². Alene⁴ ved³ Fortællingen⁵ om dens Rædsler⁶ have vi Alle gyft⁷. Menneskene have aldrig plukket⁸ Lykken

Frukt af Uretfærdighedens⁹ Træ. Den overordenlige¹¹ Hede¹⁰, det har været¹² forrige Sommer, har foranlediget¹³ en stor Mængde Sygdomme. — Det latinske Sprog, som Cicero¹⁴ og Virgil have strevet, var allerede meget forandret paa¹⁵ Quintilians¹⁷ Tid¹⁶. Cæsius, der¹⁸ af Naturen¹⁹ var¹⁸ stolt og herstesyg²⁰, sogte²¹ i Cesars Undergang²² fun at²³ høvne sig²⁴ for nogle Fornærmerster²⁵, han havde lidt af ham²⁶. Man opførte igjen²⁷ Byen Catania paa den Lava²⁸, som havde opslugt²⁹ den. Henrik den Hjelte havde til Kjender de Fleste af dem, som han havde oversigt³⁰ med³¹ Belgierminder³². Colbert havde³³ at oprette³⁴ de Onder, som Ludvig den 13des stormfulde³⁷ Regierung³⁶ havde affstedkommet³⁸. De Kunster³⁸, som Peter den Store har omplantet³⁹, have foreviget⁴⁰ hans Hæder⁴¹. Hvo kan være⁴² uvidente om⁴², hvor⁴³ født og hæderligt⁴⁵ det er⁴⁴ at hjelpe⁴⁶ Ufylldighed og Dyb, som man uretfærdig⁴⁸ har undertrykt⁴⁷. Villars sagde ofte, at de 2 meest levende⁴⁹ Glæder, som han i sit Liv havde følt⁵⁰, havde været den første Præmie⁵¹, han havde erholdt⁵² i Skolen, og den første Sejr, han havde vundet⁵³ over Kjenden. Krigen fortæs⁵⁴ ikke forhen⁵⁵, som vi have seet den føre paa Napoleons Tid. — Jeg behøvede en Glæse Biin og jeg dar sendt Bud hen⁵⁶ at høje⁵⁷ den. Kjender De denne Arie⁵⁸? Ja⁵⁹, jeg har hørt den synge. Kjender De denne Contrebands? Ja, jeg har seet den dandse. Kjender De denne Sangerinde⁶⁰? Ja, jeg har hørt hende synge. Kjender De denne Damsærinde? Ja, jeg har seet hende dandse. Jeg har vüst Dem alle de Ejener, jeg har burdet⁶¹. De have erholdt⁶² alle de Gunstbevisninger⁶³, de have onsket (at erhælde). — Saa stor⁶⁴ er Menneskenes Hengivenhed⁶⁵ for den Jordbund⁶⁶, som har seet dem fødes, at man opfører⁶⁷ den⁶⁸ Dag i Dag⁶⁸ de Bygninger⁶⁹, som Etinas Udvrub⁷⁰ har ladet⁷¹ nedstyrt⁷² i Calabrien⁷³. Kjærlighed til en forsøgelig⁷⁴ Væ⁷⁵ har ladet Dem tale uforsigtigen⁷⁶. — Jo flere⁷⁷ Banselsheder⁷⁹, han har mist⁷⁸, desto flere⁷⁷ har han overvundet⁸⁰. Jeg tilstaaer⁸¹, at denne Fyrste har begaact store Heil; men hvo har ingen⁸² begaact?

73. Naar man tanker¹ paa de utallige² Forsfattere³, som Montesquieu har raadsyrgt⁴, paa den Masse af ab-

spredte⁵ Materialier, som han har sammenstillet⁶, paa den Mængde⁷ Kundskaber, han har samlet⁸, naar man tænker paa de Banseligheder, som han derefter har modt⁹ for at danne af disse Materialier en regelmæssig Bygning¹⁰, saa ved man ikke, hvad¹¹ man meest skal beundre, enten¹² hans Genie eller¹³ hans Mod. — Næsten alle Opdagelser¹⁴ skyldes Handelsen: Opdagelsen af den nye Verden var Geniets Frugt. Christopher Columbus¹⁵ havde, ved Hjælp¹⁶ af den Skarpsindighed¹⁷, som de mathematiske Kundskaber havde støffet¹⁸ ham, forudsat¹⁹ Tilværelsen²⁰ af et andet Fæstland²¹; hans Forudsætning²² har stadsfæstet sig²³, og Aar 1492 har han havt den Ære at sie²⁴ en ny Verdensdeel²⁵ til dem, som allerede vare hændte. Nogle Forsktere have blydt sig ind²⁶, at de Gamle hændte Amerika; men der er Grund²⁷ til at troe, at de have taget seil; thi den D, som de have antaget²⁸ at være vor nye Verden, og som Plato og Diidorus Siculus²⁹ have kaldt Atlan-tiden, var beliggende³⁰ i fort Afstand fra Strædet³¹ ved Gibraltær. Dette vere som det vil³², den Ære, som Christopher Columbus havde erhvervet sig³³, at give sit Navn til de Lande, som han har gjort³⁴ os besjendt med³⁵, den har han seet sig frarøvet³⁶ af Florentineren³⁷ Americus Vespuicus³⁸, som har indskriften³⁹ til at gennemrejse⁴⁰, adskillige Aar efter, nogle Kyster⁴¹ af de Egne⁴², som Christopher Columbus havde opdaget. Denne Uretfærdighed⁴³, som Esterverdenen⁴⁴ har fundet for godt⁴⁵ at stadsfæste⁴⁶, har været Forværslet⁴⁷ for alle de Ulykker, som have hjemmøgt⁴⁸ dette sjonne Land.

74. Amerika har været Skuepladsen¹ for de grusomste² Krige, der nogensinde have været³; 2 blomstrende Riger⁴, som saa mange Aarhundreder have seet bestaae⁵ med Udmærkelse⁶, ere skyttede sammen⁷ under Anfaldet⁸ af en Haandsvul⁹ Even-tyrere¹⁰, som Gjerrighed¹¹ havde væbnet. Man gyser¹² ved Grindringen om de Uretfærdigheder, som de have begaact¹³, om de mange¹⁴ i sinde¹⁵ Mennesker, som de have lader¹⁶ omkomme¹⁷, om den Uden¹⁸ Menneskelighed¹⁹, som de have viist imod²⁰ de Overvundne, og om de Oppostrelser²¹ af alle Arter, som Rigdomme have kostet, der ikke have været²² til Fordeel²³ for dem, som have bemægtigtet sig²⁴ samme. Man

forbauses²⁵ over de Anstrengelser²⁶, man har behovet²⁷, for at undervinge²⁸ en Folkesmængde²⁹, der var³⁰ meget tal-rigere, mere dannet³¹ og mere frygteligt³², end Sælherrenne³³ fra Begyndelsen³⁴ af havde formodet³⁵, og det er sandt at sige, at den græske og romerske Historie ikke fremviser³⁶ os noget militært Foretagende³⁷, som man kan sammenligne³⁸ med Crobringens³⁹ af Mexico⁴⁰ og Peru⁴¹. To ørgjærrige⁴² Mennesker, Fernando Cortez og Pizarro, have kappedes⁴³ med hinanden⁴⁴ om den Ære at undervinge disse Folk; begge have gjort⁴⁵ sig udødelige⁴⁶ ved den Tapperhed⁴⁷, den Uforstådethed⁴⁸, som de have uvbuklet⁴⁹, og Esterverdenen vilde have givet⁵⁰ dem begge Tilnavnet⁵¹: Heltene⁵² fra Mexico og Peru, hvis ikke⁵³ de Forbrydelser⁵⁴ havde været⁵⁴, hvormed de have besudlet sig⁵⁵, eller som de have ladet Andre⁵⁷ begaae.

Om Verbernes Styrelse.

75. Bygningskunsten¹ skylder Nødvendigheden sin Fødsel og Overbaadigheden² sine Forstjænnelser². Araberne⁴ have⁵ Senamor, en berømt Bygmester, at take for⁵ 2 Paladser, som de have sat⁶ lige⁷ med Verdens Underværter⁸. Familiekredsen⁹ tilbyder Mennesket et Tilsigtssted¹⁰ imod Skæbnens Stød¹¹. — Caligula lød bygge¹² en Stald¹³ af Marmor til sin Hest og lød den bare Økellen¹⁴ af purpurfarvet¹⁵ Klæde¹⁶ og et Perlehalshaand¹⁷. Smiger omslæber¹⁸ Kongerne, ved at lade dem glemme, at de ikke ere til¹⁹ for sig selv. Hvo formaaer²⁰ at sige, hvor mange Taarer den vil-faartige²² Magt²¹ har ladet Menneskelægten²⁴ udgyde²³. Betanker²⁵, at den Bitterhed²⁶, I lade Nogen sie²⁷, dør ikke i hans Hjerte. Den glimrende²⁸ Ære²⁹ kan tilsløre³⁰ Menneskets Pine i den Grad³¹, at den³² lader ham glemme hans Forældre, hans Venner, hans Fædreland, Alt, selv³³ hans eget Bel³⁴. De Smaa finde Hornselsise³⁵ i at esterligne⁶, hvad de see de Store gjøre. Mennesket lader Øydre dyrt betale Huuslivets³⁹ Rolighed³⁷ og Overflodighed³⁸. — En god Konge lindrer⁴⁰ sine Undersaatters Byrder⁴¹ og lader dem nyde⁴² Fredens Frugter. Vi ere overmaade glade, De, over at have støffet mig Veilighed til at gjøre Bel⁴³, og jeg, over ikke

at have lader⁴⁴ den gaae⁴⁵ unyittet hort⁴⁶. Lader os forsvare⁴⁷ imod Fjenden det Dag⁴⁸, som har seet os fødes.

76. Vi sylde Jenner Opsindelsen¹ af Vaccinen², hvilc
første Forsøg³ blevet foretagne⁴ i⁵ Skotland⁶ Aar 1796. Vi
sylde Frihedens Gjensidelse⁸ i Frankrig den romantiske⁷ Li-
teratur. Utaknemmelighed⁹ berover¹⁰ Belgjørerne¹² færre¹¹
Glæder end den Utaknemmelige¹³. — Caligula indbød¹⁴ sin
Hest til sit Bord og lod den drukle¹⁵ Bün af en Guldstaal¹⁶,
hvorfra han selv først¹⁷ havde drukset. I Aarhundredre var
Frankrig overladt¹⁸ til¹⁹ en uafbrudt²¹ Stare²⁰ af Mennes-
sler, der lod det gjennengaae²² alle Ulykker²³. Et Mennes-
sels Liv vilde ikke være tilstrækkeligt²⁴ til at opregne²⁵ alle de
Uretfærdigheder, man har seet den vindstrafkede²⁷ og vilkaar-
lige²⁸ Magt begaae²⁶. Den strafeliggste²⁹ Straf³⁰, man
kan lade den Ergjerrige³² udstaae³¹, er Stillestaen³³. Naar
De lader Nogen uddrifke³⁴ den bitre³⁵ Staal³⁶ indtil Bær-
men³⁷, da gjører³⁸ denne i hans Hjerte, og forvandler sig til
Hads⁴⁰ og Hævngjerrigheds⁴¹ Giss³⁹. Jeg har hort⁴² deres
Fader fortælle denne Historie. Jeg har hort visse Folk for-
domme⁴³ dette Stykke. — Hvor mange⁴⁴ Mennesker har man
ikke⁴⁵ set falde ned fra en høi Lykke⁴⁶ ved⁴⁷ de samme
Fejl⁴⁸, som havde lader dem stige op⁵⁰ til samme⁴⁹. Bjerg-
boeren⁵¹, som i nogen Tid har været borte fra sit Hovedland,
gjenseer⁵² Bjerget, der har seet ham fødes, med en Glæde,
som Sletteboeren⁵³ ikke kender⁵³: Han er at ligne med en
Plante, der ikke kan trives⁵⁵, naar den ikke pidses⁵⁶ af Ble-
sten og Regnen; Sletten⁵⁷ Gossen⁵⁷ lader den døe.

77. Man maa adlyde sine Forældre. Den, som søger¹
at behage Alle, bør ikke behage Nogen. Intet ligner mere
Falskhed² end Svaghed. Ingen Magt modstaaer³ det Latter-
liges⁴ Angreb. Historien viser os, at de, som soge at stade⁵
Andre, faae⁶ et slet Endeligt⁷. Det er Forsigtheds⁸ i Intet
at forsommere⁹, naar man vil naae¹⁰ sit Maal¹¹. — Hjælp¹²
dette Barn at lære¹³ sin Læctie. Hjælp¹⁴ denne Fattige med
Deres Pung. Model¹⁵ hos¹⁶ den, der byder¹⁷ over Andre,
maa¹⁸ ikke kunne være twivsamt¹⁹. Man maa hyde¹⁷ over
fine Eidenstaber. Citadellet beversker²⁰ Byen. Obersi²¹ N^o
commanderer²² Regimentet. Jeg har bestilt²³ en Over-

Hole²⁴ hos min Streder. Det er bedre at udmaaere²⁵ sig i
det Middelmaaelige²⁶, end at fare vilb²⁷ for at hille naae²⁸
det Store og Dphoede²⁹. Han har nylig naae³⁰ det Dies-
blik, da³¹ Vandormen hører op. Han smirger sig med at
naae³² Cornelle. Han naaede sin Fjende med det andet Pistols-
slud. Spør³³ den Reisende, hvorfra han kommer. Han har
forlangt 100 Rigsdaler af sin Nabo. Spørger³⁴ De ester
Nogen? Jeg har bivaanet³⁵ Musikkonservatorieis Concert.
Jomfru N^o har aafisteret³⁶ ved samme. Han har understist-
tet³⁷ sine Venner med sine Raad og sine Penge. Hans store³⁸
Ungdom tillod ham ikke at attræae³⁹ dette Embede⁴⁰. Han
gjor Fordring⁴¹ paa en Halvpart af Indtegterne⁴² af Fore-
tagendet. Han har udæstet⁴³ mig til Strid⁴⁴. Opium⁴⁵ be-
virker⁴⁶ Sovn. I Uvisigheder træde⁴⁸ Stjeldsord⁴⁷ øste
i Stedet for⁴⁹ Grunde. Denne Pose⁵⁰ skal indeholde 600
Rigsdaler; hvad der er⁵¹ mindre, skal jeg erstatte⁵².

78. Folket er lykkeligt, naar alle Mennesker¹ adlyde Lo-
vene. Øfstedenhed behager Alle. Hvad der behager Nogle,
mishager Andre. De academiske Taler² ligne Krystral-Pye-
ner³; de glimre, men varme ikke. Den Ondskabsfulde Stader
sig selv, førend⁴ han slader Andre. Bished⁵ om at naae⁶
Embeder uden Talenter⁷, hvælper⁸ Kapelysten⁹. Øste tilleg-
ger¹⁰ man Fortjenesten, hvad¹¹ der er Birkning af Haendel-
sen¹². Den retstafne Mand aafstaar¹³ Andre de mest glim-
rende Embeder, naar han er overtydet¹⁴ om, at de kunne be-
søye¹⁵ samme bedre end han. Man maa give efter¹⁶ for Dis-
den og boie sig¹⁶ under Nødvendigheden. — Dette Embede
er for høit¹⁷ for ham; han kunde ikke opnaae¹⁸ det. Han har
syldt¹⁹ sit 24de Aar. Han naaede²⁰ ham med et Steenkast²¹.
Hjælp²² ikke denne Elev i at strive sin Stil²³. Denne Me-
thode hjælper meget Hukommelsen. Hjælp²⁴ dette unge Menneske
med Deres Raad. Spør²⁵ denne Herre om hans Navn. Man
har været²⁶ her for at spørge efter²⁷ Dem. Forsikrer²⁸ Deres
Broder om, at jeg skal komme at besøge ham. Den, som for-
sikrer²⁹ en Belgjører mest om sin Erfendelighed³⁰ er ikke
altid den erfendeligste. Han har forseet³¹ sig imod³² sin
Pligt. Han har forseilet³³ en god³⁴ Leilighed. Forfængelig-
heben, som forbyder³⁵ Menneskene at beundre Noget, berover³⁶

det mange Nydelse. Den menneskelige Philosophi er for svag til at beskytte³⁷ Dyden imod³⁸ Naturen. Han negter sig selv³⁹ Alt, hvad der ikke er nødvendigt. Ministeren undslog sig⁴⁰ bestandig for denne Forøgelse⁴¹ i⁴² Udgift. Hvis han gør en saadan Ting⁴³, vedhender⁴⁴ jeg mig ham ikke⁴⁵ som min Stægtning. Han frasiger sig⁴⁶ alle Livets Bekvemmeligheder⁴⁷. Den Kunstner, som ikke forsøer at tilfredsstille⁴⁸ Smagen, vil alvigt gjøre Lykke⁴⁹. Man maa opfyldde⁵⁰ de Pligter, Selskabet forestriver⁵¹. Ministeren har understrevet⁵² Contrakten. Alle indvilligede⁵³ i denne Overenskomst⁵⁴. Kan De ikke komme, skal jeg gaae⁵⁵ i Deres Sted⁵⁶. Den lange⁵⁷ Dvele⁵⁸ raader⁵⁹, i mange Tilsælde, Bod⁶⁰ paa Forstanden. Kartofler kunne træde⁵⁹ i Stedet⁶⁰ for Brod. Hvis der ikke er 1000 Rigsdaler i denne Pakke, skal jeg lægge til⁶¹ hvad der mangler⁶².

79. Man anklager¹ ham for Forskaelse² med Gjenden. Man mistænker³ ham for Typeri⁴. Man roser⁵ ham for hans Glid. Jeg takker Dem for den Ere, De viser⁶ mig Lustens Bestaffenhed⁷ truer⁸ os med et stort Uveir⁹. Han burde¹⁰ rømme¹¹ over sin slette Opsørelse. — Det er¹² kun Barbarer, som kunne troe, at man maa farve sig¹³ med Blod, for at gjøre sig beundret¹⁴. Menneskene berlage sig¹⁵ over, at¹⁶ Livet er saa fort. Gaa hen¹⁷ til Kæfekovnen. Kom¹⁸ ikke Hunden nær¹⁹. Dette unge Menneske har fri Adgang til²⁰ Fyrsten. Man maa vabne sig²¹ med Taalmodighed i dette Liv. Væbn Dig med Mod imod Dig selv, imod Liden-
skaberne, imod Smigrene. — Man maa bruge²² med²³ Maadehold²⁴ de Ting, som behage. Et²⁵ er det at scire²⁶, et Andet²⁷ at benytte²⁸ Seieren. Han benytter godt den Magt, han har. Steenbroen²⁸ slider²⁹ Skotsiet³⁰. Der er Intet, som tærer²⁹ saa meget paa³¹ Legemet, som den lange Nattevaagen³². Mange Mennesker omgaaes³³ med Liden og Lykken, som om de vare usoranderlige³⁴. Jo flere Penge man har, desto mere Magt har man, og jo mindre man bruger det Ene, desto mere misbruger³⁵ man det Andet. Han arvede³⁶ en stor Arvelod³⁷. Han arvede³⁸ efter sin Uncle. Han har Intet arvet³⁸ efter sin Fader. Man maa have sine Hædres Dyster, for at have Ret³⁹ til at nyde⁴⁰ deres Hæder. Det

dydige Menneske skal nyde en varig⁴¹ Lykke. Hvad har De spist⁴² til Frokost⁴³? Jeg har drukket⁴² Kaffe til Frokost⁴³. Han spiller⁴⁴ en stor Herre⁴⁵, et vittigt Hoved⁴⁶.

80. Det er en aaflyelig¹ Forbrydelse, man belylder² ham for. De sande Venner mistænke³ aldrig hinanden for Utrostab⁴. Dinstændighederne⁵ udvile⁶ hos⁷ Menneskene Egenstaber, som man ikke har ahnet⁸ hos dem. At rose En alfor meget for en god Handling, det er at sige, at man ikke troede ham i Stand⁶ dertil. Man maa takke Gud for Alt. De svage Hoveber⁹ negte det, som de ikke kunne komme næر¹⁰ med deres¹¹ tanker¹². Dette unge Menneske har¹³ fri Adgang til¹⁴ Ministeren. — Menneskene erindre¹⁵ hellere¹⁶ det Onde, end det Gode, man gjør dem. Jeg gjenkalder¹⁷ mig den længst¹⁸ forsvundne¹⁹ Eid. Kummer²⁰ har bemægtiget sig²¹ ham. — Man maa bruge²² Forsigtlighed²³ i Alt. Magten forsøges²⁴, naar man benytter²² den²⁵ med Maadehold²⁶. Egoisten vogter sig²⁷ for at føge for²⁸ Venner, for ikke at svække²⁹ sin Indflydelse³⁰. Lange Forhaabninger svække²⁹ Glæden, ligesom lange Sygdomme svække Smerterne. Man maa omgaaes³¹ med Boger, som med Menneskene; vælge nogle Venner og bryde sig³² lidt om Resten. Den, som misbruger³³ Alt, udsetter sig³⁴ for Intet at tunne bruge. Han har arvet³⁵ sine Forsædres Hæder. Eftertanken³⁶ arvet Eid'en. Den gjerrige Egoist vilde gjerne³⁷ arve et helt Folc³⁸. Dyden er det eneste Gode, han har arvet³⁹ efter⁴⁰ sin Fader. Der er Noget i Klobet, som Individerne arbe³⁹ efter⁴⁰ deres Forældre, og som bestemmer⁴¹ dem til Lasten eller Dyden. Ønsket hindrer i at nyde⁴² det, man har. Det forholder sig⁴³ med Friheden som med Lykken: alle Mennesker tale derom, Ingen nyder den⁴⁵. Lader os tage ud⁴⁴ at nyde Landlivets Behageligheder⁴⁵. Alt er kostbart⁴⁶ for den, som i lang Eid har været Alt beroet⁴⁷. Hvad har De spist⁴⁸ til Middag⁴⁹? Jeg har spist⁴⁸ en god Suppe til Middag, og Postier til Aften⁵⁰.

81. Min Fader vil, at jeg først² skal lære¹ at spille³ paa Fortepiano⁴, og dersom jeg gjor⁵ god Fremgang deri⁶, skal jeg siden⁷ lære at spille⁸ paa Violin. Min Broder spiller meget godt paa Fløjte, og min Søster spiller⁹ paa Harpe. Jeg har hørt ham spille paa¹⁰ Fløjte en ny Melodi, som har

fortryllet¹¹ mig. Lader os spille¹² et Parti. Hvad Spil skulle vi spille¹³? Lader os spille¹⁴ Whist. Lader os spille Kegler¹⁵. Han spiller med Uheld¹⁶. Jeg spiller i¹⁷ Ruder¹⁸. At spille¹⁹ høit Spil²⁰ forekommer mig at være²¹ en Daarstab. Lykken driver²² Gjæf med²³ Mennescene. Driv²⁴ ikke Spøg med²⁵ dette Menneske; han taaler ikke Skjemt²⁶. Han har forandret²⁷ Øvsørelse. Bagtalelse²⁸ forandrer Dyber til²⁹ Laster. Hun har forandret Navnet Dronning til³⁰ Navnet Keiserinde. Dyben laaer³¹ sin Glæds³² fra Guddommen³³. Maanen laaer³⁴ sit Lys fra Solen. Han har laant³⁴ 200 Rigsdaler af min Fader, skønt jeg allerede har laant³⁵ ham 150. Naar Angivere³⁶ belønnes, flettes³⁷ man ikke Styldige. Mange Ting flettes³⁸ for de Fattige, alle for de Gjerrige. Forseer³⁹ Eder ikke imod Eders Pligt. Man forseiler³⁹ sit Maal⁴⁰, naar man flettes Maadeholt⁴¹. Muulaset⁴² er beslægtet⁴³ med Veslet og Pesten. Man har anklaget ham for at have havt Deel i⁴⁴ Sammensværgelsen⁴⁵. Jeg har overtydet⁴⁶ ham om Nødvendigheden af dette Høretagende. Man faaer⁴⁷ let Menneskene til at troe⁴⁸, hvad de ønske, og endnu lettere, hvad de frygte. Den, som overtaler⁴⁹ en Anden til at udsøve⁵⁰ en Forbrydelse, er ikke mindre styldig end den, der begaar⁵¹ den. Jeg svarer⁵² kun for mig selv. Han har svaret⁵³ paa alle de Indvendinger⁵⁴, som man har gjort ham. Det har tjent⁵⁵ ham til Paaskud⁵⁶. Dette Reedstab⁵⁷ tjener til⁵⁸ Agerbrug⁵⁹. De kan tage min Hest; den tjener⁶⁰ mig ikke til Noget ivag. Knurren⁶¹ imod Forsynets⁶² Beslutninger⁶² nytter⁶⁴ os til Intet. Jeg trænger⁶⁵ til Dem; gaa ikke ud. Dersom man angriber ham, vil man faae at besville⁶⁶ med mig. Han raadebe⁶⁷ efter sit Godibefindende⁶⁸ over Anders Kidenstabber, fordi han var Herre over sine. Raad⁶⁷ over mig. Den vilkaarlige Magts Uretfærdigheder stemme⁶⁹ Folket til Hævn⁷⁰. Beiret trækker op⁷¹ til Regn. Jeg forbryder⁷² denne uartige Dreng at komme i⁷³ mit Huus. Legen har forbudt ham Biin. Denne Muur beskytter⁷⁴ os imod Blæsten. Vi ere blevne enige om⁷⁶ Prisen. Hvad, der passer for⁷⁷ En, passer ikke for en Anden. Min Kjole har taget sat⁷⁸ i et Som⁷⁹. Han har fattet⁸⁰ Venstab for mig. Han er kommen⁸¹ i Ørdsrid⁸² med sin Nabo. Han har drukket

sig fuld⁸³. Han kan ikke komme sig igjen⁸⁴ af denne Sygdom. Han har endnu ikke forbundet⁸⁴ dette Tab. Han har igjen taget fat paa⁸⁵ Arbeidet. Han har forsøgt⁸⁶ for alle vore Hornsdenheder. Kongen besætter⁸⁶ alle Embeder⁸⁷. Man har forsynet⁸⁸ ham med de nødvendige Ting. Han tenker⁸⁹ paa Udsætten⁹⁰ af sine Planer. Jeg har drømt⁹¹ det Samme. Jeg har drømt⁹² om Dem. — Et ungt, uvidente og hovmødigt⁹³ Menneske foragtes⁹⁴ af alle dem, sem kjende ham. En stor Deel af Jorden er bleven erobret⁹⁵ af Romerne. Hvor⁹⁶ den Regent er ulykkelig, der kun raades af Uslinger⁹⁷ og kun tjenes af Losser.

82. Hvilket Instrument har De bestemt¹ Dem for? Jeg har lært at spille² paa Violin. Deres Broder har Ord³ for at være en stor Muskus; man figer, at han spiller Kloite til Guldkommunehed⁴. Jeg har hørt ham spille⁵ paa⁶ Kloite nogle nye Stykker, som endnu ikke have været⁷ bekjendte⁸. — Hr. A* og jeg ville spille⁹ Piquet¹⁰, medens disse Herrer og Damer spille¹¹ et Parti Whist. Man spiller aldrig høit Spil¹² hos mig. Brobrerne¹³ spøge¹⁴ med Menneskets Lv. Kom¹⁵ ikke i Kast med¹⁶ dette Menneske; han er stærkere end De. Han har forandret¹⁷ Mening. Ved Brylluppet¹⁸ i Cana forvandlede Krelscren¹⁹ Vand til²⁰ Biin. Broder i Nadveren²¹ forvandler, efter²² den catholiske Religion, til²³ Jesu Christi Legeme. Øvrighedsversonerne²⁴ laane²⁵ deres Myndighed²⁶ fra Ketsfærdigheden og fra den offentlige Magt²⁷. Af hvem har De laant²⁸ disse Penge? Jeg har laant dem af min Nabo. Han mangler²⁹ ikke god Billie. Tiden slaaer ikke til³⁰ for store Mænd. Han er gaact glip³¹ af en god Gang³². Han har forseet³³ sig imod Vren. Ridet Gods er tilstrækkeligt³³ for den Bise. Man kan ikke overkomme³³ Alt. Man kan ikke svare paa alle Folks Spørgsmaal. Til at undertrykke³⁴ disse Misbrug³⁵, er Deres Fasthed³⁷ tilstrækkelig³⁶. Hans Lærebogning har Noget tilfælles³⁸ med de Gamles. De Fattige i³⁹ Anden have ikke alene Haab om at faae Deel i Himmelens⁴¹ Nige⁴⁰, de faae osse Deel⁴² i Herrocommet⁴³ over Verden. Han har overtydet⁴⁴ mig om Reenheden⁴⁵ af sine Hensigter⁴⁶. Han har overtalt⁴⁷ ham til at gifte sig. Intet overbeviser⁴⁸ Mennesket kraftigere⁴⁸ end Exemplet. Han

skyder⁴⁹ sin Heil over paa den, som har overtalt⁴⁷ ham til at begaae den. Han bider sig ind⁵⁰, at alle Mennesker beundre ham. Jeg indestaer⁵¹ Dem ikke for hvad der kan møde. Hans Indtegt⁵² svarer⁵³ ikke til hans gode Hjerte. Det skal tjene⁵⁴ til Grundvold⁵⁵ for Deres Lykke. Dette har tjent ham⁵⁶ til Lægemiddel i⁵⁷ paakommende Tilsælde⁵⁸. Han har Talenter, der nytte ham til Intet⁵⁹. Det var forgjæves⁶⁰, at vi græd⁶¹; vores Daarer nyttede til Intet⁶². — Krudtet⁶³ blev opfundet⁶⁴ af Barthold Schwarz. Det reiskafne Menneske agtes selv af dem, der ingen Reiskaffenhed⁶⁶ besidde⁶⁵.

83. Min Broder lærer at dandse og at sagle¹. Han plager sig² forgjæves³ med at fine den Bisces⁵ Steen⁴. Han attræser kun at leve roligt. Den vil ikke lykkes⁶ Dem at gjøre mig vred. De sige at tilseie⁷ os Stade⁸. Eller at evryde Eders Pligter. Lykken bestaer i at gjøre det Gode. Et vel-opdraget⁹ Menneske holder ikke af at modsig¹⁰, men han holder endnu mindre af at smigre. Man maa vente at ovvælte¹¹ Misundelse¹², naar man har¹³ Lykken med sig¹⁴. Han gav sig¹⁵ til at lee. Han bereder sig¹⁶ til at reise. Man har formaaet¹⁷ ham til at gaae ind i denne Forening¹⁸. Den Tillid, som De har havt til¹⁹ mig, berettiger mig²⁰ til at tale aabenhjertigen²¹ med Dem. Man maa venne sig til at børe²² Skjæbnens Forurettelse²³. — Naar man er overbevist²⁴ om at have Uret, har man gjort, det første Stridt til at forbedre sig²⁵. Man frygter for at hjende sig selv, fordi man ikke er saaledes²⁶, som man burde²⁷ være. Jeg lover Dem at gjøre Alt, hvad²⁸ ter er mig muligt²⁹, men jeg lover Dem ikke at sætte³⁰ det igjennem³¹. Skynder Eder³² ikke med at berige³³ Eder, for ikke snart at blive fattige. Jeg glæder mig³⁴ over at have fulgt deres Raad. Menneskeligheden³⁵ gyser³⁶ over at see Alt, hvad et eneste Menneskes Daarsstab³⁷ kan tilintetgjøre³⁸. Det er tilladt at trodse³⁹ den offentlige Mening, naar den strænge⁴¹ Samvittighed⁴⁰ Intet bebreider os. Jeg har bedet ham om ikke at afsætte⁴² mig for nye Befyrminger⁴³. — Jeg haaber at see ham igjen. Maa⁴⁴ man haabe at see Dem igjen? Cyrus onsfede⁴⁵ kun at leve, indtil han havde overgaat⁴⁶ sine Fjender i Belgierninger eller Forurettelser⁴⁷. — Det er til Dem⁴⁸ at spille

ud⁴⁹. Det tilkommer⁵⁰ Læferne at dømme⁵¹ om Nyffen af Bækken. — Jeg overlader⁵² til Dem at betænke, om han benyttede sig⁵³ af Lejligheden. Epicur, der var⁵⁴ saa overbevist om Tilsintegjorelsen⁵⁵, undlod ikke⁵⁶ at være belymret⁵⁷ for hvad der vilde foregaae⁵⁸ efter ham. — Man taber⁵⁹ Agtelse⁶⁰ for den, som undlader⁶¹ at opfylde sine Pligter. De Ulykkelige have aldrig glemt⁶² at beklage sig. Han har været nær ved⁶² at falde. — Gud har skjult for os Dødens Diesblit, for at nøde⁶³ os til at være⁶⁴ opmærksomme⁶⁵ paa alle Diesblitke i vort Liv. Min Deeltagelse⁶⁶ nøder mig til at give Dem et gavnligt⁶⁷ Raad. De vil forbinde mig⁶⁸ meget ved at veilede⁶⁹ mig ned med Deres Raad. Man er nødsaget⁷⁰ til at arbeide paa at neddæmpe⁷¹ sine Lidenslaber. — Min Broder har gjort mig en Foræring af et smukt Pianoforte⁷², men det nytter mig til Intet, thi jeg har glemt⁷³ at spille. — Han har glemt⁷⁴ i sin Bog at tale om de Grundsatninger⁷⁵, paa hvilke han opfører⁷⁶ sin Lærebygning⁷⁷. — Opsæt⁷⁸ ikke at hjælpe de Fattige. Jeg længes efter⁷⁹ at fuldende⁸⁰ mit Arbeide. — Jeg kommer⁸¹ at tage⁸² Dem med⁸³, for at gjøre en Spadsretour i Samling. Dersom han lægger⁸⁴ sig til⁸⁵ at dø, hvad⁸⁶ skal der da blive af⁸⁷ hans Kone og Børn? Lægneren⁸⁸ ender med⁸⁹ at bedrage sig selv. Jeg har nyligen⁹⁰ faaet Efterretning fra mine Forældre.

84. Tænk paa at rette¹ Dem for Deres Heil. Han arbeider paa at danne sin Forstand. Hr. H* giver² Undersøzung³ i at svømme⁴. Han samtykker aldrig i at give ham sin Datter til Egte⁵. Et ungt Menneske, som holder af at pynte sig⁶ som et Hruentimmer, er ikke værdigt⁷ til Hæder⁸. Alle hans Planer⁹ gaae ud paa¹⁰ at syrte¹¹ hans Medbeiler. Man kan godt mishage¹² med megen Forstand, naar man kun beslitter sig¹³ paa at lade den glimre¹⁴ paa Andres Bekostning¹⁵. Alle Øyder stemme overeens¹⁶ i at bestride Egenskærligheden¹⁷. Om Horaaret more¹⁸ de unge Mennesker sig¹⁹ med at spille²⁰ Bold²¹. Undgaa²² Dagdriverens²³ Selstab, der kun beskraber sig²⁴ for at leve godt²⁵. Man lærer bedre at regiere²⁶ ved at studere Mennesker end ved at studere Bøger. Bee²⁷ den Ergjærtige²⁸, som sætter²⁹ sin Gre³¹ i³⁰ at bringe³² sit Jædreland i³³ Drædom. Tyven³⁴ er

bleven dømt³⁵ til at hænges³⁶. Jeg forbinder mig³⁷ til at tjene Dem i denne Sag. Jeg har opmuntret³⁸ mine Elever til at være flittige. — Hertugen af Nagusa bestyldes³⁹ for at have staet⁴⁰ i Forskaelse⁴¹ med Fjenderne. Man bebreder ham at have capituleret for tidligt. Man harmes⁴² over at mode Utaknemmelige. Lægen har forestrevet⁴³ ham at tage et Bed⁴⁴. Han smigrer sig⁴⁵ med at have naaet⁴⁶ Malet. Jeg vedder⁴⁷ paa, at jeg skal vinde⁴⁸ dette Parti. Egenkjærligheden finder sig vel⁴⁹ i at dadles⁵⁰, men den kan ikke taale⁵¹ at spottes⁵². Forsængeligheden⁵³, som forbyder⁵⁴ os at beundre Noget, berover⁵⁵ os mange Nydelser. Jeg erindrer mig⁵⁶ at have læst dette Sted⁵⁷. Den sande Hæder befaaer⁵⁸ i at gjøre, hvad der fortjener at skrives, og at skrive, hvad der fortjener at læses. — Jeg ønsker⁵⁹ at være Dem til Nutte. Jeg ønsker, at jeg⁶⁰ maa vinde min Proces. — Det tilkommer⁶¹ Dem at tale efter mig. Det tilkommer⁶² Fareren at tale, og Disciplen at høre efter⁶³. — Jeg overlader⁶⁴ til Dem at betanke, hvad der skal blive⁶⁵ deraf⁶⁶. Denne Afsaard⁶⁷ lader mig tænke mange Ting⁶⁸. Man roser ofte Mennesker, som ikke destomindre⁶⁹ fortjene Foragt⁷⁰. Nogle Mennesker prædike⁷¹ hver Dag Dyd, og undlade ikke hver Dag at fjerne sig⁷² derfra. — Jeg vil ikke undlade⁷³ at holde mit Ord. Jeg skal ikke glenme⁷⁴ at tale til ham derom. — Den naturlige og den guddommelige Lov paalægger⁷⁵ os at ære⁷⁶ Fader⁷⁷ og Moder⁷⁸. Magten nøder⁷⁹ underdine Folket til at adlyde en Usurpator. Tjen mig⁸⁰ i at tale til ham om min Proces. Unge Mennesker ere forpligtede⁸¹ til at have Herbødig⁸² for de Gamle⁸³. — Det er overflodigt (Det nyttet ikke)⁸⁴ at indbyde mig til Deres Bal, thi jeg har glemt⁸⁵ at dansse. Jeg har glemt⁸⁶ at sige Dem, at Vogghandleren⁸⁷ ønsker at tale med Dem. — Han har til Hensigt⁸⁸ at støde mig. Den sande Philosophi bestaaer ikke i at træde⁸⁹ Ven under Fodder⁹⁰, men i ikke at lade⁹¹ sin Lykke være afhængig⁹² af den⁹³, selv naar man streber⁹⁴ efter at fortjene den. — Jeg skal ikke bli⁹⁵ længe, inden⁹⁶ jeg kommer⁹⁷ at besøge Dem. Han længes⁹⁸ efter at reise. — Jeg kommer⁹⁹ for at spise til Middag med Dem. Dersom Deres Fader faaer¹⁰⁰ det at see¹⁰¹, tor De vist ikke gentage for ham

den samme Usandhed¹⁰⁰, som De nyligen¹⁰¹ har fortalt mig.

85. Dette unge Menneske troer at vide Alt. Jeg kommer at tage¹ Dem med² for at gaae paa Jagt³. Jeg vil⁴ strax⁵ underrette⁶ min Uncle om Deres Ankomst. Jeg iler⁷ at udføre⁸ Deres Ordre. Jeg var nær ved⁹ at falde baglands om¹⁰. Man har sendt¹¹ Bud efter¹² Lægen. Han paafaaer¹³ at have seet ham endnu idag. Han har¹⁴ i Sinde¹⁵ at reise imorgen. Han troede¹⁶ ikke at være bemærket¹⁷. Vorher han endnu at komme frem med¹⁸ en faaand¹⁹ Usandhed²⁰? Man er aldrig nærmere ved at blive bedragen²¹ af Nogen, end naar man bider sig ind²² at være mere snu²³ end han. Naar man er i en Baad, der skyder²⁴ en hurtig Hart²⁵, synes Strandbreden²⁶ at vige tilbage²⁷. Man gjør dem lige²⁸ med²⁹ sig, som man værdiger³⁰ at bekæmpe³¹. De bør adlyde Deres Forældre. Jeg tilstaaer³², at jeg³³ ikke forstaaer³⁴, hvad De der siger. Den retstaaende Mand venter ikke, til³⁵ man kommer at forlange³⁶ Hjælp af ham, men han gaaer selv at tilbyde³⁷ dem sin Ejendom, der behøve³⁸ den. De seer, at jeg ikke har³⁹ i Sinde⁴⁰ at gjøre⁴¹ min Geil mindre end den er⁴². Han har³⁹ i Sinde⁴⁰ at forestrive⁴³ sine Kammerater Love⁴⁴. — Det er bedre⁴⁵ at tie end at kjede⁴⁶ sit Selbstab⁴⁷. Det er bedre at læmpe sig⁴⁸ efter hverandre⁴⁹ end at føre Proces⁵⁰. Denne lille Pige holder mere af at brodere end at læse. Jeg vilde hellere⁵¹ miste Alt end gjøre Noget, som⁵² strider⁵³ imod⁵⁴ min Samvittighed. Jeg vilde hellere doe end begaae⁵⁵ en fet Handling.

86. En Mand af Ære bør holde sit Ord¹. Han havde i Sinde² fun at være borte³ en Maaned eller 6 Uger. Han forstaaer⁴ at dreie⁵ Lingene, som det behager ham. Vi have været nær ved⁶ at vælte⁷. Hun har været nær ved at doe. Calypso kunde ikke trøste sig⁸ over⁹ Ulysses Bortreise¹⁰; Nympferne, som opvartede¹¹ hende, vovede ikke¹² at tale til hende. De synes at have glemt de Raad, jeg har givet Dem. Jeg vilde ønske at kunne tjene¹³ Dem. De tilstaaer¹⁴ at være løbne bort¹⁵ med Baaben og Oppakning¹⁶. Jeg vedgaaer¹⁷ at have modtaget¹⁸ den Sun, som skyldes mig. Han troer¹⁹

at være dueligere²⁰ end sin Mester. Hovmod²¹ troer at øre²² Dem, naar den verdiger²³ at spotte²⁴ Dem. Paaskaaer²⁵ ikke altid at have Ret²⁶ naar I have Uret²⁷; troer ikke at være mere vær²⁸ end Andre, og forlanger²⁹ ikke at ville³⁰ regjere³¹ hele Verden. Da³² Kverig den 14de, der havde et imponerende³³ Blif³², ikke havde funnet³⁵ faae³⁶ en Soldat³⁹, der faae⁴⁰ stift paa⁴¹ ham, til at slaae³⁷ Vinene ned³⁸, spurgte⁴² han ham, hvorledes han turde see faaleedes paa ham? „Deres Majestat³³“, svarede han, „det tilhører kun Prinen⁴⁴ at see stift paa Selen.“ Denne Mandis dristige Blif havde været⁴⁵ Aarsag i⁴⁶, at man havde givet⁴⁷ ham⁴⁸ Navnet Prinen i hans Regiment. — Det er bedre at forebygge⁴⁹ det Onde, end at blive nedlaget⁵⁰ til at straffe det. Det er bedre at kvaale⁵¹ et vittigt Ord⁵², som er nar ved at undslippe⁵³ os, end at forbritte⁵⁴, hvo det faa end er⁵⁵. Hun har hellere villet gaae⁵⁶ i Kloster⁵⁷ end indgaae⁵⁸ det Egtestaab⁵⁹ som man foreslog⁶⁰ hende. Jeg holder mere af at spille end at dandse. Jeg vilde hellere doe som⁶¹ fri, end leve som⁶¹ Slave.

Brug af Präpositionerne.

87. Den Fattige, som lever i en Hytte¹ af Træ og spiser Bygbrod², er ofte mere fornøjet, end den Rig, der beboer³ prægtige Palader, smykede⁴ med Marmorsoller⁵, sover⁶ paa Fløjels⁸ Puder⁷ og nærer sig⁹ af udøgte¹¹ Retter¹⁰. Vi opføre¹² vore Boliger¹³ af Træ, Skeen, Kalk¹⁴, Sand¹⁵ og Leer¹⁶. Man gjor Lærredet¹⁷ af Hør¹⁸, Klæbet af Ulb¹⁹. Han forretter²⁰ Tjeneste som²¹ Over²²-Kammerjunker. — Bring mig 2 Vnnd²³ Mandler²⁴ og ei Dusin²⁵ Appelsiner²⁶. Der er intet Land i Europa, som frembringer²⁷ saa mange²⁸ Blomster, som Holland. Denne Brond²⁹ er³⁰ 10 Alen tyb³¹. Denne Grav er 3 Alen i Dybde³¹. Denne Sal³² holder³³ 100 Alen i Brede³⁴. Musikkæreren har stielt Klaveret³⁵ 3 Toner op³⁵. Hans Læretid³⁷ er allerede mere end halvt³⁸ til Ende. Barometret er faldet³⁹ to Grader⁴⁰ dag. Deres Broder er sit⁴¹ hele Hoved hsiere end De. Dette Stykke Klæde er et Kvarteer⁴² bredere. Vi have mere end eet gammelt⁴³ Stykke⁴⁴, som, naar⁴⁵ det blev rettet⁴⁵, kunde gaae over⁴⁶

til Esterlagten⁴⁷. Dette Materi er blevet malet for⁴⁸ mere end 100 Aar siden⁴⁹. Giiv mig en Rigsdaaler mindre⁵⁰ 2 Skilling. — Af⁵¹ 20 Tusinde Stridende⁵² var der⁵³ 1000 dræbte og 500 Saarede. Ved Jomfru N's første⁵⁴ Opræden⁵⁵ havde man bortforaret en Mængde Parterre-Billetter⁵⁶. Den første Dag var der 150 bortgivne⁵⁷. Af 10 Tusinde Krigere var der 100 Mand dræbte⁵⁸. — Der er Intet saa⁵⁹ sjeldent, som den Gave⁶⁰ at opfinde⁶¹. Hvad⁶² (er) mere glædeligt⁶³ for Forældre, end artige⁶⁴ og flittige Born. Hvad (er) mere beundringsværdigt, end Opfindelsen af Bogtrykkerkunsten⁶⁵ og Compasset⁶⁶. Det er en stor Kunst⁶⁷, at vide⁶⁸ at bevare⁶⁹ den rigtige Middelvei⁷⁰ i Alt. Det er at være klog⁷¹, at tage sig i Agt⁷² for de Ondstabsfulde. Det eneste Middel til at formaac⁷³ Menneske til at tale⁷⁴ godt om os, er⁷⁵ at gjøre dem Godt⁷⁶. — De saaer ham ikke at see hele Aaret. Saalstege⁷⁷ jeg har levet⁷⁸, har jeg ikke⁷⁹ seet Mage der- til⁸⁰. — Min Broder er paa Vagt⁸¹. Deres Broder er med⁸² ved⁸³ alle Lyftrørter⁸⁴. Har De Lyft til at være med⁸⁵? Han er blind⁸⁶ paa det hoire Die. Paa hvad Maade vil De gjøre det? Bend Dem om til denne Side. Han tog Beien til Byen. Han har bedraget mig for 3 Rigsdaaler.

88. Jeg anseer¹ min Nabo for² meget rig; thi man finder hos ham Silke-Tapeter³, Krystal-Lysekrone⁴, Gulb-Lyseflager⁵, Sols-Hæde⁶. Jeg bærer Sommer og Vinter Bomuldsstrømper og linnede⁹ Beenklæder⁸, og De beklager Dem over Kulden, omendskjont De har Klædesklaader¹⁰. Vi vare igaar paa Landet, hvor vi blev tracterede¹¹ med frisk Melk, Jordbær¹², Hindbær¹³ og hvide Nibs¹⁴. — Fransmanden drifter gjerne¹⁵ en Glæste Biin, Tydskren og Hollenderen nosies med en Potte Öl, Russeren foreträffer et Glas Brændevin. Jeg veed, at Professor N^{*} er meget lærd¹⁶ og at han har en stor Mængde Bøger, men jeg spørger¹⁷ Dem, hvilken Slags Kundskab han besidder. Han har flere Penge, men farre Bøger, end jeg. Bloden er stegen¹⁸ en Tomme¹⁹. Barometret er faldet²⁰ 2 Grader. Han har opsat²¹ sin Reise en Maaned. Mit Uhr gaaer²² 10 Minuter for stært²³, men Deres gaaer²⁴ et Kvarteer for langsomt²⁵. Uhret gaaer meget for sildigt. Man forsøller²⁶, at Lastdragerne²⁷ i²⁸ Constan-

tinopel bære Byrder²⁹ af 900 Punds Vægt³⁰. Han er blevet mere end halvt³¹ overbevist³². Dette Skab³³ er 6 Fod langt³⁴ og 2 Fod og ³⁵ 4 Tommer dybt³⁶. Denne Kjøbmand eier mere end 3 Millioner, men hans Broder har ikke mere end³⁷ 2 Tusinde Rigsdaler. Han synsler mig 5 Rbdlr. mindre³⁸ 2 Mark. — Af 200 Huse var der³⁹ 60 brændte. Af 50 Skibe var der 5 strandede⁴⁰ og 2 sunfne⁴¹. Af 1000 Krigere var der 100 Mand⁴² stude og 50 fangne⁴³. — Hvad⁴⁴ (er) sjønnere end⁴⁵ at dse for sit Fædreland! Det er lidet at⁴⁵ besidde Kundskaber; man maa vide, at gjøre en god Brug af dem. Det er en Pligt at tjene sine Venner. Det er en menneskelig Sag⁴⁶ at seile⁴⁷. — Han er ankommen ved Dagen. Jeg har ikke set ham i 14 Dage. De saaer det ikke at see i Deres⁴⁸ levende Liv⁴⁹. — Sygdommen har gjort⁵⁰ ham dov⁵¹ paa det venstre Øre. Hun er omrent paa hans Alder. Efterat have overvejet⁵² Sagen⁵³ fra begge⁵⁴ Sider⁵⁵, besluttede han at gaae over⁵⁶ paa den Svages Parti⁵⁷. Min Kammerater er nu⁵⁸ paa Vagt⁵⁹. Flaaden⁶⁰ har taget Beien til China. Vi tage⁶¹ Beien⁶² tilbage⁶² til Paris. Jeg har lidt⁶³ meget i Hovedet. Man har malet ham i Profil⁶⁵. Det er ikke seet⁶⁶ med mit Samtykke⁶⁷. Det er ude⁶⁸ med os. Han Behandler⁶⁹ det som en Ding⁷⁰ af lidt Betydning⁷¹. Det hører⁷² ikke ind under min Domstol⁷³.

89. Deres Bert¹ er et storprælende² Menneske. Konen som³ følger⁴ Rødsætter⁵ er ved⁶ Døren. Han har 2 smaa brunsgiede Døtre. Her er den lille Pige med⁷ Blomsterne. — Sundheden nedbrydes⁸ ved⁹ megen Driften¹⁰. Han har taget det i bogstavelig¹¹ Forstand¹². Han læser sig ihjel¹³ (han tager Livet af sig¹⁴ ved at læse¹⁵). Denne Figur er tegnet¹⁶ med Blyant¹⁷. Han gik¹⁸ med lange²⁰ Skridt op og ned¹⁹ i sit Værelse. Man har taget imod ham med aabne Arme²¹. Skibet seiler²² for fulde Seil²³. Han følger efter Vægt²⁴. Jeg vil betale Dem timevis²⁵. — Jeg har 2 Breve at skrive. Han har altid Noget at sige. Der er altid Noget Verdt i at usønne²⁶ sine Gejl. — Jeg boer²⁷ kun 2 Huse²⁸ herfra. Vi vare 100 Skridt fra Huset. Hans Landsted ligger²⁹ 30 Skridt fra Skoven. Jeg har sat i Lotteriet, men jeg har faaet³⁰ en Nitte³¹. Man hvidsæde³² hin-

anden³³ i Dret. Hun er i³⁵ sit Kammer. — Han staar op Kl. 7. Man venter ham hvert³⁶ Djeblit. — Gud har skabt³⁷ Mennesket efter sin Billedes³⁸. Der gives Undtagelser³⁹ fra denne Regel. Jeg har stillet⁴⁰ mit Uhr efter Solen. Jeg har modtaget Svaret paa det Bred, jeg har strevet ham til. Det er meget slet af Dem, ikke at holde, hvad De har lovet mig. Her har De et uufbarligt⁴² Midtel⁴¹ imod Deres Ønde. Jeg har ikke et Djeblit for mig selv⁴³. — De første Malere⁴⁴ have levet i Italien; man seer i Rom flere af deres Meisterværker. Min Broder er i Frankrig; han vil tilbringe⁴⁵ Vinteren i Paris. — Min Fader er i Byen⁴⁶; han spiser til Middag ube. Hr. N^o er i⁴⁷ Byen idag; han kommer sjeldent til Byen. Man troer, at Dyven er endnu i⁴⁸ Byen. Kongens Sjel er ikke gaet i⁴⁹ Ejerselsiden⁵⁰, men lige⁵¹ til⁵² Paradiis. Min Ejener er i⁵³ Galseriet⁵⁴. Han er i⁵⁵ Helvede⁵⁶. Jesus Christus nedsoer⁵⁷ til⁵⁸ Helvede⁵⁹. Jeg har ikke fundet ham i hans Værelse; skulde han være i Byen? Jeg vil tilbringe næste Sommer paa Landet, thi jeg finder ikke mere Behag⁶⁰ i Byen.

90. Professor N^o er et Menneske, der¹ hænger² i Sy stemer³. Han har en blaasiet Datter og en brunsoet Son. Har De seet Drengen, der følger⁴ Kirsebær⁵? Nei, men Manden med⁶ Bøgerne har været⁷ her. — Jeg er træt⁸ af⁹ at have løbet saa længe¹⁰. Mine¹¹ Been sove¹² af at sidde saa længe. Han har arbeidet sig ihjel¹³ (han har taget Livet af sig ved at arbeide). Dette Maleri er malet med Olie¹⁴, og dette Landstab¹⁵ er malet¹⁶ med Lust¹⁷. Han uddeles¹⁸ Belgjerninger med fulde Hænder. Han tömte¹⁹ Glasset med begge²⁰ Hænder. Jeg har solgt med Tab. Han taler med Åbenhjertighed²¹. — Der er ingen Øre i at overvinde feige²² Hjender. Den arbeidsomme²³ Mand har ingen Tid at miste. — Et Menneske, der har overgivet sig²⁴ til Overdaadighed, er, at domme²⁵ efter²⁶ Catilinas Exempel, paa²⁷ Beien til de første Udsævelser²⁸. — Vi boe lige langt²⁹ fra Kirken. Ødense ligger³⁰ 4 Mile fra Ryborg. Han har staaret sig³¹ i Fingeren. Det falder³² i Pine. Denne Plet³³ gaer af³⁴ i Badst³⁵; den gaer ikke af i den første Badst. — Han kommer tilbage i næste Maaned. Han kommer hjem til bestemt³⁷

Tid³⁶, som³⁸ Klokkens³⁶ blaaer³⁹. — See⁴⁰ paa Deres Uhr,
hvad klokkens er. Den er endnu ikke 3 efter mit Uhr. Jeg
har sillet⁴¹ mit Uhr efter Solstiven⁴². Der gives Undtagel-
ser fra denne Sandhed. Hun er mere dannet, end man almin-
deligen er det paa hendes Alder. Jeg har hørt det sige af⁴³
hendes Broder. Han tog den Beslutning⁴⁴, at begive sig til
den næste By, for der at søge et Middel⁴⁵ imod sin Trang⁴⁶.
— Jeg gjorde en Reise i Italien forrige Aar; jeg opholdt
mia⁴⁷ 2 Maaneder i Rom. — Er Deres Broder hjemme?
Nei, han er i⁴⁸ Byen. Troer De, at jeg træffer Hr. N^o paa
hans Landsted? Nei, han er idag i⁴⁹ Byen. Orpheus gik⁵⁰
ned at hente⁵¹ Eurydice⁵² Underverdenen⁵³. Don Juan er
i⁵⁴ Helvede. Han er tagen⁵⁵ paa⁵⁶ Landet. Han er dræ-
gen⁵⁵ i⁵⁷ Fælten⁵⁸. Han har sat⁵⁹ alle sine Venner i Be-
vægelse⁶⁰ for at opnæae⁶¹ sin Hensigt⁶².

91. Der er Ingen, som er mindre begjærlig¹ efter at
lære, end Folk, som Intet vide. Det er sun² de Mennesker³,
som ere⁴ i Stand⁵ til at efterligne⁶ sine Mænd, der ere i
Stand til at rose dem. Det ere saa Konger, som ere værdige⁷
til at være det. Det er hæderligere⁸ at overvinde sig⁹ selv,
end at overvinde Andre. Jeg er fornæret med min Stjæbne¹⁰.
— De, som ere duelige i at smigre, ere øste dem, som gjøre
den første Lykke¹¹. Jeg er vant¹² til at staae tidligt¹³ op.
Han er tilbøelig¹⁴ til at bagtale¹⁵. Den, som er behendig¹⁶
i at grieve¹⁷ Lejligheden, seirer¹⁸ øste over den Starkeste. Jo
tvrigere¹⁹ vi ere i at bestribe²⁰ de Rettigheder²¹, som vi ikke
have, desto tvrigere ville vi være i at forsvarer dem, dersom vi
havde nogle²² af dem²³. — Det er²⁴ stræffeligt²⁵ at tænke,
at der gives Mennesker, som ere²⁶ saa²⁷ fordærvede²⁸, at de
funne²⁹ ødelægge³⁰ deres Belgjører. Det er²⁴ stræffeligt at
see. Det er haardt³¹ at see en Tøse³⁴ foretræfles³³ for
sig³². Vor Kjæres³⁵ Død er den Sorg³⁶, som er tungest³⁷
at bære³⁸. — I skulle være ansvarlige³⁹ for de slette Bir-
ninger⁴⁰, som kunne opstaae⁴¹ af Eders umenneskelige tanker.
Man kan ikke være for tafnemmelig⁴² imod⁴³ sine Førstede
for⁴⁴ den gode Opdragelse⁴⁵, man har faaet af dem. Bæ-
rer gavmilde⁴⁶ med⁴⁴ Eders Rigdomme⁴⁷ mod⁴³ Fattige.
Den fiendtlige Armee er stærk i⁴⁴ Infanteri. Han er stærk i⁴⁸

Grunde. Han er stærk i⁴⁹ Grammatik. Han er stærk i⁵⁰
Schafspil⁵¹. Coriolan var streng⁵² imod Andre, ligesom imod
sig selv. En Ørvighedsperson⁵³ bør være streng imod For-
syrrerne⁵⁴ af den offentlige Nolighed⁵⁵. Denne Faber er ikke
streng nok imod⁵⁶ sine Børn. Han er forhærdet⁵⁷ i⁵⁸ For-
brydelsen. Han er hærdet imod⁵⁹ Stjæbnens Slag⁶⁰, imod
Modgang⁶¹. Aalandedrættet⁶² er nødvendigt⁶³ for⁶⁰ Livet.
Troen⁶⁴ er nødvendig for⁶⁵ Menneskets Lykke. Napoleon er
et Menneske, der⁶⁶ kan sammenligne⁶⁷ med Oldtidens største
Mænd. Aanden kan ikke sammenlignes med Materien. En-
hver af dem tjente⁶⁸ sit Fædreland, lykkelig⁶⁹ ved⁴⁴ det
Gavn⁷⁰ han gjorde det. Den Lykkeligste i⁴⁸ mange Ting er
den, som kan⁷¹ stabe⁷² sig den behageligt Indbildningskraft⁷³.
Han er lykkelig over⁴⁴ at have erholt⁷⁴ Deres Venstab. Det
er et Hoved⁷⁵, hurtigt⁷⁶ til at fatte⁷⁷ de mest ophoede⁷⁸
Materier, og heldigt⁶⁹ i⁵⁰ at udtrykke dem. — Dette Land er
frugtbart⁷⁹ paa Korn. Alle Ejder have været fattige⁸⁰ paa
Talere⁸¹. Denne Forsæter er rig⁸² paa Sammenligninger.

92. Hvorledes kan man være saa længselfuld¹ efter at
regjere² under Et³ disse samme Mennesker, som man forag-
ter enkeltvis⁴? Denne unge Enke⁵ er ødsel⁶ med sin For-
mue⁷. Han er gjerrig⁸ paa sin Biin. De Mennesker, som
ere⁹ værdige til at være frie, ville, at Enhver skal være
Slave. Naar vi ere trætte¹⁰ af at arbeide, forstrifer¹² Sam-
tale¹¹ med en god Ven. Aanden og gjenopliver¹³ Kraefterne.
I ville altid være fornæsie over at have udøvet en god Hand-
ling. Bevægelse¹⁴ og Maadehold¹⁵ ere i Stand til at bevare¹⁶
hos de Gamle Noget af deres første Kraft¹⁷. — Enhver¹⁸
Menneske er utsat¹⁹ for at feile²⁰. Denne Gaade²¹ er let²²
at gjeite²³. Hjenderne ere rede²⁴ til at komme²⁵ i Haand-
gemeng²⁶. Den Lungfindige²⁷ er findrig²⁸ i at plage sig²⁹.
Disciplen³⁰, som er noiagtig³¹ i at opfylde sine Pligter, el-
les³² af sine Værere. Man kan ikke komme³³ vidt³⁴ i³⁵
Venstab, naar man ikke er villig³⁶ til at tilgive hinanden.
De, som have mest Raab nødig, ere de hurtigste³⁷ til at give
Raad³⁸. — Det er³⁹ smukt⁴⁰ at doe for sit Fædreland. Det
er smukt at see. Det er vanstreligt, at veilede den Ubesindige⁴¹.
Hvorledes han kan handle⁴² saa taabeligt⁴³, er vanstreligt at

begribe. Hvor⁴⁴ en Tosse er vanskelig at omgaaes¹⁵. — Bi-
skynde⁴⁵ Gud Regnstab⁴⁷ for alle vore Handlinger, og Fædre-
landet for Brugen af vore Talenter. Kunsten er Ingen an-
svarlig⁴⁸ for Haandværferens⁴⁹ Feil. En Herre er ansvarlig
for sine Tjenere. Hosimodighed⁵⁰ er en Dyd, egen⁵¹ for
Heltie⁵². Magneten⁵³ er tjenlig⁵¹ til at frysge⁵⁴ Naalen⁵⁵
i et Kompas⁵⁶. Kolde og tungstindige Mennesker ere stikkede
til Studering. Dette Træ har⁵⁷ den Egenstab⁵⁸ at kunne
give en rod Farve⁵⁹, men dette Træ⁶⁰ er stikket til⁵¹ at mod-
tage en gaul Farve. Salige⁶¹ de Fattige i⁶² Aanden, thi
Himmeriges⁶⁴ Rige⁶³ tilhører⁶⁵ dem. Han er fattig paa⁶⁶
Penge. Han er meget uvidente⁶⁷ i⁶⁸ Geografinen. Han er
uvidente i⁶⁸ disse Materier. Det er en ung Mathematiker⁶⁹,
som er⁷⁰ meget ubekjendt med⁶² Ting af denne Verden. Hele
Landet syntes⁷¹ utrossteligt⁷² over⁶² dette Tab. Han er
utrossteligt over⁶² dette Dødsfald⁷³. Jeg er bekymret⁷⁴ over
ikke at høre⁷⁵ fra ham⁷⁶. Jeg er meget betympret for⁶⁵,
hvad der skal blive⁷⁷ af denne Begivenhed. Han er altsor
overbærende⁷⁸ med sine Børn. Enhver er overbærende med sig
selv. Han er overbærende med sine Bønner. Han lader sig
ikke rokke⁷⁹ (han forbliver⁸⁰ ubevægelig⁸¹) ved⁸² alle Skæb-
bens Slag⁸³. Han er uroffelig i⁸⁴ sine Beslutninger. Det
reisfærdige Menneske er langsomt⁸⁵ til at straffe, hurtigt til at
belonne. Man maa være langsom i Valget⁸⁶ af sine Bønner.
— Dette Menneske er kyndig⁸⁷ i Saarlegeskunsten⁸⁸. Vort
Aarhundrede er frugtbart⁸⁹ paa taabelige⁹⁰ Beundrere. Denne
Tid er fattig⁹¹ paa Nyheder. Denne Digter er riig⁹² paa
Billeder.

93. Jeg vil sætte mine Døtre i¹ en Kostgængerstole². Han har sat sine Døtre i³ Hr. N^ss Kostgængerstole. Jeg har modt ham paa³ Gaden. Jeg har set mange Marværdigheder⁴ paa³ mine Reiser. Han er om Sommeren paa³ sit Gods⁵. Jeg vil sige Dem det med¹ faa Ord. Han handler⁶ med¹ Klæde og med Vine. Han har betalt mig med¹ samme Mynt⁷. Han bærer sit Ønde med¹ Taalmodighed⁸. Han er riig⁹ paa¹ Meubler. Han er fattig¹ paa Forstand. Det er Ord hen i¹⁰ Veiret¹¹. — Min Fader reiser bort om³ 8 Dage. Jeg tænker¹² at gjøre denne Reise paa¹ 14 Dage. Jeg haaber, at

han lever¹³ endnu om³ 20 Aar. Min Søster har skrifket 14
disse Bomindestrømper paa¹ 8 Dage. — Agatholes, Konge¹⁵
af Sicilien, spiste af Leerkar¹⁶, for ikke at glemme sin Her-
komfts¹⁸ Ninghed¹⁷. Diogenes drak af den huse¹⁹ Haand²⁰.
— Efter Spisesalen²¹ følger²² en lang Nætke²³ Bærelser.
Ester hvad De nyligen har sagt mig, maa man slutte²⁴, at
Krigen er uundgaaelig²⁵. Dette Landslab²⁶ er malet efter
Naturen²⁷. Han tegner efter Antiken²⁸. Dette Maleri er
copieret efter²⁹ Originalen. Han har dannet sin Stil efter
de bedste Forfattere. Jeg vil sille mit Uhr efter Deres.
Læg Bogen paa³⁰ Bordet. See! der er et Egern³¹ paa
Træet. Send Brevet paa³² Posthuset³³. Den Reisende strev
denne Bemærkning³⁴ i³⁵ sin Tegnebog³⁵. Han har ikke glemt
Dem i³⁶ sit Testament. Han er ikke stærk i³⁶ Orthografiens.
Det er imod min Billie³⁶, at jeg taler i³⁶ denne Tone³⁷.
Ordsøgerne afvige³⁸ meget i³⁶ Betydningen³⁹ af dette Ord.
Byen Marseille er beliggende ved³⁶ Middelhavet⁴⁰. Jeg reis-
er⁴¹ til Markedet⁴² i⁴³ Frankfurt⁴⁴ ved³⁹ Main⁴⁵. Jeg
boer paa Gammel-Torv⁴⁶. Mine Bærelser vende ud i⁴⁷ til³⁹
Haven. Han gif ud af Bærelset og lukkede Døren i efter-
sig. — Jeg har ingen Penge hos⁴⁸ mig. Han blev efter-
søgt⁴⁸, men man fandt intet Fordægtigt⁴⁹ hos ham. Jeg har
veret hos⁵⁰ ham, men han var allerede gaat ud. — 400
Stribe sejlede⁵¹ ligefor⁵² vore Pine ind ad⁵³ Sundet⁵⁴ og
kom at kaste Ankler⁵⁵ paa⁵⁶ Rheden⁵⁷ ved⁵⁸ Helsingør.
Denne Gjenstand kan betragtes⁵⁹ fra⁵² 2 Synspunkter⁶⁰.
Han vil ægte⁶¹ hende inden⁵² 8 Dage. — Bevæmeligheden⁶²
er nær ved Rydbelsen⁶³ i de sandelige⁶⁴ Gleber. Han boer
nær⁶⁵ ved Kirken. Man har ansat⁶⁶ ham hos⁶⁷ Hertugen.
Deres Onde er Intet ved Siden⁶⁷ af mit. Et Skridt uden-
for⁶⁸ Pligten kan føre⁶⁹ os meget langt bort. Han boer
lige over for⁷⁰ Kongens Have. — Geniet og Dyden bane sig
Bei⁷¹ gjennem⁷² Hindringerne⁷³. Heltene, ligesom Siger-
nerne⁷⁴, synes⁷⁵ større gjennem⁷⁶ Aarhundredernes mørke⁷⁸
Baage⁷⁷. — Det synes som om Naturen havde fundet Bes-
tag⁷⁹ i at forene⁸⁰ hos⁸¹ Alcibiades alt det Stærkeste⁸³, den
kan frembringe⁸² i⁸⁴ Laster og Dyder. Der gives Menne-
ker, som tilbringe deres Liv i Dræselsloshed⁸⁵ og Dovenslab,

unyttige for⁸⁶ Fædrelandet og dem selv. Intet bidrager⁸⁷ mere til Menneskenes Lykke, end den Umage⁸⁸, man gør sig⁸⁹ for at pryde unge Menneskers Hjerte og Hjerte med⁹⁰ vise Grundsetninger⁹¹ og gode Exempler.

94. Han geraadede¹ i² Naseri³. Han geraadede i⁴ et strækkeligt Naseri. Deres Glæde skal forandres⁵ til Sorg⁶. Deres Lykke⁷ har forandret sig til denne strækkelige⁹ Jammer⁸. Han døde paa⁴ Tilbagereisen¹⁰. Det er¹¹ meget smudsigt¹² paa⁴ Gaderne. Jeg vil forklare Dem det med² faa Ord. Han handler¹³ med² uldne Varer¹⁴ og med Silkevarer¹⁵. Han har betalt mig med² klingende¹⁷ Mynt¹⁶. Disse Ord vare strene med forgylte¹⁹ Bogstaver¹⁸, med² store²⁰ Bogstaver²¹. Han er rig paa² Grundeindomme²². Tiden er mager²³ paa Nyheder. Han er fattig paa rede²⁴ Penge. Det er at tale hen i²⁵ Veiret²⁶. — Jeg haaber at faae ham at see om⁴ 14 Dage. Jeg har læst denne Avis²⁷ paa² en Time. — Jeg har øft²⁸ dette friske²⁹ Band af⁴ Kilden³⁰. Vi spise paa⁴ Porcelains-Tallerfener³¹. — Hr. N^o er anfommen efter mig. Man maa vurdere³² Systemerne efter deres Indflydelse³³ paa Folkene. Han skriver efter en smuk Forstift³⁴. Hun broderer efter³⁵ et smukt Monster³⁶. Man maa rette³⁷ sin Udgift efter³⁸ sin Indkøgt. — Set Dem paa³⁹ Stolen, paa Sofaen. — Jeg vilde tage⁴⁰ med Dem paa⁴¹ Bal, dersom jeg kunde finde mine Kroller⁴² igjen, som jeg nylig har lagt paa dette Bord. De ligge der⁴³ paa mit Toiletbord imellem mine Ringe⁴⁴; jeg har fundet dem paa⁴⁵ Gulvet⁴⁶ under Speiset⁴⁷. De staar⁴⁸ ogsaa i³⁹ denne Kjøbmands Bog. De er strene i³⁹ den sorte⁵⁰ Bog⁴⁹. Han er ikke stærk i³⁹ Grammatiken. Dette Menneske er altid stiemt⁵¹ i³⁹ en spøgende⁵² Zone. Han vandrer⁵³ i³⁹ sine Jorgængsgeres⁵⁵ Godspor⁵⁴. Mit Landsted er beliggende ved⁵⁹ Flodbredden⁵⁶. Hans Landsted ligger paa³⁹ Beien til Helsingør⁵⁷. Han lukkede Døren i efter³⁹ sig. — Har De ingen Smaa-penge⁵⁸ hos³⁹ Dem? Jeg bærer Alt, hvad jeg ejer, hos mig. Enhver er Herre i sit Hjem⁵⁹. — Denne Begivenhed er foregaaet⁶⁰ ligefor⁶¹ mine Dine. Jeg kan ikke forbrigaae⁶² hans Feil med⁶¹ Davshed⁶³. Han ventedes om⁶¹ fortid⁶⁴, inden⁶¹ faa Dage. — Han boer tot⁶⁵ ved Palaiet. Han er ikke løn-

ger i⁶⁶ Ejendomme hos⁶⁷ Prinsen. Kjøbenhavn er ubetydelig⁶⁸ i Sammenligning⁶⁶ med⁶⁷ Paris. Han har været meget syg, men nu er han uden Fare⁶⁹. Han boer lige over for⁷⁰ den nye Gade. — Lykkelig den Ødelige, som kan opdagte⁷¹ Sandheden gjennem⁷² det Løgnens⁷⁴ Slør⁷³, hvormed den menneskelige Begierelighed⁷⁵ skjuler⁷⁶ den. Den Højhertede⁷⁷ baner sig Bei⁷⁸ gjennem⁷⁹ Farerne⁸⁰. — Blandt saa mange Folk, forskellige i⁸¹ Sæder og Charakterer, ville I overalt træffe de samme Begreber⁸² om Gott og Ondt. Fædrelandet har Retigheder⁸³ over Eders Talenter, Eders Dyder og alle Eders Handslinger.

Brug af Negtelserne.

95. Han er, siden¹ han er² kommen tilbage³ fra Paris, ganste anderledes⁴, end han var før sin Bortreise. Det gaaer til⁵ paa en anden Maade⁶, end De troer. De Fattige ere seldnere syge⁷ af Mangel⁸ paa Næringsmidler⁹, end de Rige ere det, fordi¹⁰ de nyde¹¹ for meget. Dette Huus er bekvemmere og bedre indrettet¹², end jeg havde troet¹³. Vi tage ofte feil i at domme¹⁴ Andre, fordi vor Indbildungskraft¹⁵ stiller¹⁶ os dem ganste anderledes, end de ere. Talenterne beroe¹⁷ mere paa Omstændighederne¹⁸ end man troer¹³. Mensket slaber¹⁹ sig selv²¹ flere Under²⁰, end Naturen paa-fører²² det. Der behoves ofte mindre Mod til at rette sig for sine Feil²³, end der behoves²⁴ for at tilstaae²⁵ dem. — Han er ikke lykkeligere, end han var¹³. Man kan ikke else Dem smmtere²⁶, end jeg gjør¹³. Troer De, at et Menneske kan være lykkeligere, end De er? Smigreren²⁷, som kun søger²⁸ at behage os, er ikke mindre farlig, end Fjenden er det, som vil skytte²⁹ os. Scipios Tilværelse³⁰ vil ikke være mere tvivlsom³¹ om³² 10 Aarhundreder, end den er det idag. Et fuldstændiment redeligt³³ Hjerte tillader³⁴ ikke mere Eftergivenhed (Læmpelse)³⁵ i³⁶ Sædelaren³⁷, end Dret tillader³⁴ i Mu-sitten. Han befunder³⁸ sig ikke bedre³⁹ i⁴⁰ Byen, end han befandt sig paa⁴⁰ Landet⁴¹.

96. Han er kommen en anden Dag, end jeg havde sagt ham. Man foragter¹ dem, som tale anderledes, end de tænke.

De soare mig andre Ting², end jeg spørger³ om. Siden Opfindelsen⁴ af Krudtet⁵ ere Hæftslagene mindre blodige⁶ end de vare⁷. Den Glæde⁸ at gisre det Gode er langt sôbere⁹, end¹⁰ den at modtage¹¹ det. Bidenshaberne og Kunsterne ere blevne mere dyrkede og mere udbredte¹² i vort Aarhundrede, end de vare-det-tiforn¹³. Gjerrighed, Misundelse og Brede ere stærre og farligere Saar¹⁴ i Sjælen, end Vylder¹⁵ og Ub-slet¹⁶ ere det paa Legemet. Den Hattige i sin Hytte¹⁷ er ofte mere tilfreds, end man almindeligen troer⁷. — Denne Krig var ikke mindre heldig, end den var retfærdig¹⁸. Deres Gøster dandser ikke mindre lidenskabeligt¹⁹, end hun gjorde⁷ forhen²⁰. Kan jeg blive uskydeligere, end jeg er⁷? Hvert Menneske er ikke mere forsigtig²¹ fra andre Mennesker, end det ofte er forsigtig²² fra sig selv. — Polens Udstyning²³ vil ikke være mere overeensstemmende²⁴ med Retfærdighed om 10 Aarhunderter, end den er det idag. Russernes Fremgangsmade²⁵ vil ikke billiges²⁶ mere af Østerlägten²⁷, end den billiges af deres Samtidige²⁸.

97. Jeg er¹ bange for², at hans Sygdom er farlig. Man cengter sig³ for, at Feberen kommer igjen hos⁴ den Syge, uden at der er tilstrækkelige⁶ Kjendetegn⁵, men man frygter⁷ den, naar den viser sig tydeligt⁸. Jeg sjælver⁹ for, at der er tilstødt¹⁰ ham en¹¹ eller anden¹² Ulykke. En Fader, som ikke har vibrat¹³ sine Børn nogen religiøs¹⁵ Grundfætning¹⁴, maa altid frygte⁷ for, at de skulle komme paa¹⁶ Afsvie¹⁷. Hysterne ere saa vante til at smigres, at de frygte⁷ for, at Sandheden skal trænge¹⁸ gennem¹⁹ den Sky²⁰, som omgiver²¹ dem. — Jeg frygter ikke for, at han skal bedrage mig. Jeg frygter ikke for, at man skal mistanke²² mig for²³ Partished²⁴. — Frygter han, at jeg er²⁵ saa²⁶ lidet fornustig,²⁷ at²⁸ jeg ikke vil følge hans Raad? Frygter min Læge²⁹, at jeg skal blive³⁰ lange syg? — Han frygtede for, at jeg ikke skulle komme til³¹ rette Lid³². Jeg frygter meget for, at han ikke vindet³³ Prisen³⁴. — Den næsten idelige³⁵ Regn hindrer i at³⁶ hædtere i Haverne. Hvad der ofte hindrer et ungt Menneske i³⁷ at blive³⁸ dueligt, er hans Indbildshed³⁹ og Tanken⁴⁰ om hans egen Fortjeneste. Jeg forhindrer Dem ikke i at gaae ud⁴¹. Bøgt Dem for⁴², at man ikke bedrager

Dem. Den sande Gudsfrigtinge⁴³ vogter sig for, naar han giver⁴⁴ Almisse⁴⁵, at man seer det, og Hylseren⁴⁶ vogter sig for, at man ikke⁴⁷ seer det. — De kan ikke negle, at et Menneske jo lærer mange Ting, naar han reiser⁴⁸ og⁴⁹ studerer alvorligt⁵⁰ Folkeses Sæder⁵¹. Kan man negle, at denne Verde er meget berettiget⁵² til at fremstaae⁵³ som⁵⁴ Kritiker⁵⁵? De Naturkyndige⁵⁶ vilde ikke om, at Fjæstene kunne⁵⁷ høre, skjønt de ikke have bemærket⁵⁸ hos disse Dyr noget Nedstab⁵⁹, skiflet⁶⁰ til at opfange⁶¹ Lyden⁶². Jeg negter⁶³ ikke, at han jo har Met. Kan De mistvile om⁶⁴, at han faaer Dem at see en Dag igjen? Lægerne mistvile om, at han nogensinde kommer sig ganste.

98. Jeg er¹ bange for² at det foraarsager³ Dem Ulejlighed⁴. Vi cengte os⁵ for, at han skal blive⁶ syg. I⁷ nogle Dage har det været overordentligt⁸ varmt; jeg frygter for⁹, at dette Veir skal ende¹⁰ med¹¹ et Uveir¹². Man maa bruge¹³ Alt med Maadehold, af Frygt for¹⁴, at Savnet¹⁵ deraf skal blive alt for følseligt¹⁶. Den samme Følesle¹⁷, som binde¹⁸ os til vore Venner, lader os cengte⁵ os for, at de ens gang²⁰ skulle høre op¹⁹ at elle os. Hvor mange Mennesker har man ikke set være Aarslag²¹ i, at hæderlige²⁴ Foretagender ere²² mislykte²³, af Frygt for¹⁴, at Gren²⁵ for samme skulde udbrede sig over²⁶ deres Medbeilere²⁷. Persens²⁸ lod sin Fortrolige²⁹ Evander dræbe²⁸, af Frygt for ot han skulle aabenbare³¹ hans Forbrydelse. — Jeg frygter ikke for, at han vover at gjøre det. Frygt ikke for, at han gaaer ud³². — Frygter De for, at mine Anliggender³³ skulle forstyrres³⁴? Frygter De, at jeg kan³⁵ være³⁶ saa³⁷ uredelig³⁸ at³⁹ negle, at gjøre, hvad jeg bør gjøre? De seer⁴⁰ bekymret ud⁴¹; frygter De for, at noget Ulykkeligt⁴³ er mødt⁴² Deres Børn? — Hvorfor frygte, at han ikke skal have⁴⁴ Lykken med sig⁴⁵ i sit Horehavende⁴⁶? Jeg er bange, at han ikke er rest tidligt nok⁴⁷. — Naar man kan⁴⁸, maa man forhindre, at det Onde fuldbyrdes⁴⁹. Derom man ikke vil gjøre det Gode, maa man ikke forhindre, at Andre gjøre⁵⁰ det. Han gaaer, sover, spiser og drinker ganste som de Andre, men det forhindrer ikke, at han jo⁵¹ er meget syg. Naar Du gjor Godt, vogt Dig for, at man bliver⁵² det vaer⁵³. Bøgt Dig for, unge Styrmænd⁵⁴,

at dit Ankertoung⁵⁵ løber ud⁵⁶, eller at dit Ankter vipper⁵⁷ og at Skibet driver⁵⁸, førend Du bliver det vær. — De kan⁵⁹ ikke negte, at dette⁶⁰ jo er en Skildring⁶¹ af vor Ven. Det er hidtil⁶² ikke faldet⁶³ noget Menneske⁶⁴ ind⁶⁴ at negte, at man kan undslade⁶⁶ at vedfjende sig⁶⁷ en ubetænksom⁶⁹ Bes-fuldmaægtiget⁶⁸, som overstrider⁷⁰ sin Fuldmagt⁷¹, heller ikke⁷², at man maa⁷³ fralægge sig⁷⁴, hvad man har havt Uret i at fremføre⁷⁵, og hvad Øren forlanger⁷⁶, at man kalder tilbage⁷⁷. Jeg twivler ikke paa, at det jo lykkes ham. De kan ikke fragaae⁷⁸, at han jo har talt med Dem. Hans Øerer twivler om, at han forbedrer sig⁷⁹. Man kan ikke negte⁷⁸, at Bandet har været⁸⁰ vor Klode⁸¹.

99. Det¹ er ikke min Skyld², at vi ikke komme³ til at reise⁴. Det skal ikke være min Skyld, at man ikke viser⁵ Dem al den Øre, som tilkommer⁶ Dem. Det skal ikke være min Skyld, at man ikke (Jeg skal ikke lægge Hindring i Beien for, at man) lader⁷ Dem vederfares Ret⁸. — Der flettes⁹ næsten Intet i, at han er ligesaar stor som sin Broder. Det er saa langt fra¹⁰, at en Christen bør have sin Ræste¹¹, at han vært imod¹² er forbundet¹³ til at hjælpe ham og gjøre vel¹⁴ selv imod¹⁵ sine Hjender. — Jeg har igaaer faaet¹⁶ den Esterretsning¹⁷, at man er enig¹⁸ i¹⁹ Hovedsagen²⁰, men at der kun flettes Lidet²¹ i, at man var kommen²² i Uenighed²³. — Det er et halvt²⁴ Aar²⁵ siden²⁶ jeg har talt med ham. Det er meget længe²⁷ siden²⁶ jeg har seet Dem. Deres Broder er voxet²⁸ meget, siden²⁹ jeg faae³⁰ ham sidst³¹. — Gives der et Menneske, som hun ikke taler ilde³² om? De figer³³ ikke et Ord³⁴, som jo bifaldes³⁵. Jeg seer Ingen, som ikke roser³⁶ dette unge Menneske. — Jeg gaaer ikke ud, uden³⁷ at det er smukt Beir. Med mindre, at³⁷ Tingene staae³⁸ sien-synlig³⁹ stet⁴⁰, lad dem forblive⁴¹ saaledes⁴² som de ere. Han kommer ikke, hvis han ikke indbydes. Troer De ikke, at Alt havde været tabt, hvis Nero ikke havde slaact⁴³ Asdrubal, for han endnu kunde forene sig⁴⁴ med sin Fader? Mener De, at man kan være fornæret, naar man ikke opfylder troldigen⁴⁵ sine Pligter? Jeg seiter⁴⁶ ingen Pris⁴⁷ paa Driftighed⁴⁸, naar den ikke ledsgages⁴⁹ af Klogstab⁵⁰. Hvorfor⁵¹ have vi ikke ligesaar⁵² megen⁵³ Over⁵⁴ for Dyden, som for Fornsielsen?

— Uden fuldkommen Kundstab til Sproglæren, kan man ikke forstaare⁵⁶ et Sprog tilgavns⁵⁵. Et lykkeligt Menneske kan ikke vide, om man holder af ham. Det lykkelige Menneske kan ikke undvære⁵⁷ en Ven. Man voer ikke at tale til⁵⁸ dette Menneske, han har saa bars⁶⁰ et Udseende⁵⁹. Dette unge Menneske er fortalt; han besøger Spillehus⁶¹ fra Morgen til Aften, han viger⁶² ikke derfra.

100. Det¹ var ikke Deres Skyld², at Byen ikke blev ødelagt³. Det er Dem⁴, som er Aarsag i, at man ikke kommer⁵ til at reise imorgen. Det skal ikke være min Skyld, at han ikke vindes⁶ sin Proces. Der flettes⁷ Lidet i, at han var blevet dræbt. Der flettes Meget i, at den Ence er saa⁸ fortjensfuld, som⁹ den Anden. Der manglede⁷ kun¹⁰ Lidet i, at han var druknet¹¹. — Siden¹² jeg faae¹³ Dem sidst¹⁴, er der fore-salbet¹⁵ meget store Begivenheder. I¹⁶ 2 Aar har jeg ikke været paa Komoedie. Det er 2 Aar siden¹⁴ jeg har seet mine Foreldre. — Jeg kender Ingen, som ikke foragter¹⁷ hende. Der gives ikke saa god en Hest, at den jo kan snuble¹⁸. Der gives intet Menneske saa flugt, at han jo kan seile. Der er ikke et Haandstrift¹⁹, siger J. J. Rousseau, som jeg ikke har maattet²⁰ omstrive²¹. 4 eller 5 Gange, inden²² jeg overlevere-de²³ det til Pressen²⁴. — De bliver aldrig betalt, med mindre²⁵, at De lader²⁶ ham sætte i Arrest²⁷. Haab ikke at erholde²⁸ Himlens Hjælp²⁹, hvis ikke De opfylder Deres Pligter imod³⁰ Gud og³¹ Menneskene. Mener De, at man agter Dem, hvis De ikke arbeider paa³² at oplyse³³ Deres For-stand³⁴? Hvi³⁵ er han ikke 100 Mile borte³⁶ fra mig? Hvi tenke vi ikke paa at berige os³⁷ med nyttige Kundstab^{er}? Hvorfor er De ikke ligesaar sat³⁸, som Deres Broder? — Forstanden kan ikke erstatte³⁹ Hjertet. Uden Arbeide, Haab og Vane, vilde man ikke vide, hvad⁴⁰ man skulle gjøre⁴¹ af Li-vet. Mennesket hører ikke op⁴² med at beklage sig. Han er aldrig fra⁴³ Theatret⁴⁴.

Tredie Afdeling.

Korte Fortællinger.

1. Maleren Holbein.

Maleren Holbein holdt af at drifte og befandt sig meget forgjældet¹ til en Bertshuusholder². Denne formaade ham til at male sit Huus for at betale Gjælden³. Holbein arbejdede bag ved et Gardin⁴, som for en Deel⁵ skulde ham. Bertshuusholderen var ofte nødt til at gaae hen at hente ham udenfor Kjælderen, og føre ham tilbage⁶ til sit Arbeide. For at erholde mere Frihed, malede Holbein nedensor Gardinet² Been, der⁷ lignede⁸ hans, og Bertshuusholderen, der troede at se ham ved sit⁹ Arbeide, lod¹⁰ ham nogen Tid i Fred¹¹.

2. Lotteriet.

En Prædikant¹ indstærpede² sine Tilhørere³ Garen, der⁴ er forbundet med⁵ Lidenstab for Lotterispil⁶, og stildrede⁷ med Beltalenhed de Elendigheder⁸, som den er Kilden⁹ til, og det Latterlige i den Overtro, som understøtter¹⁰ den. Støttende sig¹¹ til nogle Exempler, sagde han: „En seer i Drømme¹² Tallet 10, en Anden træffer paa en Muur Tallet 40, en Tredie finder i sin Eop Tallet 70 o. s. v., og alle lade sig løkke¹³ af urimelige¹⁴ Forhaabninger.“ Idet han steg ned¹⁵ fra Prædikestolen¹⁶, fuldkommen overtydet¹⁷ om, at have rettet sine Tilhørere for denne Gejl, blev han tiltalt¹⁸ af en gammel Kone, der sagde til ham: „Tilgiv mig, Fader, at jeg spørger om, hvilke de Tal vare, som De nævnede i Deres Prædiken¹⁹.

3. Gulddaasen.

En Oberst¹ viste nogle Officerer, der spiste til Middag hos ham, en Gulddaaen, som han nylig² havde kjøbt. Da³ han nogle Døbliske efter vilde⁴ tage en Pris⁵, sagte han i sine Lommer, og blev meget forundret over ikke at finde den mere. „Mine Herrer,“ sagde han, „vil De have den Godhed⁶ at see, om Ingen af Dem ikke sludte af en Heiltagelse⁸ have stukket⁷ den

i sin Lomme. Alle stode staa op og vendte⁹ deres Lommer, uden at Daasen kom tilsynে¹⁰. En Fanejunker¹¹, hvis Forleghed var siensynlig¹², blev ene sidende og negtede¹³ at vende sine Lommer. „Jeg forsikrer¹⁴ paa¹⁵ mit Æresord, at jeg ikke har Daasen,“ sagde han. „Dette maa være nok.“ Officererne stildtes ad, idet de rygteb¹⁶ paa Hovedet¹⁷, og Enhver ansaae ham for en Tyr. Den næste Dag lod Obersten ham falde og sagde til ham: „Daasen er funden¹⁸; den var falden ned mellem Foret¹⁹ af min Khole. Stig mig nu, af hvad Grund²⁰ De igaar negtede at vende Deres Lommer, mens dens alle de Andre ikke have betraaft sig²¹ paa at gjøre det.“ — „Hr. Oberst,“ svarede Fanejunkeren, „det er en Sag, som jeg kun kan tilstaae²² for Dem ene. Da mine Forældre ere meget fattige, sender jeg dem det Halve af min Sold²³, og jeg spiser aldrig Noget varmt til Middag. Da De igaar gjorde mig den Ære at indbyde mig, havde jeg allerede min Middagsmad i min Lomme. Forestil Dem²⁴ nu min Forvirring²⁵, hvis jeg, ved at vende den, havde ladet falde ud deraf en Pølse²⁶ og et Stykke Rugbrod²⁷.“ — „De er en fortræffelig Søn,“ sagde Obersten, rørt ved denne Tilstaaelse²⁸. „For at De lettere kan understøtte²⁹ Deres Forældre, skal der hver Dag være dækket³⁰ for Dem³¹ ved mit Bord.“ Derpaa³² forte han ham ind i Spisealen, og, i alle Officerernes Nærvarelse, overrakte³³ han ham Guldaasen, som et Tegn³⁴ paa hans Agtelse.

4. Den retslafne Bertshuusholder.

En fransk Emigrant¹, som maatte² tilbringe den strenge Vinter 1794 i en lille Landsby i Vestphalen³, vilde kjøbe Brænde. Han seer en Bognmand⁵ komme forbi⁴ med et Kas og spørger ham om Prisen. Bognmanden, som seer, at han har⁶ med en Fremmed at bestille⁷, følger ham for⁸ 3 Louisdorer, hvad der i det Høieste¹¹ var⁹ en Louisdor værd¹⁰, og Fransmanden, som trænger meget til Brænde, er nødt til at finde¹² sig i, hvad han forlanger¹³. Da Kjøbet¹⁴ er sluttet¹⁵, gaaer Bognmanden ind i et Bertshuus for at spise Frokost og roser sig¹⁶ af at have narret¹⁷ en Fremmed, tilsiende, at da¹⁸ Brændet var¹⁹ hans Ejendom²⁰, stod det ham frit for²¹ at sætte hvad Prisen derpaa, han vilde, og at de, som vilde varme sig, blev nødt til at give derfor, hvad han forlangte. Gjæst-

giveren, som var en retskaffen Mand, fandt denne Adsfærd²² stamelig²³. Da Frokosten var endt²⁴, spørger Bognmanden, hvad han har at betale. „3 Louisdorer“, svarede Gjæstgiveren ganske rolig²⁵. — „Hvorledes! 3 Louisdorer for et Stykke Brød, et Stykke Ost og et Par Glas Øl!“ — „Ja, det er min Eiendom, det faaer mig frit for²⁶ at sette hvad Pris derpaa, jeg vil, og De maa give, hvad jeg forlanger. Jævrigt, er De ikke fornøjet, saa henvend Dem til Borgemesteren²⁷.“ Dette Forslag²⁸ antoges²⁹; Enhver forklarer³⁰ sin Sag, og Dommeren afgjør³¹ Dommen³² til Gørdeel³³ for Gjæstgiveren, der faaer de 3 Louisdorer, giver Bognmanden den ene deraf, og gaaer strax hen at give Fransmanden Restien.

5. Heiltagelsen¹.

En Person² gif gjennem³ Gaden Saint-Honoré; bag efter ham fulgte⁴ hans Hund. Etet⁵ forbi⁶ ham kommer⁷ Isbende⁸ meget stærkt et velskædt⁹ ung Menneske. Hundens Giver sig til at løbe og gjo¹⁰ efter dette unge Menneske. Hundens Herre sloiter¹¹ ad den og falder paa¹² den, i det han raaaber¹³: Assassin! Assassin! kom¹⁴ her¹⁵! Hundens adlyder¹⁶ ikke og løber kun desto¹⁷ stærkere. Herren, som bliver utaalmodig¹⁸, gjentager¹⁹ sin Kalden²⁰ med²¹ en hoi Rost og lidt²² opslammer²³ af Brede: Assassin! Assassin! I dette Dieblit kom²⁴ en Politibetjent²⁵ forbi²⁶ skædt²⁷ som²⁸ Borger²⁹. Af³⁰ Personens Raaben³¹, af hans Tone og Geberder troer han at gjætte hvad der foregaar og giver sig til at forsøgle³² det unge Menneske, som vedblev³³ at løbe³⁴. Endelig faaer³⁵ han Haanden³⁶ fat i³⁷ hans Krave³⁸ og figer³⁹ til ham: De skal⁴⁰ følge med mig. — Følge med Dem og hvorför? — Det skal De faae at vide i Bagten⁴¹, nu⁴², afsted⁴³! — Det unge Menneske gjor Indsigelse⁴⁴; Politibetjenten bliver ved sin Paastand⁴⁵; Mengden simler sammen⁴⁶, og da Hundens Herre var kommen til⁴⁷ for at see hvad der foregik, satter han den morsomme⁴⁸ Heiltagelse⁴⁹, han har givet Anledning⁵⁰ til, og skynder sig at forklare Sammenhængen⁵¹ for Politibetjenten. Denne udtryrder i Latter, Publitum gjor lige saa⁵²; selv det unge Menneske, skyndt han var meget opbragt, kan ikke modstaae den almindelige Munterhed⁵³, og hver fortæller sin Bei. Kun⁵⁴ opfordrer⁵⁵ Politibetjenten Hundens

Gier til at give det uforståede Dyr⁵⁶ et lidt fornuftigere⁵⁸ Navn⁵⁷.

6. Huerne¹.

I Amsterdam sommer² en Person³, der havde et Plaster³ for⁴ Piet og hvis Bæsen⁵ havde noget Mistænkligt⁶, en Dag ind til⁸ en Hattemager⁹ og lægger¹⁰ for ham et smukt Skind, hvoraf han vil have 12 Huer. Hattemageren i det han¹¹ maa-ler det¹², betænker¹³, at hvis der var nok¹⁴ til 12¹⁵, var der ogsaa til 13, og i Følge¹⁶ denne Betenkning faaer¹⁷ han den Tanke¹⁸ at sjære sig selv en deraf paa Mandens Bekostning¹⁹ med Plastret. Han afgiver²⁰ det beslalte²¹ Dousin, glemmer Aflaldet²² til sig selv, lader sig godt betale, og saa-snart²³ han har faaet en Hue²⁴ gratis, gaaer han ud at spadsere paa Gaterne i Amsterdam som en af Stadens vigtige²⁵ Personer²⁶. Han var bleven faaende²⁷ et Dieblit stille paa den offentlige Plads, da han troer at mærke, at man har stukket²⁸ noget i hans Besidommelse²⁹; han forer³⁰ Haanden derhen; det var et prægtigt Gulduhr, med Kjæde³¹ og Signet³², som man havde puttet³³ deri. De kan tænke³⁴ Dem vor Mandes Borbaufelse, som bliver var³⁵ at han er Tyv³⁶, uden at vide det eller tanke derpaa, og af Frygt³⁷ for en Misforstaelse³⁸ med Politiet, gaaer han hen at afgive³⁹ sin Erlæring for⁴⁰ Assistenten⁴¹. Undersøgelse⁴² anstilles og Politiet opdager, at der findes⁴³ i Byen et Samfund⁴⁴ af 12 Tyve, som kendte hinanden paa⁴⁵ deres Hue. Det viser sig⁴⁶ da, at den gode⁴⁷ Hattemager, som kun var en 13de indsyntet⁴⁸ Person⁴⁹, var blevet taget for en af de 12 og behandlet som en af Medlemmerne i Tyvebanden, hvori han kun udgjorde en til-selvig⁵¹ overslodig Person⁵⁰.

7. En Løves Hengivenhed.

Geoffroi de la Tour, en fransk Abelsmand¹, udmærket² ved sin Tapperhed og sin Uforståethed³, hørte et frygtligt Brøl⁴ af en Løve, der syntes at klage sig over en stor Rød⁵. Den uforståede Geoffroi, drevet⁶ af en Følelse⁷ af den ham egne⁸ Edelmotighed, trængte strax ind⁹ i Skoven, uagtet hans Kammerater sagde¹⁰ at holde ham tilbage. Han iler¹¹ hen til det Sted, hvorfra han vedblev at høre Brølet, og seer, at en frygtelig Slange af en uhyre¹² Størrelse havde viflet sig

om¹³ Lovens Been og Krop, og satte den ud af Stand til at forsøvare sig. Han blev rørt ved den Fare, hvori¹⁴ Loven befandt sig¹⁵, og, uden at betænke¹⁶, at han ved at befrie¹⁷ den, satte den i Stand til at skyde sig over ham, angriber¹⁸ han med sin Kaarde Slangen saa vel¹⁹, at han dræber den, og, uden at saare Loven, overstører²⁰ han de Baand²¹, hvori den var indvillet²². Det stakkels Dyr, som da saae sig frit og erkendte²³ Ophavsmanden til sin Befrielse²⁴, kommer at tække ham derfor paa den meest udtryksfulde²⁵ og underdanige²⁶ Maade, den formaaede. Siden den Lid sluttede den sig²⁷ altid til ham som til sin ædelmodige Forsvarer, hvem den skyldte Livet; den vilde aldrig mere forlade²⁸ ham, og fulgte ham overalt som en tro Hund, uden at fortørne²⁹ nogen Anden end de Hjender, som han gav den Legn³⁰ til at skyde sig³¹ over; thi Loven gif beständig med ham i Striden og paa Jagten, og den undlod³² ikke at forsyne³³ ham rigeligen med Bildt³⁴. Men det Markeligste³⁵ er, at da Capitainen paa Skibet, ombord paa³⁶ hvilket Geoffroi vendte tilbage til Frankrig efter Korstoget³⁷, ikke vilde taale³⁸, at Loven kom med i Skibet, saa fastede dette stakkels Dyr, der var³⁹ fortvivlet⁴⁰ over at see sig stilles fra sin Begjører, sig i Havet, og vedblev at svømme, efter Skibet, indtil at Klafterne forlod⁴¹ den, og den druknede⁴².

S. Gjengangeren.

Min Fætter O., som ønskede at see en Residentstad, kom med en af sine Venner til Berlin; man anviste¹ ham Bolig² i et Bærelse ved Siden af mit, og som i mere end 3 Aar ikke havde været beboet. En Aften vare alle i Huset gaaede³ til⁴ Sengs⁴ inden Kl. 10; hvad⁵ mig angaaer⁶, da blev jeg, læste eller spillede⁷ paa Elvevej sædvanlig⁸ til Kl. 1 om Natten⁹; den samme Dags Aften, da min Fætter var ankommen¹⁰, hørte jeg ved Midnat banke sagte paa min Dør; det var min Fætter og hans Ven. De vare ganste skælvende¹¹ og fortalte mig, at de vare blevne vækkede¹² af en besynderlig¹³ Lyd, som de havde hørt i et Kammer, der¹⁴ stodte op til¹⁵ deres Bærelse, og i hvilket de ikke vare gaaede ind. Da det blæste stærkt¹⁶ den Aften, forestille¹⁷ jeg dem, at denne Larm ikke havde noget Vaafalbende. De svarede mig, at den var saa be-

synderlig, at det var, som om¹⁸ man vilde udenfra¹⁹ sonderstaae²⁰ Binduet, som vender ud til²¹ Gaarden. Min Fætters Ven, et ungts Menneske paa 17 Aar, meente at det var Lyve, som vare siegne over²² Muren, og vilde trænge ind i dette Bærelse; min Fætter sagde, at han troede, at det var ganste ligefrem²³ en Gjenganger. Jeg, som var meget modig, jeg tilbød²⁴ at gaae hen at undersøge²⁵ Sagen. Man samtykede²⁶ deri; jeg uddeleste²⁷ mine Baaben, en Stok, en Ildsflusse²⁸, en Hammer²⁹; jeg gik i Spidsen³⁰, og vi gik meget munket³¹ ind i de 2 Fremmedes Bærelse; da vi vare ankomne³² til Cabinetsdøren, lyttede³³ vi og hørte³⁴ virkeligen³⁵ en paafaldende Sisi. Imidlertid, ved en af de første Indstydelses³⁶ af Usigtsighed eller Dristighed, aabnede jeg rask³⁷ Døren, og lod³⁸ min Fætter, som holdt et Boxlys⁴⁰ gaae ind³⁹. Ligeoverfor Døren var et Bindue med et stort hvidt Gardin, som var trukket⁴¹ for. Neppe har min Fætter kastet Minene paa dette Gardin, for han bliver bleg⁴² og valler⁴³, og lyser skjæller⁴⁴ i hans stirrende Haand; han saae, og jeg saae ligesom han i det samme Øieblik 2 store⁴⁵ Hodder, som stod frem under⁴⁶ dette Gardin. Det var, som om han saae en Lyv; men, uden mindste Betænkning, skyter jeg⁴⁷ henimod Gardinet og udraaber: "Nu vel, vi skulle tale med ham, lader mig ikke ene, og lader os rykke frem⁴⁸." Idet jeg sagde disse Ord, kastet jeg mig rast over Gardinet. Hvor stor var ikke vor behagelige Overrasselse⁴⁹, da vi opdagede, at disse formenne⁵⁰ Hodder kun vare Stoe, der vare satte⁵¹ saaledes⁵², at de frembragte det Blændværk, som havde saa meget forskrækket os. Hvad Sisiien angaaer, da kom den fra en Binduesstodde⁵³, hvis ene Krog⁵⁴ var gaaet los⁵⁵, saa at, da den blev sat i Bevegelse af Binden, slog⁵⁶ den med Larm⁵⁷ frem og tilbage imod⁵⁸ Binduet, hvoraaf den endogsaa havde sonderstaaet⁵⁹ 2 eller 3 Ruder⁶⁰.

9. Et Balmue¹-Fry.

En Kjøbmand, som var kommen tilbage fra en lang Reise, havde medbragt² flere kostbare Sager³. Hans Stegninge toge⁴ med Glæde⁵ imod⁵ ham, og han tillod Enhver af dem at udvælge det, han syntes⁷ bedst⁸ om. Mandene valgte enten en kostbar Stang⁹ Guld, eller en rob Coral, smyklet med

Gren, eller en Musslingstal¹⁰, der lignede malet Porcelain. Fruentimmerne foretrak forsættelige¹¹ Silketoyer¹², smukke Perle-halsbaand¹³ eller funkende¹⁴ Diamanter. En forstandig¹⁵ Mand udvalgte sig¹⁶ et lille Stykke sammenlagt¹⁷ Papir, hvorpaa var stuet disse Ord: Balmue-Frs¹⁸; men da han aabnede det, var der kun et eneste Korn¹⁹ tilbage; de andre, fordi²⁰ de²¹ varer saa meget²² smaa²³, vare spredte ad²⁴ paa Reisen og tabte²⁵. Alle de Tilstædeværende²⁶ lo af²⁷ ham, men han svarede dem: »Ja dette ene Balmue-Frs er mig nok²⁸. Balmuen er aldeles ubekendt i dette Land; men jeg har hørt saa meget tale derom, at jeg sætter mere Pris²⁹ paa dette lille Frs end paa alle disse Skatte.« Han saaede³⁰ det omhyggeligt³¹ i sin Have, og, nogle Maaneder efter, erholdt³² han saameget Frs, at han næste Aar kunde besaae³³ dermed et stort Stykke³⁴ Jord³⁵. Den første Gang, da man saae Marken i hele sin Skønhed besaaet³⁶ med store purpurrode³⁷ Blomster, og man smagte³⁸ den rene og klare Olie, som var fremkommen³⁹ af Balmue-Fretet, forstod man den store Velgjerning, et enestig Frs havde forstøft hele Landet, og man sagde enstemmigen⁴⁰: »Den Evige har i dette Balmue-Frs lagt⁴¹ sin Storhed og Godhed for Dagen«⁴².

10. Themistocles.

Spartanerne¹ vilde² forlade³ Stredet⁴ ved Salamis⁵ og trætte sig tilbage⁶ til⁷ Kysterne⁸ af Peloponnes⁹. Mod denne Forholdsregel¹⁰, som vilde have tilintetgjort¹¹ Fædrelandet, satte¹³ Themistocles¹² sig¹⁴ af alle Kræfter¹⁵. Den spartanske Feltherre, som blev heftig¹⁶, loste¹⁷ Stokken¹⁸ imod¹⁹ Athenienserne: »Slaa, men hør», raaer den store Mand til ham, og hans Hoinmodighed²⁰ bringer²¹ Euriibiades²³ over til²² hans Mening²⁴. Det var Aftenen for²⁵ Slaget ved Salamis. Natten var mørk. Hjertene paa Grækernes lille Flaade siddede²⁶ under en Vægt²⁷ af Angest²⁸, Ønster, Frygt og Forhaabninger. Intet Die-lukkedes i denne sjæbne-svængre²⁹ Nat, og Enhver holdt³⁰ taus³² Die³¹ med Iden³³ paa de fjendtlige³⁵ Galeier³⁴. Pludseligen³⁶ hører man Kølvandet³⁷ af et Kartoi, som glider frem³⁸ i Rattens⁴⁰ Stilhed³⁹. Det lægger an⁴¹ ved⁴² Salamis; en Mand fremstillede sig⁴³ for Themistocles. »Ved De,« siger han til ham

*at De er omringet⁴⁴, og at Perserne seile om⁴⁵ Den, for at spærre⁴⁶ Dem. Gjenemfarten⁴⁷? «Jeg veed det, svarer den atheniensiske Feltherre, det udføres⁴⁸ efter⁴⁹ mit Raad⁵⁰. Aristides beundrede⁵¹ Themistocles: denne havde gjenkjendt⁵² den Rettsdigtste⁵³ blandt⁵⁴ Græsnerne.

11. Henrik den 4de og Svinehandleren.

Da Henrik den 4de en Dag var blevet hungrig¹ af Arbeidet paa² Jagten³, tog han⁴ ind i et Gæstgiversted⁵ ved⁶ Landeveien⁷ og satte sig⁸ til Bords⁹ med nogle Kjøbmænd. Efter at have spist til Middag, talte man om hans Omvendelse¹⁰. Han var ikke kendt, thi han var altid klædt¹¹ meget simpelt. En Svinehandler¹² endte¹³ Samtal'en¹⁴ med at sige: »Lader os ikke tale derom, Sildefjerdingen¹⁵ lugter¹⁶ altid af Silden^{17».¹⁸ Da Kongen et Dieblif¹⁸ efter havde sat sig hen¹⁹ ved¹⁹ Binduet, saae han nogle Herrer²⁰ komme, der sogte efter ham, og som, da de blevne ham vaer²¹, strax kom op²² i Bærelset. Da Kjøbmanden hørte, at de kaldte ham »Sire« og »Deres Majestet«, blev han i hoi Grad²³ overrasket²⁴ og havde gjerne ønsket²⁵ ikke at have fremfort²⁶ sit ubetænksomme²⁷ Ord. Kongen, idet han gik bort, slog ham paa Skulderen og sagde til ham: »Gode Mand, Sildefjerdingen lugter altid af Silden; men det gjælder²⁸ Dem og ikke mig¹⁹; jeg er, Gud, free Tak! en god Catholik, men De har²⁰ endnu Noget²¹ af Riguens²² gamle Suurdeig^{23,4}.}

12. Henrik den 4des Aandsuerværelse.

Aar 1584 kom en Officier, som havde vært i Kongen af Spaniens Tjeneste, og som man kaldte Capitain Michau, for at tilbyde¹ Henrik den 4de sin Tjeneste². Denne Hjørste blev underrettet³ om, at det var en Jorrvæder⁴, der havde til Hengsigt⁵ at stille⁶ ham ved⁶ Livet. Da han en Dag jagede i Skoven ved Villas, blev han vaer, at dette Menneste fulgte⁷ ham i Hælene⁸, godt ridende⁹ med 2 Pistoler i Saddel-Hylsterne¹⁰. Da han i dette Dieblif befandt sig ene, vendte han sig om imod¹¹ Officieren og sagde til ham med en rolig¹² Stemme: »Capitain Michau, stig af¹³, jeg vil see, om din Hest er saa god, som Du siger.« Capitainen adlyder og staaer af Hesten¹⁴. Kongen svinger sig op¹⁵ i Sadlen¹⁶, og grisehende de 2 Pistoler, siger han til ham: »Har Du i Sinde¹⁷

at syde Nogen? Man har sagt mig, at Du efterstræbte¹⁸ mit Liv, men jeg er Herre over dit og kan stille¹⁹ Dig ved det.²⁰ Idet han sagde disse Ord, syrede²⁰ han de to Pistoler af i Lufsten²¹, og besalede ham at følge sig. Capitainen tog²² Afsked²³ 2 Dage efter og lod²⁴ sig ikke mere see²⁵.

13. Menzikoff.

Menzikoff folgte i sin Ungdom smaa Posteier¹ i Gaderne i Moskwa. En Dag kommer² han hændelsesvis⁴ ind i Kjøkkenet⁵ hos⁶ en Bojard, hos hvem Peter⁸ Czar⁷ skulle spise til Middag. Bojarden gav der nogle Ordrer og talte til sin Kok⁹ om en Net¹⁰, som han viste¹¹ ham, og¹² hvilken Czaren holdt meget af. Den unge Menzikoff saae, at Bojarden, Kokken uafvindende¹³, kastede et Pusler¹⁴ derpaa, som¹⁵ kryderi¹⁶. Han lægger¹⁷ noie¹⁸ Mørke¹⁷ til denne Net¹⁹, for at kunne kjende den igjen, naar den bliver lagt for²⁰, og gaaer ud; han gaaer op og ned²¹ foran Bojardens Huus, intil Fyrsten kommer. Saasnart Menzikoff seer ham, udraaber²² han sine Posteier stærkere end sedvanligt²³; han synger, nærmest sig²⁴ Fyrsten og søger²⁵ at tiltrække sig Opmærksomhed²⁶. Peter, greben²⁷ af hans gode Udsende²⁸, kolder paa ham, gjør ham nogle Spørgsmaal, paa hvilken det unge Menneske saarer paa en saa heldig Maade, at Fyrsten siger til ham: "Jeg beholder²⁹ Dig i min Tjeneste." Menzikoff bukker³⁰, modtager³¹ Tilbuddet³² med Henrykelse³³, og, uden at erholsme³⁵ Ordre deriif³⁴, gaaer han ind, saasnart man var sat til Bord³⁶, gaaer videre frem³⁷, trænger³⁸ lige ind i³⁹ Salen og stiller sig⁴⁰ driftig bag ved Czarens Lænestol⁴¹. Netten kommer frem⁴². Menzikoff bukker sig⁴³ og hviller⁴⁴ Fyrsten i Pret, at han⁴⁵ ikke skal røre⁴⁵ den. Peter staar op og, med⁴⁶ en munter⁴⁷ Mine, tager⁵⁰ han, under et gyldigt⁴⁹ Paastud⁴⁸, det unge Menneske med sig⁵¹ ind i et Side⁵³, Berelse⁵². Menzikoff forklarer⁵⁴ ham, hvad der gør ham Netten mistænkelig⁵⁵. Czaren kommer tilbage og, med den samme Mine, hvormed han var gaaet ud, sætter han sig igjen⁵⁶ til Bordet⁵⁶, Bojarden roser⁵⁷ Netten for Fyrsten, og forsikrer⁵⁸ ham, at den vil smage godt⁵⁹. Fyrsten befaler ham at komme og sætte sig hos⁶⁰ ham, tager Noget⁶¹ af denne Net, kommer deraf⁶² paa en Tallerken og indbyder Bojarden til at spise

først⁶³ deraf, for at foregaae⁶⁴ ham med Exempel⁶⁴ og forsikre sig om dens Godhed. Bojarden stifter⁶⁵ Garve og siger med en forlegen⁶⁶ Mine, at som Underskaat⁶⁷ voer han ikke at spise forend Fyrsten. Tallerkenen sættes⁶⁸ strax derpaa for en Hund, der sluger⁶⁹ graabigen⁷⁰ hvad den indeholdt⁷¹. Men nogle Dieblisse efter blive dens Mine dunkle⁷², den gaaer, kommer, dreier sig rundt⁷³, vokler⁷⁴ og dør. Hunden blev aabnet, Gisten⁷⁵ lagt for Dagen⁷⁶, Bojarden noie⁷⁸ bevogtet⁷⁷, og den næste Dag blev han sunben død i sin Seng. Menzikoff behovede ikke længere, fra den Tid af⁷⁹, at følge smaa Posteier; det første Skridt til hans hurtige⁸¹ Lykke⁸⁰ var gjort.

14. Ludvig den 14de og Louvois.

Krigen 1688 havde sin Oprindelse¹ fra en Ergrelse², Ludvig den 14des Minister havde³. Kongen lod⁴ bygge Trianon⁵, Louvois, som var fulgt efter⁵ Colbert i Overopsynet⁶ over⁷ Bygningerne, fulgte⁸ Kongen, der morede sig over⁹ disse Arbeider. Denne Fyrste blev vaer¹⁰, at et Bindue ikke havde saa stor¹¹ en Aabning¹², som de andre, og sagde det til Louvois; denne sidste¹³ indrommede¹⁴ det ikke og forsvarede sig¹⁵ haardnakket imod¹⁵ Kongen, som blev¹⁶ ved sin Paaskand¹⁶, og som, da han blev træt¹⁷ af Striden¹⁸, lod¹⁹ Binduerne maale²⁰. Det befandt sig²¹, at han havde Net²², og, da han allerede var bleven hæftig²³ af Ordverxlingen²⁴, behandlesde han²⁵ Louvois haardt²⁶ i²⁷ alle Arbeidernes Nær-værelse²⁷. Den ydmygdede²⁸ Haman vendte²⁹ hjem med Fortbittelse³⁰ i Hjertet, og, idet han der³¹ gav³² sin Hæftighed³³ Lust³² for²⁷ sine Fortrolige³⁴, udbrød han³⁵: "Jeg er fortabt³⁶, dersom jeg ikke staffer³⁷ et Menneske, der farer op³⁹ over Usselheber⁴⁰, Noget at tanke paa (Vesthaftigelse)³⁸. Der er ikke andet for end⁴¹ Krig for at drage⁴² ham bort fra⁴² sine Bygninger, og, ved Gud⁴³! han skal saae⁴⁵ den⁴⁴."

15. Den uforståede Auvergnier.

Arveprindsen¹ af Brunsvig vil overrumple² Hr. de Gafrics, der har³ det Samme i Sinde⁴. Man sender ved Nat-tens Anbrud⁵ Hr. d'Assas, Capitain for Auvergnierne⁶ ud paa Undersøgelse⁷. Hans Soldater følge ham tause⁸; 20 Skridt⁹ fra dem træffer han sjældelige Grenaderer, som ligge¹⁰ ud-

frakte paa Jordens¹¹; de reise sig op¹², omringe ham¹³, holdt¹⁴ ham²⁰ Bajonetter for¹⁵ Bryset¹⁶: „dersom De gjør Anstrig¹⁷, er De dødsens¹⁸„, tilraabte de ham. Han standser¹⁹ sit Aanbedræt²⁰ et Dieblit for at raabe stærkere²¹: „Kommer²² mig til Hjælp²³, Auvergne, her ere de;²⁴ og han falder gjen-nemboret²⁴ af Stif²⁵.

16. Frederik den Store.

Frederik den Store havde det Mod², i Hornsielernes¹ Al-der, at foretrætte³ for Høffernes blodvagtige⁴ Ørkessloshed⁵ den Fordeel⁶ at oplyse sig⁷. Han lagde⁸ tidligt⁹ Planen for sit Liv og sin Regering. Man vovede at forudsige¹⁰ ved hans Thronbestigelse¹¹, at hans Ministre kun vilde blive¹² hans Secretairer, og hans Generaler kun¹³ hans Adjutanter¹⁴. Han angreb¹⁵ en Magt¹⁶, som havde holdt hans Forfædre¹⁷ i Afhængighed¹⁸. Han vandt¹⁹ 5 Felt slag imod den, fratog²⁰ den den bedste af dens Provindser og sluttede²¹ Fred ligesaa heldigt²², som han havde fort Krigten. Idet han hørte op²³ at stride, vorde han ikke op at handle²⁴. Man saae ham at traace²⁵ de samme Folks Beundring²⁶, hvis Stæk²⁷ han havde været. Han kaldte alle Kunster til²⁸ sig og forbant²⁹ dem med sin Hæder³⁰. Han afstafte³¹ Rettens³² Misbrug³³ og dicterede selv Lov, fulde af Bisidom³⁴. — Enhver Reisende³⁵ nermmede sig³⁶ med Verbodighed³⁷ til Frederiks Opholdssted³⁸. Idet man forlod³⁹ Potsdam, hvor Alt aandede⁴⁰ Mandstugt og Krig, førte⁴² en næsten altid eensom⁴¹ Allee til Sans-Souci. Aldrig mødte man der, som paa Veien til Høfferne, denne idelige⁴⁴ Hart⁴³ af den ørkessløse⁴⁶ Størhed⁴⁵; Haabet, Begjærligheden⁴⁷, Vergjerrigheden⁴⁸ kom ikke der at bedrove⁴⁹ Blæket⁵⁰, man funde troe, at man ankom⁵¹ til en simpel Borgers Bolig⁵². Tre eller fire ubevæbnede⁵³ Soldater, der udgjorde hele Bagten ved Afgangene⁵⁴ til Paladset, foranbrede ikke meget denne Forestilling⁵⁵. Neppe frembød der sig⁵⁶ for Piet⁵⁶ nogle hist og her⁵⁸ adspredte⁵⁷ Ejener⁵⁶. Alt syn-te⁶¹ øde⁶², og Alt var derfor kun desto⁶³ helligere⁶⁴. Man git igjenmenn⁶⁵ dette Palads, og den eensomme, uhyre⁶⁶ Stør-relse⁶⁷ og det lille Verelse, hvor Frederik indsluttede sig⁶⁸, havde funnet⁶⁹ lade troe, at det var en Konge, som, idet han bevarede⁷⁰ sit Palads, havde frasagt sig⁷¹ sin Krone. Saae

man ham, saa glemte man ikke mere hans paa een Gang⁷² ædle og blide Ansigt, og denne Majestæt, der ikke bestod⁷³ i Formernes Skjønbed, men kom ene⁷⁴ og alene⁷⁵ fra hans Ssal, fra hans Charakter, og som var udbredt⁷⁶ over hans Person og omgav⁷⁷ den ganste⁷⁸.

17. Svalerne.

Der gives saa Reisende, som ikke have beundret det yndige Landslab, der omgiver Sadnens twende Bredder fra Toissey til Lyon. En heel Sommer har jeg beboet et af disse nydelige Landstieder¹, som man seer beliggende² ved Joden³ af disse venlige⁴ Høje⁵, der ere bevoxede⁶ af Blinnaver⁷. En Svale var kommen at bygge sin Rebe under et fremstaaende⁸ Tag⁹, som netop var ovenover min Dør, og hver Dag morede jeg mig med at følge de hurtige¹⁰ Fremstridi, dens Arbejde gjorde¹¹. At bygge Neden af Jord, udbldst¹² i Vand, at bælde¹³ den med torre Urter og Haar¹⁴, at anbringe¹⁵ i Midten et blædt¹⁷ Leie¹⁶ af Hjer og Duun¹⁸, alt dette var 5 eller i det Høieste 6 Dages Sag, fordi Hannen og Hunnen arbejdede med lige Iver¹⁹ paa at indrette²⁰ denne Bugge for deres søde Forhaabninger. En Morgen hørte jeg begge mine Svaler udstøde²¹ Rødstrig²², og jeg saae dem flagre²³ omkring Neden med en mørkelig Dæhymring²⁴. Snart²⁵ lært jeg Aarsagenertil at hjende; en uforstammet²⁶ Spurv havde anset²⁷ det for langt bekommere²⁸ at bemægtige sig²⁹ de to smaa Arbeiderstærks³¹ blæde³⁰ Rebe, end selv at bygge sig en. Den havde udspejdet³² det Dieblit, da³³ de var borte³⁴, for at tage³⁵ sin Bolig³⁶ der, og fremvisende ved Indgangen til Neden sine frakte³⁷ Pine og sit stærke og spidse³⁸ Rab, lod den som³⁹ den holdt sig ubarmhjertigen⁴¹ op⁴⁰ over de to Svalers Sorg. Hver Gang, at de vilde nærme sig til Aabningen, svarede Røveren paa des res Klage⁴² med dygtige⁴³ Slag⁴⁴ af Rabbet. Striden var rede omrent 3 Dørvæter, da forlod⁴⁵ Svalerne Røveren og svigede sig i Veiret⁴⁶ saa høit⁴⁷ Piet funde naae⁴⁸, idet de udstodte et fareget⁴⁹ og slingrende⁴⁹ Skrig. Omrent en halv Time efter kom Svalerne tilbage, flyvende⁵¹ af alle Kræfter⁵², ikke ene, men fulgte af 4 eller 5 hundrede Andre. To eller tre Svaler holdt bestandig⁵³ Spurven i Aande⁵⁴, idet de drillede⁵⁵ den, medens de Andre kom een for een at klynde sig fast⁵⁶

under Neben. Enhver bragte sit Næb⁵⁷ fuldt⁵⁸ af Leer⁵⁹, og arbejdede efter Tour⁶⁰ paa at mure⁶¹ Nabningen til⁶² for Reben. Spurven, som bestandig blev drillet og var bestjæfiget med sit Forsvar, anede⁶³ ikke deres Plan, og da den blev vær, at de vilde indespærre⁶⁴ den, var det ikke mere let for den at sætte sig derimod⁶⁵. Da Nabningen var blevet meget snæver, styrrede ti til to Svaler sig til samme Tid⁶⁶ imod den, og tilspærrede⁶⁷ den paa en Gang⁶⁸. Efter at de saaledes havde fast⁶⁹ tilmuret Indgangen, forsvarde⁷⁰ de Alle. Voistard.

18. Kamp med en Lov.

Hr. Nouvière reiste en Dag fra Table-Bay til False-Bay, langt med¹ Kystens Krumninger², ene, som sædvanligt, og væbnet med et godt Gevær, hvori han altid pleiede³ at komme⁴ to Jernfugler. Han var desuden to Pistoler i Væltet⁵ og en Trefort⁶ med langt Skaft, som hang⁷ i en Læderrem⁸ bag paa Ryggen. Han havde gaaet⁹ et Par¹⁰ Timer, da en dump¹¹, langtrukken¹² Lyd tiltrak sig¹³ hans Opmerksomhed. Lyden kom nærmere¹⁴; det var en Lov. Naar denne vil stusse sin Hjende, gjor den med sine kraftige Kløer¹⁵ en Hordypning¹⁶ i Jorden, slitter¹⁷ sit Gab¹⁸ verneret i og broser¹⁹. Lyden fastes tilbage²⁰ i det Hjerne fra Echo til Echo, og den Reisende veed ikke, paa hvad Kant Hjenden er. Efterat have undersøgt²¹ sit Hængkrudt²², fortsatte Nouvière sin Gang, med²³ opmærksomt Dre og Pie, vis paa at han snart vilde komme²⁴ til at bestaae²⁵ en Kamp. Ogsaa gjenløde snart Klipperne, som han gif langs med²⁶, af en dump Lyd²⁷ under Springlegne²⁸ af den frigjelige Konge i disse Egne, og en Lov af en uhyre Størrelse²⁹ kommer at stille sig³⁰ foran Nouvière og at udøste³¹ ham, saa at sige, til Kamp. "For Potter!" sagde Manden ganske sagte til sig selv, "den er dygig stor³². Arbejdet³³ vil blive strengt³⁴, og for en saadan Kamper viger han tilbage³⁵. Loven folger ham med asmaalte Skridt³⁶. Nouvière standser; Loven standser ligeledes. Pludselig broser igjen det glubende Dyr, slaacer³⁷ sine Sider, gjor et Spring³⁸ og forsvinder mellem Klippernes snoede³⁹ Bugter⁴⁰. "Den er langt skæligere, end jeg ventede", mumlede Nouvière; "men lad mig føge⁴¹ at naae Trækbroen⁴², det er det Klogeste." Neppe har han udtaalt disse Ord, før Loven indsinder sig igjen

foran ham for at spærre⁴³ ham Veien. "Vi lege Tagfat⁴⁴," figer Nouvière; "det tager en gal Ende⁴⁵... Han gaaer endnu nogle Skridt tilbage⁴⁶, men det utsalmodige Dyr kommer nærmere hen⁴⁷ til ham, og synes at ophidse⁴⁸ ham til et Angreb, ligesom en lille Hund gjor, der vil lege med sin Herre. Nouvière, som er opsat⁴⁹ paa Legen, er rede til at kompe, og Læderremmen, hvori Treforken hænger, er allerede gjort løs⁵⁰, men han vil ikke være den Angrindende⁵¹. Loven broser tredie Gang, begynder atter sin Bandring⁵² gennem de nærliggende Klipper, og kommer tredie Gang at modsette sig Colonistens⁵³ Gang. Denne sidste stiller sig med Ryggen⁵⁴ op imod et Klippestykke, legger sig paa det ene Knæ⁵⁵, en Pistol ligger ved hans Hodder, og med⁵⁶ Fingeren paa Aftrykkeren⁵⁷ af Geværet, synes han at ufordre⁵⁸ sin frigjelige Modstander. Denne reiser⁵⁹ Mankens⁶⁰, straber⁶¹ i Jorden, aabner et gispende⁶² Gab, legger sig ned, reiser sig igjen op og synes at sige til Manden: "saa til, skyd; Hr. Nouvières rolige Blå flirrer⁶³ paa Lovens gloende⁶⁴ Pie; de ere ikke langere mere end 5 til 6 Skridt stikte fra hinanden, og et Dieblik funde man tage dem for to hvilende⁶⁵ Benner. "O, det nyttet ikke hvad Du gjor⁶⁶," mumlede Hr. Nouvière, "jeg begynder ikke først." Ester en Kamp⁶⁷ mellem Mod og Raadvildhed⁶⁸, men uden Strid, broser det skæligige Dyr endnu sterkere end nogensinde, styrter⁶⁹ derpaa asted som en Vill og forsvinder i Dræktenes Dyb. "De maatte troe, at Deres sidste Time var kommen?" sagde jeg til Hr. Nouvière. "Det falde mig saa lidt ind," svarede han mig, "at jeg sagde til mig selv, i det Dieblik da Lovens Aande⁷⁰ naade⁷¹ til mig, mine Benner ville blive meget forbausede, naar jeg fortæller dem dette Eventyr." Arago.

19. Jordoms Magt.

Sécur fortæller i sine Memoirer flere interessante Anecdoter om Voltaires Ankomst og Ophold i Paris. Min Moder, fortæller han saaledes, var dengang angrebet af en skælig¹ Sygdom, som i² 2 Aar, under³ utsædelige⁴ Smerters⁵, fortærede⁶ hendes Kræfter og hendes Liv. Voltaire kom at besøge hende. Ønsket efter at see denne overordentlige Mand havde tilstrukket⁷ hos min Moder en stor Mængde⁸ Mennesker⁹. Jeg saae der, i hvilken Grad¹⁰ Jordom¹¹ og Enthusiasme, selv

hos den meest oplyste¹² Classe, ligne Overtroe¹³ og nærmest sig det latterlige. Min Moder, som blev udspragt¹⁴ af Voltaire om de nærmere¹⁵ Omstændigheder¹⁶ ved hendes Sundheds-Tilstand, sagde ham, at hendes smerteligste¹⁸ Lidelse¹⁷ bestod¹⁹ i Banseligheden i at kunne finde et nogetsomhæfti²¹ Næringsmiddel²⁰, som hun kunde taale. Voltaire beslagede hende, og idet han sagte at sige hende noget Trostende, fortalte han hende, at han i henved eet Aar havde befundet sig i den samme Svagheds-Tilstand²², som man troede ulægelig²³, og at dog et simpelt Middel havde helbredet²⁴ ham. Det bestod²⁵ i ikke at nyde²⁶ anden Nærings end Eggelblommer²⁷, ublødt²⁸ i Kartoffel-Meel²⁹ og Vand. Sikkerlig³⁰, der kunde ikke være Tale³¹ om sindrigt³² Indfald³³ eller Glimt³⁴ af Bid i en saadan Underholdning, og dog havde han neppe udtaalt disse sidste Ord: Eggelblommer og Kartoffel-Meel, for En af mine Naboer, rigstignof³⁵ belyndt af sin overvættedes³⁶ Tilbøjelighed³⁷ til at forsgude³⁸, og for hans middelemaadige³⁹ Landsevner, fængslede⁴⁰ sit brandende⁴¹ Øje paa mig og sagde, idet han hastigen⁴³ trykkede⁴² min Arm, med et Udraab af Beundring: »Hvilket Menneske! ikke et Ord uden en Bittighed⁴⁴!« L. Ph. Séur.

20. Den Pestbesængete¹.

Et Skib, som kom fra Smyrna og havde² en rig Ladning ombord³ af Silke og Bomuld, undslap, for en trebive Aar siden, en hjedelig Sørøver ved et af disse lystige⁴ Indfald⁵, som ved Synet af en truende⁶ Fare et koldt og roligt Hovedene formaaer at finde paa. I lang Tid var Skibet blevet saget af en Sørøver⁷ og havde intet mere Haab om at undslippe ham. Kapitainen bestemte sig da til⁸ at lade hele Besætningen⁹ stige ned i Rummet¹⁰ og lod¹¹ kun tilbage¹² paa Dækslet¹³ en Ragusaner¹⁴, som han underrettede¹⁵ noie om hvad han havde at gjøre¹⁶. Sørøveren nærmer sig og syrer¹⁷ et Kanonstub. Ragusaneren haver¹⁸ Armcene i Beiret¹⁹, holdende i Haanden et hvidt Torklaede, hvormed han vifter²⁰ i Lusten²¹, som for at give Nødsignaler²². Sørøveren holder inde med²³ at syre²⁴, kommer nærmere og raaber, at man skal syrge²⁵ Flaget²⁶. »At, min Herre«, svarer i en yndelig²⁷ Tone den lystige Italiener, »jeg har ikke Styrke deri; det faaer Dem fri²⁸ at komme at bemægtige²⁹ dem samme;

jeg er Passagerer paa dette Skib, vi komme fra Smyrna, Kapitainen er død³⁰ af Pesten med Halvdelen af hans Mandstab paa Overfarten³¹; der er ikke mere end 6 Mand tilbage, som ere narved³² at døe, hvis De ikke kommer³³ dem til Hjælp³⁴, og jeg skal³⁵ selv for at blive det sidste Offer for denne Plage³⁶, hvis jeg forbliver længere paa dette forpestede³⁷ Skib: i Guds Navn, kom mig til Hjælp³⁸!« — »Seil Handen i Bord³⁹, raabe Kapitainen⁴⁰ paa Sørøverstabet⁴¹, »jeg kommer ikke ombord⁴² til Dig, jeg vilde⁴³ ikke eie⁴⁴ dit Skib, om det endog var alle Perou's Rigdomme. — »Men«, svarede Ragusaneren, »forverel⁴⁵ mig ikke med Deres Hjælper, yo mig i det mindste nogen Hjælp«. — Endelig, efter mange indstændige⁴⁶ Bonner⁴⁷, erholdt han negle Glæster Bünnebde, som Sørøverens Baab⁴⁸ rakte⁴⁹ ham paa Enden af en lang Stang⁵⁰, og Baaben og Sørøveren fjernehed sig derpaa meget hurtigt. Dette⁵¹ er den dristige⁵² List, som Kapitainen benyttede sig af⁵³; ved den frelsie⁵⁴ han sin Frihed og en rig Ladning.

21. Napoleon som Kortspiller.

I Almindelighed¹ holdt Napoleon ikke af Spil; men derom han skalde² spille³, saa var det vingt-et-un, han gav Fortrinet⁴, forbi dette Spil gaar⁵ hurtigere, end de andre; og dersom han, naar han fortalte⁶ om⁷ sine flønne Baabenbedrifster⁸, sandt Behag i⁹ at forstjonne¹⁰ sin Lykke¹¹, saa forsmaade¹² han ikke at hjælpe¹³ den, naar¹⁴ han havde¹⁵ Kortene i Haanden; med¹⁶ eet Ord, han brugte Kneb¹⁷. Seher, for Exempel, hørledes han bar sig ab¹⁸ i vingt-et-un. Han forlangte¹⁹ et Kort; dersom det lod²⁰ ham tabe, saa sagde han Intet, og lod²¹ det ligge²² paa Bordet; han ventede til Bankeuren²³ havde trukket sit. Lagede²⁴ Bankeuren et gunstigt Kort op²⁵, saa kastede Napoleon sine uden at vase²⁶ dem, og overgav²⁷ sin Indsats²⁸. Hvis derimod²⁹ Bankeurens Kort lod ham overstige³⁰ 21, saa kastede Napoleon endnu sine Kort uden at vase dem, og lod sig betale sin Indsats. Han lo³¹ meget over disse smaa Kneb³², især naar man ikke blev dem vaer³³, og, man maa tilstaae³⁴ det, vi vare allerede Hofmænd³⁵ nok ill at smigre ham i hans Tilbøjelighed³⁶, ved med Billie³⁸ at lufke³⁷ Dinene. Jeg maa ile med³⁹ at sige,

at han ikke drog Hordeel¹⁰ af de smaa Krænkelser¹¹, han saa-
ledes tilføiede¹² Hændelsen, at han ved Slutningen af Partiet
tilbagegav¹³ Alt, hvad han havde vundet, og at man deelte¹⁴
det imellem sig.¹⁵

Bourienne.

22. Napoleon som Schackspiller.

Napoleon spillede¹ ogsaa Schack², men meget sjeldent,
fordi han kun var af trede Styrke, og³ han ikke holdt af⁴ at
blive slaet i⁵ dette Spil⁶, der ansees⁷, man veed neppe⁸ af
hvad Grund⁹, for⁷ en Eftersigning¹⁰ af det store Krigsspil.
I dette¹¹ frygtede¹² Napoleon Ingen. Dette erindrer mig
om¹³, at da han reiste¹⁴ fra Passeriano, erklærede¹⁵ han, at
vi skulle tage over¹⁶ Mantua¹⁷. Man sagde ham, at General Beauvoir, som kommanderede¹⁸ i denne Fæstning, var en
af de sterkste Schakspillere¹⁹. Napoleon ønskede at spille et
parti med ham²⁰. General Beauvoir havde ham om at ub-
pege²¹ den Bonde²², der skulle gjøre²³ ham mat²⁴, idet han
erklærede ham, at dersom denne Bonde blev tagen²⁴, vandt
han²⁵ Partiet. Napoleon ubegedte den sidste Bonde paa venstre
Haand af sin Modpart²⁶; man satte²⁸ et lille Mørke²⁹ paa
den²⁷, og det var den Bonde, som gjorde ham mat. Napo-
leon var intet mindre end fornøjet. Han vilde nok³⁰ spille
med mig, fordi jeg, fandt en Smule sterkere end ham, ikke var
det nok til altid at overvinde ham. Saasart³¹ et Parti var
vundet af ham³², hørte han op med³³ Spillet for at hvile³⁴
paa sine Laurbær³⁵.

Bourienne.

23. Napoleons Tilbagerejse fra Egypten.

Den 23de August indstilbede¹ Napoleon sig paa² en Gre-
nat, der var blevet liggende³ i⁴ en temmelig stor Afstand fra
Havnen⁵ ved Alexandrien. "J 21 Dage vare Bindene, som
bleste⁶ fra Vest⁷ eller Nordvest⁸, os bestandigen⁹ imod¹⁰.
Endelig lod en meget gunstig Østenvind¹¹ os i kort Tid passere
forbi¹² den Pynt¹³ af Afrika, hvor Carthago¹⁴ fordum¹⁵
laa¹⁴, og snart efter komme om¹⁷ Sardinien¹⁸. Vi seiledes¹⁹
meget nær²¹ langs²⁰ med den vestlige²³ Kyst²² af denne
D, hvor Napoleon havde besluttet²⁴ at sætte paa Grund²⁵ i
det Tilsælde, at han skulle have stadt paa²⁶ den engelske Estabre²⁷.
Vestenvinden, som reiste sig²⁸ paa ny²⁹ med Hæftighed³⁰, da
vi vare komne forbi³¹ denne D, twang os³² til den 1ste De-

tober at løbe ind³³ i Bugten³⁴ ved³⁵ Ajaccio. Man gik³⁶
igen under Seil³⁷ den næste Dag, men det var umuligt
at komme ud³⁸ af Bugten, og vi blev nødte³⁹ til at føge
Ly⁴⁰ i Havn og at gaae i Land⁴¹ i Ajaccio. Man begris-
ber⁴² let, hvor⁴³ utaalmelig Napoleon blev over denne For-
sinkelse⁴⁴. Det var først⁴⁵ den 8de October, at Beiret tillod
os at komme ud af Bugten. Seiladen⁴⁶ var heldig og rolig
indtil den næste Dag, men paa⁴⁷ denne Dag⁴⁸, ved Solens
Medgang⁴⁹, signalerede vi en engelsk Estabre paa 14 Sei-
lere⁵⁰. Vi saaæ længe den engelske Flaabes Signaler; Kanon-
stubbene⁵¹ løde sig høre mere og mere paa⁵² vor venstre
Haand⁵³, og vi troede, at Krydsernes⁵⁵ Hensigt⁵⁴ var at om-
seile⁵⁶ os fra⁵⁷ Sydost. De toge os rimeligen⁵⁸ for en
Convoy med⁵⁹ Levnetsmidler⁶⁰, der begav sig⁶¹ fra Toulon til
Genua, og det var denne Bilfarsel⁶² og Natten, vi havde at
tætte⁶³ for at slippe⁶⁵ derfra⁶⁴ med⁶⁶ Skrællen. Dagens
første Straaler⁶⁷ viste⁶⁸ os den engelske Flaade seilende⁶⁹
mod Nordost, og vi flyrede⁷⁰ mod Frankrigs saa ønskede Kyster.
Den 8de October, kl. 8 om Morgen, løb vi ind paa⁷¹
Rheden⁷² ved Frejus.

24. General Klebers Mord.

I det Pieblii, da General Kleber begyndte at høste¹ Frug-
terne af en viis Politik, og Orden grundfestede² sig i Armeen
og Bespyrelsen, stansede³ en Janatlers Volk Lovet⁴ af en
Bane, der⁵ kun var betegnet⁶ med Hæder⁷, og afgjorte⁸ med
det samme Stad den nye egyptiske Colonies Skebne⁹. Dette
skræellige Attentat¹⁰ er ikke mindre merkelig ved Hælen, der
blev et Offer¹² for samme¹¹, end ved de Omstændigheder,
som ledsgaede Horbrydelsen og de Bevæggunde, der flyrede¹³
Morderens Haand. Storviziren havde, idet han trak sig til-
bage¹⁴ fra Egypten, ved hadfulde¹⁵ Proklamationer ophid-
set¹⁶ alle Muselman¹⁷ til at henvne deres Religion ved at dræs-
be¹⁷ Overhovedet for de Bantroe¹⁸. En forhenværende¹⁹
landsforvist²⁰ Aga af Janitscharerne sattebe²¹ den Plan at
erholde²² sin Tilbagekaldelse²³ ved at tjone²⁴ sin Herres Håb.
Han udvalgte²⁵ dertil en ung Syrier, ved Navn Souleyman,
der havde tiltrukket sig²⁶ Opmærksomhed²⁷ ved sit religiøse
Svarmeri²⁸. Denne Janatler var blevet opdraget i den

fasie²⁹ Tro³⁰, at en Christens Mord eller Angreb³¹ paa en Bantroes Liv, der af de ivrigste³² Gudfrygtige³³ blev kaldet den hellige Kamp, var et sikkert Middel til at erholde Prophetens Kunst. Det var ikke vanskeligt at bestemme ham til at begaae denne Forbrydelse. Hans Beslutning blev bestyrket³⁴ ved Øfset om en Pengesum, som skulle staspe³⁵ hans Fader fri³⁶, der var arresteret³⁷ for Gjeld. Tilsyndet³⁸ af den dobbelte Følelse, Religionen og den sonlige Kjærlighed fremstakbie³⁹, reiste han den 8de Mai fra Gazah, drog igennem⁴⁰ Ørkenen og ankom til Cairo, hvor han opholdt sig i en Moskee. Efter i en heel Maaned at have ved Bonner og Haakalder-fer⁴² forberedt sig⁴¹ til det barbariske Øffer, som han vilte fuldbyrde⁴³, sneg han sig ind⁴⁴ i Haverne ved Palaiet, som Overgeneralsen beboede⁴⁵. Han sjulte sig der i en Cisterne⁴⁶, og benyttende⁴⁷ det Dieblik, da Generalen, ledtaget af Architekten Protain, gik over en Terrasse, der⁴⁸ stodte op⁴⁹ til Huset, syrede han los⁵⁰ paa ham, bibragte⁵¹ ham et dodeligt Stob og saaerde farligt Protain, der vilde forsvare sin General. Souleyman blev grebet og domt af en militair Commissien, der fordømte ham til at spides⁵². Mathieu Dumas.

25. Oversald af Beduiner.

Idet vi⁵³) dreiede om¹ en Bjergryg², blevé vi pludseligen to Bequin-Leire vaer; den ene dannedes af 7 Teltte, bedækkede med sorte Haarekind og opstillede³ i en lang Hjulkant, som aabnede sig⁴ ved den østlige Udkant⁵, den anden bestod⁶ af 12 kredsformigt⁸ opstaaede⁷ Teltte. Nogle Kamler og Hopper vankede omkring⁹ i Omegnen. Det var for sildigt til at træffe sig tilbage¹⁰, man maatte holde¹¹ god Min¹² og drage gjennem¹³ den anden Leir. Alt gik¹⁴ i Begyndelsen meget godt. Araberne toge¹⁵ Bethlehemiterne i Haanden og bortte¹⁶ Ali, Agas¹⁷) Skæg. Men neppe vare vi komme forbi¹⁷ de sidste Teltte, for en Beduiner stansede Øfset, som var vore Levytsmidler. Bethlehemiterne vilde støve ham bort¹⁸; Araberen falder¹⁹ sine Brodre ill Hjælp²⁰. Disse satte sig til Hest²¹,

grike til Baaben²² og omringe²³ os. Det lykkedes²⁴ Ali at stille²⁵ al denne Sisi med nogle Penge. Beduinerne krævede²⁶ en Afsigt for Gjennemreisen²⁷; de betragte²⁸ rimeligen Ørkenen som en Landevei; Enhver er Herre i sit eget Hjem²⁹. Dog dette var kun Forspillet³⁰ for et voldsommere Øptrin³¹. En Mill længere borte, idet vi rede ned ad³² Bagfoden³³ af et Bjerg, vinede vi Toppen af to høje Taarne, der hævede sig op af³⁴ en dyb Dal. Det var Klosteret Saint-Saba. Da vi kom nærmere, syrede³⁵ en ny Skare af Arabere, der havde sjult sig i Dybet af en Kloft³⁶, over vort Følge, idet de udsættes³⁷ Hyl³⁸. I et Dieblik saae vi Stenene flyve, Dolkene blinke³⁹ og Geværerne lagte an⁴⁰. Ali syriter sig midt ind⁴¹ i Haandgemænget⁴²; vi ile til for at yde⁴³ ham Bistand⁴⁴; han grider Beduinernes Høvding ved Skæget, rører ham ned⁴⁵ under Bugen af sin Hest og truer med at træde ham under Hodder, hvis han ikke gjor en Ende paa denne Strid⁴⁶. Under denne Larm streg og gebærde sig⁴⁷ en græss Munk fra Toppen⁴⁸ af et Taarn; han sogte forgjæves at bringe⁴⁹ Fred til Beie⁵⁰. Vi vare imidlertid alle ankomne til Porten af Saint-Saba. Brødrene indenfor⁵¹ dreiede Noglen om, men med Langsomhed; thi de frygtede for, at man i denne Forvirring⁵² skulle plyndre⁵³ Klosteret. Janitharen, som var blevet utsat modig over dette Ophold⁵⁴, geraabede i Rasert⁵⁵ baade imod Munkene og imod Araberne. Endeligen drog han sin Sabel og vilte til at⁵⁶ ashugge⁵⁷ Hovedet paa Beduinerenes Høvding, som han bestandigen holdt fast i Skæget med en overordentlig Kraft, da Klosteret aabnedes. Vi syrede⁵⁸ mellem hverandre⁵⁹, ind i en Gaard, og Porten lukedes efter⁶⁰ os. Sagen blev nu alvorligere; vi vare ikke i det Indre af Klosteret; der var endnu en Gaard at ride igennem⁶¹, og Porten til denne Gaard var ikke lukket op. Vi befandt os indsluttede paa et smalt Rum, hvor vi saaerde hverandre med vore Baaben, og hvor vore Heste, opfyldede⁶² af Larmen, vare blevne uregjerlige⁶³. Ali paastod at have afventet⁶⁴ et Dollestod, som en Arab vilde bibringe mig bagfra, og han fremviste sin blodige⁶⁵ Haand, men Ali, som for Resten var en meget flitkelig Mand, holdt af Penge, som alle Tyrker. Klosterets sidste Port aabnedes endeligen; Munkenes

*) Chateaubriand og hans Folge.

**) En Tyrk fra Jeriso, som ledtagede Chateaubriand paa en Deel af hans Reise.

Oversæt trædte frem⁶⁶, talte nogle Ord, og Larmen hørte op. Vi erfarede da Anledningen⁶⁷ til Striden. De første Arabere, som havde oversat det os, hørte til en Stammé⁶⁸, der påstod at være ene i Besiddelse af Det til at ledsage Fremmede til Saint-Saba. Bethlehemiterne, som ønskede at erholde Lønnen for Geleidet⁶⁹, og som havde en Berommelse for Mod at haanhæve⁷⁰, havde ikke villet give efter⁷¹. Klosterets Overhoved havde lovet, at jeg skulle tilfredsstille⁷² Beduinernes Fordring⁷³, og Striden var dermed endt⁷⁴. Jeg vilde til Straf⁷⁵ Intet give dem, men Ali-Aga foreholdt⁷⁶ mig, at hvis jeg blev fast⁷⁷ ved denne Beslutning, vilde vi aldrig kunne ankomme til Jordan⁷⁸, at disse Araber vilde kalde andre Stammer til, at vi usejbarligen vilde blive myrdede, og at dette var Grunden, hvorfor han ikke havde villet dræbe Høvdingen, thi naar der først var flydt⁷⁹ Blod, vilde vi ingen anden Udvej⁸⁰ have, end at vende hurtigen tilbage til Jerusalem.

Chateaubriand.

26. Cavaignac.

I September 1841 befandt sig i en Diligence, som gik fra Paris til Lyon, to Reisende der sad¹ paa Sædet² ovenpaa³, og en Tredie i Oberstens Uniform, der havde taget Plads⁴ i den midterste⁵ Del af Bognen⁶. Rygge var man kommen forbi⁷ Cosne, før Obersten steg⁸ op ovenpaa⁹ for at nyde Synet af de flønne¹⁰ Situationer¹¹, som le Bourbonnais ubvist¹² foran dem.

Gamtalen faldt paa¹³ Lamennais, som nyligen¹⁴ var blevet indstevnet¹⁵ for¹⁶ Assiernetten¹⁷ paa Grund¹⁸ af Udgivelsen af le Livre du Peuple. „Vil han blive frikjendt¹⁹? vil han blive fordømt?“ spurgte de to første Reisende hinanden. — „Han bliver ganske²⁰ sikkert²¹ fordømt“, svarede den nys²² Ankomne. „Jordens Mægtige ere til²² alle Tider de Samme²³. — Da hans Reisesæller syntes tilsvigende²⁴ til at betvivle²⁴ det Udsalg²⁵, Obersten ansorte²⁶, svarede denne Sidste dem med en Seining, hvis Mening var følgende²⁷, om²⁸ Uttrykkene end²⁹ var noget anderledes³⁰:

„Ja, det er netop den Daarstab, alle Jordens Mægtige have tilfælles³¹. Magten er som en stor Kloffe, der dører³² den³³, som ringer med den³⁴; det er kun den, som ikke

hører den“. Manden, som talte saaledes, var Oberst Ca-vaignac.

27. Louis Bonaparte.

Frankrigs President har¹ en Hund, der hedder Ham. Naar han gør² en Tour³ til Fods, som er sildent, lesages han almindeligen af sin tro Ham, der er den klogeste⁴ og den styggeste af alle bekvæmme Hunde. Den fødtes i den Fæstning, hvor Prinsen sad Gangen⁵, og til⁶ Navn⁷ efter sit Fødested. Den fattede Godhed for⁸ Gangen, som tog den til sig⁹ uagtet dens Styghed, og hvis højdelige¹¹ Viekliffe¹² den afsprede¹⁰ ved sine Kunster¹³ og snilde¹⁴ Træk. Kun imod Prinsen var Ham elstværdig; den Forekommenhed¹⁵, Slottets andre Beboere viste¹⁶ den, afslog¹⁷ den derimod. Gangevogterne og Soldaterne fandt Gornsielse¹⁸ at drille¹⁹ den, og morede sig²⁰ over dens Brede og over den List²¹, den anvendte for at undslippe dem. Efter at have været til²² Afspredelse²³ for Gangen, fortjente Ham hele hans Erfjendtlighed, ved at vise²⁴ ham en udmerket²⁵ Djæneste, og ved paa en beundringsværdig²⁶ Maade²⁷ at være ham behjælpelig ved²⁸ den Undvigesse²⁹, han udførte³⁰ med lige saa megen Driftighed som Held.

Man erindrer sig at Prinsen gifte ud af Fæstningen, forstået³¹ som en af de Arbedere, der var bekvæmstige med³² nogle Udbedringer³³ i hans Bærelse. Han havde isort sig³⁴ en Blouse, taget³⁵ en Kaffjet paa Hovedet³⁶ og et Bræt³⁷, som han bar paa Sulderen, skulste³⁸ det Halve af³⁹ hans Ansigt. Da han ankom til⁴⁰ den yderste Gaard, hvor Bagtflyuen⁴¹ var beliggende, traf Gangen sin trofaste Ham, omringet af Soldaterne, der⁴² havde Post⁴³, og af Gangevogterne, som morede sig over dens Krumsping⁴⁴. En sædvanlig Hund, som gengik sin Herre, vilde have letet hen⁴⁵ til ham og forraadt ham ved sine Kærtagn, men Ham begik ikke denne Fejl. Den havde været tilstede ved sin Herres Forklædning⁴⁶, og veiledet af et beundringsværdigt Instinct, havde den fattet, at det var en Hemmelighed⁴⁷, som den maatte beskytte⁴⁸. Den vedblev derfor at bekvæmstige Tilskuerne, og ved Hjælp⁴⁹ af denne dens Beskæftigelse⁵⁰ i en anden Retning⁵¹, kom⁵² Prinsen uden⁵³ at møde nogen Hindring⁵⁵ over⁵³ dette farlige Sted og slap ustadt⁵⁶ ud af sit Fængsel. En Time efter

hørte Flygningen⁵⁷, der hørte⁵⁸ med Postbefordring⁵⁹ paa Veien til Grendsen, en munter Gjøn bag sin Begn: det var ham, som ogsaa var undsluppet⁶⁰ og kom at indhente⁶¹ sin Herre. Fra den Tid af har ham ikke forladt Prinsen. Den har fulgt ham paa hans Reiser, er vendt tilbage⁶² til Frankrig med ham og ledfager ham overalt.

28. Kamp mod en Tiger.

Grev Horaze træf, ved sin Ankomst til Goa, sin Onkel død, men et Testament var blevet affaltet¹ til fordeel for ham², saa at ingen Twist³ kunde finde Sted⁴; og, sjondt to unge Engellendere, Slægtninge af den Afoede, — thi Grevens Moder var en Engellanderinde, — fandtes⁵ at være ligesaa⁶ nærberettigede⁷ Arvinger som han, saae han sig dog ene i Besiddelse af Arven, som han kom for at reclamere. Forøvrigt varer disse to unge Engellendere rige; Begge varer i Ejendelen og laae ved Garnisonen i Bombay. De modtoge desfor deres Fætter, om end ikke med Bewiser paa Hengivenhed⁸, saa dog⁹ med Høflighed, og, forend hans Afreise til Frankrig, indbode de, tilligemed deres Krigskammerater, ham til et Afteds-Maaltid¹⁰, som Horaze ogsaa tog imod.

Han var engang i sin blomstrende Ungdom¹¹, og syntes kunst at være en atten Aar, sjondt han virkelig var 25; hans nærmæstre¹² Væxt, hans blege Beint, hans hvide Hænder gave ham Udseende¹³ af et Fruentimmer, der var forkladt som¹⁴ Mand. Ved det første Dækast maalte¹⁵ de engelske Officerer ogsaa deres Gjæsters¹⁶ Mod efter hans Udseende. Paa sin Side sattede¹⁷ Grevnen, med den hurtige¹⁸ Dommekraft¹⁹, som udmarkede ham, strax den Birning, som han havde frembragt, og vis paa sine Børters Hensigt, at²⁰ spottte ham²¹, var²² han paa sin Post²³, fast bestemt²⁴ paa, ikke at forlade Bombay uden at efterlade sig en²⁵ eller anden²⁶ Grindring om sit Ophold der. Da de satte sig tilbords, spurgte de to unge Officerer deres Slægtning, om han talte Engelsk; men, sjondt Grevnen kendte dette Sprog ligesaa godt som sit Modersmaal, svarede han bestedent, at han ikke forstod et Ord deraf, og havde disse Herrer, hvis de ønskede, at han fulde tage Del i SamtaLEN, da at have den Godhed at føre²⁶ den paa Frans.

Denne Erklaring gav Gjæsterne en vid²⁷ Mark for deres

Tale²⁸, og allerede ved den første Ret merkede Grevnen, at han var Gjenstanden for et vedvarende Raillerie. Imidlertid slugte²⁹ han Alt, hvad han hørte, med et Smil paa³⁰ Læberne og muntert Blit³¹; hun blevé hans Kinder en Smule blegere, og to Gange sørderbede³² hans Tænder Runden af Glasset, som han forte til Munden. Under Deserten tiltog³³ Sivien ved den franske Bün, og Talen saldt paa Jagten; man spurgte nu Grevnen om, hvad Slags Bildt han sagde efter i Frankrig, og hvorledes han bar sig ad dermed. Grevnen, der³⁴ havde bestillet³⁵ at spille³⁶ sin Nolle ud til Enden, svarede, at han jagede snart paa Sletten med sin Hønsenhund³⁷ efter Agershøns og Hærer, snart i Skoven efter Ræve og Hjorte. — „Ha, ha!“ sagde En af Gjæsterne med et Smil, „jager Du efter Hærer, Ræve og Hjorte? Ja saa? her jage vi efter Tigre.“ — „Og hvorledes det?“ spurgte Grev Horaze med Trostlydighed³⁸. — „Hvorledes?“ svarede en Anden; „ih³⁹! naturligvis⁴⁰ paa Elephanter, med Slaver, af hvilke Nogle, væbnede med Sypp og Drer, stiller sig ligemod⁴¹ Øyret, mens Andre lade vore Geværer, hvorpaa vi syde.“ — „Det maa være en herlig Jornoiselse“, svarede Grevnen. — „Det er ret uheldigt“, sagde Et af de unge Mennesker, „at De reiser saa hurtigt, høre Fætter! ... vi kunde ellers have slæft Dem den Jornoiselse ....“ — „Jstandhed⁴²!“ svarede Grev Horaze, „det gør mig ogsaa underligt ondt⁴³, at gaae glip af⁴⁴ denne Glæde; men hvis det ikke fulde vare for lange, vilde jeg opholde mig endnu lidt⁴⁵ — „Jh!⁴⁶ svarede den Første, „det træffer⁴⁷ sig jo ret herligt⁴⁸. Der er netop tre Mill herfra, i en Mose, som strækker sig langs⁴⁹ med Bjergene henimod⁴⁵ Gurate, en Tigerinde med sine Unger. Indianerne, hvem den har berøvet⁴⁹ en Deel Haar, lode os det først vide⁵⁰ igaaer; vi havde isinde at vente, indtil Ungerne blevé lidt større, for at ansælle⁵¹ en ordentlig⁵² Jagt⁵³ efter dem; men siden vi nu have en saa fortreffelig Lejlighed til at vase Dem en Artighed⁵⁴, vilde vi udfore⁵⁵ vort Forehavende⁵⁶ en 14 Dags Tid tidligere⁵⁵.“ — „Jeg er Dem overordentlig⁵⁷ forbunden desfor“, sagde Grevnen med et But⁵⁸; „men er det ogsaa vist, at Tigerinden er der, hvor man formoder det?“ — „Ja! det er der ingen Twivl om.“ — „Og veed man bestemt, hvor den har

fit Leie⁵² — "Det opdager man lettelig⁶⁰, naar man bestiger en Klippe, som dominerer Mosen; dens Beie gaae⁶¹ mellem sonderbrude Siv, og stode alle sammen⁶² i Midten, ligesom Straalerne fra en Sterne". — "Godt!" siger Greven, idet han sylder sit Glas og reiser sig, som for at udbringe en Skaal⁶³, ... paa dens Sundhed⁶⁴, der, ene, tilfods og, uden noget andet Baaben end denne Dolk, gaaer hen og dræber Dyret midt imellem Sivene, omgivet af dets Unger! " Ved disse Ord tog han en Malai-Dolk⁶⁵ ud af en Slaves Bælte⁶⁶, og lagde den⁶⁷ paa Bordet. — "Er De gal?" sagde En af Gæsterne. — "Nei, mine Herrer! jeg er ikke gal", svarede Greven med en Bitterhed⁶⁸, hvori blandebe sig⁶⁹ Foragt, "og, til" Bevis dervaa, saa gjenstager⁷⁰ jeg min Toast. Lægger alt saa vel Merke til hvad jeg siger, for at den, som tager⁷¹ imod Skaalen⁷², veed hvad han forpligter sig til⁷³ ved at tomme sit Glas; Skaal for den, der gaaer hen og dræber Tigerinden imellem Sivene, omgiven af dens Unger, ene, tilfods, og uden andet Baaben end denne Dolk!"

Der indtraadte⁷⁴ et Dieblits Taushed, som Greven benytede sig af for at udfritte⁷⁵ Alles Nine, der alle vare nedslagne⁷⁶. — "Ingen sværer mig?" siger han med et Smil; "Ingen tor tage imod min Toast . . . Ingen har Mod til at gjøre mig Besked⁷⁷. Nu vel! saa maa jeg jo gaae . . . og, gaaer jeg ikke, saa maae De sige, at jeg er en Usling⁷⁸, ligesom jeg da ogsaa vil sige om Dem, at De ere nogle Cujo-ner⁷⁹." — Efter disse Ord tomtede⁸⁰ Greven sit Glas, satte det roligt ned⁸¹ paa Bordet, nærmede sig⁸² Øren og sagde: "Morgen sees vi, mine Herrer!" — og dervaa gik han.

Næste Morgen kl. 6 var han færdig til denne frygtelige Jagt, da hans Værtier trædte ind i hans Værelse. De kom for at høre ham om at afflaae fra dette gruelige Forehavende, hvoraf Udsaldet absolut maatte⁸³ bringe ham Døden⁸⁴. Men Greven vilde Intet høre. De erkendte strax, at de havde hørt Uret forrige Aften, og at deres Opsørelse lignede⁸⁵ unge Galningers⁸⁶. Greven takkede dem for deres Undskyldninger, men vilde paa ingen Maade⁸⁷ modtage deres artige Tilbud. De tilbode ham da at vælge En blandt dem, som skulle slæges med ham, hvis han ansaae sig for alfor for-

nærmest, til at det kunde løbe af uden Opreisning⁸⁸. Greven svarede ironist⁸⁹, at hans religiøse Principer forbode ham at ubgyde⁹⁰ sin Næstes Blod; at han paa sin Side ogsaa tilbagefaldte⁹¹ de bitre Ord, han kunde have sagt; men at Intet Verden, hvad Jagten angik, kunde bringe ham til at afflaae derfra. Derpaa bad han disse Herrer om at stige tilhest og følge ham, og lod dem vide⁹², at, hvis de ikke vilde bære ham med deres Selstab, vilde han dog alligevel tage hen og angribe Tigerinden ganske ene. Denne Beslutning blev udtalt med en saa fast Stemme, og syntes saa uroffelig⁹³, at hine ikke mere gjorde noget Forsøg⁹⁴ paa at bøvage ham til at afflaae fra samme, og efter at de ligeledes⁹⁵ vare siegne tilhest, samledes de⁹⁶ med ham ved Byens Østerport, hvor det var blevet fastsat, at de fulde mades.

Toget⁹⁷ stred⁹⁸ taust henimod det betegnede Sted; Enhver af Rytterne havde væbnet sig med en tolabet⁹⁹ Bølle eller en Riffel¹⁰⁰. Greven var den Eneste, som ingen Baaben hadde; hans fuldkommen elegante Dragt lignede den¹, som et ungts Menneske² af den fine Verden³ bærer, naar han foretager sin Morgentour⁴ i Boulogne-Skoven. Alle Officererne saas forhusede⁵ paa hinanden og kunde ikke troe, at han kunde bevare denne Koldblodighed til Enden. Da de var komne hvor Mosen begynder⁶, gjorde de et nyt Forsøg⁸ paa at fraraade⁹ Greven at gaae videre. Medens de endnu talede, lod et Bro sig høre neppe nogle hundrede Skridt fra dem, ret som for at undersøtte¹⁰ deres Bonner; Hestene stampede¹¹ uroligt¹¹ med Forbenene¹³ og prinslede.

"De see, mine Herrer!" sagde Greven, "at det nu er for silde at træde tilbage; vi ere allerede hjendte¹⁴; Dyret veed, at vi ere her; og jeg vil ikke ved min Afreise fra Indien, som jeg sandsynligvis aldrig mere faaer at see, efterlade en urigtig¹⁵ Mening om mig, end ikke hos en Tiger! Og nu fremad¹⁶, mine Herrer!" og Greven sporede¹⁷ sin Hest for, idet han fulgte¹⁸ langs med¹⁹ Mosen, at naae²⁰ den Hoi, hvorfra man kunde oversee²¹ Sivene, hvor Tigerinden havde kastet Unger²².

Da de var komne ved Hoben af Hoien, lod et andet Bro sig høre, men saa stærkt og saa nær ved, at en af Hestene,

gjorde et Spring²³ tilfiden²⁴, hvorved Nyteren næst var blevet kastet af Sadlen²⁵; alle de andre, med Slummet²⁶ ud af Munden, aabne Naseboer²⁷ og vildt²⁸ Blif, rystede²⁹ og skjelbede paa alle Fire, som om de vare komme op af uisoldt Band. Nu stege Nyterne af, Hestene blevе givne³⁰ til Ejernerne, og Greven var den første³¹ til at klætre³¹ op ad Hoien, hvorfra han ventede³², at kunne oversee³³ Terrainet. Han saae virkelig fra Døppen af Hoien, i de knakkede Siv, Spoer³⁴, af det frygtelige Dyr, som han nu fulde³⁵ kæmpe med; en Art Beie, omtrent to Hod brede, vare hancke³⁶ i det høje Græs, og hver af dem gil, som Officererne havde sagt, til³⁷ et Centrum, hvor de ganse nedtraadte³⁸ Planter dannede en lys Plaine³⁹. Et tredie Bro, der kom⁴⁰ fra dette Sted, forjog⁴¹ enhver Ejendom, og Greven vidste nu, hvor han fulde soge sin Fjende. Den Eldeste af Officererne nærmede sig da efter Greven; men denne, som gjortte hans Hensigt, gav⁴² ham holdt tilljende⁴³ med Haanden, at hans Umage var forsyves. Han knappede⁴⁴ derpaa sin Tralle, bad En af sine Fættere om at laane ham sit Silke-Skjær⁴⁵ for at binde det om den venstre Arm, gav Malaien et Bink⁴⁶, at han fulde give ham Dolsten, og lod sig den binde fast til Haanden med et vaadt Lommeknæflede; derpaa lagde han sin Hat paa Jorden, bandt sit Haar snukt op⁴⁷, og gik⁴⁸ ad den fortæste Bei henimod Sivene, i hvis Midte han sieblikkelig forsvandt, efterladende sine Ledfagere, som saae⁴⁹ forbausede paa hinanden⁵⁰ og endnu ikke kunde saae⁵¹ en saadan Dristighed⁵² i deres Hoved⁵².

Han derimod stred langsomt men forsigtig hen ad den Bei, han havde valgt⁵³, og som gik⁵⁴ saa lige⁵⁵, at han ikke behøvede at gaae⁵⁶ hverken tilhøire eller tilvensire. Efterat varre gaaet⁵⁸ et Par hundredre Skridt omtrent, hørte han en dumpr Brummen⁵⁹, der robede⁶⁰, at Dyret var paa sin Post, og at han, om end ikke seet, dog allerede var bemærket⁶¹; imidlertid stod han kun et Seund stille, og saafnart Lyden var hørt op, fortsatte han sin Gang. Ved Enden af omtrent 50 Skridt, stod han igjen stille; det forekom ham, at hvis han endnu ikke var paa Stedet, maatte han idetmindst være nær ved det, thi han var tæt ved den aabne Plads⁶², som var befrøet⁶³ med Been⁶⁴, hvoraf nogle endnu bevarede⁶⁵ Levninger⁶⁶ af blo-

digt Kjød. Han saae nu rundt omkring sig, og i en Jordybning⁶⁷, som var gjort⁶⁸ i Græset, ligesom en Hvelving, fire til fem Hod dyb, blev han Tigerinden vær halvt liggende med aaben⁷⁰ Gab⁶⁹ og Dinene fastede paa ham; Ungerne legede under dens Bug⁷¹ som Kattekillinger⁷². Hvad der foregik i hans Sjæl ved dette Syn, er han alene selv istand til at beskrive. I nogen Tid saae Tigerinden og han ubevægelige paa hinanden; og da han nu saae, at den, uden Ejendom af Frygt for at forlade Ungerne, ikke kom hen til ham, saa gik han hen til den. Han nærmede sig den saaledes paa en fire Skridts Afstand; og da han nu saac, at den endelig gjorde en Bevægelse for at reise sig, styrte han ind⁷³ paa den. Tilskuerne og Tilhørerne hørte paa eengang et Brosl og et Strig; de saae i nogle Secunder Sivene bevæge sig frem og tilbage⁷⁴; derefter paajulgte⁷⁵ en Daushed og Stilhed, og Alt var forbi.

De ventede et Dieblit for at see, om Greven kom; men han kom ikke. De stammede⁷⁶ sig nu over at have ladet ham ene gaae derind, og besluttede dersor, siden de ikke havde frest hans Liv, at frelse idetmindste hans Liig. Alle tilsammen og fulde af brændende⁷⁷ Mod⁷⁸ streden de frem i Mosen, stansede fra Tid til anden for at lyte, og begav sig saa igjen paa Beien; endelig naaede de Plainen og sandt begge Kæmperne⁷⁹ ovenpaa hinanden⁸⁰; Tigerinden var dob, og Greven besvaret. De to Unger, som endnu ware for svage til at fortære Legemet, slukede⁸¹ Blodet. Tigerinden havde saaet 17 Dolkestrik; Greven et Bid⁸², som havde brudt hans venstre Arm, og et Rist af Kloerne⁸³, som havde sonderrevet hans Bryst. Officererne bare Tigerindens Liig og den besvimed Greve bort. Mennesket og Dyret kom tilbage til Bombay, hvilende ved hinandens Side, og baarne paa en og samme Bærestol⁸⁴. Begge Ungerne⁸⁵ havde Malai-Slaven bunden sammen⁸⁶ med det hvide Homuldsflor⁸⁷ af sin Turban, og de hang saaledes tvers⁸⁸ over Sadlen. Da Greven efter en fjorten Dages Fortid var saa rast, at han kunde reise sig, sandt han foran sin Seng Tigerhuden med Tender af Perler, Nine af Rubinier og Kloer af Guld; det var en Horering fra Officererne i det Regiment, hvor hans to Fættere tjente. Alexander Dumas.

Breve af fortællende og beskrivende Indhold.

Dresden, den 20de Juli 1835.

1.

Hære Ven, jeg sendte Dig nylig en meget eensformig² Beskrivelse¹ af en Reise fra Paris til Epernay. Men idag har jeg Noget at fortælle Dig af en anden Art. Forleden Dag³ ankommer min Fader fra Epernay og siger til mig: „Pak dit Taske⁴ sammen, om to Timer reiser jeg til Dresden i Saren⁵, og jeg tager Dig med⁶ mig.“ Forestil⁷ Dig min Glæde: En Reise paa over hundrede Mill! Vi hører⁸ til det nævnte⁹ Klokkeslet. Jeg forstaarer¹⁰ Dig for Beskrivelsen af min Reise til Saarbruck, der er¹¹ den første lille tydse Bye. Der slige vi ind¹² i en anden Diligence. Postføreren sidder¹³ hos os i Kabrioletten¹⁴; i det Indre¹⁵ af Vognen er der kun en gammel Dame med sin Hund. Vi hører¹⁶ uden¹⁷ at der møder os noget Ubehageligt¹⁸ den hele Dag. Da Mørket begynder¹⁹, seer vi Postføreren lægge²⁰ Forladning paa²¹ sine Pistoler, og stille sin Sabel ved Siden af sig. Min Fader spørger ham: „Hvortil disse Forberedelser²²?“ Postføreren svarer: „det er fordi vi føre²³ Guld, og fordi Skoven ikke er sletter“. Min Fader smiler vantro²⁴; jeg derimod, jeg er ikke synnerlig tryg²⁵, thi Diligenzen er næsten tom; — den gamle Kone skal ikke være os til stor Hjælp. Jeg lukker ikke Dinene et eneste Dieblit. Klokken elleve standse to Pistolsud Postkarlen; tre Mennester skyde frem²⁶ imod Døren²⁷. „De ere kun tre“, raaber Postføreren. Han sluger²⁸ hæftigen²⁹ ud, væbnet med en Pistol. Min Fader folger efter ham. De to Pistolsud, som de strax affyre³⁰, Hestenes Hvirinsten³¹, Postkarlens Eder³², mine Skrig, den gamle Kones Tuben³³, hendes Hunds vedholdende³⁵ Gjøen³⁴, endvidere³⁶ et Uveit³⁷, som begynder at bryde los³⁸, alt dette betager³⁹ de tre Røvere med en paniss Skrik⁴⁰. De løbe deres Bei uden at have tilsovet os det mindste Omt. Regnen skyter⁴¹ strømmevis ned⁴²; Tordenen ruller⁴³ med stærke Skrald⁴⁴; Lynene⁴⁵ vise os hvert Dieblit Veien, der snart staar i eet⁴⁶ Vand⁴⁷. Efter en Times Forløb⁴⁸ var Skoven næsten tilbagelagt⁴⁹, og denne Poststation⁵⁰ til Ende⁵¹, da Postkarlen, som troede allevegne at see Røvere og var ganste ude⁵² af sig selv⁵³, tager en Grovt⁵⁴ for Landeveien og vel-

ter⁵⁵ os deri. Jeg falder oven paa min Fader og Postføreren. Den gamle Kone knuser⁵⁶ sin Hund og udslører rædselsfulde⁵⁷ Skrig. Glasset⁵⁸ i Døren er ved min Side gaaet i Stykker⁵⁹; jeg har faaet Hænderne ganste forstaarne; imidlertid, ved min Faders Hjælp slipper jeg ud⁶⁰ igennem Binduet; min Fader og Postføreren følge efter mig. Vi have nogen Moie med at trække den gamle Kone ud af Vognen; hun har tabt sin Kappe⁶¹, og hendes Udseende⁶² er stræffeligt. Hun viser os grædende sin kvalte⁶³ Hund, som hun holder i Halen. Vi lade hende jamre sig⁶⁴ det bedste hun formaar⁶⁵, og, med den ubehændige Postkarls Hjælp, reise vi Vognen igjen op⁶⁶ efter to lange⁶⁷ Timers Anstrengelse. Der seer Du, hære Ven, hvor mange Farer vi have udstaat⁶⁸ i to til tre Timer. Jeg vil see⁶⁹ paa, om Du formaar⁷⁰ at fortælle mig noget Bærre. Farvel! lad⁷¹ mig ikke vente paa dit Svar.

2. Hære Fader!

Paris, Stolen Sainte-Barbe, den 14de Juni 1837.

Jeg benytter mig af et Frilvarteer¹ for at skrive² Dig et lille Brev til. Forst maa³ jeg da fortælle Dig, hære Fader, at alle mine Farere ere meget forsynde med mig, og at jeg endogsaa er blevet den sidste Udatbeidelse⁴, som mine Hjældingsaars⁵ Charakterer⁶, hvilke jeg sender Dig ved Slutningen af denne Maaned, ville vise⁷ Dig. Dernæst⁸ har jeg en lille Begjæring at gjøre Dig. Min Garderobe er ikke i den bedste Stand; min Overhose⁹, min Trakte¹⁰, mine Beenflæder fordrer¹¹ nødvendigen¹² Afslørelse¹³. Hvorledes bører Du Dig ad, for at rive¹⁴ dine Klæder saa hurtig istykker¹⁵, siger Du til mig. Men, hære Fader, det er ingenlunde min Styld¹⁶. En af mine Kammerater, for Exempel, finder sin Forstielse i at laste mig om paa Steenbroen¹⁷ i Gaarden, og idet jeg falder, rive jeg mine egne Knaer istykker, foruden Knaerne i mine Beenflæder. Jeg vilde gjerne have vist¹⁸ denne lyftige Fugl¹⁹ Gjengelsel²⁰, men da han var stærkere end jeg, holdt denne Betragting²¹ mig tilbage. Du seer alt-saa, hære Fader, at jeg i hoi Grad²² behøver, hvad jeg bes-der om! Du siger maastee, betal af dine Maanedspenge²³

Halvdelen, og jeg vil betale Resten; dertil kan jeg kun svare Dette: min Pung er tom²⁴, og jeg vilde ikke fortryde paa²⁵, om Du vilde have den Godhed, at bringe den i en anstaendig²⁶ Stand. Jeg vil nu lade Dig selv domme, om jeg har været ødsel²⁷. Du har givet mig 10 Franks. Af²⁸ disse 10 Franks har jeg betalt 2 Fr. til en Insamling²⁹ for de Fattige; 4 Fr. til en Juglesynding³⁰, som Intet har indbragt mig³¹; 3 Fr. 40 Centimer ere udgivne til³² Penne; Papir, Glyantsvenn³³ og andre Smaating, som jeg ikke ganste husker, og endelig de sidste 60 Centimer .... Men nu³⁴ ringer Klokkens³⁵, vi skulle op³⁶ i Classem³⁷, og jeg har kun Tid til at forsikre Dig om min Kjærlighed³⁸ og Hengivenhed.

3. Courier til Gr. Chlewaske i Toulouse.

Lyon, den 4de September 1798.

Hvis nogensinde et Brev har glædet mig, saa er det det, som jeg har modtaget fra Dem¹; og dersom jeg nogensinde har fordømt Lummenlen² i Paris, Forretningerne, Hørlystelserne, Reiserne, saa er det, naar de have berøvet mig den Roslighed og den Aandsfrisched, som jeg altid har ønsket for at underholde mig med Dem. Deres fortæffelige³ Brev blev leveret⁴ mig i Rennes, saa Dage før min Afreise, og jeg tog det med⁵ til Paris, hvor jeg foresatte⁶ mig at svare derpaa, da jeg troede, at jeg dertil kun behøvede Blæk og Papir. Det var Tiden, som sattedes mig, en Ting, som er sjeldent paa det Sted, hvor man mere end andetsteds forøder den.

Fra Paris er jeg kommen herhvid, hvor jeg benytter de første Dieblætte, som jeg kan rive løs fra⁷ hedsommelige Forretninger, ikke til at svare Dem — det er en Hornsioelse, som jeg forbeholder mig at nyde⁸ i Magelighed og uden Absyrsdelse — men til at lade Dem vide, at jeg bereder mig dertil; at jeg snart vil væreude af dette Hælvede, som jeg reiser igjen nem⁹, og at da mine Brevs, i Stedet for¹⁰ at lade vente paa sig, ville udøste¹¹ Dem, og maastee behøvere dem. Hvis denne Frase er uhydelig¹², vil De ganste sikkert vide deri at udfinde¹³ min Tanke, som er, at Intet i Verden kan gjøre mig større Hornsioelse, end en Brevvæxling, som Deres, der, idet den

smigrer min Egenkjærlighed, opliver Sjælen ligesaa meget ved den Glæde, jeg føler¹⁴ over at modtage Efterretninger fra Dem, som ved Grindringen om de behagelige Timer, jeg har tilbragt i Deres Selstab.

Jeg holder meget af den Fortælling, De gjør mig om Deres Udsugter i Pyrenæerne; men hvorfor¹⁵ er Ideen til denne herlige Reise falsten¹⁶ Dem saa sildigt ind? Jeg vil ikke sjule for Dem, at jeg i Begyndelsen har været¹⁷ en Smule vred paa Dem¹⁸ over, at De har opsat at tage til Vagnères, til jeg var kommen tilbage deraf, og hvad værre er¹⁹, ude af Stand til at reise deraf igjen med Dem; men det kostede mig meget at delslage mig længere over Dem, og jeg har snart tilgivet Dem, paa Grund af²⁰ Deres Brev, Deres Bemærkninger og den Hornsioelse, jeg har over at rose mig²¹ af, at alt Dette er streevet til mig. Jeg skyder deraf Stylden paa²² min Stjerne og anklager Guderne, som af en eller anden Grund, vi ikke kende, rimeligvis ikke ville se os sammen saa nær ved sig, ligefaa lidt²³ som Castor og Pollux.

Det er Alt, hvad jeg for Dieblættet vil sige Dem om²⁴ dette Punct²⁵, da jeg forbeholder mig, snart at gjengælde²⁶ Deres Beskrivelse af Pyrenæerne med en Historie om mine Reiser, Hændelser og forskjellige Kata²⁷ fra Nennes til Rom, hvorhen jeg reiser paa²⁸ Ministerens Ordre²⁹. Jeg afgaaer imorgen paa samme Tid, som dette Brev, og maastee naar De læser det, sublimi seriam sidera vertice³⁰), medens at Jupiter hibernas cana nive conspuet Alpes³¹), det vil sige, at jeg da klattrer³² paa Mont-Genis.

Wil De tilgive mig alle disse Citater³³ og kan jeg virkelig undskydes³⁴ for at sende Dem et usælt Flitteri³⁴, broderet eller fanteet med en horazist Purpurbramme³⁵, i Stedet for et anstaendigt³⁶ Brev, som jeg skylder Dem for at takle Dem for Deres, for at retfærdiggjøre min Tanke og for at bede Dem ret meget om ikke at straffe mig ved at efterligne mig? Men vid³⁷, at jeg skriver Dem til i et fordomt Gjæstgiversted, omringet af Stoi og Paatrangende³⁸. Et det i en saadan legem-

*) Horace, Odes, L. I. v. 36 „høver jeg stolt Natten til Ejernerne“³⁹.

**) Id. Sat. L. II. v. 41 „Jupiter overstørte med hvid Sne de vinterlige Alper“⁴¹.

lig³⁹ og aandelig⁴⁰ Stilling, at man kan underholde sig⁴¹ med Dem? Dagsaa vilde det være en reen Hændelse, om der i dette Smøreri⁴² fandtes Noget, hvori der var⁴³ sind Sands, med mindre at det skal være Forsikringen om den Hengivenhed, jeg har helliget⁴⁴ Dem.

4. Courier til Fru *** i Paris.

Neggio, den 23de April 1806.

Højs¹, Frue², De endnu kan erindre Dem den ringeste af Deres Ejendomme, vil De, haaber jeg³, ikke fortryde paa⁴, at erfare, at jeg endnu er i Liv⁵ i Neggio i Calabrien, i Enden af Italien, længere end jeg nogensinde har været fra Paris og fra Dem, Frue. For at skrive Dem til, har⁶ jeg i de sidste 6 Maaneder, jeg har højt⁶ Dette i Sinde⁷, ikke savnet⁸ Stof, men Lid og Roslighed; thi vi seire¹⁰ det vi løbe, og vi have ikke standset, for her, hvor Land har manglet os. Det kan man kalde¹¹, synes mig, at erobret¹² et Kongerige temmelig nemt¹²; og De bor være forniet med os. Men jeg, jeg er ikke tilfreds. Hele Italien er Intet for mig, hvis jeg ikke dertil soier Sicilien. Hvad jeg figer her¹⁴, er for at blive¹⁵ min Rosse¹⁷ som Grobrer tro¹⁶, thi, mellem os sagt¹⁸, bryder jeg mig ubet om, enten Sicilien betaler sine Afgifter til Joseph eller til Ferdinand; i det Punct¹⁹ vilde man²⁰ let blive enig med mig²¹, saafremt det kun var mig tilladt at gennemreise Landet i min Magelighed; men at være kommen det saa næx og ikke kunne sætte sin Fuß der, er det ikke til at blive gal²² over? Vi see det i Sandhed, som De fra Tuilleries seer Fortsæden St. Germain; Canalen er, min Tro, ikke synderlig bredere; og, for at komme over den, ere vi imidlertid i Fortsædighed²³. Stukke De troe, at den Smule Saltvand holder os op? Desom vi kun behovede vind, saa vilde vi gjøre som Agamemnon: vi vilde offre²⁴ en Pige; Gud see Tak, dem have vi endnu nogle af²⁵. Men vi have ikke en enestue Baad, og deri sitter Knuden²⁶. Der kommer nogle²⁷ til os, eller i det mindste figer man det; tro ikke, Frue, at jeg, saasenge²⁸ jeg beholder dette Haab, nogensinde vender et Blik tilbage til de Steder, som De beboer, hvor²⁹ meget³¹ de end³⁰ behage mig. Jeg vil see Proserpinas Fædreland og vide, hvorfor Djævelen har

taget³² sig en Kone³³ i dette Land. Jeg valser³⁴ ikke, Frue, mellem Syracus og Paris; saa nysgjerrig³⁵ jeg er, foretrækker jeg Arethusa for de Uskyldiges Bandspring³⁶.

Dette Pige, som vi have erobret³⁷, er dog ikke at forsmaae³⁸. Det er vel, forsikrer jeg Dem, den smukkeste Erbring, man nogensinde kan gjøre paa en Spaderetur³⁹. Jeg beundrer især deres Foelighed⁴⁰, som astaae os det; dersom de havde faaet i Sinde⁴¹ at ville forsvare det, vilde vi godwilligen⁴² have ladet det ligge⁴³, og vilde ikke være komne at øve Bold⁴⁴ imod Nogen. Der er⁴⁵ for Exempel en Commandant i Gaeta, som ikke vil overgive sin Plads; nu vel, han kan beholde den længe nok⁴⁵! Dersom Capua havde gjort ligesaa⁴⁶, vilde vi endnu staac⁴⁷ for Porten uben Brod eller Kanoner. Man maa indromme, at Europa gaaer⁴⁸ meget høfligt⁴⁹ tilværks⁴⁹ imod os. Tropperne i Tydysland bragte os deres Vaaben, og Commandanterne deres Nogler, med en tilbedelsesverdig Artighed⁵¹. Det er det, som giver Mod i Grobrer-Faget⁵²; hvis det ikke var⁵³, vilde man opgive det. Saaledes er det nu⁵⁴, at vi befinde⁵⁵ os i den yderste⁵⁵ Ende⁵⁶ af Stovlen, i det smukkeste Land i Verden, og temmelig rolige, hvis⁵⁷ ikke Feber og Opror⁵⁹ var⁵⁸, thi Folket er usorflammet; nogle elendige Bonder maale sig med⁶⁰ Europas Seierherrer!

Hvad Landets Skønhed angaaer, da have Byerne intet Markverdigt, for mig i det Mindste; men Egnen, jeg ved ikke, hvorledes jeg skal give dem et Billed⁶¹ deraf: den ligner Intet af hvad De har set. Jeg vil ikke tale⁶² om Orange⁶³-Lundene og Citron-Hækken, men saamange andre Treer og fremmede Planter, som Jordens⁶⁵ Uppighed⁶⁴ lader opvoks der i Maengde, eller ogsaa de samme, som hos os, men større og mere udvilledede⁶⁶, give Landstabet et ganske andet Udseende⁶⁷. Ved at see disse Klipper, som overalt ere bevoxede⁶⁸ med Myrtle og Aloe⁶⁹, og disse Palmetreer i Dalene, troer De at befinde Dem ved Bredderne af Ganges eller Nilen, undtagen at der hverken er Pyramider eller Elefanter; men Uroerne træde⁷⁰ i Stedet for samme⁷¹, og tage sig meget godt ud⁷² imellem de africanske Treer, ved Siden⁷³ af Indbyggernes Farve⁷⁴, som heller ikke hører hjemme⁷⁵ i vor Verden. Sandt

at sige, sees Indbaaerne sjældent⁷⁶ udenfor Byerne; af den Grund ere disse skjonne Situationer øde, og man er nødt⁷⁷ til at tanke sig⁷⁸, hvad de kunde være, hvilc Agerdyrkernes Arbejder og Munterhed oplyede alle disse Malerier.

Dinset De⁷⁹, Frue, en Skitse af de Scener, som nu foregaaer der? Forestil Dem paa Skreanten af en Høi, langs med disse Klipper, der ere synkede⁸⁰, saaledes som jeg nylig har fortalt Dem, en Afdeling⁸¹ paa et Hundrede Mands⁸² af vores Folk i Norden. Man marcherer uden⁸³ at vide hvorhen⁸⁴; man bekymrer sig⁸⁵ om Intet; bruge Forsigtighed⁸⁶, vogte sig, hvortil vilde det nyte⁸⁷? I de sidste 9 Dage er der ingen Tropper blevne stukke i Egnen. Ved Hoden af Høien flyder en rivende⁸⁸ Strom⁸⁹, som man maa sætte over⁹⁰ for at komme op paa⁹¹ den anden Brink⁹². En Deel af Rækken⁹³ er allerede i Vandet, en anden Deel paa denne⁹⁴ og hin Stede⁹⁵. Pludselig reise sig⁹⁶ fra forskellige Kanter Tusinder, dels⁹⁷ Bonder, dels⁹⁸ Vanditter, lossladte⁹⁹ Galeislaver⁹⁹, Deserteurer, anførte af en Prest, vel væbnede og gode Skytter¹⁰¹. De syre¹⁰² paa Vor, inden de ere blevne sete. Officererne falde først; de Lykkelige døe paa Stedet, de Andre tjene i nogle Dage til Morstab¹⁰³ for deres Bodler. Generalen, Obersten eller Chefen, ligemeget af hvad Rang¹⁰⁴, som har ladet denne Afdeling reise uden at tanke paa Noget, uden som oftest¹⁰⁵ at vide, om Beiene¹⁰⁶ vare frie, henvær sig¹¹⁰, saasnat¹⁰⁷ han bliver¹⁰⁸ underrettet om dette Nederlag¹⁰⁹, paa de nærliggende Landsbyer. Han sender en Adjunkt derhen med 2000-Mand; han plyndrer og myrder¹¹¹, og hvad der undslipper, iler at forstørre¹¹² Præstens Vande.

Hør, hvor De lever¹¹³, tænker man ikke syndeligt paa, om vi slagte¹¹⁴ hverandre her. De har mange andre Ting at tage være¹¹⁵: Pengenes Tours, deres Stigen og Falben, Balliterne, Hasardspillet. Deres Paris er, paa min Øre, en anden Rovertuke¹¹⁶, og De er ikke stort bedre¹¹⁷ end vi. Man bor ikke altfor meget aflyse Menneskelægten, hvorvel den er afflyelig; men, dersom man kunde bygge en Ark for nogle Enkelte¹¹⁸, som Dem, Frue, og drukne endnu engang alle de Øvrige, vilde det være et godt Foretagende¹¹⁹. Jeg vilde

sikkert blive udenfor¹²⁰, men De vilde rette mig Haanden eller ogsaa en Flig¹²¹ af Deres Schavl, da De ved, at jeg er og vilde forblive¹²² hele mit Liv, Frue, Deres etc.

5. Courier til Fru Dionisia i Rom.

Milto, den 7de September 1806.
Give Gud¹, Frue, at mit sidste Brev ikke er kommet Dem ihænde²! Det vilde i Sandhed gjøre mig ondt, om det, jeg bad Dem om, var afgaet³; det var nogle Papirer og nogle Bøger. Hvad mine Klæder angaaer, da har jeg ikke faaet dem; men jeg ved, hvem der har modtaget dem for mig; det har Engellenberne. De maa have hørt, at vi, for 2 Maaneder siden, tabte et Feltslag og hele Calabrien til⁴ dem. Vi vinde maastee Calabrien tilbage, men ikke Slaget. De, som ere døde, ere døde. Alt, hvad vi kunne gjøre, er at skyde ligesaamange Folk for dem, som de have stadt for os; snart ville vi, efter al Rimelighed, erholde⁵ denne Trost, eller værre endnu⁶ end første Gang. Hvorledes det nu end er, saa bestætiger Krigen mig ganske og aldeles⁷, og jeg vil i lang Tid ikke kunne tanke paa Andet, dersor⁸, Frue, onser jeg, at De, til min Hjemkomst, vil bevare hos Dem de smaa Sager⁹, som De har havt den Godhed at tage¹⁰ i Forvaring¹¹.

Jeg opstætter¹² til den Tid, da jeg med Guds Hjælp¹³ skal have den Øre at see Dem, at fortælle¹⁴ om vores Iheld¹⁵. Det er en Historie, som begynder slet, og som Gaa af os skulle see Enden paa. Jeg er ikke af dem, der ere mest at beklage, eftersom jeg endnu har alle mine Lemmer, men det mindes, jeg bører, tilhører mig ikke; dom deraf¹⁶ om vor Elendighed¹⁷. Hvis De, ifolge¹⁸ mit sidste Brev, har sendt¹⁹ nogen Pakke til mig til Neapel, saa hav den Godhed, at sende mig de nødvendige Oplysninger²⁰, for at forbre²¹ den ubleveret²². Jeg forbliver her, saalenge man fører Krig her; men dersom man hører op med at slaaes, iler jeg²³ strax til Rom, og alle mine Kælders ville først opøre, naar jeg faaer den Lykke at gjen-see Dem.

Tillad, Frue! at jeg beder Dem om at formelde²⁴ min Respect for Deres Fru Moder, Frøken Henriette og Hr. d'Algins.

court, som De sikkert seer undertiden. At lade mig vide²⁵
hvorpåledes De og Deres Venner befinde sig²⁶, det er den største,
Glæde, De kan stenke mig saa langt hørte.

6. Courier til Gr. de Sainte-Croix i Paris.

Milto, den 12te September 1806.

Siden vor Forening¹ med Masséna marshære vi modigere² og ere en Smule mindre at beklage. Vi vende tilbage til de Steder³, hvor vi have været⁴; vi danne Avantgarden for denne lille Armee, og føre imod Insurgenterne den værste⁵ af alle Krigs; vi dræbe saa af dem og vi fange endnu førre. Den naturlige⁶ Bestaffenhed⁷ af Landet, det Kjendstab og den daglige⁸ Erfaring⁹, de have i samme¹⁰, ere Aarsag i¹¹, at selv naar de overraffes, unslippe de os let; vi derimod ikke dem. Dem, som vi faae sat paa¹², hænge vi i Træerne; naar de fange¹³ os, brænde de os saa langsomt¹⁴ de kunne. Jeg, som taler med Dem, er falden i Hænderne paa disse Folk¹⁵; for at komme fra dem¹⁶, have flere Underværker været nødvendige¹⁷. Jeg bivaanebe en Raadslagnings, hvor der handles om at vide, om jeg skalde hænges, brændes eller sydes. Jeg blev indladt til at give min Stemme¹⁸; det er en Fortælling, hvormed jeg engang¹⁹ vil kunne more Dem. Jeg har, under²⁰ dette Feltnog, ofte været i Farer²⁰, og er sluppen godt derfra²¹; thi, foruden de almindelige Farer²³, har jeg 2 Gange gjort Reisen fra Reggio til Tarent frem²⁴ og tilbage²⁵, det er at sige, mere end 400 Mile mellem²⁶ Insurgenterne, ene eller med saa²⁷ Ledsgagere²⁸, snart til Høds, snart til Hest, undertiden paa alle²⁹ fire³⁰, undertiden glidende eller slaaende Kolbytter³¹ fra Toppen³² af Bjergene. Det er paa en af disse Farter³³, at jeg blev fangen af vores gode Venner. Der gives ikke en Skov, ikke en Røverkule i hele Calabrien, hvor jeg ikke har gjort saadanne Toure³⁴, og hvorfors? o, det er juist det, som kunde vække Deres Medsyn³⁵. En Gang blev af 7 Mand, som jeg havde til Escore, 3 studte af Bjergboerne tilligemed 4 Heste. Vi have mistet og vi miste hver Dag paa denne Maade en stor Mængde³⁶. Officerer eller saaaf Troppesoldinger. En anden Gang, for at undgaae et saadant Møde, gik³⁷ jeg ombord i³⁸ en lille Baad, og da jeg havde trungen Skipperen³⁹ til at

seile⁴⁰ uagtet det slette Beir, blev jeg ført ud⁴¹ i rum Sv⁴². Vore Manoeuvrer varre delsige⁴³! vi kastede os paa Knæ, vi holdt Ønner⁴⁴, vi lovede Messer til Jomfru Maria⁴⁵ og den hellige Januarius⁴⁶, saa lange til⁴⁷ jeg omsider endnu er her⁴⁸.

Siden kom⁴⁹ jeg i⁵⁰ en anden Baad tet forbi⁵¹ en engelef Tregat, som stod⁵² nogle Skud efter mig⁵³, hvorpaa alle mine Røverkarle⁵⁴ fastede sig i Bandet og reddede sig i Land⁵⁵. Jeg blev ene tilbage, som Ulysses, en Sammenligning, der er⁵⁶ saa meget rigtigere, som dette hæntes mig i Strædet ved Charybdis, i Sigte af⁵⁷ en lille By, som endnu hedder Scylla, og hvor jeg veed ikke hvilken Gud lod mig lande⁵⁸ rolig⁵⁹. Jeg havde staaret Lougværket⁶⁰, der holdt mit lille Latinsel, over med min Sabel, uden hvilket jeg vilde være fuldsiklet⁶¹.

Jeg havde reddet fra Plyndringen af mine ringe Klædningslystkyller⁶², hvad jeg kaldte min Bonnebog⁶³. Det var en Iliade, trykt i⁶⁴ det Kongelige Bogtrykstier, et ganse lille Bind, som De har funnet see hos Abbed Barthélémy; dette Exemplar havde jeg faaet⁶⁵ fra ham (quam dispari domino!), og jeg veed, at han pleiede⁶⁶ at føre det med paa⁶⁷ sine Vandringer. Hvad mig angaaer, bar jeg det med mig overalt; men forleden Dag, jeg veed ikke hvorfor, gav jeg det i Hvarvaring⁶⁸ til en Soldat, som førte en Haandhest⁶⁹ for mig. Denne Soldat blev skudt og uplyndret⁷⁰; hvad maa jeg sige Dem! jeg har mistet 8 Heste, mine Klæder, mit Linned, min Kappe, mine Pistoler, mine Penge. Jeg savner⁷¹ kun min Homer, og for at faae den igjen, vilde jeg give den eneste Skjorte, som jeg har tilbage. Det var mit Selstab, min eneste Underholdning, hvor⁷² vi gjorde Holdt⁷³ og naar⁷⁴ jeg vaagede⁷⁵; mine Kammerater lee deraf; jeg vilde ønske, at de havde mistet deres sidste Spil Kort, for at see, hvad Ansigt⁷⁶, de vilde gjøre.

Jeg slutter med at bede⁷⁷ Dem at formelde Fru de Sainte-Croix og Hr. L⁸ min arbdige⁷⁸ Hilsen⁷⁹. Hvi⁸⁰ har jeg ikke her min Herodot, som jeg havde den i Tydfliland! jeg mi-

*) Hvor usig en Herre!

fiede den netop⁸¹, som nylig⁸² min Homer, da⁸³ jeg var nær ved⁸⁴ at kunne den udenad. Den blev mig frataugen af nogle Husarer. Hvad jeg aldrig vil tæbe, det er de Hølelser, som De begge⁸⁶ indgyde⁸⁵ mig, i hvilken der blander⁸⁷ sig Erbodighed, Beundring og Hengivenhed.

7. Julie M^r til Mathilde M^r.

Jeg har været syg, hørre Mathilde. Jeg staaer op af min Seng, for at meddele¹ Dig de besynderlige og frygtelige Optin, som nylig have tildraget sig her. Du maa vide², at denne Egns Beliggenhed er særdeles gunstig for en Snighandel³, som⁴ drives af⁵ nogle desperater⁶ Mennesker, der boe paa Den Man. Disse Smuglere⁷ ere frygtelige baade ved deres Mængde og deres Driftighed, og de have, til forstjellige. Tider⁸, været⁹ en Straf for¹⁰ Omegnen, naar Nogen vilde legge¹¹ Hindring i Veien¹² for deres Handel. Enten af Frygt eller af endnu lastverdigere Bevaggrunde lutter Ørig-heden Dinene for¹³ denne Norden, og Strafløsheden¹⁴ har¹⁵ fun bidraget¹⁶ til at gjøre dem endnu mere driftige og forrovne¹⁷. Man fulde mene, at min Fader, som er fremmed i dette Land og ikke er beklædt der med nogen Myndighed, Intet havde at be-fille¹⁸ med dissefolk; men man maa troe, som han selv figer¹⁹, at han er født under Planeten Mars's Indflydelse, og at Billedet af Krigen og dens Rædsler skal opsoge ham, selv midt under et roligt og tilbagetrukket²⁰ Liv.

Sidste Mandag, henimod Kl. 11 om Formiddagen, fore-satte²¹ min Fader og H^r sig at gjøre en Spadsretour langs Bredderne af en lille Indsø, som ligger omtrent tre Hjerdings-vei herfra, for der at syde Bildender. Lucy og jeg ordnede²² vor Plan²³ for hvad vi vilde læse²⁴ hele Dagen, da vi hørte Larm af flere Heste i Alleen; Jorden var haab af en meget stark Frost, og Hestenes Trampe gjenløb²⁵ derved kun desto²⁶ bedre. Et Dilekt efter saae vi tre Mænd til Hest, væbnede med Flinter; enhver af dem førte en Haandhest, der var be-læsset med Oppakning. Uden at følge Veien, som slog flere Bugter²⁷, toge de den mest lige Linie tværs over Marken for at naae²⁸ Porten til Gaarden. De havde et angsteligt og forstyrret²⁹ Udseende; de rede³⁰ i fuldt Galop³¹ og idelig saae

de sig³³ tilbage³², ligesom Folk, der frygte for at blive for-sigte. Min Fader og H^r islede ned til Porten, for at spørge, hvo de var, og hvad der bragte dem til Gaarden. De svarede, at de varre Toldbetjente, at de nylig, omtrent tre Hjer dingvei herfra, havde taget³⁴ disse Heste, belæsede med Contraband; men at Smuglerne, som vare tagne hen at hente Forstærkning³⁵, havde givet sig til at forfolgefrem, sværgende paa, at de vilde tage deres Varer tilbage og³⁶ dræbe de Betjente, som havde vovet at bemægtige sig dem; at, da de endelig vidste, at min Fader havde tjent blandt Hans Majestæts Tropper, havde de bestemt sig til³⁷ at tage deres Tilsluft til B^w, i den Forvisning³⁸, at man ikke vilde negte at bestyde³⁹ Kongens Ejere, der truedes med at blive myrdede, fordi⁴⁰ de havde opfyldt deres Pligt.

Min Fader, som i sin Begeistring af militair Hengiven-hed⁴¹ for Kongehuset, vilde modtage⁴² med Erbodighed endogaa en Hund, der fremstillede sig for ham i Kongens Navn, gav sieblifflig Ordre til at lade⁴³ Barerne bringe⁴⁴ ind i Huset, modtog de 3 Betjante, og lod alle sine Tjenestefolk vægne, for at kunne forsvare sig, hvis det fulde gjøres⁴⁵ nødigt. H^r undersloede⁴⁶ ham med megen Driftighed. Det menneske-skye⁴⁸ Bøsen⁴⁷, som man kalder Samson, og som er Bibliothekar hos min Fader, kroh selv ud af sin Hule⁴⁹ og greb⁵⁰ en af det Slags Bossen, med hvilke man i Indien gaaer paa Jagt efter Tigre. Men det var første Gang, at han rørte ved⁵¹ et saadant Baaben; det gift af i hans forkeerte Hænder, og nær⁵² havde han stadt en af Toldbetjenterne. Ved dette uventede Knald udbrød Domine (det er Pogenavnet⁵³ paa denne Sarling⁵⁴), »vidunderligt⁵⁵! som er hans sædvanlige Ubraab, naar Noget forbærer ham sterkt. Imidlertid funde Intet formaae⁵⁶ ham til at falle sig ved Bossen. Man blev da nødt til at lade den forblive i hans Hænder, men man for-gedte for, at der herren blev givet ham Krudt eller Knugler. Jeg hørte Skuddet og blev forstrafket derover, men Du kan⁵⁷ sagtens begribe⁵⁸, at man var paa den Sid altfor bestjæflet, til at man strax kunde opvarte⁵⁹ os med Fortællingen om dette Eventyr; det er først⁶⁰ efter den Scene, som jeg nu⁶¹ vil⁶² bestrive Dig, at H^r morede os med⁶³ at fortælle⁶⁴ om

den Iver og det Mod, som den forkeerte Domine havde givet
Prove⁶⁵ paa.

Saafnart min Fader havde sat Huset i Forsvarsstand og ⁸⁶
havde posteret⁸⁶ i Binduerne alle sine Folk⁸⁷ med deres Ge-
værer, sagde han til os, at vi skulle forfølle os⁸⁸ ... ned i
Kjelder, troer jeg ..., for at vi kunde være udenfor al Fare;
men Intet kunde formaae os til at forlade det Bærelse, hvor
han var. Skjont jeg var dobbeligt⁸⁹ forstørret, besidder⁹⁰ jeg
saameget af⁹¹ min Faders Charakteer, at jeg heller vil⁹² med
mine egne Pine see paa en Fare⁹³, som truer os, end høre
Birkningerne af den⁹⁴, uden at kunne dømme om dens Natur
og Fremstmidt. Lucy, der var⁹⁵ bleg som en Marmorsiotte,
holdt⁹⁶ Dinen bestandig faste paa H*, og syntes ikke at
høre de Bonner, hvormed⁹⁷ han besvor⁹⁸ hende at begive sig
bort⁹⁸. Men i Sandhed, med mindre at man vilde sprænge⁹⁹
Døren, var vor Fare ikke stor. Binduerne vare næsten tilstop-
pede¹⁰⁰ med Dyner og Duder og, til Domines store Sorg¹⁰¹,
med Stahler¹⁰² af tykke Holianter, som man i Hast havde bragt
ned¹⁰³ fra Bibliotheket; man havde kun ladet saa megen¹⁰⁴
Plads tilbage, som var fornødnen¹⁰⁵ til, naar det gjordes nød-
vendigt¹⁰⁶, at funne fyre¹⁰⁷ paa de Stormende.

Da alle Foranstaltninger¹⁰⁸ vare færdige, satte vi os
ned i Bærelset, der var blevet ganske mørkt; vi vovede neppe
at drage Beiret¹⁰⁹, og alle Mænd forblev tause¹¹⁰, hver paa
sin Post. Min Fader, hos¹¹¹ hvem en saadan Scene ikke syn-
tes at foraarsage den mindste Sindsbevægelse¹¹², gif fra den
Ene til den Anden, gjentog¹¹³ sine Ordrer og indstærpede¹¹⁴
især, at Ingen maatte flyde¹¹⁵, forend han havde givet Bes-
tilling dertil¹¹⁶. H*, som syntes i hans Pine at hente¹¹⁷ nyt
Mod, tjente ham som Adjutant¹¹⁸, bragte hans Ordrer til alle
Dele af Huset og vaagede¹¹⁹ over deres Udførelse. Vor Trop
belsb fig til 12 Mand, naar dertil regnes¹²⁰ de 3 Told-
besette.

Tausheben, som herskede under denne plænlige¹ Benten,
blev snart² afbrudt³. Vi hørte en Larm, som man kunde
have taget for Larmen af et Vandfald, men man fældede⁴
snart, at den frembragtes⁵ af Hest, der løb i stærkt Galop.
Jeg var gaet hen⁶ til en Aabning, hvorigennem jeg funde see

Hjenden nærme sig. De vare i det mindste 30 Mand til Hest.
Albrig har Du seet saa frystelige Skitkelser. Uagtet den
strænge⁷ Kulde, vare de næsten alle i Skorte og Beenlæder,
bevæbnete med Geværer, Pistoler og Sabler. Jeg, som er⁸
Datter af en Krigsmand, og som⁹ fra Barn⁹ af er⁸ vant til
at see Krigens Billede, jeg er albrig bleven saa forstørret, som
ved Synet¹⁰ af disse Elendige, der udstoede¹¹ Raab¹² af
Forbitrelse, da de saae at man havde høvet¹³ dem deres
Bytte.

De holdt imidlertid still¹⁴ et Dieblif, da de funde see¹⁵
de Forberedelser, som man havde gjort for at tage imod dem,
og syntes at holde Raad med hverandre¹⁶. Endelig red¹⁷
En af dem frem¹⁸; hans Ansigt var sovret med Krudt, uben
Twil for at gjøre ham uskændelig¹⁹; han bandt et hvidt Lom-
metørklæde til det Øverste²⁰ af sin Carabin og forlangte at
tale med Oberst M*. Min Fader aabnede, til min store
Angest²¹, Binduet, ved hvilket han havde taget Post, og spurgte
ham, hvad han vilde. — »Vi ville have²² de Varer, som ere
blevne os frataagne²³», svarede Slyngelen; »min Chef har givet
 mig Ordre til at sige Dem, at dersom man tilbagegiver os
 dem, ville vi ikke afgjøre²⁴ vort Mellemvarende²⁵ idag med
Røverne, der have ranet²⁶ dem fra os, men at dersom man
negter os dem, ville vi sætte Vib paa Gaarden, og at ikke en
eneste af dem, som befinde sig deri, vil blive staanet.“ Han
gjentog adskillige Gange denne Erusel, idet han krydrede²⁷ den
med Eder og de affydelige Forbandelser²⁸. — »Og hvem er
Eders Chef?“ spurgte min Fader ham. — »Manden, som ri-
der²⁹ paa den graae Hest«, svarede Gavtyven³⁰, »og som har
et rødt Tørklæde bundet om Panden.“ — »Nu vel, sfig ham
fra mig af, at dersom han og de Elendige, som følge ham, ikke
begive sig bort paa Dieblifiket, saa vil jeg strax lade flyde paa
dem uden videre³¹. — Idet min Fader talede saaledes, luk-
kede han Binduet, og afsbrod³² Underhandlingen³³. Slyngelen
var ikke saafnart³⁴ kommen tilbage til³⁵ sin Trop, for de alle
udstodte Krig, eller snarere³⁶ Hyl³⁷, som³⁸ af en glok Vilde,
og fyrede³⁹ en almindelig Salve⁴⁰ imod Huset. Rudeerne i
alle Binduerne gif i Stykker⁴¹, uden at undtage en eneste; men de
Forholdsregler⁴², man havde taget, hindrede i, at nogen

Kugle kunde trænge ind i det Indre. To andre Salver fulgte paa⁴³ den første, uden at man svarede⁴⁴ derpaa med et eneste Glinteskud. Min Fader saae da, at Nogle af dem toge Ører, uden Twivl for at komme at angribe Døren. "Ingen maa flyde uden H* og jeg," raabte han. "H*", flyd⁴⁵ paa Gefsandten! Selv stod han paa Manden, som red paa den graae Hest, og som faldt i samme Dieblif. H* var ikke mindre heldig⁴⁶; han fældebede⁴⁷ Parlamentairen, som var staet af Hesten og nærmede sig med en Lovfestlang⁴⁸ i Haanden. Dres Falb⁴⁹ betog deres Kammerater Modet⁵⁰, og⁵¹ disse begyndte at sidde op igjen⁵². Man syrede da en almindelig Salve paa dem, som bragte dem til at tage Flugten, tilligemed⁵³ deres Ørbe eller Saarede, som de følte bort med sig⁵⁴. Vi kunde ikke saae⁵⁵ at vide med Bisshrd⁵⁶, om de havde lidt noget andet Tab, end det af de 2 Mænd, som vare blevne trufne⁵⁶ af Fader og H*. Et Dieblif efter deres Tilbagetog⁵⁷ saae vi, til min store Glæde, en talrig Afdeling Soldater antomme, hvilke laae i Dvarter⁵⁸ i en Landsby ikke langt herfra og havde sat sig i Marsch ved de første Skud, de havde hørt. En Deel af dem⁵⁹ escorterede Toldbetjentene og deres Fangst til den næste By, og de andre forbleve 2 Dage paa Gaarden, for at beskytte den imod de hævnlude Planer⁶⁰, disse Banditter kunde have fattet.

Jeg maa tilføje, at man fandt paa Landeveien, kort herfra⁶¹, Ejet af en Mand, hvis Ansigt var forvret med Krudt. Man havde uden Twivl anseet⁶² det for⁶³ umuligt at føre ham videre bort. Han levede endnu; men han dode efter en halv Times Forlsb⁶⁴. Man gjenkendte⁶⁵ i ham en Bonde i vor Egn, som var almindelig anseet⁶⁶ for en Smugler og Contrebandist. Vi modtog mange⁶⁷ Lykonsninger fra Familierne i Omegnen, og man tilstod⁶⁸, at nogle saadanne Exemplier vilde giøre en Ende⁶⁹ paa disse Røveres Drisighed⁷⁰.

Min Fader holdt⁷¹ den første Lovtale over H*s Koldblo-dighed, og uddelede Belønninger til sine Ejendomfolk. Lucy og jeg modtog ogsaa Noes⁷² for ikke at have forstyrret⁷³ hans Foretagender⁷⁴ med Krig og Klager. Hvad Domine angif⁷⁵, foreslog min Fader ham, at de skulde bytte⁷⁶ deres Tobaksdaaser. Han blev meget smigret ved dette Forslag og roste⁷⁷

meget sin nye Daases Skønhed. "Den er saa smuk," sagde han, "som om det var ægte⁷⁸ Guld fra Ophir". Dens sande Vær⁷⁹, i hans Vine, bestaaer⁸⁰ imidlertid i at have tilhørt min Fader. Han har havt et haardt⁸¹ Arbeide⁸² med⁸³ igjen at ordne⁸⁴ de Folianter, som havde tjent os til Forslandsning, og med at ifstadsatte den Skade⁸⁵, som de havde lidt under Trafsningen⁸⁶. Dersom jeg var muntrere stemt⁸⁷, vilde jeg kunne gjøre Dig en morsom Skildring af hans Forbauselse over at see, med hvilken Koldblodighed vi hørte Fortællingen om de Saar, som St. Thomas Aquinas eller den ørværdige St. Chrysostomus havde saaet; men jeg føler⁸⁸ mig ikke op-lagt⁸⁹ til at spege, og jeg har endnu⁹⁰ en anden Tildragelse at meddele Dig⁹¹, som gaaer mig langt mere nær⁹². Imidlertid føler jeg mig saa anstrengt, at jeg vil opsatte⁹³ dette Arbeide⁸² til imorgen; dog vil jeg lade dette Brev afgaae, for at Du ikke skal fatte⁹⁴ nogen Bekymring⁹⁵ for din hen-givne Veninde.

8. Ancelot til Sr. X-B. Saintines i Paris.

Petersborg, Juni 1826.

Jeg beklager, at Omstændighederne ikke have fort mig til disse Egne paa en Tid af Aaret, da Vinteren bedækker dem med deres naturlige Klædebon og giver dem det Udsende¹, der er dem eget; thi i Rusland synes denne saa brandende og fortvarende² Sommer at være, saa at sige, en Aars tid³ uden-for Neglen⁴. Jeg vilde ønske at have tilbagelagt paa Icen Beien⁵ fra Petersborg til Kronstadt; jeg vilde ønske at have funnet hente⁶ fra mine Grindbringer, og ikke fra de Fortællinger, som man har givet mig, Skildringen af denne interessante Reise.

Saafnart Vinteren begynder, det vil sige, saafnart dette Hav, der idag bevæger sig⁷ ved det mindste Gust, omstabels⁸ til en fast Flade, affæller⁹ man paa Icen den Bei, som fører fra Petersborg til Kronstadt; den betegnes¹⁰ ved 2 Rader høje Stenger¹¹. Fra Mill til Mill træffer man vel varmede Bagthuse, hvor Skilvægter ere udsatte¹², som i taaget Beir ved-ligeholde Ild¹³ og ringe med Klokker, hvis Klang¹⁴ beroliger og veileder den Rejsende. En Restaurateur har sin Bod¹⁵ paa

Halvveien. Den utallige Mængde Personer af enhver Alder og af begge¹⁶ Kjøn, der, indføsble i flere Pels, glise med Lige-gylbighed¹⁷ hen over den fræbelige Glade, som skiller dem fra Afsunden, frembyder for Beboerne af de sydlige Lande et forunderligt Syn, der indgyder¹⁸ hans Sjel en Rædsel, som Nordboeren ikke hænder til¹⁹. Men det er især naar Baadefarten²⁰ begynder, at Rheden ved Kronstadt frembyder det livligste Materi. Disse Baade sættes²¹ til 2 tynde²² Jernplader²³, der ligner Jernet²⁴ paa Skoiter; en tredie fastgjøres²⁵ under Roret; Banke ere anbragte²⁶ for de Reisende inde i dette Fartoi²⁷, som har een, to og endog saa tre Master. Drevne frem af Binden, som paa denne Aarstid blæser stærkt, og sorte af en duelind Styrmand, ile²⁸ disse Baade, som udmerke sig²⁹ ved fortræffelig³⁰ Taffelads²⁹ og Flage af fortræffelige Slags Farver, aften³² med en utrolig Hart; Solen beslyser dem med sine blege, varmeløse³³ Straaler, Seilene udfoldte sig³⁴, Norbenvinden blæser, Skibet flyder sin Hart³⁵. Søfolkene sogne ved snilde³⁶ Bendinger³⁷ at komme forbi hverandre³⁸, og i mindre end een Time tilbagelægges³⁹ et Rum af 10 franske Mile. Peter den 1ste holdt meget af disse Farter paa Isen. Han brugte dem som en Øvelse for sine Styrmand og Matroser.

9. Ampere til sin Familie.

Stettin, 1 October 1829.

Jeg reiste fra Uppsala til Stockholm med Dampstibet. Veiret var mildt, Himmelnen overtrukken¹. Det var en stille, tungfndig Efteraarsdag, svarende fuldkomment til² den fredelige³ og sorgmodige Charakteer paa Bredderne af Mælar-Søen; lave, stovbevokede⁴, lidt beboede Egne, i Almindelighed fyrretræer, som løbe ned⁵ til Randen af Vandet, understen ogsaa Elletræer, Egetræer, Linde; højt og her nogle røde Træhuse, et⁶ eller andet⁷ moderne Landsted, som man seer tilte frem mellem⁸ det Gronne: det er⁹ Alt, hvad Diet støder paa¹⁰ fra Uppsala indtil Stockholm. Snart forlænger Søen sig¹¹ som en Flod, snart aabner den sig og danner et Bassin. Disse to Egenheder afsloze hinanden¹² uden nogen anden forandring¹³ indtil det Dies-

blit, da den udvider sig¹⁴ for sidste Gang. Man bliver da vaer, i det man træder ud fra en temmelig suever Canal, den Deel af Stockholm, som vender imod¹⁵ Søen, og som sidt efter lidt udfolder¹⁶ sin hele Længde, efterhaanden som man trænger ind i Bugten, hvorf den omgiver¹⁷ en Deel. Stockholm viser sig ikke i lige¹⁸ Linie med Havet¹⁹ som Kjøbenhavn, heller ikke amphitheatralst²⁰ som Neapel; dens Beliggenhed er søregen, og jeg troer, at det er vanskeligt, at gjøre sig et rigtigt Begreb derom, uden at have set det. Byen ligger omstøvet²¹ paa ulige høje²² Klipper mellem Havet og Mælaren, der begge dele den²³ med deres bugtede²⁴ Indstænger²⁴. Jeg kom ind i Stockholm ved Mørkets Begyndelse²⁵ med den Svimmel²⁶, man altid føler²⁷, naar man første Gang ankommer til en stor By. Dette Indtryk foregedes endnu ved Contrasten af disse taupe²⁸, øde Egne, jeg nyligen var kommen igennem, ved Siden af Hovedstadens forvirrede²⁹ Larm³⁰.

Efterat have tilbragt en fortræffelig³¹ September Maaned i Stockholm, reiste jeg unsdigen³² bort, men jeg blev paafynnet³³ af Aarstiden, der fra den ene Dag til den anden funde medføre³⁴ Kulde og slet Veir. Jeg saae igjen det eensforlige³⁵, eensomme og tungfndige Syn³⁶, Sverrig frembyder. Jeg saae Landskrone, hvor den svenske Krigsflaade ligger, en Havn, der er mærklig ved de prægtige i Granit udhuggede³⁷ Bassiner, som minde³⁸ om Cherbourgs; jeg saae Calmar, berømt ved den altfor meget roste Forening, som, uagtet sit Navn, udførste³⁹ mellem de tre under et Scepter voldsomt forenede Stater Spirer⁴⁰ til en Uenighed⁴¹, der har bestaaet⁴² gennem Aarhundreder. Jeg følte⁴³ en levende Glæde, da jeg i Slaane⁴³ gjenkendte Tydslands og Frankrigs Natur. Endelig ankom jeg til Ystad, til denne Havn, hvor jeg for første Gang havde sat Fod paa Jordbunden⁴⁴ i de scandinaviske Staeter, som jeg nu havde gjennemrejst. Dampstibet, som den Gang hadde bragt mig fra Tydsland, førte mig ligesaa lykkeligen tilbage til samme, og jeg ankom til Strandbredden⁴⁵ ved Gribswalde paa⁴⁶ en smuk Dag, der⁴⁷ fuldkomment lignede⁴⁸ den, paa hvilken jeg, tre Maaneder forud, var gaaet ombord⁴⁹ til Sverrig.

10. Reise til Damaskus.

Jeg havde for et Aar siden lært Hr. Baudin at kende i Syrien, og talte med ham om min Reise til Damaskus. Efterat han var blevet underrettet om min forestaaende Ankomst, sendte¹ jeg en Araber til ham, for at lade ham vide, til hvilket Klokketid jeg vilde indtræffe i Omegnen af Staden, og at bede ham sende mig en Beviser², der kunde vise³ mig Veien og underrette mig om hvad jeg havde at gjøre⁴.

Kl. 9 om Morgenens ride⁵ vi langs med⁶ et Bjerg, der er beækket med Landsteder og Haver, som tilhøre Indbyggerne af Damaskus. En fljen Bro fører over⁷ Strømmen ved Foden af dette Bjerg. Vi see talrige Rætter⁸ af Kameler, der bære Steen til nye Bygninger⁹; Alt forkunder¹⁰, at¹¹ der er en stor Stab i Nærheden¹²; en Müls Bei længere borte bemærke vi, paa Toppen af en Hoi¹³, en lille eensomtstaende¹⁴ Moschee, som¹⁵ tjener til Bolig for¹⁶ en muhamedansk Ebneboer¹⁷. En Kilde flyder¹⁸ nær ved Moscheen, og Kobberstaale¹⁹, der ere lænkede²⁰ til Træverket²¹, tillade den Rejsende at lædste sig²². Vi gjøre Hold²³ paa dette Sted i Skyggen af et Morbærfigentræ²⁴. Veien er allerede bedekket med Rejsende, Bønder og arabiske Soldater. Vi sige igjen til Hest, og efterat vi have redet²⁵ nogle hundrede Skridt opad²⁶, ankomme vi til et dybt Pas²⁷, der til venstre indsluttes²⁸ af et Skifer²⁹-Bjerg, som hæver sig lodret op over vores Hoveder, og til høire af en tredive til fyretretyve Høi hoi Klipperand³⁰; det gaar³¹ brat³² nedad³³, og Stenen rulle³⁴ under Hestenes fodder; jeg red i Spidsen³⁵ for Karavanen, nogle Skridt³⁶ bag efter Araberne fra Zebdani; pludseligt holde de stille³⁷ og udsvøde³⁸ Glædeskrig, idet de vise mig en Aabning i Klipperanden langs³⁹ Veien; jeg rider nærmere⁴⁰ og mit Blit oversnuer⁴¹ den herligste og heldneste⁴² Horizont, der nogensinde har overrasket et menneskeligt Øje; det var Damaskus og dets grændseløse⁴³ Ørf, der laa nogle hundrede Skridt under mine fodder. Mit Blit faldt først paa Staden, der, omgivet af sine Mure af guul og fort Marmor med⁴⁴ utallige firkantede Taarne, og⁴⁵ en Skov af Minareter⁴⁶ af alle former, udstrakte sig⁴⁷ saavidt man kunde see⁴⁸ i en Labyrinth af blomstrende Haver, og udstrakte⁴⁹ hist og her sine uhyre Arme over

den vide⁵⁰ Slette, der overalt var beskygget⁵¹ og indfattet⁵² af en Skov af Apricottræer, Morbærfigentræer og andre Træer af alle Slags Grønt⁵³. Fra Tid til anden syntes Staden selv at blive borte⁵⁴ under denne Lovhvælvning⁵⁵ af Træer, og derpaa kom den igjen frem⁵⁶ længere borte, ligefom i brede Gør af Huse, Forsteder, Landsbyer; det var en Labyrinth af Haver, Treplantninger⁵⁷, Palader, Bække, hvori Øjet foer vild⁵⁸, og fun forlod et henrykende Punkt, for at støde paa et andet. Vi rede ikke videre. Trængende⁵⁹ os alle sammen foran den smalle Aabning i den gennembrudte⁵⁹ Klippe, som foran et Bindue, betragtede vi, snart under Udraab⁶⁰, snart tauske⁶¹, det fortryllende Skuespil, der faa pludseligt og med sin hele kysle oprullede sig⁶² for vores Øyne, ved Enden af en Reise gjennem faa mange øde Klipper og Ørkener, ved Begyndelsen af en anden Ørf, der naer lige til⁶³ Bagdad og Bassora, og som man behoyer 14 Dage for at drage igennem. Endelig begavte vi os igjen paa Bei⁶⁴. Klippevæggen⁶⁵, der skulde for os Sletten og Staden, blev lidt efter lidt lavere⁶⁶, og lod os snart fuldstændigen nyde⁶⁷ Udsigten over⁶⁸ hele Horizonten. Vi vare nu fun 500 Skridt borte fra Forstadens Mure; disse vare omgivne af yndige Lysthuse⁶⁹ og Landsteder af en høist orientalsk Form og Arkitektur, og strælede som en gylden Ringmuur⁷⁰ omkring Damaskus; de firkantede Taarne, der døfte⁷¹ dem og hæve sig over⁷² deres Linie, ere synliske med Arabester og andre Strater. Murene ere beslætede⁷³ med Stene, eller sorte og gule Marmorplader⁷⁴, der aften⁷⁵ i smagfuld Symetri, Toppene⁷⁶ af Cypresserne og andre store Træer, der hæve sig op fra Haverne og det Indre af Staden, rage frem⁷⁷ over Murene og Taarnene og omkrandse⁷⁸ dem med et dunkelt Gront. De utallige Kupler af Moscheerne og Paladerne i en Stad med fire Gange hundrede tusinde Indbyggere tilbagefastede⁷⁹ Aftensolens⁸⁰ Straaler, og de blaue glindsende Bølger i de syv Glodarme, som gennemstrømme Staden, funkslede⁸¹ og forsvandt efterhaanden⁸² i Gaderne og Haverne. Horizonten bag ved Staden var ubegrænset⁸³ som Havet; den sammenfimelte sig⁸⁴ med Ildhimmelens Purpurrand⁸⁵, som Gjenskinnet⁸⁶ af Sandet i den store Ørf meddelede⁸⁷ et Flammestjær⁸⁸. Paa vor høire Side hævede⁸⁹ sig som bol-

gende Skygger⁹¹ i det Hjerne⁹⁰ høie Bjergrygge⁹² af Antilishanon, hvilke under tiden aabnede sig og dannede dybe Bugter⁹³, i hvilke Sletten fordybede sig⁹⁴ med sine Stove og store Landsbyer, af hvilke nogle tælle indtil tredive tufinde Indbyggere; Arme af Floden og to store Sør kom her til Syne paa den mørke, grønne Grundfarve⁹⁵, i hvilken Damastus synes at være ligesom opslugt⁹⁶; paa vor venstre Haand udvidede Sletten sig⁹⁷, og først⁹⁸ tol til femten Mile borte traf man igjen de hvide, snebedeckte Biergtoppe, der glimrede i Himmelens Blaa, som Skyer over Oceanet. Staden er aldeles omgivet af en Stov af Frugtræer, hvormellem, ligesom i Neapel, Biunrankerne syde sig i Beiret⁹⁹ og snoe sig¹⁰⁰ mellem Egen-, Apricot-, Pære- og Kirsbærtreer; under disse Træer er den fede, frugtbare, altid vandede Jordbund bedekket² med Byg, Mais og alle de Valgfrugter³, som denne Jordbund frem bringer. Smaa hvide Huse titte⁵ hist og her frem af disse grønne⁶ Stove⁷ og tjene⁸ Gartnere til Boliger, eller Eiernes Familier til Lyftsteder⁹; disse Haver ere opfylde¹⁰ med Heste, Haar, Kameler, Turtelduer¹¹, med alt hvad der levendegjor¹² saadanne Naturscener; de ere i Almindelighed een eller to Tender Land¹³ store¹⁴, og filste fra hverandre ved Mure af Jord, som man har torret i Solen, eller ved smukke levende¹⁶ Gjærder¹⁵; en Mængde skyggefulde¹⁷ Beie, langs¹⁸ med hvilke der flynger sig¹⁹ en rislende Bat²⁰, snoe sig²¹ imellem disse Haver, gaae fra den ene Forstad til den Anden, eller føre²² til en af Stadens Porte; de strække sig²³ i en Aflånd af tyve til tredive Miles Omkreds²⁴ omkring Damastus.

Vi rede i nogle Dieblitte tause i denne første Labyrint af Frugthaver, urolige over iffe at see den Beviser komme, der var lovet os; vi gjorde Holdt. Endelig kom han; det var en fattig, set kledt Armenier, meb²⁴ en fort Turban paa Hovedet²⁵, saaledes som de christne ere tvungne til at bære den²⁶ i Damastus. Han nørmede sig med fri Anstand²⁷ til Karavanen, gjorde et Tegn, sagde Noget, og istedefor at drage ind i Hven gjennem den Forstad og Port, som vi havde lige for os, fulgte vi ham langs med Muren, som²⁸ vi næsten reed rundt omkring²⁹, gjennem en Labyrint³⁰ af Haver og Klosterr; endelig rede vi ind igennem en øde Port, der³¹ laa i Nør-

heden af³² Armeniernes Qvarter. Det Huus, som beboes af Hr. Baudin, og hvori han har havt den Godhed at indrette³³ en Bolig³⁴ for os, er beliggende i dette Qvarter. Man sagde Intet til os ved den første Port; da vi vare komne igennem den, rede³⁵ vi lange langs³⁶ med høje Mure med tilgittrede³⁷ Binduer; den anden Side af Gaden begrænsedes af en dyb Kanal med rindende Vand, der satte³⁸ flere Mollehus⁴⁰ i Bevægelse³⁹. Ved Enden af denne Gade bleve vi anholdte, og jeg hørte en Ordstrid⁴¹ mellem mine Arabere og nogle Soldater, som bevogtede en indre Port, thi ethvert Qvarter har sin egen⁴² Port; jeg ønskede at forbliive ukendt, og at vor Karavane stulde ansees for⁴³ en Karavane syriske⁴⁴ Kjøbmænd, men da Ordstriden varede længere⁴⁵ og blev lydeligere⁴⁶, og da Pøbelen begyndte at flokke sig⁴⁷ omkring os, gav⁴⁸ jeg min Hest Sporerne⁴⁹ og red frem⁵⁰ i Spidsen for Karavanen. Det var en Bagtpost⁵¹ af ægyptiske Tropper, der negtede⁵² at indlade⁵³ os, forbi de havde saaeet Die paa⁵² to Jagtgebærer, som mine arabiske Ejendere kun set havde sjælt under Hestedænerne⁵³. En Besaling fra Scherif-Bey, den nuværende Gouverneur af Damastus, forbød Insorselen af Baaen i Staden, hvor man hver Nat frygtede for en Opstand⁵⁶ og for Nebstabling⁵⁷ af de ægyptiske Tropper. Lykkeligvis havde jeg hos mig et ganste nyt⁵⁸ Brev fra Ibrahim Pascha; jeg tog det frem⁵⁹ og leverede⁶⁰ det til Officeren, der comanderede Posten. Han læste det, forte det til sin Pande og sine Laber, og med en Strom⁶² af Undskyldninger og Complimenter, tillod⁶¹ han os at ride ind⁶². Vi rede en Tid lang omkring⁶⁴ i en dunkel Labyrint af smudsige⁶⁶, snevre Streder⁶⁵, der vare dannede af smaa Huse, hvis Jordvægge⁶⁷ truede med⁶⁸ at falde ned⁶⁹ paa os.

Ved Binduerne saae vi gennem Gitterne⁷⁰ fortyskende Ansigtter af unge armeniske Piger, der vare ilede til ved Karmen af den lange Række⁷¹ af vore Heste, og saae os ride forbi, idet de hilsede⁷² os med nogle venlige Ord⁷³. Endelig holdt vi stille ved en lav, snevre Dør i en Gade, som man neppe kunde passere igennem, stege af⁷⁴ Hestene, gik igennem⁷⁵ en mørk Corridor med et lavt Loft⁷⁶ og befandt os, som ved et Trylleri, i en med Marmor belagt⁷⁷ Gaard, der blev beskyttet

af Morbæfigentraer⁷⁸, affjølet af tvende mauriske⁷⁹ Bandspring og omgivet af Søilegange⁸⁰ af Marmor, samt af kostbart smykkede Sale. Vi vare hos Hr. Baudin. Dette Huus er, ligesom alle de Christines Huuse i Damastus, udvendigt en ringe Hytte⁸¹, og indvendigt et hærligt Palads. Den fanatiske Folkemengdes⁸² Tyranni twinger disse Ulykkelige til at skjule deres Rigdom og Beslægt⁸³ under Skinnet af Elendighed og Ødelæggelse⁸⁴. Man aspakkede⁸⁵ vo're Sager ved Doren, opfylde Gaarden med vort Tøt⁸⁶, med vo're Teltte og Sadler, og førte vo're Heste til Bazarens Khan (Herberg)⁸⁷.

Klebte⁸⁸ i den strengeste⁸⁹ arabiske Dragt⁹⁰, gjennemstreide jeg de fornemste Qvarteret af Damastus, blot i Selstab⁹¹ med Hr. Baudin, da vi vare bange for at en talrig Samling af ubesjædte Ansigter skulle tilstrelle⁹² os Opmærksomhed. Vi drev⁹³ først længe omkring⁹⁴ i de mørke, smudsige, krogede⁹⁵ Gader i det armeniske Qvarter. Man skulle have troet, at man befandt sig i en af de elendigste Landsbyer i vo're Provindser. Husene ere byggede af Jord; ud imod⁹⁶ Gaden have de⁹⁷ nogle faa⁹⁸ smaa tilgittrede vinduer, hvil Skaader⁹⁹ ere malede¹⁰⁰ røde. De ere lave; og Dørene med¹ deres nedtrykte Buer² ligner Staldbøre³. En Dynge⁴ Snævs⁵ og en Bandpol⁶ findes⁷ næsten overalt udenfor Øvrene. Vi ere imidderst traadte ind i nogle af de fornemste armeniske Kjøbmænds Huuse, og jeg er blevet forbaut over den Rigdom og den Smag, der herskede i det Indre⁸ af disse Boliger. Naar man er kommen igennem Døren og har passeret⁹ en dunkel Gang, befinder man sig i en Gaard, hvor prægtige Bandspring, beskyggede af et eller to Morbæfigentraer eller persiske Pile, faste¹⁰ deres Straaler¹¹ i Værelser af Marmor. Gaarden er belagt med brede Bliser¹¹ af poleret Steen eller Marmor; Murene ere beklædte med Vinranker; fem eller sex Døre, hvis Piller¹² ligeledes ere af Marmor og udhuggede¹³ i Arabesker, føre¹⁴ til ligesaa mange Værelser eller Sale, hvor baade Mandene og Kvinderne af Familien opholde sig¹⁵. Disse Sale ere rummelige¹⁶ og med¹⁷ hvælvede Loft¹⁸. De ere forsynede¹⁹ med et stort Antal meget høje²⁰ vinduer, for at give²¹ den ydre Lust beständig frit Spillerum²². Næsten alle bestaae af to Afdelinger²³

i forskelligt høide²³, af en lavere, hvor Ejernerne og Slaverne opholde sig, og af en anden, der er nogle Trin høiere²⁴, og som stilles fra den høreste ved et Gelænder af Marmor eller Cederträe, der er udskæret²⁵ med en vidunderlig Kunst²⁶. I Almindelighed risle²⁷ Bandsitraalerne²⁸ af et eller to Bandspring i Midten eller i Hjørnerne²⁹ af Salen. Randen af saadanne Bandspring er besat³⁰ med Blomsterpotter; tamme³¹ Svaler og Duer komme uden Frygt, for at drifte og sætte sig paa Randen af Bækkenet. Bæggene³² i Værelserne ere indtil en vis høide af Marmor. Høiere³³ oppe ere de beklædte med Stukaturarbeide³³ og malede med Arabesker af tujninde Farver; ofte ere de prydede med altfor³⁴ stærkt smykkede³⁵ forgylte³⁶ Karnisser³⁷. Bohavet³⁸ bestaaer af³⁹ hærlige Tæpper fra Persien, eller fra Bagdad, der overalt bedekke Marmor- eller Ceder-Gulvene⁴⁰, og af en stor Mængde Puder eller Madraser⁴¹ af Silke, der⁴² blive lagte omkring⁴³ midt i Værelset og tjene⁴⁴ Medlemmerne af Familien til at sidde⁴⁵ eller læne sig paa⁴⁶. En med kostbare Stoffer og endnu langt suure Tæpper bedekket⁴⁷ Divan trækker sig⁴⁸ rundt omkring⁴⁹ Bæggenene. Kvinderne og Børnene sidde⁵⁰ der i Almindelighed paa Hul⁵¹, eller ligge udstrakte⁵², og bestæftige sig⁵³ med forskellige hældige Syuler⁵⁴. De smaa Børns Bugger staar paa Gulvet mellem disse Tæpper og Puder. Herren i Huset har i Almindelighed en af disse Sale for sig selv alene; det er der at han modtager Fremmede. Man finder ham sædvanligt sidde⁵⁵ sin Divan, med Skribetsiet staande⁵⁶ ved Siden af sig paa Gulvet⁵⁷, og et Blad Papir støttet⁵⁸ til Kneet eller paa den venstre Haand, da han hele Dagen scriber eller regner, efterdi Handelen er Indvaanernes eneste Bestæftigelse i Damastus. Overalt, hvor vi kom at gengælde⁵⁹ de Besøg, man havde gjort os Dagen iforveien, modtog Herren i Huset os med Anstand⁶⁰ og Hjertelighed⁶¹; han lod bringe Piber, Kaffe og Sorbet, og førte os til den Sal, i hvilken Kvinderne op holdt sig. Hvor hoi en Idee, jeg end havde om de syriske Kvinders Skjønhed; hvilket Billedet Kvinderne i Rom og Athen end havde efterladt i min Sjal, overgik⁶² dog Synet af de armeniske Kvinder og unge Piger i Damastus Alt.

Den største Bazar i Damastus er omtrent en halv Mill

lang. Bazarerne ere lange Gader, bedækkede med meget høie Stilladser⁶³ og omgivne⁶⁴ af Boder, Skuure⁶⁵, Magasiner og Kaffehuse; Boderne ere snevre og lidet dybe; Sælgeren sidder paa Huk⁶⁶ udenfor sin Bod med Kridtpiben i Munden, eller det lange⁶⁷ persiske Nor⁶⁸ ved Siden af sig. Magasinerne ere fyldte med alle Slags Varer, især med indiske Stoffer, der bringes i Mængde⁶⁹ af Karavaner fra Bagdad til Damaskus. Barberere indbyde de Forbigaende til at lade deres Haar afsættere; deres Bodere ere altid fulde af Folk. En Menneskesmasse, der er ligesaa talrig som den i Gallerierne i Palais national, driver⁷⁰ hele Dagen om paa Bazarerne; men Synet af denne Mængde er dog uendelig mere malerisk⁷¹. Man seer Agaer, klædte i lange karmoisinsrøde⁷² Silke-Pelse, forde⁷³ med Maarkind⁷⁴, og bærende⁷⁵ i Beltet⁷⁶ Sabler og Dolse, rigt Smykkede med Diamanter; efter dem følge⁷⁷ fem eller sex Clienter, Tjenere eller Slaver, der gaae tause⁷⁸ bag efter, og bare deres Piber; de sidde en Deel af Dagen paa de ydre Divaner langs Kaffehusene, som ere opførte paa Bredderne af Kanalerne, der gjennemstjære Staden; sjonne Plataner omslygge disse Divaner; her roge de og snakke de med deres Benner. Naar man undtager Moscheerne, saa er dette Indbaanernes eneste Meddelelsesmidde⁷⁹ i Damaskus. Der forberedes i Stilhed de hyppige Revolutioner, som farve⁸⁰ denne Hovedstad med Blod⁸¹. Den summe Gjæring⁸² ulmer⁸³ længe, derpaa bryder⁸⁴ den pludselig ud⁸⁴, naar man mindst venter det⁸⁵. Folket styrter til Baaben, tilskyndet⁸⁶ af et eller andet Parti, der ansøres af en Aga, og Regeringen gaaer for en Lid over i Scierherrernes Hænder. De Overvundne bringes af Dage⁸⁷, eller flygte til Ørkenerne ved Balbek og Palmyra, hvor de uafhængige Stammer⁸⁸ give dem et Tilflugtssted⁸⁹. Paschaen af Egyptens Officerer og Soldater, klædte næsten ganste paa europeisk, slæbe⁹⁰ deres Sabler paa Bazarens Fortoug⁹¹. Vi møtte flere, der talede Italiensk. De ere her i Damaskus meget forsigtige⁹²; Folket seer dem med Afsky; hver Nat kan Oproret⁹³ udbrude. Scherif-Bey, en af de dueligste Mand i Mehemed-Alis Armee, commanderer dem, og er for nærværende Lid⁹⁴ Gouverneur i Staden. Han har udenfor Murene ved Bredden af Floden dannet en Leir af ti tusinde

Mand, og holder⁹⁵ en Besættning⁹⁶ paa Slotket; han selv beboer Serailet. Efterretningen om det ringeste Uheld⁹⁷, som Ibrahim Pascha maatte lide i Syrien, vilde være Losnet⁹⁸ til en almindelig Opstand⁹⁹ og en fortvivlet¹⁰⁰ Kamp i Damaskus. De tredive tusinde armeniske Christne, der boe i Staden, leve i en bestandig Angst; de vilde blive nebsablede, dersom Tyrkerne sit¹ Overhaand². Muselmændene ere opbragte over det Righebsforhold³, hvorefter Ibrahim behandler (som Ibrahim har indført⁴ mellem) dem og de Christne. Nogle af de Sidste misbruge i dette Dicblit denne Tolerants og fornærme⁵ deres Hænder ved Krænkelse⁶ af deres Sæbvaner, hvilket opnidser⁷ deres Fanatisme. Mr. Baudin holder sig færdig til ved første Efterretning at flygte til Jackie.

Araberne fra den store Ørf og fra Palmyra ere i stor Mængde i Staden og drive omkring paa Bazaren; de have til Klædedragt kun en viid Kappe af hvidt uldent Tø, som de faste⁸ i Fosder⁹, ligesom¹⁰ paa de antike Statuer. Deres Ansigtssfarve er brunladen¹¹, deres Stjæg fort, deres Hine vilde¹²; de danne Grupper udenfor Tobakshandlernes Boder og udenfor Sadelmagerne¹² og Baabensmedene¹³. Deres Heste, der altid ere sadlede¹⁴ og optømmede¹⁵, staae bundne¹⁶ i Gaderne og paa Torvene med Fodlænker¹⁷. De foragte Egypterne og Tyrkerne; men i Tilselde af en Opstand, ville de marschere mod Ibrahims Tropper. Denne har ikke funnet trænge¹⁸ dem længere tilbage¹⁹ end een Dagreise²⁰ bag ved Damaskus.

Ethvert Slags Handel og Industri har sit særegne²¹ Øvar-teer i Bazaren. Her er der Baabensmede, hvis Boder ikke længe fremvisse²² de prægtige berømte Baaben, som Damaskus fordum²³ bragte²³ i den levantinske²⁴ Handel. Hine Fabrikker af beundringsværdige Sabler ere, hvis de ellers nogensinde have bestaaet i Damaskus, nu ganste²⁶ gaaede²⁷ i Forglemmesse²⁸; man fabrikerer nu her fun Sabler af en ganste sædvanlig Hærdelse²⁹, og man seer hos Baabensmedene næsten intet andet, end gamle Baaben, næsten uden Verdi. Forgæves søgte jeg efter en Sabel og en Dolk med en Klinge³⁰ af det gamle Slags³¹. Disse Sabler komme nu fra Khorassan, en persisk Provinds, og selv der forsvinder man dem ikke mere. Der

gives endnu et vist Antal af saadanne³² Klinger³³, der gaae, som kostbare Nellquier, fra Haand til Haand, og ere af uslætteligt Værdi. Klingen³⁴ af den Sabel, hvoraf man har gjort mig en Foræring, har kostet Paschaen fem tusinde Piastre. Tyrkerne og Araberne, der vurderer disse Klinger høiere end Diamanter, vilde offre³⁵ alt i Verden for et saadant Baaben. Deres Blitze funkle af Begeistring og Erefrygt³⁶, naar de see Mit, og de føre det til Panden, som om de vilde tilbede³⁷ et saa fuldkomment Dodsredstab³⁸.

Juvelererne³⁹ besidde hverken Kunst eller Smag i Indsatningen⁴⁰ af deres Edelstene og Perler; men de have uhyre Forraad⁴¹ af Saabanne. Al Østerlandingernes Rigdom er bevegelig⁴², for at den enten kan⁴³ let nedgraves⁴⁴, eller føres bort⁴⁵. Der gives et stort Antal af saabanne Guld-smede. De stille⁴⁶ fun lidet til Skue⁴⁷; Alt er indesluttet i smaa Læster⁴⁸, som deaabne, naar man forslanger en Ju-veel⁴⁹.

Sædalmagerne ere de talrigste og findrigste Haandværkere paa Bazaren. Intet i Europa ligner⁵⁰ Smag, Reithed⁵¹ og Kostbarheden de Pragtselskier⁵², som de forfærdige⁵³ til de arabiske Høvdingers eller til Agaernes Heste. Sadlerne ere overtrukne med Fløjl og med Silke, som er gjennembirket⁵⁴ med Guld og Perler. Halsremmene⁵⁵ af rødt Saffian⁵⁶, som falde i Fryndser⁵⁷ ned over Bringen⁵⁸, ere ogsaa smyktede med Dusker⁵⁹ af Sols og Guld, og med Dvafler⁶⁰ af Verler; Tømmerne⁶¹, der ere uendeligt smagfuldere⁶² end voore, ere ogsaa af Saffian af forstjellige Farver og prydede med Guld- og Silkeduske. Alle disse Gjenstande ere, i Sammenligning med lignende i Europa, særdeles billige⁶³. Jeg har høbt to af de prægtigste Tømmer, begge tilsammen for hundrede og tyve Piastre, omtrent halvtredsfindstyve Franker.

De, der handle med Hovedvarer⁶⁴, ere de, hvis Boder frembyde den første Orden, Elegants, Reenslighed og de fleste Til-løkkeler⁶⁵ for Diet. Forsiden⁶⁶ af deres Boder er omgivne af en Mengde Kurve, der ere fyldte med Gront, torredt Frugter og Valfrugter, som jeg ikke ved Navn paa, men som have deslige former og ligesom lakerede⁶⁷ Farver, og glinsende⁶⁸ som smaa Flintestone, der nylig ere komme op⁶⁹ af Vandet.

Brodskager⁷⁰ af enhver Tykkelse og Bestaffenhed ere opslab-sede⁷¹ foran⁷² i Boderne. Den gives utallige Slags⁷³ efter hede som Vasler⁷⁴ og af en udmarket god Smag⁷⁵. Intet-steds har jeg seet saa fortrinligt Brod, som i Damastus; det kostet desuden næsten slet intet. Nogle Spiseværter⁷⁶ tilbyde ogsaa Middagsmad⁷⁷ for de Handlende og Spadserende paa Bazaren. Man seer hos dem hverken Borde eller Knive og Dønne⁷⁸ og af Størrelse som Balnoder. Kjøberen tager dem med⁷⁹ sig paa en af de guldgule⁸⁰ Simler⁸¹ og spiser dem af Haanden⁸². De talrige Bandspring i Bazaren levere Ara-berne deres eneste Drif. Et Menneske kan i Damastus leve ret godt for omtrent ti Sous om Dagen⁸³. Folk⁸⁴ af Al-muen⁸⁵ fortære ikke engang halvt saa meget. For 60 Franker om Aaret kan man have et smukt Huus. Med tre eller fire hundrede Franker om Aaret vilde man her have⁸⁶ sit gode Udkomme⁸⁷; saaledes er det⁸⁸ overalt i Syrien. I det jeg gjennemvandrede Bazaren, kom jeg til det Qvarter, hvor de opholde sig, der forfærdige⁸⁹ Daaser⁹⁰ og Kister⁹¹. Dette er en vigtig Industrigreen⁹², thi en arabisk Families hele Bohave bestaaer i een eller to Kister, i hvilke den gjemmer⁹³ sine Klæder og Kostbarheder. De fleste af disse Kister ere af Cederträ, rødmalede med Zirater, der ere udførte⁹⁴ med Guld-som. Nogle ere kunstigen⁹⁵ udførte⁹⁶ med opvojet Arbeide og bedekede med meget smagfulde⁹⁷ Arabesker. Jeg hjalpte tre Saadanne og assende dem videre⁹⁸ med Karavanen. Lugten af Cederträet opfylder⁹⁹ Lusten paa Bazaren med sin Bas-slags Bellugt, som ubgaar¹⁰⁰ fra Snedkerenes Boder, Spec-cerihandlernes¹⁰² og Droguisternes¹⁰³ Magasiner, fra Daas-erne med Ambra og vellugtende¹⁰⁵ Gummi¹⁰⁴, fra Kasseerne og fra de paa Bazaren uophørligt dampende¹⁰⁶ Piper, gjen-falde mig det Indtryk, jeg modtog¹⁰⁷ da jeg første Gang kom Gaderne med en næsten lignende Bellugt. Lamartine.

II. Verminder til en Berliner.

Paris, den 5te November 1832.

Naar De folger¹ en historisk Person i hans Levnet², tilfredsstilles Deres Aaland kun i det Dieblik, da en stor Begivenhed kommer til at kaste Lys over den Charakteer, som De betrægter³. Der gives Stillinger, som lære⁴ at hjælde Manden i hans Indre⁵. Uden Revolutionen 1830 troer jeg, at vor Tids unge Mennesker vilde mindre klart have fasset den Rolle, Lafayette har spillet⁶ i Fornyelsen⁷ af det borgerlige⁸ Samfund⁹; men hans sidste¹¹ Adfærd¹⁰ forklarer os hans Fortid og udfylder¹² den fuldkomment. Midt i Striden falder Folket Lafayette; Lafayette kommer. Seirens vindes; Lafayette staar¹³ i dens Spids¹⁴. Bourboerne sende Bud til ham¹⁵ for at tilbagefordre¹⁶ den Krone, som de havde ladet falde¹⁷. "Det er for sildigt," sværer Lafayette. Det er ikke Manden for et Par, der er en Dommer, som affiger¹⁸ den usoranderlige¹⁹ Dom²⁰, Frankrig falder⁶. Lafayette fornyer²¹ de 3 Farver, giver alle Borgerne Vaaben, gjenopretter²² Nationens²⁴ Overherredømme²³, lader udøvne en Konge, falder paa ny²⁵ Aristokratiet²⁶, bestjæller²⁷ med sin Folkegunst²⁸ et Kammer, der er mistænkt, Ministre, der ere strafflydige, nedlägger²⁹ Overbefalingen og træder tilbage i sin Rolighed. Forstaer De nu, hvori denne Mand har sat³⁰ sin Hæder³¹? Tilbyd ham ikke Dictaturen; han har hverken Lust³² eller Drift³³ dertil. Vent heller ikke af ham Republikkens pludselige Gjenoprettelse³⁴; denne Republikaner vil ikke overrække sit Land, ei heller bruge³⁵ noget Gif³⁶ i Omvalstningernes Spil. Hvad han anseer³⁷ for det selvstabelige Livs Sandhed, skal ikke være en flygtig³⁸ Besvigneds Bark, men et omdannet⁴¹ Folks vel overveide tilvundne³⁹ Fortæl⁴⁰. Lafayette sætter⁴² sin Hæder i at følge Frankrig, og ikke i at ile foran det⁴³.

Handels- og Forretningsbreve.

1. Mine Herrer!

Hamburg, den 2den October 1833.

I det Haab at udvide¹ vore Handelsforbindelser² i Belgien, have vi bedet flere af vore Venner om at opgive³ os Navnene⁴ paa de Huse i Landet⁵, med hvilke vi i al Siffer-

hed⁸ kunne⁶ indslade⁷ os; og da man har forsikret os om Deres Netskaffenhed⁹, og om de gode Commisioner, De give ved¹⁰ Kjøb¹¹ og Salg¹² af forskellige¹³ Handelsartikler¹⁴, saa bede vi Dem, at benytte¹⁵ vor Tjeneste¹⁶, som vi tilbyde Dem ved¹⁷ enhver mødende¹⁸ Lejlighed. Vor fornemste Handel bestaaer¹⁹ i Kjøb og Salg af Colonialvarer²⁰.

Vi smigre os med, at naar De først²¹ lærer²² at hjælde²³ vor Maade²⁴ at handle paa²⁵, og hvorledes²⁶ vi see paa²⁷ vores Venneres Interesse²⁸, De da ikke ville være utilbørlige²⁹ til at indlede³⁰ en Brevvexling, der kan blive lige nyttig og fordeelagtig³¹. De kunne paa Deres Side³² erkynlige³³ Dem om vort Huus hos hvem, De behage³⁴. Vi ere forvisede³⁵ om, at Ingen med Grund³⁶ vil kunne sige³⁸ Dem Noget om os³⁷, som kan være til vor Skade³⁹.

Vi haabe, at De ville bewere os med Deres Commisioner. De kunne være forsikrede om vor ivrige⁴⁰ Bestrebelse⁴¹ for at tjene Dem efter Driste⁴², da vi Intet attræae⁴³ mere, end at give Dem Prove⁴⁴ paa den fuldkomne Hoiagelse⁴⁵, hvormed vi have den Ere at forhlike

Deres ærbedige⁴⁶ etc.

2. Mine Herrer!

Antwerpen, den 1ste November 1833.

Til Svar¹ paa Deres ærde² Brev af 2den Februar, skyldte³ vi at sige⁴ Dem, at vi føle⁵ os overmaade⁶ smigrede⁷ ved den fordeelagtige Menig, som De have fatter⁸ om os. Vi gribte¹⁰ med Hornselsie⁹ Lejligheden til at flitte¹¹ et noiere¹² Bekjendtskab med Dem¹³, uden at ansee¹⁴ det for nødvendigt at indhente¹⁵ nermere¹⁶ Oplysninger¹⁷, og ved¹⁸ Lejlighed¹⁹ ville vi benytte os²⁰ af Deres behagelige²² Tilbud²¹.

Vi forsikre Dem, at vore Commisioner for Dieblikket²³ ere saare ubetydelige²⁴; thi Handelen har i saa lang Tid²⁵ været flau²⁶, især siden Krigens Begyndelse, saa at vi ikke voxe at foretage²⁷ os Noget. Imidlertid for at give Anleitung²⁸ til en Brevvexling, der i det følgende²⁹ kan blive fordeelagtig, bede³⁰ vi Dem at have den Godhed, at sende os Priiscourant³¹ paa Sukker og Kaffe. Saafremt³² at De lade os sine³³ Haab om et lykkeligt Udsald³⁴, ville vi, for at vise Dem, hvor

meget³⁷ vi ønske³⁸ at henregnes³⁹ til Deres Venner, sende³⁵
Dem en Ladning³⁶ Kaffe, vi nyligen have faaet fra St. Do-
mingo.

Vi bede Dem at bære os med Deres Ordre ved alle Lei-
sigheder, hvor vi kunne tjene⁴⁰ Dem, idet vi forsikre Dem om,
at vi med den største Oprigtighed⁴¹ forblive⁴¹ Deres o. s. v.

3. hr. N. i København.

Hamborg, den 2de Mai 1810.

Til Svar paa Deres ærste Skrivelse af 12de i denne Maan-
ned, lader¹ jeg Dem vide², at Indigoen³ gjælder⁴ her 9 Sch.,
men at det i Almindelighed forholder sig⁵ med vort Marked⁶,
som med Deres, da Driften⁷ i Handelen⁸ i den senere Tid¹⁰
er meget aftagen⁹. Imidlertid tilskriver¹¹ jeg ikke Nygterne¹³
om Krig, hvorfaf Deres Aviser¹⁴ ere opfylsde, denne Stands-
ning¹²; vores Speculanter¹⁵ ere ikke saa¹⁶ leitroende¹⁷, at
de kunne¹⁸ troe¹⁹ paa en Krig uden Anledning²⁰.

Sjældt det omtalte²² Stib²¹ er blevet assureret²³, und-
gaar²⁴ Dr. G. ikke at lde²⁵ et betydeligt Tab; Stibels²⁷
Ladning²⁶ vilde være bleven folgt til en Pris, som vilde have
overgaat²⁸ hans Forventning.

Hvad Sukkeret og Kaffen angaaer²⁹, da er det to Arti-
ller, som³⁰ jeg slet³¹ ikke³² befatter mig³³ med; ogsaa³⁴ ere
mine Handelsforretninger³⁵ ikke af stor Betydenhed. Hvis De
ikke desmindre³⁶ finder for Godt³⁷, at overdrage³⁸ mig nogle
Commisstioner, af hvad Bestaffenhed de end maae voere, skal jeg
bestroe³⁹ for at svare til den Tillid, De viser⁴⁰ mig, og
vil være glad⁴¹ over at vedligeholde⁴² Brevverstning⁴³ med
Dem.

Jeg beder Dem at modtag⁴⁴ Forsikringen om min Hoi-
agtelse⁴⁵.

4. hr. N. i København.

Hamborg, den 2ben Mai 1810.

Da jeg har¹ modtaget fra Dr. O. i Leipzig 6 Kasser²
Porcelain med Ordre til at sende⁴ Dem Samme³ ufortvøet⁵,
saa har jeg den Øre at underrette⁶ Dem om, at jeg nylig
har assendt⁷ disse til⁸ Deres Havn⁹ og under¹⁰ Deres Adresse
med¹¹ Stibet Neptunus, fort¹² af Capt. K., der gaar under

Seil¹³ med¹⁴ fyrste gunstige vind. Hav den Godhed¹⁵ at
lade dem afhente¹⁶ ved Ankomsten, efter¹⁷ indlagte¹⁹ Connos-
sement¹⁸, og at besørge²⁰ dem overensstemmende²¹ med Dr.
O's Ønske²², der sikkert har strevet²³ Dem til desangaaende²⁴.
De finder²⁵ her¹⁹ Fortegnelsen²⁶ paa mit Udlag²⁷, der be-
lober sig²⁸ til Vco. M. 28, 12 fi., hvilke De vil behage²⁹ at
notere³⁰ paa mit Tilgodehavende³¹. Af Mangsel³² paa Dr.
dre har jeg ikke assureret.

Herved folger¹⁹ en Bexel³³, stor³⁴ L. 12000, paa Dr.
G. i³¹ Deres By, hvilken³⁵ forsalber til Udbetaling³⁶ den
28de i denne Maaned, og som De vil have den Godhed¹⁵ at
indecaresse³⁷ og remittere³⁸ mig i en Bexel³⁹, udstedt⁴⁰ paa
vor Plads, paasende⁴¹ vor Tarr⁴² paa det Bedste⁴³.

Behag¹⁶ at sende mig Priscouranten paa Deres Barrer;
maaſſee kan jeg deri finde⁴⁴ nogle Artiller, jeg kan have
Brug for.

Modtag⁴⁵ Forsikringen om min fordeles⁴⁷ Agtelse⁴⁸.

5. hr. N. i Gothenborg.

Le Havre, den 2ben Juli 1835.

Da jeg i lang Tid² ikke har modtaget¹ nogen Efterret-
ning³ og Ordre fra Dem⁴, sender jeg Dem herved en Pris-
courant for at underrette Dem om de gjældende⁵ Priser paa
vore Artiller.

Sukkeret er overordentligt⁶ dyrt⁷ og efter⁸ al Rimelighed⁹ vil det blive endnu dyrere¹⁰ til Vinteren, efterdi¹¹ det
raae¹² og raffinerede¹³ Sukker intetslebs findes i stort Parti¹⁴.
Kaffen kan maaskee ogsaa gaae i Beiret¹⁵, imidlertid staar¹⁶
den for Dieblitket i en temmelig billig¹⁷ Pris. Jeg kan se-
vere¹⁸ Dem Kaffe fra St. Domingo, som er af den simple¹⁹,
men af en reen Smag til ... Den fine Kaffe er meget sjeldan,
og følgelig meget dyr. Roerlien²⁰ holder sig i en maadelig²¹
Pris, men den vil maaskee ogsaa stige¹⁸, naar nogen Tid er
gaat²², da Hvalfisfangen²³, efter hvad²⁴ man figer, ikke
har havt et godt Udfald²⁵, og da Roerne ikke give meget af
sig²⁶ jaar. Man kan endnu ikke bestemme²⁷ Prisen paa Stok-
fisen²⁸, da den nye endnu ikke er arriveret til Holland. Sil-
dene²⁹ ere allerede i en maadelig³⁰ Pris, og hvis Gangsten
vedbliver at være god, vil man have den til endnu bedre Kjøb.

Blinhøften³¹ bliver ikke iaa god som forrige Aar, da Frosten³² har gjort Blomsterne megen Skade³³.

Behag at bære mig med Deres Ordre, og enten at fastsætte³⁴ mig Priserne eller at overlade³⁵ Samme til mig. De kan forlade³⁶ Dem paa, at jeg ikke skal undslade³⁷ nogen Omhu³⁸ for at tjene Dem til Deres fuldkomne³⁹ Tilfredshed.

Jeg hilsner⁴⁰ Dem med udmarket⁴¹ Agtelse.

6. Hr. N. i Bordeaux. Hamborg, den 1ste September 1832.

Overbringeren¹ af dette², Hr. G., har i Sinde³ at bærese⁴ Provindserne i Frankrig langs⁵ med Havet⁶, og især at opholde⁷ sig 7 til 8 Maaneder i Bordeaux, for der at erhverve sig nye Kundstaber i⁸ Handelen⁹ og paa samme Tid uddanne sig¹⁰ i det franske Sprog. Vi bede Dem at ville venstabeligt¹¹ bidrage til at gjøre ham hans Ophold i Deres By behageligt, og i Tilsælde at han trænger til Penge, da at forstørke¹³ ham med samme¹² til Beløb¹⁴ af 4000 Francs.

Jeg har den Ære at forblive etc.

7. Hr. A. i Lyon. Genf, den 10de November 1833.

Det har gjort mig meget ondt¹ at erfare af Hr. G., at De har neglet at acceptere min Bexel²). Jeg begriber ikke, hvorledes³ De kan være⁴ saa ubillig, da min Anvisning⁵ kun lyder⁶ paa Beløb⁷ af de Varer, jeg har sendt Dem. Jeg beder Dem endnu engang at honorere⁸ min Bexel og at betale Beløb, hvorpaa den lyder, uden Ophold⁹ til Hr. N. De tilslader mig med det Samme at sige Dem, at De for Fremtiden¹¹ ikke skal overdrage¹⁰ mig mere Deres Comissioner, thi jeg venter af mine Correspondenter den samme Opmarkshed og Redelighed, som jeg har altid gjort¹² mig det til Pligt¹³ at vise¹⁴ dem¹⁵.

L.

8. Hr. L. i Genf. Lyon, den 16de November 1833.

Jeg har al Grund¹ til at beklage mig over Hr N., Overbringeren af Deres Anvisning, som for at lade mig føle sit gamle Had til mig, søger ved Bagværtser², idet han fore-

*) See Prøve paa en Bexel i Tillægget til Noterne.

giver, at jeg ikke vil betale, at sætte³ min Redelighed i Divil⁴ og at børve⁵ mig Deres Agtelse. Jeg har rigtignog⁶ negtet at acceptere Deres Bexel, men alene⁷ fordi jeg ingen Aviso⁸ havde modtaget fra Dem⁹, saa at Skylden¹⁰ ene bliver paa Deres Side¹¹. Saasnat¹² Deres Aviso indløb¹³, har jeg ingen Banskelighed gjort ved at betale Beløbet Kr. 1320, hvormed De behager at saldere¹⁴, hvad¹⁵ jeg er Dem skyldig¹⁶.

Jeg har været berettiget¹⁷ til at vente, at De vilde have oplyst Dem noiere¹⁸ om Omstændighederne, og at De vilde have brugt¹⁹ mere Skaansel²⁰ i Deres Udryf, thi De kan ikke bæbrede²¹ mig, om jeg, som forsiktig Handelsmand²² og uden nogen forelsbig²³ Underretning⁸, ikke²⁴ strax har villet²⁶ troe paa dit Ord en Mand, der paa²⁶ alle mulige Maader søger at stade mig, og desuden ikke nyder den bedste Omstale²⁷. A.

9. Hr. N. N. i N.

Paris, den 15de September 1835.
Vi have rigtigen¹ modtaget Deres ærede Brev² af Hr. d. M. Det indestiltede³ en Remisje⁴, stor⁵ Kr. 5325, paa J. Beaulieu fils, 10 Dage fra Dato, hvilken er blevne protesfleret⁶ formedest⁷ Mangel paa⁸ Accept⁹, og vi have at debitere Dem for Protestomkostninger¹⁰ ... Kr. 8, 20.

De aviserer¹¹ os en Tratta¹³ derimod¹², stor Kr. 5300 — Ordre N. & C., 8 Dage Sigt¹⁴ — som er noteret; men da De ikkeaabner os nogen Credit for at remboursere os derfor, kunne vi ikke betale¹⁵ den, med mindre Acceptanten¹⁸ af Deres Remisse, Hr. Beaulieu fils, inden¹⁶ Forslæbstdiden¹⁷ samlykker¹ at acceptere.

Vi beholde¹⁹ derfor denne forelsbigen²⁰ hos os, idet vi alene indlagt²¹ remittere Dem Protesten²². — Vi ønske meget, at denne Sag maa kunne afgjores²³ paa denne Maade, og vi have den Ære, min Herrre, at forblive²⁴ Deres²⁵ etc.

10. Hr. N. N. i N.

Paris, den 21de September 1835.
Vi have ikke modtaget¹ nogen Meddelelse² fra Dem siden det Brev, som vi tilstyrede Dem, den 15de d. M.

Vi have³ nu al melde⁴ Dem, at Deres Remisse, stor Kr. 5325 paa Beaulieu fils, hvorover vi have tilfællet⁵ Dem Protest formedest Mangel af Accept, ikke destomindre er blevne betalt, og at De er creditteret derfor.

Hølgelegen⁶ er den Tratta, stor ... Fr. 5300, hvilken De som Mobsætning⁸ havde trukket⁷ paa os, betalt, og vi have debiteret Deres Regning for Samme.

Bi gientage⁹, hvormeget vi beklage¹⁰ den Ubehagelighed¹¹, der foraarsagedes ved denne Bægring¹² af Accept, og vi have den Ære, min Herre, at hilse¹³ Dem venstabeligst¹⁴.

11. Hr. N. N. i N.

Nantes, den 18de September 1835.

Jeg har den Ære at bekræfte¹ mit Brev af dte d. M.², og har³ hermed at underrette⁴ Dem om, at Skibet Etoile har udstaaet⁵ den frystelige Ørfan⁶ den 30te og 31te f. M., og at det er bragt ind⁷ til Rouen aldeles uden⁸ Master⁹, og efterat Capitainen har været nødt til at kaste en Deel af sin Ladning¹⁰ i Havet.

Da De har meldt mig, at De hos Dem har besørget¹¹ Assurancen paa de forstjellige Varer, haster jeg med¹² at bringe Dem Kundstab¹³ om denne Tilsdragelse, for at De derom kan give¹⁴ Deres Assurandører¹⁵ Underrening¹⁶.

Jeg skriver med denne Post¹⁷ til Rouen for at erholde¹⁸ flere Oplysninger¹⁹ om dette Uheld²⁰, og, i²¹ Deres Assurandørers Interesse²², paalægger²³ jeg min Correspondent, at vaage²⁴ over, at iflun²⁵ de Omkostninger foraaarsages²⁶, som ere²⁷ uundgaaelige²⁸, i det Tilsalde, at Skibet, efter nogen Reparation, skalde kunne forsieste sin Reise. Mit Næste²⁹ vil give Dem nøjagtigere³⁰ Underretninger om de tagne³¹ Forholdsregler³¹ og om denne Sags Stilling³³.

Jeg slutter³⁴ med de oprigtigste Hilsener³⁵.

12. Hr. N. N. i 2.

B. b.....

I Folge¹ de Esterretninger, jeg har modtaget, er der ankommen i Deres Havn flere Skibe fra² Smyrna, ladeede med Bomuld og andre Artikelier. Disse ankomme³ Ladninger⁴ have rimeligvis⁵ foranlediget⁶ en Falder⁷ i Prisen paa dette Slags⁸ Varer; hvis dette er Tilsædret⁹, beder jeg Dem at høbe for min Regning: 8 Baller Bomuld af bedste Qualität, De kan erholde.

De vil have den Godhed¹⁰ at benytte¹¹ den første Leisighed, som tilbyder sig¹², til at sende disse Varer til Hr. B. i

F., som det er overdraget¹³ at affende¹⁴ dem til mig. Hvis imod al Forventning¹⁵, Prisen paa disse Artikelier holdt sig¹⁶ saaledes som den var forrige Maaned, beder jeg Dem om at opsette¹⁷ Købet deraf indtil ny Ordre.

Behag at modtage¹⁸ mine venstabeligste¹⁹ Hilsener.
Deres hengivne R.

13. Hr. R. i B.

L. b.....

Jeg iler med¹ at svare paa Deres Brev af d...., at de Skibe, De omtaler², ere rigtigen³ ankomne i vor Havn. Deres Ladninger bestaae af⁴ Bomuld og andre Varer, men man veed Intet angaaende⁵ Salget. Igaar havde jeg Lejlighed til at tale med Capitainen paa et af disse Fartioer. Jeg erklyndigede mig⁶ om Bestemmelser⁷ af disse Varer og spurgte ham, hvorfor han ikke stred til⁸ Salget. Han svarede mig, at man ventede inden fort Tid⁹ en af Skibenes Giere. For Dicblæket holde Priserne sig¹⁰; i Tilsædte at nogen Forandring indtræffer¹¹, skal jeg ikke undlade at underrette¹² Dem derom.

Jeg hilser Dem med Agtelse. Deres meget hengivne R.

14. Hr. R. i B.

L. b.....

Jeg henholder mig¹ til mit sidste Brev af .... Hr. M., Gier af de omtalte² Skibe, er ankommen her, og Salget af disse Ladninger er tilsendebragt. Jeg har høbt for Deres Regning 8 Baller Bomuld fra Smyrna.

Jeg har den Fornsielse³ hermed at tilstille⁴ Dem Factura over Samme, for hvilken De vil behageligt⁵ fore mig til Gode⁶ ..... Da jeg ikke twivler paa, at De jo vil blive fornøjet med de billige⁷ Priser, beder jeg Dem at have den Godhed at tilstille mig Beløbet⁸ af Samme i Löbet⁹ af næste Maaned, i Betragtning af¹⁰ at jeg har sluttet Handelen¹¹ imod rede¹² Penge¹³. Jeg skal affende Varerne til¹⁴ Hr. B. med det første Skib, som gaaer under Seil¹⁴ til F. Da De ikke nævner Noget¹⁵ om Assurancen, antager jeg¹⁶, at De agter¹⁷ selv at besørge¹⁸ Samme. Deres hengivne R.

15. Hr. N. N. i 2.

B. b.....

Jeg har modtaget det Brev, hvormed De har bearet mig under Dato¹ af .... og i² hvilket De underretter mig om

Kjøbet, De har gjort for min Regning af Bomulden. Priserne ere billige³ og med Hensyn til⁴ Belsbet af Deres Factura har jeg fort Dem til Gode ..., som skal blive Dem remitteret inden den aftalte Tid. Behag snarest muligt⁶ at afsende⁵ disse Varer til det Huus, jeg i mit forrige⁸ har anvisst⁷ Dem, og som det er overdraget at besørge⁹ Assurancen. Deres meget hengivne R.

16. Min Herre!

Paris, den 2de Juni 1834.

Zeg har modtaget Deres behagelige¹ Brev, som melder² mig, at De har havt den Godhed at affende³ mit Brev til Hr. N.; behag⁴ dersor at modtage min Tatsigelse⁵.

I det Dnste⁶ at opfylde⁷ en Pligt, jeg skylder⁸ det lærde Selskab i Gothenborg, skriver⁹ jeg et Brev til Præsidenten for at bevidne¹⁰ ham og¹¹ Selskabet hele min Erkendelighed for den Hæder¹², det har havt den Godhed at bære mig med.

Zeg tager mig¹³ den Frihed at sende Dem dette Brev med Bon om, at De vil paataage¹⁴ Dem at besørge³ Samme. Jeg misbruger maa ske Deres Artighed¹⁵, men da jeg kender Deres sørdeles¹⁶ Forekommenhed¹⁷, har jeg haabet¹⁸, at De ikke vilde afflaae at tjene¹⁹ mig paa ny ved denne Lejlighed²⁰.

Undskyld venstabeligste²¹, at²² jeg ikke allerede har aflagt²³ Dem min Besigt²⁴, som jeg havde lovet Dem det, men jeg er saa beftægtet med at besørge²⁵ Hæfterne²⁶ af det værk, som jeg for²⁸ Dieblitsk udgiver²⁷, at jeg ikke har funnet opfylde²⁹ min Skyldighed³⁰ imod Dem, men saa nu jeg faaer et Dieblits³¹ Frihed, skal jeg have denne Fornsielse³².

Modtag de venstabeligste³³ Hilsener³³ fra Deres meget hengivne³⁵ R.

17.

Paris, den 10de October 1834.

Tilgiv mig¹, at jeg aabryder² Dem i de mangfoldige³ Bestættelser, som Deres nær forestaaende⁵ Afreise maa medføre⁴, for endnu at bestætte Dem med mig; men Tiden er⁶ kostbar⁷, og det vilde være⁸ mig meget hjert⁹ at kunne finde en Forlægger¹⁰ til mit Arbeide. Vilde De altsaa være saa god at bede Hr. Fontaine, som De viser¹¹ mig den Tjeneste¹² at gaae¹³ ind til¹⁴, at sige med Bestemthed¹⁵ inden Deres

Afreise, om han vil besørge¹⁶ Arbeidet eller ikke; det¹⁷ er naturligvis en Selvfølge¹⁸, at det vil blive fuldført ligesaa samvittighedsfuldt, som det er begyndt. Jeg ønskede gjerne at vide det, thi dersom han ikke vilde paataage sig¹⁹ Samme, vilde jeg bede Dem, paa deres Gjennemreise²⁰ gjennem Hamborg, at tale berom¹⁹ til Hr. Perthes. Der er altid en stor Forstiel mellem at skrive En til og at tale med ham, og hvil²¹ Det til en anden Tid²² vilde bede Nogen af Deres Bekjendtskab om at indlede²³ denne Sag²⁴ for mig i Hamborg, saa vilde en Saadan²⁵, som ikke kender Noget til Arbeidet og af hvem jeg ikke er kjend²⁶, sitterlig ikke i sine Forhold²⁸ til Hr. Perthes kunne vise²⁷ den Interesse, som jeg veed, at De vilde have²⁹. Jeg maatte altsaa have idag det Hæste, som Hr. Fontaine har, for at kunne lade det aabrive til Dem til imorgen.

Jeg sender Dem Anmeldelsen af Hr. Lemares Cours de langue française. De har talst til mig om, at³⁰ De havde i Sinde³¹ at forstaffe Dem dette værk, og da der er en stor Fordele for dem, som subskriber inden den 1ste December, saa har jeg tenkt, at De rimeligvis vilde benytte Dem deraf.

Behag³² at modtage³³ min Tak, mine Undskyldninger og min venstabeligste³⁵ Hilsen³⁴. B.

18. Min Herre!

Paris, den 21de Februar 1835.

Jeg har modtaget med en sand¹ Glæde de Hæfter², som De har havt den Godhed at sende mig. Jeg kan³ ikke talke Dem nok⁴ for Samme, og især for den Image, De har havt⁵ at oversette paa Franz de Steder⁶, som interessere mig mest. En Reise paa 4 Maaneder i vores sydlige Departementer⁷, hvilken jeg tiltræder⁸ overmorgen, tillader mig ikke at benytte mig⁹ af den Persons Artighed¹⁰, som De anviser¹¹ mig; men jeg har ikke funnet modstaae¹² det Dnste¹³ at forsatte¹⁴ i Hast et Slags Udtog¹⁵ af de Facta¹⁶, som jeg skylder Dem Kundskab om, og igaar har jeg forelæst dette Udtog for mit Academi.

Modtag mine Dnster¹⁷ for Alt, hvad der kan blive til Deres tilfredshed¹⁸, og vær forvistet om min oprigtigste Hen-

givenhed¹⁹, hvormed jeg har den *Ære* at forblive²⁰ ganske til
Deres Ejeneste.

B.

49.

Paris, den 30te Juni 1837.

Jeg takker Dem tusinde Gange¹, kjære Ven, for al den Ulejlighed², De har haft den Godhed, at gjøre³ Dem for min Skyld, og jeg ønsker inderligen⁴ at kunne være Dem til nogen Ejeneste her⁵. Det er i Haab om at opnaae dette⁶, at jeg i min sidste Forsending⁷ til København har vedlagt⁸ en Pakke til Dem med Planer⁹ over Bøger, hvorpaa¹⁰ der nu subskriberes¹¹. De fleste af dem ere meget gode Børker og smukke Udgaver¹². De vil især legge Mærke til¹³ Revolutionshistorien af Thiers, Napoleons Historie af Norwins og Ségers Verdenshistorie¹⁴. Disse Børker, som forene¹⁵ et højt literært Verd med de meest udmarkede¹⁶ Egenskaber som Historie¹⁵, telle hver ikke mindre end 20,000 Subscribersere, hvoraf det forklarer sig¹⁸, hvorledes man her bliver i Stand til¹⁹ at levere Pragtudgaver²⁰ for overordenlig billig Pris, smykede med en stor Mængde fortræffelige Staalslit²¹. Disse Bøger ere saa smukt udslyrede²², at jeg har subskribert paa dem alle, og jeg finder, at man ikke kan paa en behageligere Maade foruge sit Bibliothek med fortrinlige Udgaver ved²³ en ringe²⁴ Udgift, der bliver umarkeligt²⁵, fordi den steer lidt efter lidt²⁶.

Jeg har haft den Behagelighed²⁷ at være blevet indbudt til de Fester, som ere givne for vor unge Hertinginde af Orleans, født Mecklenburg-Schwerin. Da jeg kom hjem, blev jeg som ved et Lyn²⁸ oversvældet²⁹ af den sporadiske Cholera. For at høitideligholde min Helsbredelse³⁰ vilde jeg tilbringe de første Døblelle med Dem, men jeg formaaede ikke at ende mit Brev, og et frygteligt³² Tilbagefald³¹ har holdt³³ mig i endnu 12 Dage. Man maa vere af Jern for at have overhaact³⁴ det. Jeg haaber, at mit Brev træffer Dem frist og vel³⁵. Hav den Godhed ikke at glemme, at jeg vil sole mig lykkelig³⁶ hver Gang, De staffer mig den Hornsielse at være Dem til Ejeneste³⁷, hvad enten det er for Dem selv eller for Deres Venner.

Mødtag³⁸ Forhållingen om den sørdeles Høiagelse, hvor med jeg forbliver Deres meget hengivne C.

Billetter.

1. Hr. A., som er nødt¹ til at tage paa Landet imorgen, beder Hr. N. ikke at gjøre sig den Ulejlighed² at komme³ hen til ham. Det vil derimod meget fornose⁴ Hr. A. at see Hr. N. overmorgen til hvad Tid⁵, det er ham behagligt⁶.

2. Hr. og Fru A. hilse⁷ Hr. og Fru N. paa det Venstabeligste⁸ og bede dem, at de ville gjøre dem den *Ære* at komme at spise til Middag hos⁹ dem næste Torsdag, Kl. 5.

3. Svar. Hr. og Fru N. have¹⁰ den *Ære* at modtage Hr. og Fru A's venstabelige Indbydelse¹⁰, og skulle ikke forsomme¹¹ at indfinde sig til den bestemte Tid¹² for at nyde deres behagelige Selstab¹³.

4. Hr. og Fru C. bede Hr. N. om at gjøre dem den *Ære* at spise til Middag hos dem næste Fredag, den 5te i denne Maaned, Kl. 5. De grib¹⁴ denne Lejlighed for at forsikre¹⁵ ham om deres Hengivenhed og Høiagelse¹⁶.

5. Svar. Hr. N. beklager meget¹⁷ ikke at kunne modtage Hr. og Fru C's Indbydelse, da en uopfærtelig¹⁸ Forretning¹⁸ nøder²⁰ ham til at epoffre den Glæde, der ventede²¹ ham.

6. Fru F. hilser Kroken L. god Morgen, og haaber, at hun vil²² bære²³ hende med sit Selstab²⁴ til et Spilleparti²⁵ næste Tirsdag.

7. Fru L. til Kroken N. Jeg indbyder²⁶ Dem, min Bedste²⁷, til at komme at drikke Thee²⁸ hos mig; jeg bliver ene og haaber, at De vil²² unde²⁹ mig den Hornsielse at nyde³⁰ Deres behagelige³¹ Selstab: assaa³² mig ikke denne Gunst³³. Levvel!

8. Svar. Jeg takker Dem mange Gange³⁴, kjære Frue, for Deres behagelige³⁵ Indbydelse, men det gjør mig meget ondt³⁶ ikke at kunne modtage³⁷ Samme, da vi vente Selstab³⁸ i Aften. Morgen³⁹ derimod⁴⁰ kan De befale⁴¹ over mig, og dersom De ikke kommer hen⁴² til mig imorgen⁴³ for middag⁴⁴, kommer⁴⁵ jeg ganske bestemt⁴⁶ til⁴⁷ Dem imorgen⁴³ Aften.

9. Fru G. til Fru S. Jeg er nylig⁴⁸ kommen hjem fra en Reise; dersom Deres Forretninger⁴⁹ tillade Dem at

komme til mig, kan jeg meddele⁵⁰ Dem Nyheder, som ville
fornøie⁵¹ Dem. Jeg bliver⁵² hjemme hele Dagen; De kan
altsaa⁵³ velge, hvad⁵⁴ Tid, De vil⁵⁵.

10. Svar. Det glæder mig⁵⁶ at høre, at De endelig
er kommen tilbage fra Deres Reise. Om jeg ikke havde⁵⁷
anden Grund⁵⁸ end den, at lykønske⁵⁹ Dem til Deres Hjem-
komst⁶⁰ efter saa lang en Traværelse, saa vilde det ene være
no⁶¹ til at bringe mig hen⁶² til Dem. De kan følgelig⁶³
vente⁶⁴, at jeg kommer hen til⁶⁵ Dem i Eftermiddag, hen-
imod⁶⁶ Kl. 6.

SUPPLÉMENT.

I. Manières de commencer les lettres.

1. Lettres amicales et familières.

- 1) J'ai reçu, monsieur, votre lettre du ...
- 2) En réponse à vottre lettre du ...
- 3) J'ai reçu monsieur, les lignes dont vous m'avez honoré...
- 4) Je suis heureux de pouvoir vous annoncer, mon cher monsieur, que ...
- 5) C'est avec un grand plaisir que je t' envoie les livres que tu m'as demandés ...
- 6) Permettez, monsieur, que je vous remercie de ...
- 7) Je me hâte (Je m'empresse) de répondre à votre lettre du ...
- 8) Je crois n'avoir pas besoin de vous parler du plaisir que m'a fait votre lettre.
- 9) Je saisiss avec empressement l'occasion qui se présente pour vous adresser ma réponse à votre aimable lettre du 19 du mois passé ...
- 10) J'ai reçu votre charmante missive du 1er juin, et je voudrais seulement être capable d'y répondre comme je le souhaite ...

- 11) J'ai été enchanté de recevoir une marque de votre souvenir par la lettre que ...
  - 12) Je suis bien reconnaissant (sensible), monsieur, des (aux) nouvelles marques de bienveillance dont votre lettre du ... vient de me donner l'assurance ...
  - 13) Tout en vous accusant réception de votre lettre du ... je m' empresse de vous apprendre (communiquer, mander) une nouvelle qui ...
  - 14) Je saisiss l'occasion que monsieur Dufour d'ici a bien voulu m' offrir, en partant pour B., de vous adresser quelques lignes ... ma réponse ... un paquet ...
  - 15) Votre lettre du ... ne m'étant parvenue ici qu'après un long détour, vous voudrez bien ne pas m'attribuer la lenteur^{*de} ma réponse.
  - 16) Je suis sensible, comme je le dois, au témoignage que vous me donnez de la continuation de votre amitié ...
  - 17) Je ne vous ai point écrit, chère soeur, depuis plusieurs mois, et c'est une grande preuve de renoncement à moi-même; mais je ne savais où diriger mes lettres.
  - 18) Je commençais à m'ennuyer beaucoup de ne point recevoir de vos ouvelles, et je ne savais même que répondre à quantité de gens qui m'en demandaient.
  - 19) Ma mauvaise santé me retenant chez moi, permettez-moi, monsieur, de vous écrire combien je suis reconnaissant de l'aimable lettre... (combien je suis flatté de la permission... de la préférence ...)
  - 20) Monsieur, j'ai été enchanté de recevoir une marque de votre souvenir par la lettre que m'a envoyée monsieur votre frère.
  - 21) Comment faites-vous, ma chère tante, pour nous donner à la fois tant de plaisir et tant de surprise? nous avons reçu, ma soeur et moi, vos lettres avec transport; nous les lisons avec le même sentiment.
  - 22) Vous voyez que je suis très exact à tenir la promesse que vous m'avez engagé à vous faire ...
-

2. Lettres aux personnes d'un rang supérieur.

- 1) J'ai reçu la lettre qu'il vous a plu m'écrire au sujet de ...
  - 2) Nous avons appris avec une extrême joie, les glorieux succès que vous venez d'obtenir.
  - 3) J'avais toujours retardé, monsieur, à répondre à la belle et grande lettre que vous me faites l'honneur de m'écrire il y a quelque temps, incertain encore du parti que je devais prendre ...
  - 4) Je suis très flatté de l'honneur de votre lettre, et très charmé de pouvoir (ou: d'être à même de) vous tranquilliser sur la santé de monsieur R. qui à été altérée au point d'alarmer ses amis.
  - 5) N'ayant pu avoir (obtenir) l'honneur d'être admis en votre présence, j'ose abuser de quelques-uns de vos moments, pour ...
  - 6) Monsieur, vous m'avez jusqu'ici donné d'assez grands témoignages de vos bontés, pour m'autoriser à vous en demander de nouvelles marques ...
  - 7) Sans avoir l'honneur d'être connu de vous, je prends cependant la liberté de vous écrire, et votre bonté seule m'y encourage.
  - 8) J'ai pris la liberté, en partant, de vous supplier d'être favorable à un cousin qui ...
  - 9) Monsieur, je vois avec une joie inexprimable, par la lettre qu'il vous a plu m'écrire que — a daigné agréer —
  - 10) Comme personne ne s'intéresse plus que moi à votre bonheur (satisfaction, gloire), personne ne doit être plus empressé de vous écrire pour ...
  - 11) C'est avec une extrême reconnaissance que j'ai reçu encore, au commencement de cette année, la grâce que vous m'accordez si libéralement tous les ans.
  - 12) Il faudrait être insensible pour n'être pas infiniment touché de la lettre dont vous avez daigné m'honorer. Mon amour-propre en a été trop flatté ...
-

3. Manières de terminer les lettres.

1. Lettres amicales et familières.

- 1) — Adieu, mon cher N., je suis bien sincèrement votre —
- 2) — Adieu, dans les dissipations et les plaisirs n'oubliez pas votre —
- 3) — Adieu, jouissez d'une bonne santé, et aimez-moi toujours ...
- 4) — J'embrasse toute votre famille et suis —
- 5) — Croyez-moi toujours de vos amis, et embrassez toute votre famille à mon intention.
- 6) — Adieu, je me flatte de vous rendre ma visite l'un de ces jours.
- 7) — Adieu, je vous embrasse comme je vous aime, et c'est de tout mon cœur.
- 8) — Agréez mes salutations sincères (empressées).
- 9) — Recevez l'assurance de tous mes sentiments pour vous.
- 10) — Adieu, mes chers amis, je vous embrasse mille fois.
- 11) — Je me réjouirai toujours de tous les avantages qui vous arriveront, et je serai toute ma vie ...
- 12) — Je finis en vous renouvelant tous les vœux que je forme sans cesse pour votre bonheur: ce sont ceux d'un très sincère ami.
- 13) — En attendant je suis avec un dévouement sans bornes ...
- 14) — Dans l'attente de vos nouvelles, je vous prie d'agréer mes salutations amicales.
- 15) — Mes compliments, mes amitiés, où elles doivent être; et pour vous, cher ami, vous savez votre part; c'est moi tout entier.
- 16) — Bien des choses aimables à vos frères et à madame R. Ma mère se joint à moi, pour témoigner à la vôtre ses hommages et ses amitiés.
- 17) — L'amitié que je vous ai vouée en particulier, me fera embrasser avec joie toutes les occasions de vous témoigner que je suis sans réserve ...
- 18) — Continuez à faire le bonheur de tout le monde et surtout de votre ami H.
- 19) — Je désire trouver de nouvelles occasions de vous faire connaître les sentiments avec lesquels je suis ...

- 20) — Soyez assuré du plaisir que je trouverai toujours à vous témoigner par mes services la vérité avec laquelle je suis votre très dévoué. —
- 21) — Croyez aux sentiments que je vous ai voués pour toute ma vie.
- 22) — Je n'ai que le temps de vous assurer de mon parfait attachement.
- 23) — Je ne demande plus au ciel que de vous conserver à votre affectionné M.
- 24) — J'embrasserai avec joie toutes les occasions de vous témoigner que je suis sans réserve votre ...
- 2. Lettres aux personnes d'un rang supérieur.**
- 1) — Je vous prie d'agrérer les assurances de ma plus haute estime ...
- 2) — En attendant cette faveur de vos bontés, je suis avec le respect le plus profond votre très humble et très obéissant serviteur ...
- 3) — J'ai l'honneur de vous assurer de ma parfaite considération.
- 4) — Recevez l'assurance de la haute considération avec laquelle j'ai l'honneur de me dire ... (l'assurance de la considération distinguée ...)
- 5) — Pardonnez à mon importunité et recevez à cette occasion l'assurance réitérée de mon estime toute particulière (de ma haute considération).
- 6) — Agréez l'hommage des sentiments distingués que je vous ai voués, et que vous méritez si bien.
- 7) — Agréez les nouvelles assurances de la plus haute estime, avec laquelle j'ai l'honneur d'être votre etc.
- 8) — Comptez à jamais sur la reconnaissance et sur l'attachement de celui qui se fait un devoir de se nommer votre ...
- 9) — Je me tiens trop heureux de saisir cette occasion de vous renouveler mes hommages et le respect avec lequel j'ai l'honneur d'être.
- 10) — Daignez croire aux sentiments de mon profond respect et de la haute considération, avec laquelle j'ai l'honneur de me dire votre très humble et très obéissant serviteur ...

3. Mélanges.**1. Lettre de change à vue.**

Lyon, le 3 mai 1850.

Bon pour 800 francs.

Monsieur,

A vue, il vous plaira payer par cette seule de change, à l'ordre de Mr. Bonnet, la somme de huit cents francs, valeur reçue de Mr. Piron, et que vous passerez au compte de votre serviteur,

A. M. Andrieux, négociant,
45 rue Rambuteau, à Paris.

2. Lettre de change à plusieurs jours de vue. Lille, le 1er mars 1841. B. P. F. 1000.

A quarante jours de vue, il vous plaira payer par cette première de change, à l'ordre de monsieur Pierre, la somme de mille francs, valeur reçue en espèces, que vous passerez au compte de votre serviteur (suivant l'avis de)

A. M. André, négociant, rue ... Jérôme.
à Paris.

3. Billet à ordre.

Paris, le 9 avril 1850.
Au trente août prochain, je paierai à Mr. X., ou à son ordre, la somme de trois cents francs, valeur reçue comptant (ou, en marchandises). Verdon,

marchand de draps.

Bon pour 300 francs.

4. Quittance.
Reçu de M. L* et à la décharge de M. R*, la somme de six mille francs, tant en numéraire qu'en effets à quinze jours de vue, sur M. R* de Francfort. N.
Paris, le 2 juillet 1845.

5. Lettres d'avis.

Monsieur Legendre, à Paris.

Londres, le 6 févr., 1840.

J'ai aujourd'hui tiré sur vous une somme de quatre cent cinquante francs, payable à vue à monsieur T., pour valeur reçue de lui. Je vous prie d'y faire honneur, et de m'en donner débit dans mon compte.

Je suis, monsieur, votre etc.

Frey.

Monsieur Frey, à Londres.

Paris, le 10 févr. 1840.

Je suis favorisé de votre lettre du..., me donnant avis de votre traite sur moi en date du..., de Frs. 450 à l'ordre de Mr T, payable à vue. J'en ai pris note, et tout accueil y sera fait au débit de votre compte. Etant tout ce qui s'offre à vous dire, j'ai l'honneur de vous saluer. Legendre.

Monsieur G., à Aix.

Lyon, le 18 mars 1840.

D'ordre et pour compte de M. J. B. de Paris, je vous expédie ce jour par le roulage accéléré de M. Ch. G...., commissionnaire de roulage à Lyon, au prix ordinaire, ainsi que le nombre de jours de route, une balle marquée J. B. n°. 400, pesant 86 kilogrammes brut et contenant divers articles de notre fabrique.

Veuillez vous en procurer bonne réception et prendre les ordres dudit sieur pour l'ultérieure destination, en faisant suivre vos débours et frais.

Vous trouverez ci-inclus le certificat d'origine pour en toucher la prime pour le compte de M. J. B.

Je vous salue bien sincèrement. B. L.

6. Formule d'une facture.

Facture à 2 barriques de vin chargées d'ordre, aux frais et risques de MM. NN. à Copenhague, par le navire l'Aurore, Capt. N. Olsen.

N. N.	2 Barriques St. Émilion, à 2 cercles de fer, à 800 fs. le tonneau	fs.	400	"
	Frais:			
	Droit de sortie et courtage d'affrètement, à 5 fs. le tonneau ..	fs.	2.50	c.
	Rabattage, port à bord et arrimage, à 20 fs.	,,	10	,,
	4 cercles de fer, à 1 fr. 50 c. ,,	6	,,	,
	Courtage de change, permis, port de lettres	,,	2	10
		fs.	420	60
	Commission 2 pCt.		8	40
	Francs		429	

Bordeaux, 21 mai 1850.

N.

Le droit de sortie, Avgiften ved Udbetalingen, udgaaende Betiggbed. Le courtage d'affrètement, Betalinger til Maglerne forfragten. Le rabattage, Taxaen. Le port à bord, Betalinger for at bringe Værene om bord. L'arrimage, m., Betalinger for Stuvingen. Le courtage de change, Betalinger til Betjelmægleren. Le permis, Passerselskabet. Le port de lettres, Portoen.

Ordsforklaring.

Første Afdeling.

1. 1 parfum, m. 2 rose, f. 3 chapeau, m. 4 bergère, f. 5 bec, m. 6 arbre, m. 7 forêt, f. 8 nid, m. 9 hirondelle, f. 10 écorce, f. 11 serre, f. 12 aigle, m. 13 prairie, f. 14 contrée, f. 15 plaisir, m. 16 jeunesse, f. 17 bruit, m. 18 ville, f. — 2. 19 largeur, f. 20 rue, f. 21 danger, m. 22 mer, f. 23 récompense, f. 24 ouvrier, m. 25 blancheur, f. 26 neige, f. 27 reine, f. 28 porte, f. 29 capitale, f. 30 odeur, f. 31 viande, f. 32 goût, m. 33 soupe, f. 34 guerre, f. 35 peine, f. 36 vie, f. 37 doute, m. 38 commencement, m. 39 sagesse, f.

3. 1 feuillet, m. 2 livre, m. 3 chien, m. 4 chasseur, m. 5 charrule, f. 6 laboureur, m. 7 murmure, m. 8 ruisseau, m. 9 habitant, m. 10 pays, m. 11 rugissement, m. 12 lion, m. 13 fusil, m. 14 soldat, m. 15 habit, m. 16 enfant, m. 17 prix, m. 18 diamant, m. 19 prince; m. — 4. 20 ordre, m. 21 roi, m. 22 château, m. 23 comte, m. 24 maître, propriétaire, m. 25 jardin, m. 26 mât, m. 27 vaisseau, m. 28 ouïe, f. 29 poisson, m. 30 courage, m. 31 guerrier, m. 32 poison, m. 33 serpent, m. 34 contemplation, f. 35 oeuvre, f. 36 créateur, m. 37 jouissance, f. 38 agrément, m. 39 campagne, f. vie champêtre, f.

5. 1 garçon, m. 2 être, 3 à, 4 cave, f. 5 cour, f. 6 école, f. 7 à, 8 foire, f. 9 prêtre, m. 10 église, f. 11 campagne, f. 12 cheval, m. 13 écurie, f. 14 négociant, m. 15 bourse, f. — 6. 16 poste, f. 17 ramoneur, m. 18 cheminée, f. 19 bouchon, m. 20 bouteille, f. 21 baron, m. 22 chasse, f. 23 vache, f. 24 étable, f. 25 Espagnol, m. 26 s'adresser à, 27 Anglais, m. 28 Arriver, 29 Répondre, 30 question, f.

7. 1 paysan, m. 2 marché, m. 3 ami, m. 4 bal, m. 5 concert, m. 6 maçon, m. 7 grenier, m. 8 eau, f. pl.

9 de. 10 Aix-la-chapelle. 11 calé, *m.* 12 être. 13 ci-matière, *m.* — 8. 14 pigeon, *m.* 15 colombier, pigeonnier, *m.* 16 jardinier, *m.* 17 jardin, *m.* 18 écrire. 19 marchand, *m.* négociant, *m.* 20 penser. 21 mouvement, *m.* 22 utile à. 23 corps, *m.* 24 camp, *m.*

9. 1 farine, *f.* 2 moutarde, *f.* 3 eau, *f.* 4 huile, *f.* 5 vin, *m.* 6 lait, *m.* 7 monnaie, *f.* 8 cire, *f.* 9 papier, *m.* 10 plume, *f.* 11 pain à cacheter, *m.* 12 poudre, *f.* 13 dragée, *f.*; de petit (menu) plomb, *m.* 14 balle, *f.* 15 carte de géographie, *f.* 16 gravure, *f.* 17 soie, *f.* 18 taffetas, *m.* 19 velours, *m.* 20 drap, *m.* 21 mouchoir, *m.* 22 fichu, *m.* 23 schall, *m.* — 10. 24 craie, *f.* 25 crayon de mine, *m.* 26 plume d'acier, plume métallique, *f.* 27 encre de la chine, *f.* 28 savon, *m.* 29 serviette, *f.*; essuie-mains, *m.* 30 couteau, *m.* 31 fourchette, *f.* 32 fermier, *m.* 33 poulet, *m.* 34 canard, *m.* 35 cochon, *m.* 36 brebis, *f.* 37 pomme, *f.* 38 poire, *f.* 39 cerise, *f.* 40 prune, *f.* 41 abricot, *m.* 42 pêche, *f.* 43 légume, *m.* herbe potagère, *f.* 44 épine, *f.*

11. 1 voiture, *f.* 2 dragée, *f.* 3 estampe, *f.* 4 parure, *f.* 5 veau, *m.* 6 jambon, *m.* 7 morue, *f.* 8 saumon, *m.* 9 gâteau, *m.* — 12. 10 noisette, *f.* 11 riche, *m.* 12 violette, *f.* 13 poudre, *f.* 14 fusil, *m.* 15 paysan, *m.* 16 matelot, *m.*

13. 1 meuble, *m.* 2 verger, *m.* 3. superbe. 4 Danois, *m.* 5 brave. 6 marin, *m.* 7 colibri, *m.* 8 œuf, *m.* 9 France, *f.* 10 capitaine, *m.* — 14. 11 fidèle. 12 recommandation, *f.* 13 belle. 14 parent, *m.* 15 pêche (mē Art.), *f.* 16 abricot (mē Art.), *m.* 17 excellent. 18 voisin, *m.* 19 nombreux. 20 ennemi, *m.* 21 vigoureux. 22 crocheteur, *m.* porte-faix (Fleertaflet usorandret), *m.* 23—24 emporier (emportaient). 25 gros, *m.* grosse, *f.* 26 malle, *f.*

15. 1 peu. 2—3 infinité, *f.* 4 étoile, *f.* 5 paire, *f.* 6 gant, *m.* 7 verre, *m.* 8 livre, *f.* 9 tabac, *m.* 10 corde, *f.* 11 bois, *m.* 12 aune, *f.* 13 drap, *m.* 14 rame, *f.* 15 cigogne, *f.* 16 se nourrir. 17 grenouille, *f.* 18 serpent, *m.* — 16. 19 camarade, *m.* 20 école, *f.* 21 mois, *m.* 22 jan-

vier, *m.* 23 empire, *m.* 24 Autriche, *f.* 25 royaume, *m.* 26 Denemark, *m.* 27 roi, *m.* 28 Suède, *f.* 29 bibou, *m.* 30 souris, *f.* 31 serin, *m.* 32 chênevis, *m.* 33 champ, *m.* 34 haie, *f.* 35 château, *m.* 36 rempart, *m.*

17. 1 fiel, *m.* 2 amer. 3 absinthe, *f.* 4 habit, *m.* 5 trop. 6 étroit. 7 attentif. 8 neuf. 9 lièvre, *m.* 10 animal, *m.* bête, *f.* 11 peureux. 12 éponge, *f.* 13 poreux. 14 paresseux. 15 maladie, *f.* 16 dangereux. 17 vice, *m.* 18 contagieux. 19 peste, *f.* 20 Dieu, *m.* 21 être, *m.* 22 éternel. — 18. 23 reine, *f.* 24 bienfaisant. 25 blouse, *f.* 26 bleu. 27 vieillesse, *f.* 28 prudent. 29 spacieux, 30 classe, *f.* 31 peuple, *m.*; nation, *f.* 32 belliqueux. 33 ten-dresse, *f.* 34 maternel. 35 vie, *f.* 36 mou. 37 efféminé. 38 âme, *f.* 39 immortel. 40 histoire naturelle. 41 instruc-tif. 42 ciel, *m.* 43 beau. 44 nature, *f.* 45 paysan. 46 sot. 47 fou. 48 portier, *m.* 49 vieux.

19. 1 temps, *m.* 2 sec. 3 terre, *f.* 4 aveu, *m.* 5 franc. 6 réponse, *f.* 7 vent, *m.* 8 frais. 9 matinée, *f.* 10 saison, *f.* 11 pluvieux. 12 caduc. 13 servante, *f.* 14 usage, *m.* coutume, *f.* 15 mode, *f.* 16 récit, *m.* 17 long. 18 lettre, *f.* 19 l'eau de la rivière, *f.* 20 doux. 21 men-teur. 22 cuisinière, *f.* — 20. 23 actif. 24 voix, *f.* 25 plain-tif. 26 vanité, *f.* 27 excessif. 28 figue, *f.* 29 costume, *m.* 30 acteur, *m.* 31 excellent. 32 ingrat. 33 envers, 34 bien-faiteur. 35 musique, *f.* 36 enchanteur. 37 foudre, *f.* 38 vengeur. 39 danseur, *m.* 40 majeur. 41 mineur. 42 pinceau, *m.* 43 créateur. 44 peintre, *m.* 45 imagina-tion, *f.* 46 poète, *m.*

21. 1 tigre, *m.* 2 ours, *m.* 3 animal, *m.* 4 farouche. 5 féroce. 6 brochet, *m.* 7 vorace. 8 loup, *m.* 9 lieu, *m.* 10 saint. 11 conquérant, *m.* 12 ambitieux. 13 mal, *m.* 14 nombreux. 15 cou, *m.* 16 cigne, *m.* 17 boucle, *f.* 18 ses, *m. pl.* 19 soulier, *m.* 20 bleu. 21 peuple, *m.* 22 septentrional (du Nord). 23 grave. 24 méridional (ceux du midi). 25 passionné, *m.* 26 monture, *f.* 27 ordinaire. 28 prince, *m.* 29 oriental. — 22. 30 côteau, *m.* 31 fer-

tile. 32 chapeau de soie, *m.* 33 léger. 34 durable. 35 chapeau de feutre, *m.* 36 hibou, *m.* 37 oiseau nocturne. 38 verrou, *m.* 39 de. 40 faible. 41 cochon, *m.* 42 sale. 43 animal domestique. 44 utile à. 45 minéral. 46 salutaire. 47 trèfle, *m.* 48 nourriture, *f.* 49 bétail, *m.* 50 étable, *f.* 51 laboureur, *m.* 52 rempli, plein. 53 divers. 54 espèce, *f.* 55 bestiaux, *f. pl.* 56 avoine, *f.* 57 pâture, *f.*

23. 1 Philippe. 2 de Macédoine. 3 tout (i Fleert, med Art. foran det følgende Subst.) 4 capitaine, général, *m.* 5 aliment, *m.* 6 sain. 7 requin, *m.* 8 goulu. 9 printemps, *m.* 10 agréable. 11 saison, *f.* 12 César. 13 Pompée. 14 puissant. 15 latin. 16 animal terrestre, *m.* 17 Le sou. 18 maxime, *f.*, med Art. 19 action, *f.* — **24.** 20 Copenhague, *f.* 21 Venise, *f.* 22 Génés, *f.* 23 Pétersbourg, *m.* 24 Moscou, *f.* 25 Russie, *f.* 26 Le plomb, 27 pesant. 28 le fer. 29 le platine. 30 Aristide. 31 juste. 32 vertueux. 33 L'âne, *m.* 34 patient. 35 ardent. 36 impétueux. 37 Le Tibre. 38 large. 39 le Danube. 40 sérieux. 41 l'Espagnol. 42 la Suède. 43 Gustave. 44 Adolphe. 45 situation, *f.* 46 campagne, *f.* 47 Égypte, *f.* 48 ancien. 49 monument, *m.* 50 industrie, *f.* 51 humain.

25. 1 L'année bissextile, *f.* 2 de. 3 âgé de. 4 près de. 5 Le mille. 6 de. 7 Romain. 8 de, 9 pas, *m.* 10 de Suède. 11 i overs. med de. 12 circuit, *m.* 13 Quel âge. 14 avoir; det 11 i overs, som om der stod, hvilken Alder har De? 15 avoir, fut. 16 juillet, *m.* 17 prochain. 18 six mois. 19 mineur. 20 J'ai passé. 21 la maison de campagne. 22 le deuxième. 23 serein. 24 il faisait. 25 un brouillard. 26 épais. Flere. 27 aujourd'hui. 28 risdale, *f.* 29 demain. 30 avoir, — **26.** 27 aujourd'hui. 32 nous avons le eller nous sommes au. fut. 31 ducat, *m.* 32 nous avons le eller nous sommes au. fut. 33 fournit à. 34 quintal, *m.* 35 seigle, *m.* 36 riz, *m.* 37 froment, *m.* 38 boisseau, *m.* 39 avoine, *f.* 40 voiture, *f.* 41 attelé. 42 la ville de. 43 Londres. 44 plus de. 45 habitant, *m.* 46 On tue. 47 y (foran Verbet). 48 tous les jours. 49 boeuf, *m.* 50 chaque semaine; par 48 tous les jours.

semaine, toutes les semaines. 51 naquit, 52 août, *m.* 53 Le Tasse. 54 mars, *m.* 55 à.

27. 1 chagrin, *m.* 2 rider. 3 front, *m.* 4 année, *f.* 5 visage, *m.* 6 travailler. 7 tout. 8 journée, *f.* 9 hier. 10 demain. 11 créer. 12 image, *f.* 13 récompenser. 14 bon, *m.* 15 bonheur, *m.* 16 élu, *m.* 17 durer. 18 éternellement. 19 ressusciter. 20 jugement dernier, *m.* — **28.** 21 pleurs, *m. pl.* 22 inonder. 23 visage, *m.* 24 commencer. 25 à. 26 lever, *m.* 27 oublier, *fut.* 28 promesse, *f.* 29 bercer, *imparf.* 30 rassurer, *fut.* 31 effrayer. 32 par. 33 conte, *m.* 34 absurde. 35 chair humaine. 36 manger (foran sættes en). 37 peut-être. 38 d'autre. 39 fort.

29. 1 fontaine, *f.* 2 embellir. 3 jardin, *m.* 4 air, *m.* 5 durcir. 6 corail, *m.* 7 punir. 8 méchant. 9 éclat, *m.* 10 soleil, *m.* 11 éblouir. 12 oeil, *m.* 13 cuisinière. 14 rôtir. 15 marron, *m.* 16 remplir. 17 devoir, *m.* 18 douceur, *f.* 19 modestie, *f.* 20 abolir. 21 coutume, *f.* 22 servitude, *f.* 23 avilir. 24 périr. — **30.** 25 hârir. 26 finir. 27 thème, *m.* 28 punir. 29 obéir à. 30 loi, *f.* 31 vieillesse, *f.* 32 affaiblir. 33 faculté intellectuelle, *f.* 34 salir. 35 habit, *m.* 36 réunir. 37 effort, *m.* 38 Rougir. 39 conduite, *f.* 40 coupable. 41 subir. 42 peine, *f.* 43 patience, *f.* 44 choisir. 45 instructif. 46 science, *f.* 47 nourrir. 48 jeunesse, *f.* 49 rajeunir.

31. 1 lune, *f.* 2 recevoir. 3 lumière, *f.* 4 de. 5 paie, *f.* 6 exactement. 7 politesse, *f.*; bonté, *f.* 8 apercevoir. 9 danger, *m.* 10 menacer. 11 ne... pas (Negelsen forbides med Hjælpeverbet). 12 devoir. 13 obéir à. 14 med Art. 15 se taire. 16 grande personne (med Art.), *f.* 17 concevoir. 18 soupçon, *m. pl.* 19 coup de feu. 20 à. 21 bras, *m.* 22 sortir. 23 nouvelle, *f.* — **32.** 24 preuve (de), *f.* 25 de loin. 26-26 copier qu. ch. 27 concevoir. 28 procédé, *m.* 29 devoir (det directe Obj. sættes først i Transit) 30 au-dessus de. 31 égards, *m. pl.* 32 quoique (med Verbet i Subjunctiv). 33 avertir. 34 ne.... personne. 35 en (sættes foran Verbet efter ne)

36 action, *f.* 37 recevoir. 38 récompense, *f.* 39 autre.
40 monde, *m.*

33. 1 entendre. 2 cri, *m.* 3 veuve, *f.* 4 orphelin, *m.*
5 poisson, *m.* 6 mordre. 7 à. 8 hameçon, *m.* 9 perdrix,
f. 10 pondre. 11 ordinairement. 12 œuf, *m.* 13 martyr, *m.*
14 répandre. 15 sang, *m.* 16 foi, *f.* 17 perdre. 18 ar-
gent, *m.* 19 temps, *m.* 20 défendre. 21 droit, *m.* 22 cause,
f. 23 juste. 24 tuer. 25 répondre à. 26 lettre, *f.* 27 poli. —
34. 28 rendre à (det directe Obj. svf). 29 Descendre. 30 avant
que (med le subj.). 31 monter. 32 côte, *f.* 33 suspendre.
34 avant-hier. 35 payment, *m.* 36 répandre. 37 larme, *f.*
38 amer. 39—40 rendre compte de qc. à qn. 41 l'argent
pour nos menus plaisirs. 42 pousser. 43 se retourner.
44 tomber (*gérondif.*). 45 répandre. 46 panier, *m.* 47 fraise,
f. 48 château, *m.* 49 vaillamment. 50 quoique. 51 rendre.
52 ne (foran avoir) .... rien. 53 perdre de. 54 gloire, *f.*
55 vouloir (*condit* med le subj.). 56 répandre. 57 bruit, *m.*

35. 1 appliqué. 2 louer. 3 estimer. 4 tout le monde.
5 paresseux, 6 ignorant. 7 mépriser. 8 méchant. 9 punir.
10 tôt. 11 tard. 12 éléver. 13 précepteur. 14 partout.
15 rendre. 16 ennemi, *m.* 17 hôtel de ville, *m.* 18 édi-
fice, *m.* 19 brûler. 20 bannir, chasser, exiler. 21 patrie, *f.*
22 prudent. — **36.** 23 sincère. 24 généreux. 25 traître, *m.*
26 mépriser. 27 gouverner. 28 tuer. 29 protéger. 30 éton-
né de. 31 réponse, *f.* 32 instruire de. 33 manière, *f.*
34 dont. 35 traiter.

37. 1 se flatter de. 2 espérance, *f.* 3 se tromper.
4 se trahir. 5 se porter. 6 s'amuser, se divertir. 7 à mer-
veille. 8 à quelle heure. 9 se coucher. 10 à minuit, 11 à
laquelle. 12 se proposer de. 13 se défendre. 14 fort, *m.*
15 se rendre. — **38.** 16 se réjouir de. 17 se rendre maître
de. 18 feu, *m.* 19 se changer. 20 subitement. 21 porter.
22 direction, *f.* 23 s'attirer. 24 reproche, *m.* 25 à cause
de. 26 imprudence, *f.* 27 se donner. 28—29 toute la
peine du monde. 30 atteindre, parvenir à. 31 se proposer.
32 se tromper. 33 se coucher (*subj.*). 34 se sacrifier.

35 Thermopyles, *f. pl.* 36 surprendre. 37 se vanter. 38 s'im-
mortaliser. 39 action, *f.* exploit, *m.* 40 sublime.

39. 1 voisin, *m.* 2 regarder. 3 fréquenter. 4 payer.
5 modiste, *f.* 6 chacun. 7 répondre. 8—9 rendre. 10 tous
les jours. 11 content de. 12 position, *f.* 13 mécontent.
14 en (foran Verbet). 15 en tilfoies foran Verbet. 16 péché,
m. 17 aveugler. 18 préparer. 19 sort, *m.* 20 affreux.
— **40.** 21 penser à. 22 soi. 23 recevoir. 24 foran Verbet
sættes en. 25 encourager. 26 consoler (Pronomet gientages
foran hvert Verbum). 27 foire, *f.* 28 choisir. 29 cadeau, *m.*
30 promis. 31 foran sættes en. 32 consentir, *fut.* 33 à cela.
34 y (sættes foran Verbet). 35 en (foran Verbet).

41. 1 prêter. 2 acheter. 3 procurer. 4 refuser. 5 par-
donner. 6 se fier. 7 y (foran Verbet). 8 posséder. 9 jar-
dinier, *m.* 10 cultiver. 11 fruit, *m.* 12 instructif. 13 habiter.
14 habiter une maison, demeurer dans une maison. 15 la-
borieux. — **42.** 16 Accorder. 17 refuser. 18 affliger. 19 vive-
ment. 20 volume, *m.* 21 n'est-ce pas? 22—23 répéter.
24 savoir. 25 par cœur. 26—27 dont. 28 honnête. 29 être.
30 tout près de. 31 trésor, *m.* 32 avare, *m.* 33 ramasser.
34 utile. 35 négociant, *m.* 36 risdale, *f.* 37 le même. 38 rai-
son, *f.* 39 le nôtre. 40 avoir besoin de. 41 aiguille, *f.*
42—43 retrouver. 44 le mien, la mienne. 45 meilleur.

43. 1 y. 2 aller. 3 demain. 4 campagne, *f.* 5 s'en
aller. 6 Que. 7 savoir. 8 de nouveau. 9—10 depuis long
temps. 11 dès que, aussitôt que. 12—13 fut. 14 infor-
mer. 15 il est nécessaire, il faut que (med le subjonctif).
16 devoir. 17 qui. 18 quand. 19 il faut que (med le
subjonctif). 20 avant que (med le subjonctif). 21 peindre.
22 en. 23 huile, *f.* 24 paysage, *m.* 25 tel. 26 recon-
naître. — **44.** 27 apprendre. 28 leçon, *f.* 29 vite. 30 com-
prendre. 31 ce que. 32 retenir. 33 loge, *f.* 34—35 vou-
loir bien, *cond.* 36 écouter. 37 pièce, *f.* 38 dimanche, *m.*
39 en. 40 être, *fut.* 41 maison de campagne, *f.* 42 offrir.
43 mille. 44 au-dessous de. 45 tenir. 46 promesse, *f.*
47 falloir (med le subjonctif). 48 à votre tour. 49 pro-
mettre. 50 pouvoir, *fut.*

Anden Afdeling, indeholdende en Veileddning i Anvendelsen af Syntaxens Regler.

1—2. Adjektivet retter sig i Kjøn og Tal efter Substantivet, hvortil det svarer. — Naar Adjektivet svarer til flere Substantiver af samme Kjøn, sættes det i Fleertallet og i samme Kjøn som Substantiverne. — Svarer Adjektivet til 2 Ord af forskelligt Kjøn, sættes det i Hækjhønet og Fleertallet. — Ordet gens er almindeligen af Hækjhønet, men naar et Adjektiv, som ender paa en Consonant, gaar umiddelbart foran gens, da antager dette Adjektiv, og de med samme forbundne, Hunfjønsoformen.

1. 1 art, *m.* 2 court. 3 mendiant, *m.* 4 égal. 5 éternel. 6 Nul. 7 créature, *f.* 8 Artiklen sættes foran. 9 utile. 10 compagnie, *f.* 11 religieux. 12 consciencieux. 13 doux. 14 envieux. 15 soupçonneux. 16 Les Lapons. 17 laid. 18 paresseux. — 19 L'aigle, *m.* 20 s'élever. 21 force, *f.* 22 vitesse, *f.* 23 prodigieux. — 24 L'autruche, *f.* 25 le cou. 26 garni de. 27 duvet, *m.* 28 queue, *f.* 29 hirondelle, *f.* 30 fourchu. 31 dessus, *m.* 32 poitrine, *f.* 33 ventre, *m.* 34 en (gjentages foran hver Styrelse). 35—36 un niais. 37 affable. 38 complaisant. 39 envers. 40 tout le monde.

2. 1 montre d'or, *f.* 2 jugement, *m.* 3 impénétrable. — 4 avoir, passé déf. 5 fracassé de. 6 le coup. — 7 devoir. 8 éviter. 9 le mot. 10 l'action, *f.* 11 défendu. 12 délice (*m.* i sing. og *f.* i pl.). 13 passager. 14 La vallée. 15 fertile. 16 L'hyène, *f.* 17 cruel. 18 sanguinaire. 19 élégant. 20 léger. 21 flexible. 22 nerveux. 23 paré de. 24 un bois. 25 race, *f.* 26 chameau, *m.* 27 nombreux. 28 celle du dromadaire. 29 recourbé. 30 plat. 31 fendu. 32 en dessus. 33 séparé. 34 L'hermine, *f.* 35 changer de. 36 en (ingen Artikel foran det følgende Ord). 37 roux. — 38 traiter. 39 cruaute, *f.* 40 méchant.

3—4. Efter Substantivet sættes: a) Adjektiver, som be-

tegne en Egenstab, der falder i Sanderne; b) faadanne, som betegne et Folkeslag, en Naturfejl; c) Participier; d) Adjektiver af mange Stavelser; e) de, der ender paa e, f, esque, al, il, ule, ique. — Adjektiver af den første Classe sættes foran Substantivet, naar de bruges i figurlig Forstand, eller naar Egenstabben betragtes som eiendommelig eller stedsevarende. — Adjektivets Betydning forandres ofte, eftersom det staer foran eller bagefter Substantivet: Un grand homme, en stor Mand (af Forstjeneste); un homme grand, en hoi Mand. — Adjektiverne nu, demi, og Participtierne attendu, compris, excepté, supposé ere uforanderlige foran Substantivet, men foranderlige naar de staae bagefter Samme. Ci-joint, og ci-inclus ere fun uforanderlige, naar de staae foran et Ord uden Artikel.

3. 1 drapeau, *m.* 2 croix, *f.* 3 fond, *m.* 4 envoyer. 5 le cordon. 6 le général en chef. 7 de. 8 confiance, *f.* 9 aveugle. Dette Adj. sættes almindeligen fun i ophøjet Stil foran Subst. 10 bossu. 11 les connaissances, *f.* 12 foran Subst. fordi det bruges fig. 13 souci, *m.* 14 tourmenter. 15 dont. 16 un gilet. 17 la générosité. 18 la vivacité. 19 l'astucie, *f.* 20 allemand. 21 la fidélité. 22 la persévérance. 23 russe. 24 la valeur. 25 polonais. 26 la gravité. 27 espagnol. 28 l'hospitalité, *f.* 29 norvégien. 30 la politesse. 31 suédois. 32 le désintéressement. 33 la franchise. 34 Le pavillon. 35 respecté. — 36 crier, passé déf. 37 marcher, *imparf.* 38 le bout des pieds. 39 représenter. 40 faire. 41 grand, efter Subst. 42 grand, foran Subst. — 43 La reine. 44 Didon. 45 s'approcher de, passé déf. 46 autel, *m.* 47 tous les ans. 48 risdale, *f.* écu, *m.* 49 aumône, *f.* 50 Excepté. 51 vertu, *f.* 52 disparaître. 53 songe, *m.*

4. 1 manteau, *m.* 2 drap, *m.* 3 d'Angleterre. 4 marchandise, *f.* 5 anglais. 6 brûler. 7 divers. 8 état, *m.* 9 c'est ce que. 10 pouvoir. 11 lire. 12 papier, *m.* 13 public. 14 chercher. 15 occasion, *f.* 16 favorable. 17 aller à. 18 L'ours, *m.* 19 puissant. 20 couvert de. 21 un poil. 22 doux. 23 lustré. 24 pressentiment, *m.* 25 agiter, *imparf.* 26 Le cygne. 27 commun. 28 dans. 29 la nouvelle Hollandie. 30 Les avant-coureurs, *m.* 31 l'éruption, *f.*

32 l'Etna, *m.* 33 un mouvement. 34 souterrain. 35 La timidité. 36 exagérer. 37 péril. 38 le courage. 39 (foran Verbet). 40 déguiser. 41 se lever. 42 devant. 43 chauve. — 44 her sœttes Mellemstætningen. 45 voyant. 46 dire. 47 pauvre, foran Subst. 48 auteur, *m.*; poète, *m.* 49 pauvre, efter Subst. — 50 mou. 51 venir, *fut.* 52 dans. 53 périr. 54 en question. 55 Le Saint-Louis. 56 couronne d'épines, *f.* 57 depuis. 58 bois, *m.* 59 jusqu'à. 60 Notre-Dame.

5—6. 3 de sammensatte Ord er Verbet, Präpositionen og Adverbiet altid usoranderlige, men Substantivet og Adjektivet faae Fleertalsmærket, naar Ordenes Betydning ikke strider derimod. — Artiklen *les* sættes foran Egennavne, naar man vil udhæve flere Persons Navnkundighed ved Siden af hver andre, men Egennavnet selv forbliver usorandret. Brugt som Fællesnavn, eller som et historisk Familiensavn (*les Bourbons*), faaer Egennavnet Fleertalsmærket.

5. 1 beau-frère. 2 belle-sœur. 3 la soire. 4 y. 5 acheter. 6 ce que. 7 le casse-noisettes. 8 le cure-dents. 9 la tire-lire, les tire-lires. 10 le porte-mouchettes. 11 le couvre-plat, les couvre-plats. 12 le couvre-feu, les couvre-feu. 13 *futur.* 14 un cerf-volant. 15 un appui-main, des appuis-main. 16 oiseau-mouche, *m.* 17 un chef-d'œuvre. 18 architecture, *f.* 19 tableau, *m.* 20 La chauve-souris. 21 passage, *m.* 22—23 quadrupède, *m.* 24 Tartare. 25 avant-coureur, *m.* 26 danseur de corde, funambule, *m.* 27 un casse-cou, des casse-cou. — 28 Charlemagne. 29 relever. 30 l'éclat, *m.* 31 règne, *m.* 32 celui du culte. 33 Antonin. 34—25 se faire respecter de. 36 antiquité, *f.* 37 reculé. 38 dont, 39 faire. 40 oublier. 41 exploit, *m.*

6. 1 un ciel de lit, des ciels de lit. 2 haut. 3 l'avant-garde, *f.* 4 l'arrière-garde, *f.* 5 préserver. 6 de. 7 surprise, *f.* 8 La contre-marche. 9 étonner. 10 l'ennemi. 11 le contre-ordre. 12 déplaire à. 13 Le loup-garou. 14 ne ... que. 15 épouvanter. 16 le pays. 17 chaud. 18 les ciels heureux. 19 éllever. 20 un ver-à-soie. 21 sur. 22 un mûrier. 23 La perce-neige, les perce-neige. 24 porter. 25 au milieu. 26 Le vice. 27 la maladie.

28 peupler. 29 l'Hôtel-Dieu, *m.* les Hôtels-Dieu. 30 L'arme, *f.* 31 le sauvage. 32 de. 33 l'Amérique. 34 un casse-tête, des casse-tête. 35—36 arrière-neveu, *m.* 37 imiter. 38 faire. 39 faire présent de qu. ch. à qn. 40 un tire-botte. 41 un tire-bourre. 42 un tire-bouchon. 43 le passe-droit, les passe-droit. 44 fréquent. 45 à la fois. 46 un arc-en-ciel. — 47 illustrer. 48 division, *f.* 49 finir avec (paa samme tid som), passé déf. 50 fonder. 51 royaume, *m.* 52 Ca-padoce. 53 Tacite.

7—8. Quel que bruges umiddelbart foran et Verbum, saaledes at quel retter sig efter det følgende Subst. Quelque er foranderligt foran et Subst., og foran et Adjektiv forenet med et Substantiv. Det er at betragte som et Adverb og foranderligt foran et Adjektiv, -der staarer ene, og foran et Talord, hvor det bruges i Betydning af omrent. — Tout, med Artiklen efter, hedder i Enkelt. heel, og i Fleert. alle. Tout, uden Artikel, betyder enhver og medfører Begreb om en Almindelighed. Chaque, enhver, medfører Begreb om en Særegenhed, en Forstørrelighed i det Enkelte. Tout, brugt adverbialst, er foranderligt foran et Adjektiv af Hunkønnet, der begynder med en Konsonant. — Tel que, saadan som. Tel.... qui, mangen .... Tel quel, middelmaadig. — Même er foranderligt, naar det gaaer foran et Substantiv, og naar det staarer efter et enkelt Subst. eller efter et Pronomen. Det er usoranderligt, naar det staarer efter flere Substantiver, eller hører til Verbet. — Nul bruges med ne foran det tilsvarende Verbum; ligeledes aucun, undtagen naar det bruges spørgende eller efter sans que. Nul uden ne betyder, uden Værd, ugyldig.

7. 1 Quelque. 2 vaste. 3 qu'on. 4 ubelades. 5 posséder. 6 devoir. 7 s'en prévaloir. 8 savant. 9 (subjontif.) 10 se tromper. 11 réussir, *fut.* 12 ubelades; og foran quelque (omrent) sættes à. 13 monnaie, *f. pl.* 14 valeur, *f.* 15 empreinte, *f.* 16 perdre. 17 défaire. — 18 L'oisiveté, *f.* 19 vice, *m.* 20 vivre. 21 loi, *f.* 22 exécution, *f.* 23 arbitraire. 24 engendrer. 25 injustice, *f.* 26 usage, *m.* 27 inconsidéré. 28—29 faire le malheur de. 30 tout, 31 sévère. 32 permettre à. 33 cependant. 34 bal masqué. —

35-35 finir par se consoler. 36 pauvreté, *f.* 37 valoir mieux. 38 richesse, *f.* 39 *imparf. du subj.* — 40 avoir rapport à. 41 udelades. 42 autel, *m.* 43 culte, *m.* 44 image, *f.* 45 respecter. 46 L'apôtre, *m.* 47 Saint-Pierre. 48 une somme d'argent. 49 entraillés, *f. pl.* 50 bienveillance, *f.* 51 apprivoiser. — 52 institution, *f.* 53 subsister. 54 baser. 55 échapper à. 56 douleur, *f.* 57 ignorant, *m.*

8. 1 Quelque. 2 richesse, *f.* 3 *subjonctif.* 4 devoir. 5 s'enorgueillir. 6 exactement. 7 corrompu. 8 expérience, *f.* 9 se laisser. 10 égarer. 11 avoir. 12 udelades. 13 mortel, *m.* 14 devant. 15—16 il y a. 17 Napolitain, efter Egennavnet, og uden Art. 18 invention, *f.* 19 boussole, *f.* — 20 aspirer à. 21 affection, *f.* 22 ridicule. 23 sage. 24 enlever. 25 patrie, *f.* 26 retrouver. 27 entier. 28 monde, *m.* — 29 surpris de. 30 chercher à. — 31 s'éteindre. — 32 dès que. 33 en. 34 objet, *m.* 35 état, *m.* 36 charme, *m.* — 37 sortir de. 38 capitale, *f.* 39 y. 40 lit, *m.* 41 tel quel. — 42 cendre, *f. pl.* 43 larme, *f.* 44 soupir, *m.* 45 prendre. 46 forme, *f.* 47 raison, *f.* 48 action, *f.* 49 *subj.* 50 censeur, *m.* 51 jorur de.

9—10. Artiklen sættes foran Fællesnavne, der ere tagne i bestemt Forstand. De ere tagne i en saadan Forstand, naar de betegne en heel Classe, et heelt Slags eller en vis Person eller Gjenstand. — Präpositionen med foran Artiklen udelades ofte i det Fransæ. — Artiklen bruges i Fransæ, hvor den ubestemte Artikel en og et bruges i Dansæ: a) naar Dele af Personer eller Ting beskrives ved et tilsojet Adjectiv; b) ved Utdraab af Beundring eller Spot; c) efter Verberne souhaiter, jouer (agere), faire og i enkelte Talemaader. — Artiklen bruges i Fransæ, hvor ingen Artikel staer i Dansæ: a) foran Navne paa abstracte Begreber, moralste og intellectuelle Gjenstaber; b) foran Substantiver, der bestemmes ved et Genitiv; c) efter aimer, entendre (forstaae f. Ex. Sprog), sentir (ingte af), sonner, og i enkelte Talemaader; d) efter tous (alle), og efter Ordene monsieur, madame foran Titler; e) foran Navne paa Festdage, undtagen Juul (noël) og Paaske (pâques); f) foran Navne paa Skibe, paa Vand og Verdenskanterne;

undtagen foran est og uest efter vent; g) foran Navne paa nogle italienske og franske Diger: le Titien, le Tasse, le Brun (foran de franske Egennavne sammentrækkes ikke Artiklen og Präpositionen).

9. 1 précieux. 2 trésor (oversæt: af Skattene), *m.* 3 l'année, *f.* 4 La passion. 5 la maladie. 6 l'âme, *f.* 7 Le léopard. 8 attaquer. 9 indistinctement. — 10 se promener. 11 la pipe. 12 à. 13 la canne. — 14 menton, *m.* 15 pointu. 16 bien fait. 17 la chair. 18 ferme. 19 loup, *m.* 20—21 assié. 22 étroit. 23 pointu. 24 Le chêne. 25 le bois. 26 dur. 27 le sapin. 28 l'imagination, *f.* 29 vir. 30 l'âme. 31 sensible. 32 une délicatesse (Her bruges hellere det, ubeslæmte un end Artiklen, forbi Tales er om en Egenstab, som iste er almindelig). 33 excessif. 34 le bon voyage. 35 l'évangile, *m.* 36 foran tout sættes de. 37 trembler. 38 la feuille. 39 le sou. 40 l'épreuve, *f.* 41 de. — 42 répandre, passé déf. 43 le trouble. 44 la consternation. 45 Annibal. 46 joindre à. 47 la ruse. 48 le courage. 49 la force. 50 La compagnie. 51 corrompre. 52 les moeurs, *f.* 53 L'intempérance, *f.* 54 affaiblir. 55 dégrader, avilir. 56 entendre. 57 le grec. 58 le latin. 59 enseigner qc. à qn. 60—61 (det directe Objecet sættes foran det indirekte). 62 mettre, passé ind. 63 le feu. 64 à. 65 savoir. 66 si. 67 en. 68 avoir, fut. 69 le temps. 70 horloge, *f.* 71 sonder. 72 les heures, *f.* 73 les demies, *f.* 74 les quarts, *m.* 75 apanage, *m.* 76 fiel, *m.* 77 aigrir, irriter. 78 envoyer. 79 passer. 80 prêt. 81 faire voile. 82 pour.

10. 1 Nommer, passé ind. 2 le repentir. 3 Le sommeil. 4 l'espérance, *f.* 5 adoucir. 6 le mal. 7 de. 8 la forêt. 9 le chêne. 10 le hêtre. 11 le pin. 12 le sapin. 13 transmettre à. 14 la postérité. 15 le crime. — 16 Le corsaire. 17 droit. 18 à. 19 la voile. 20 tendre. 21 effaré. 22 flottant. — 23 bien tourné. 24 doux. 25 l'air, *m.* 26 triste. 27 rêveur. 28 la flûte. 29 le son. 30 aigu. 31 la barbe. 32 roux. 33 l'écorce, *f.* 34 dur. 35 bon. 36 année, *f.* 37 le jouet. 38 de. 39 régner, *imparf.* 40 le silence. 41 udelades. 42 de. 43 le tombeau. 44 le tour

45 de. 46 être, *passé ind.* 47 proie, *f.* 48 de. 49 la flamme.
 50 La contrée. 51 dont. 52 la peinture. — 53 la candeur.
 54 la droiture. 55 la gaieté. 56 faire. 57 la coqueluche.
 58 la fièvre. 59 ne... que. 60 respirer. 61 la vengeance.
 62 créer. 63 falloir. 64 marquer. 65 Un vaisseau de ligne.
 66 jeter. 67 l'ancre, *f.* 68 dans. 69 la rade. 70 La paix.
 71 que. 72 procurer à, *passé déf.* 73 ramener. 74 dans.
 75 la capitale. 76 l'abondance, *f.* 77 le luxe. 78 entre-
 tenir. 79 réflexion, *f.* 80 de. 81 demander qu. ch. à qu.,
passé déf. 82 la permission de. 83 à. 84 la chasse.
 85 Procurer, faire naître. 86 moi efter Verbet i *impérat.*
 87 l'occasion, *f.* 88 de. 89 servir. 90 Aller, *impérat.*
 91 prendre. 92 l'air, *m.* 93 frais. 94 le bien venu. 95 à.
 96 aimer. 97 aimer mieux. 98 le café. 99 Le tonneau.
 100 acheter. 101 sentir. 102 le goudron. 103 à. 104 la
 chandelle. 105 aller, je vais. 106 battre. 107 le fusil,
 le briquet. 108 allumer. 109 Aller, *impérat.* 110 à.
 111 l'œuvre, *f.*

11—12. Artiklen udelades foran Landes Navne, a) naar
 de følge efter en; b) naar de staae efter de for at bestriue et
 foregaende Ord; c) naar de styrer af Verberne arriver, être
 de retour, partir, venir, tirer, recevoir, med Undtagelse
 af Navne paa fremmede Verdensdele og langt bortliggende
 Lande. — [See Reglen om Navne paa Festdage (9—10, e),
 og Reglen om Navne paa Personer (9—10, g)] — Man
 figer les villes de France, naar Byerne, hvorom der tales,
 staae i Modsatning til Byerne i andre Lande; men man figer
 les villes de la France, naar Stæderne, hvorom der tales,
 betragtes med Hensyn til hele Landet. Ligesaa forholder det sig
 med lignende Exemplar. — Artiklen udelades foran Navnene paa
 Dagene i Ugen, med mindre at der tales om en Handling,
 der steer regelmæssigen paa samme Dag, eller at Datum tilføies.

11. 1 considérable. 2 retour, *m.* 3 prendre, *passé
 déf.* 4 résolution, *f.* 5 parcourir. 6 tomber, *passé déf.*
 7 choléra-morbus, *m.* 8 de Prusse. 9 her bruges Artiklen.
 10 fromage, *m.* 11 estimer. 12 passer. 13 faire partir.
 14 d'Hollande. 15 être complé. 16 parmi. 17 med Artikel.

18 prérogative, *f.* 19 d'Allemagne. 20 partir pour, aller
 en; *fut.* 21 oversættes iffe. 22 vaisseau à vapeur. 23 over-
 sættes iffe.

12. 1 à. 2 le levant. 3 le midi. 4 le couchant.
 5 La Finlande, *f.* 6 céder. 7 par. 8 caisse, *f.* 9 orange,
f. 10 Bavière, *f.* 11 carte routière, carte itinéraire. 12 *fut.*
 13 les Indes, *f.* 14 être de retour. 15 vin de table, *m.*
 16 voisinage, *m.* 17—18 encourager qn. à, 19 se séparer
 de. 20 Asie med Artikel. 21 de bonne heure. 22 uden Ar-
 tikel. 23 d'Europe. 24 le vaisseau de guerre. [See 9—10,
f.] 25 de. 26 la Vera-Cruz. 27 la Havanne. 28 og 30 over-
 sættes iffe. 29 diligence, *f.*

13—14. De forenes med Artiklen foran Ord, der ere
 tagne i en Delings-Horstand og bruges som Subject eller umiddel-
 bart Object. — Staer et Adjektiv foran et Substantiv i par-
 titive Betydning, bruges ingen Artikel, men blot *de.* — Et
 Substantivet ikke taget partitivt, men bestemt om en heel
 Classe, faaer det Artiklen, om end der staer et Adjektiv foran.
 — Ligesaaledes bruges Artiklen foran Adjektivet, naar dette er
 forenet ved en Bindstreg (trait d'unioon) med Substantivet. —
 De forenes endvidere med Artiklen til at betegne en Øryndelse,
 en Giendom, et bestemt Middel, en bestemt Mængde. — Ocri-
 mod udelades Artiklen, og der bruges blot de efter partitive
 Mængdesord (collectifs partitifs) og efter Mængdesadvbrevier.
 Dog sættes Artiklen efter la plupart, og efter bien, undtagen
 foran autre. — Efter Negelsættes ligesaaledes blot de, med
 mindre at Substantivets Betydning stærkt udhæves ved en
 Modsatning, ved en bestemmende Sætning eller ved et tilføjet
 Adjektiv.

13. 1 prairie, *f.* 2 magnifique. 3 nourrir, éllever.
 4 troupeau, *m.* 5 considérable. 6 rechercher, *part. pass.*
 7 à cause de. 8 rocher, *m.* 9 escarpé. 10—11 héris-
 ser qu. ch. 12 côte, *f.* 13 le Japon. 14 méridional.
 15 orange, *f.* 16 raisin, *m.* 17 fournir. 18 couteau, *m.*
 19 ciseaux, *m. pl.* 20 excellent. 21 qualité, *f.* 22 il y a. 23 re-
 proche, *m.* 24 louer. 25 louange, *f.* 26 blâmer. 27 bien-
 faisant. 28 dire. 29 avoir faim. 30 voici. 31 prendre.

32 manger. 33 offrir. 34 à. 35 surface, *f.* 36 hauteur, *f.*
 37 profondeur, *f.* 38 marais, *m.* 39 fleuve, *m.* 40 en.
 41 incapable. — 42 ce pays-là. 43 château, *m.* 44 village, *m.*
 45 négociant, *m.* 46 habile. 47 artisan, *m.* 48 celui-ci.
 49 large. 50 lac, *m.* 51 vignoble, *m.* 52 champ, *m.* 53 fer-
 tile. 54 paysan, *m.* 55 laborieux. 56 auteur, *m.* 57 siècle,
m. 58 exprimer. 59 avouer. 60 défaut, *m.* 61 per-
 suader. 62 n'en... pas. — Raar der iffe fan underforstaaes
 noogte, bruges Artissen. 63 suite, *f.* 64 passion, *f.* 65 aveuglement,
m. 66 esprit, *m.* — 67 petit-maitre, *m.* 68 pré-
 férer. — 69 de. 70 apparence, *f.* 71 ce qui. 72 peu de,
 manque de. 73 goût, *m.* — 74 cigogne, *f.* 75 serpent, *m.*
 76 grenouille, *f.* 77 La mer glaciale. 78 fourmiller.
 79 phoque, *m.* 80 entourer. 81 fossé, *m.* 82 baie, *f.* —
 83 exporter. 84 quantité, *f.* 85 tapisserie, *f.* 86 soierie,
f. 87 produire. 88 huile, *f.* 89 coton, *m.* 90 croître.
 91 consommer. 92 prodigieusement. 93 falloir. 94 force.
 d'âme, *f.* 95 soutenir. 96 la bonne fortune. 97 la mauvaise.
 98 Ester Præpositioner, der bruges med et efterfølgende Sub-
 stantiv til at udtrykke et adverbialt Begreb, udelades Artissen.
 99 de. 100 sort, *m.* 101 sage, *m.* 102 en. 103 savant,
m. 104 bien. 105 peine, *f.* 106 dans. 107 ouvrage, *m.*
 108 à (foran Pron. som, lesquelles). — 109 l'argent, *m.* sing.
 med Art. Det er som om der stod: ieg har vel Penge, men ikke
 for ic. 110 le. 111 dépenser. 112 follement. 113 fut.

14. 1 principal. 2 production, *f.* 3 riz, *m.* 4 canne
 à sucre, *f.* 5 poivre, *m.* 6 indigo, *m.* 7 coton, *m.* 8 à
 côté de. 9 serpent, *m.* 10 morsure, *f.* 11 donner la mort.
 12 fer, *m.* 13 plomb, *m.* 14 argent, *m.* 15 or, *m.* 16 cou-
 leur, *f.* 17 étang, *m.* 18 truite, *f.* 19 carpe, *f.* 20 an-
 guille, *f.* 21 tanche, *f.* 22 perche, *f.* 23 autruche, *f.*
 24 avaler. 25 verre, *m.* 26 pierre, *f.* 27 bois, *m.* 28 fal-
 loir. 29 courage, *m.* 30 infortune, *f.* 31 modération, *f.*
 32 prospérité, *f.* 33 Ceux. 34 avoir. 35 faiblesse, *f.*
 — 36 Sur. 37 de la Suisse. 38 gras. 39 paturage,
m. 40 vache, *f.* 41 gros. 42 boeuf, *m.* 43 odorif-
 érant. 44 source, *f.* 45 limpide. 46 rare. 47 minéral, *m.*

48 Parmi. 49 célèbre. 50 orateur, *m.* 51 excellent. 52 poète,
m. 53 peintre, *m.* 54 fameux. 55 sculpteur, *m.* 56 pro-
 fond. 57 penseur, *m.* 58 physicien, *m.* 59 savant. 60 astro-
 nome, *m.* 61 mécanicien, *m.* 62 charmant, efter Subst.
 63 valeureux. 64 guerrier, *m.* 65 se fortifier. 66 par-
 67 modéré. 68 se perfectionner. 69 sage. 70 instruction, *f.*
 — 71 Le propre. 72 de. 73 attirer, Præp. de sættes foran.
 74 respect, *m.* 75 estime, *f.* — 76—77 avec. 78 bel-
 esprit, *m.* — 79 grand seigneur. 80 siège, *m.* 81 gouver-
 nement, *m.* 82 neuf. 83 de. 84 border. 85 trottoir, *m.*
 86 décorer. 87 fontaine, *f.* 88 édifice, *m.* 89 détruire.
 90 par — 91 chênevis, *m.* 92 mangeaille, *f.* 93 En (foran
 det efterfølgende Substantiv udelades Artissen). 94 saute de.
 95 nourriture, *f.* 96 Il y a peu de temps que. 97 mar-
 chandise, *f.* 98 patience, *f.* 99 apprendre, fut. 100 plus.
 101 facilité, *f.* 102 y avoir, fut. 103 de. 104 autant.
 105 bien. 106 question, *f.* herefter sættes à. 107 seul.
 108 admirer. 109 valeur. 110 épargner. 111 dépenser.
 112 beaucoup. — 113 udelades. 114 med Art. 115 pensée,
f. 116 bas. 117 ne. 118 à. 119 med Art. des. 120 ce.
 121 instrument, *m.*

15—16. A forenes med Artissen for at betegne et mid-
 delbart Objekt. — À sættes foran *du*, *de la*, *des* ved Sub-
 stantiver, der ere tagne i en partitiv Forsland, og betegne et
 middelbart Objekt. — A forenes endvidere med Artissen foran
 Ord, der angive, hvad der gjemmes eller følges paa et Sted,
 hvad der opbevares i et Kar, eller hvad der udgør en tilsvært
 ikke væsentlig forandret Bestanddeel af Spise- eller Drikkevare.
 For blot at angive Brugen af et Kar bruges à uden Artisen.
 Et Talen om et fuldt Kar eller et Maal, bruges de (un verre
 de vin, un verre à vin, le verre au vin). — Efter avoir mal
 sættes à med Artissen foran Navnet paa den Deel, hvori man
 lider. A forenes fremdeles med Artissen, foran et Substantiv, der
 betegner en Personens Særfjende, naar samme tages i en bestemt
 eller individuel Forsland; endelig forenes à med Artissen for at
 angive det, hvormed en Person handler, eller den Mode, han
 følger.

15. 1 legs, *m.* 2 faire. 3 genre humain. 4 câble, *m.* 5 flexible. 6 résister. 7 fureur, *f.* 8 flot, *m.* — 9 ressembler à. — 10 soin, *m.* 11 à côté. 12 marché, *m.* 13 poisson, *m.* 14 oversættes iffe. 15 semaine, *f.* mid Art. 16 marché, uben Art. 17 légume, *m.* 18 bétail, *m.* — 19 Apporter. 20 l'encre, *f.* 21 l'encrier, *m.* 22 boîte, *f.* 23 sucre, *m.* 24 sucer le café. 25 verser. 26 un verre. 27 bière, *f.* 28 boire. — 29 manger. 30 pour. 31 dîner, *m.* (sæt foran: notre). 32 riz ... lait, *m.* 33 beignet de pommes, *m.* 34 chicorée, *f.* 35 gorge, *f.* 36 hér bruges de. 37 me reprendre, me revenir. — 38 écrevisse, *f.*, 39 noix, *f.* 40 revenir, *fut.* 41 bonnet, *m.* 42 être venu. 43 ce matin. 44 barbe, *f.* 45 vivre. 46 s'habiller.

16. 1 remettre. 2 relieur, *m.* 3 entendre. 4 assujettir. 5 immuable. 6 inconstant. 7 flatterie, *f.* 8 foran settes de. 9 exceller. — 10 farine, *f.* 11 loin. 12 le marché... bois. 13 le magasin... sel. 14 près de. 15 la cave... vin. — 16 cuisinière, *f.* 17—18 casser. 19 le pot... lait. 20 heureusement. 21 vide. 22 aller, *prés.* 23 prendre. 24 lait coupé, foran settes de. 25 boire. 26 du Rhin. 27 cruche, *f.* 28 l'huile, *f.* 29 une cuiller... café. — 30—31 dîner. 32 restaurant, *m.* 33 l'on. 34 y, ester nous. 35 servir, *pass. indéf.* 36 potage, *m.* 37 vermicelle, *m.* 38 côtelettes, *f.* 39 pomme de terre, *f.* 40 fricandeau, *m.* 41 oseille, *f.* — 42 aller, *fut.* 43 voir. 44 gorge, *f.* 45 maux de, *m.* 46 see 15, 37. — 47 cheveu, *m.* 48 see 15, 42. 49 porter, *imparf.* 50 cerise, *f.* 51 vendre, *imparf.* 52 à la livre. 53 Madamè la baronne de. 54 charmant. 55 plusieurs. 56 masqner. 57 quelques-unes. 58 d'autres. — 59 Aujourd'hui que. 60 pénétrer. 61 force est à. 62. Asiatique. 63 de se civiliser.

17—18. Naar Artiklen bruges foran det første af flere Substantiver, som følge efter hverandre, maa den gjentages foran hvert. — De bestemmende Adjektiver gjentages ligesom Artiklen. — Naar 2 eller flere Adjektiver staae hos et Substantiv, maa Artiklen gjentages foran ethvert, hvis Adjektiverne ikke paa samme Tid beskrive et og samme Substantiv. —

Artiklen gjentages foran ethvert Superlativ. — Det sidste Stykke indeholder blandede Exemplier over Brug af Artiklen.

17. 1 peine, *f.* 2 tellement. 3 amalgamer, mêler. 4 éviter. 5 se priver de. 6 endormir. 7 affliction, *f.* 8 léger. 9 principe, *m.* 10 de. 11 avoir. 12 prudence *f.* 13 dette, *f. pl.* 14 foran Berbet: ne le. 15 supérieur, *m.* — 16 traverser. 17 ancien. 18 autrefois. 19 plaine, *f.* 20 couvrir. 21 par. 22 fort. 23 pensée, *f.* 24 voeu, *m.* 25 se partager. 26 chevalier, *m.* — 27 humiliation, *f.* 28 injure, *f.* 29 offensant. 30 vivement. 31 sentir. 32 cruellement. 33 venger. 34 lecture, *f.* 35 occupation, *f.* — 36 renne, *m.* 37 habiter. 38 climat, *m.* 39 remplacer. 40 à lui seul. 41 la Laponie. 42 chèvre, *f.* 43 chair, *f.* 44 nourriture, *f.* 45 peau, *f.* 46 nerf, *m.* 47 corde, *f.* 48 pour. 49 arc, *m.* 50 fil à coudre, *m.* 51 os, *m.* 52 cuiller, *f.* 53 atteler à. 54 traîneau, *m.* 55 tirer. 56 rapidité, *f.* 57—58 laisser. 59 espace, *m.* 60 étroit. 61 vallée, *f.* 62 torrent, *m.* 63 époque, *f.* 64—64 fonte, *f.* 65—66 déborder. 67 rapidement. 68 devenir. 69 causer. 70 ravage, *m.*

18. 1 chasse, *f.* 2 festin, *m.* 3 convenir. 4 délassement, *m.* 5 abrutir. 6 goût, *m. pl.* 7 passion, *f.* 8 à. 9 admiration, *f.* 10 renverser. 11 cabane, *f.* — 12 conseil, *m.* — 13 but, *m.* 14 ancien. 15 moderne. 16 d'améliorer. 17 mémorable. 18 action, *f.* 19 illustrer. 20 abandonner. 21 patient. 22 doux. 23 raison, *f.* 24 intelligent. 25 bienveillance, *f.* 26—27 indomptable. — 28 éducation, *f.* 29—30 possible. — 31 les landes, *f.* 32 sablonneux. 33 susceptible de. 34 culture, *f.* 35 transporter, condit. 36 berger, *m.* 37 de. 38 médiocrement. 39 surprendre. 40 aspect, *m.* 41 affublé. 42 manteau, *m.* 43 monté. 44 échasse, *f.* 45 hant de. 46 ressembler à. 47 géant, *m.* 48 confier, passé du condit. 49 garde, *f.* 50 passer par-dessus. 51 buisson, *m.* 52 mare d'eau, *f.* 53 monter sur. 54 colline, *f.* 55 parcourir. 56 à. 57 énorme.. 58 seigle, *m.* 59 sarasin, *m.* 60 millet, *m.* 61 pin, *m.* 62 d'un plus grand rapport. 63 fournir. 64 planche, *f.* 65 port, *m.* 66 de, 67 2*

résine, *f.* 68 brai, *m.*; goudron, *m.* 69 poix, *f.* 70 donc.
71 terrain, *f.* 72 aride. 73 produire.

19—20. Artiklen udelades i det Franske i adskillige Tidsværde, hvor der i Danst bruges en og et: a) foran et Substantiv, der staaer i Apposition; b) efter jamais; c) efter comme og en; d) efter Verber, der betyde: at være, blive, holdes for, udnevnes til; dog bruges un, naar der lægges større Eftertryk paa Substantivet, som naar der tilføjes et Adjektiv, eller Ordet indeholder en Daddel; e) i adskillige Talemaader, hvor et Substantiv forenes med et Verbum for at udtrykke et samlet Begreb: mettre fin, faire cadeau, faire partie, faire conscience de, etc. etc.

19. 1 quoique. 2 patriote, *m.* 3 capitaine, *m.* 4 banir. 5 Tite-Live. 6 célèbre. 7 historien. 8 *imparf.* 9 Padoue. 10 lire. 11 udelades. 12 la Henriade. 13 poème, *m.* 14 épique. 15 voir, *passé déf.* 16 ensemble. 17 Pompéia. 18 ruine, *f.* Her sættes Artiklen, fordi Appositionen indeholder en nærmere Bestemmelse af Hovedordet. 19 curieux. 20 antiquité, *f.* — 21 foran det følgende Verbum sættes ne. 22 de fleurs. 23 gloire, *f.* 24 se peindre. 25 *passé déf.* Verbet sættes efter Subj. 26 une parole; her sættes une foran Substantivet, fordi man vil stærke udhæve Sammes Betydning. 27 de bon sens. 28 sortir. — 29 det nærmere bestemmes. 30 être considéré. 31 ou. 32 prince, *m.* 33 temLe pape. 34 être considéré. 31 ou. 32 prince, *m.* 33 temLe pape. 34 chef, *m.* 35 l'église, *f.* 36 se conduire. 37 courtois; her sættes un foran, fordi Ordet er nærmere bestemt. 38 supporter. 39 en. 40 homme de courage. — 41 Se souvenir, *impérat.* 42 lâcher de. 43 homme de parole. 44 venir, *impérat.* 45 citoyen, *m.* 46 pas udelades Nul med ne foran Verbet. 45 citoyen, *m.* 46 pas udelades af Negelsen efter si, naar der gaaer en anden Negelsel foran. 47 époux. 48 brave, honnête. Un sættes foran for større Eftertryks Styl. 49 raconter. 50 menteuse; une sættes foran dette Ord. Dette stætter i Almindelighed foran saabanne Ord, som indeholder en Daddel. 51 pauvre; un sættes også her foran af samme Grund som ved 48. 52-53 orpheline. 54 appui, *m.* uden Artikel. 55 ni. 56 protection, *f.* 57 se faire. 58 — oser uden Præposition foran Infinitivet. 59 eux-mêmes, —

60 mettre fin. 61 à. 62 peine, *f.* 63 quantité, *f.* 64 ignorer. 65 faire présent. 66 L'étude des langues. 67 faire partie. 68 mériter de. 69 avoir place. 70 se faire honneur de, *imparf.* 71 faire signe de, *pas. déf.* 72 de. 73 attendre. 74 un peu. 75 faire conscience de, *cond.* 76 affliger. 77 maison de campagne, *f.* 78 avoir belle apparence. 79 bonne mine.

20. 1 de. 2 Athènes. 3 présenter à, *passé déf.* 4 Alcibiade. 5 airain, *m.* 6 ne... que. 7 accorder à, *imparf.* 8 vainqueur, *m.* 9 de. 10 jeu, *m.* 11 olympique. 12 érudit. 13 vivre, *imparf.* 14 L'ananas, *m.* 15 fruit, *m.* 16 excellent. 17 goût, *m.* 18 sucré. 19 Venise. 20 ville, *f.* her sættes Artiklen, fordi Ordet nærmere bestemmes ved et tilføjet Genitiv. 21 de. 22 uden Art. 23 il y a, *imparf.* 24 le plus. 25 société, *f.* — 26 prince, *m.* 27 recevoir, *passé déf.* 28 marque, *f.* 29 de. 30 tendresse, *f.* uden Art. 31 vénération, *f.* 32 de la part. 33 sujet, *m.* 34 spectacle, *m.* 35 touchant. 36 indigent, *m.* her sættes un foran Subst., fordi man vil stærke udhæve Sammes Betydning. 37 se présenter. 38 inutilement. 39 à. — 40 exécuter, *passé déf. du passif.* 41 espion, *m.* 42 par. 43 bannir, *passé déf. du passif.* 44 trahir, *m.* 45 martyr, *m.* foran sættes un, fordi Ordet nærmere bestemmes. 46 de. 47 vérité, *f.* 48 défendre. 49 place, *f.* forteresse, *f.* 50 en. 51 homme de coeur. 52 capituler. 53 homme d'esprit. — 54 ennemi, *m.* 55 contrainte, *f.* 56 économie, *m.* 57 chasseur, *m.* 58 par conséquent. 59 piéton, *m.* 60 demeurer. 61 à. 62 coin, *m.* 63 juif, *m.* 64 ignorant (19, 50). 65 se vanter. 66 orgueilleux, *m.* (19, 50). 67 se rabaisser. 68 sot, *m.* (19, 50). — 69 prendre fin. 70 fait, *m.* 71 trouver place. 72 écrit, *m.* 73 avoir nombre. 74 pièce, *f.* 75 faire conscience de. 76 avoir commerce. 77 faire présent, faire cadeau. 78 bouteille, *f.* 79 avoir dessein. 80 her sættes un foran Subst., fordi det nærmere bestemmes. 81 considérable. 82 assez. 83 vain. 84 pour. 85 faire mystère. 86 absent. 87 il s'agit de. 88 rendre service. 89 see 80. 90 important.

21—22. Substantiverne forandre undertiden Betydning, efterom de bruges med eller uden Artikel: Entendre la rail-

lerie, forstaae at skemte; entendre raillerie, taale skjent. Faire de l'eau, hente Vand; faire eau, være løst. Faire l'amitié, vise En det Venstab, den Ejendom; faire amitié, indgaae Venstab; faire mes amitiés, hilse fra mig paa det Venstabsliget. Donner l'ordre, give Parolen; donner ordre, give Ordre. Faire la mine, vise en missfornøjet Mine; faire mine, lade som. Tenir la tête, holde paa Hovedet; tenir tête, holde Stang. Faire la visite, anfølle Undersøgelse; faire visite, aflagge Besøg. Faire du feu, gjøre Blå paa; faire feu, fyre. Prendre le parti de qn., tage Ens Forsvar; prendre le parti de, tage den Beslutning; prendre parti, tage Ejendom. Faire la grâce, vise en Raade, et Venstab; faire grâce de, bemaade, eftergiive. Demander la raison, spørge om Grunden; demander raison, forslange Opræisning, Recognition. Rendre la justice, udøve Retsfærdighed; rendre justice à qn., lade En vedefares Ret.

21. 1 personne, f. 2 entendre. 3 oversættes ifle. 4 innocent, 5 raillerie, f. med Artilleren. 6 uden Art. 7 sur. 8 chapitre, m. 9 barque, f. 10 ennemi. 11 se présenter, passé déf. 12 sur. 13 côte, f. 14 faire. 15 eau, f. med Art. 16 Le navire. 17 faire eau. 18 de. 19 côté, m. 20 Faire, impér. 21 amitié, f. med Art. 22 affaire. 23 ministre de la guerre. 24 faire. 25 uden Art. 26—28 Faire mes amitiés à, impér. 27 lui, efter Imper. 29 ordre, m. med Art. 30 à midi. 31 uden Art. 32 garçon, m. 33 nous. 34 servir, med de foran. 35 véritable. 36 du Rhin. 37 plaisir, m. med Art. 38 remettre, med de foran. 39 bague, f. 40 uden Art. 41 fut. 42 la. 43 céder. 44 se mettre. 45 sur. 46 med Art. 47 faire, med de foran. 48 visite, f. 49 uden Art. 50 armée, f. 51 formidable. 52—52 Que. 53 avoir à. 54 faire la mine. 55 faire mine de. 56 de. 57 sort, m. 58 lui foran Verb. 59 tenir. 60 med Art. 61 pendant que. 62—63 arracher, imparf. 64 dent, f. 65—66 tenir tête à.

22. 1 Le geolier. 2 venir, passé déf. 3 faire. 4 visite, f. med Art. 5 si. 6 prisonnier, m. 7 travailler. 8 à, 9 se procurer. 10 liberté, f. med Art. 11 se mettre en, uden Art. foran Subst. 12 L'évêque, m. 13 faire. 14 visite,

med Art. eller Ejendomsadjektiv. 15 diocèse, m. 16 uden Art. 17—18 il y a. 19 faire froid, imparf. 20 être obligé de, imparf. 21 du feu. 22 mettre. 23 med Art. 24 à. 25 faire feu. 26 journée, f. 27 généreux, efter Subst. 28 prendre. 29 parti, m. med Art. 30 faible. 31 falloir. 32 parti, med Art. 33 vérité, f. 34 parti, med Art. 35 de quitter. 36 patrie, f. pays, m. 37 prendre le parti de. 38 armes, f. 39 parti, uden Art. 40 faire. 41 grâce, f. med Art. 42 accorder. 43 de. 44 risdale, f. 45 faire. 46 grâce med Art. 47—48 det direkte Objekt foran det indirekte. 49 neveu, m. 50 devoir. 51 faire grâce de, fut. og uden Art. 52 moitié, f. 53 faire grâce de. 54 demander, passé déf. 55 oversættes ifle. 56 raison, f. med Art. 57 de. 58 chagrin, m. 59 offenser. 60 par. 61 insolence, f. 62 lui. 63 en. 64 demander, fut. 65 raison, uden Art. 66 lui. 67 raison, uden Art. 68 de. 69 injustice, f. 70 Il est de. 71 devoir, m. 72 juge, m. 73 rendre med de foran. 74 justice, f. med Art. 75 acceptation, f. uden Art. 76 de. 77—78 rendre. 79 justice à, uden Art. 80 monde, m.

23—24. Naar flere bundne personlige Pronomer, brugte som Objekter, høre til ét Verbum, sættes me, te, se, nous, vous først efter Subjectet, og derefter følge le, la, les. Naar disse Pronomer (le, la, les) træffe sammen med lui eller leur, saa sættes de først. Y og en sættes først, og en bag efter y. — Staar Verbet i Imperativ og er bekræftende, saa sættes Pronomerne bag efter, saaledes at de direkte Styrelser staae foran de indirekte. Moi og toi forandres til m' og t' foran en. Y sættes efter nous og vous, men foran moi og toi, efter nogle Forsætters Raastand; dog synes denne sidste Undtagelse mere og mere at opføre, saa at y gjerne kan sættes efter alle Pronomerne (m'y, t'y, ly, nous-y, vous-y). — Et Verbet i Imperativ derimod negtende, sættes Pronomerne foran, efter den første Regel. — Staar 2 Imperativver efter hinanden, kan Pronomet sættes foran det sidste. — Hølger et Verbum i Infinitiv efter et andet Verbum, saa sættes Pronomet i Almindelighed foran Infinitivet, hvoraf det synes. Dog undtages Verberne faire, laisser, voir, foran hvilke Pronomerne som Objekt altid sættes.

23. 1 vouloir, *imparf.* 2 acheter, *prés du cond.* 3 connaitre. 4 oversættes iffe; Pronomet, som følger efter, er et indirect Object. 5 rarement. 6 à. 7 spectacle, *m.* 8 de. 9 y (eftær me). 10 me... mener. 11 aller à. 12 la campagne. 13 y. 14 accompagner. 15 promettre, *plus-que-p.* 16 envoyer, *inf.* inde de foran. 17 carrosse, *m.* 18-18 demander (qu. ch. à qn.), *plus-que-p.* 19 ne-pas, ne foran Pronomet, pas efter Hjælpeverbet. 20 en. 21 se souvenir (de qu. ch.). 22 falloir, *passé du condit.* 23 envoyer, *inf.* 24 demander. 25 remettre. 26 fut. 27 éllever. 28 oeillet, *m.* 29 à. 30 de. 31 maison de campagne, *f.* 32 y. 33 en. — 34 vendre. 35 prêter. 36 montrer. 37 en. 38 ne-pas, ne foran Pron., pas efter Verb. 39 en. 40-40 rendre, *fut.* 41 plaire. 42 innocence, *f.* 43 seul. 44 bien, *m.* 45-45. rester. 46-46 laisser. 47 procurer. 48 en. 49 nouvelle, *f.* 50 vrai. 51 dire, raconter. 52 savoir. 53 foran Subst. 54 porter. 55 y. 56 vouloir, *impér.* 57 à. 58 se rendre. 59 y. 60 être illuminé, *fut.* 61 conduire. — 62 tomber, foran sættes si. 63 fatigue, *f.* 64 se garder. 65 maltraiter. 66 réchauffer. 67 mettre. 68 dans. 69 sein, *m.* 70 jusqu'à ce que. 71 reprendre. 72 laisser, *gérondif.* 73-74 se décourager. 75 remédier à. 76 lâche. 77 trembler. 78 poursuivre. 79 de pied ferme. 80 s'ensuir.

24. 1 maltraiter, *imparf.* 2 sanglier, *m.* 3 enfoncer. 4 flanc, *m.* 5 terrible. 6 taureau, *m.* 7 blesser. 8 de. 9 corne, *f.* 10 lui. 11 briser. 12 offrir, *fut.* 13 remercier. 14 her tilføies en. 15 Voici. 16 domestique, *m.* 17 fut. 18 infinit.; foran sættes de. 19 chez. 20 de gjentages. 21 de ma part. 22 attendre. 23 pour. 24 prendre. 25 thé, *m.* med Art. 26 chez. 27 jardinier, *m.* 28 jardin, *m.* 29 demander (qu. ch. à qn.), *fut.* 30 bouquet, *m.* 31 porter, *fut.* 32 nièce, *f.* 33 oversættes iffe; Verbet, som følger efter, sættes i *gérondif.* 34 prés. du condit. 35 pour. 36 faire, *passé déf.* 37 en. 38 assez. 39 campagne, *f.* 40 être à. 41 prendre. 42 ubeladeø. 43 liberté, *f.* 44 y. 45 mener. 46 camarade d'école, *m.* 47 goûter, *m.* 48-49 l'anniversaire de ma naissance, *m.* — 50 en. 51 quelques-uns. 52 être de retour. 53 fut. 54 avant

de. 55 passé de l'inf. 56 conduire. 57 y. 58 fut. 59 à. 60 national efter Subst. 61 mener. 62 se rendre. 63 à. 64 porter. 65 y. 66 rejeton, *m.* — 67 se mettre. 68 gourmandise, *f.* 69 se charger de. 70 punir. 71 séduire. 72 par. 73 gourmand, *m.* 74-75 se rendre malade. 76 avec. 77 sain. 78 prendre. 79 modération, *f.*

25—26. For at svare paa et Spørsgsmål, naar man taler om Ting, bruges le, la, les efter ce. Et Talen om Personer, bruges lui, elle, eux, elles. — Naar le svarer til et Substantiv, forandres det efter Substantivets Kjøn. Svarer det derimod til et Adjektiv, eller til et Substantiv, brugt som Adjektiv, bliver det uforanderligt. — Naar der tales om levende Bæsener og personificerede Gjenstande, bruges lui og leur til at betegne et dativist Forhold; tales der derimod om Ting, bruges i samme Tilsædte y. — De disjunctive Pronomer bruges efter Verbet med Præpositionen à for at udtrykke Handlings Retning eller Bevægelse, hvilket formennelig er Tilsædet med pronominale Verber og Verberne aller, penser, songer, venir. — De disjunctive Pronomer bruges kun om Ting, naar en og y ikke kunne bruges. — Det danske "sig" oversættes, som ubundet Pronomen, ved soi, lui, elle, eux, elles: det oversættes ved soi, naar Subjectet er af Enkelttallet og udtrykker en Ting, et abstract Begreb; eller en ubestemt Person. Tales der om en bestemt Person, oversættes det ved lui, hvis Subjectet er af Enkelttallet og Hank.; ved elle, hvis Subj. er af Enkelt, og Hun.; ved eux, naar Subj. er af Fleert. og Hank.; ved elles, naar Subj. er af Fleert. og Hunf.

25. 1 Est-ce là. 2 montre à répétition, *f.* 3 pl. 4 tailler (Participiet skal rette sig efter det foregaaende directe Object). 5-6 à laquelle. 7 seu, *m.* 8 prendre. 9 se rendre. 10 coupable de. 11 crime, *m.* 12 atroce. 13 her maa bruges c'est lui, fordi Talens Hovedhensyn er til Personen selv, og ikke til hvad der siges om Personen. — 14 foran sættes Pronomet la. 15 médecin, *m.* 16 en. 17 faire. 18 observation, *f.* 19 marche, *f.* 20-21 faire venir pour. 22 content. 23 sermon, *m.* 24 attendre, *prés. du passif.* 25 pour. 26 être (foran le). — 27 cultiver. 28 soin, *m.* 29 devoir à qn. 30

maint. 31 agrément, *m.* 32 Se charger de. 33 donner ses soins à *qn.* 34 oversættes iffe. 35 *y.* — 36 s'adresser. 37 avoir, 38 renseignement, *m.* 39 sur. 40 affaire, *f.* 41 ne ... en (pas udelades efter pouvoir). 42 tard. — 43 voisin, *m.* 44 gros. 45 sortir. 46 rivière, *f.* 47-48 déborder. 49 entraîner. 50 rencontrer. 51 gens. 52 fan udelades. 53 gai. 54 dehors. 55 triste, 56 chez eux. 57 se soumettre à. — 58 action, *f.* 59 commettre, faire. 60 faute, *f.* 61 her bruges Art. og iffe Ejendomsadj., fordi dette vilde være oversetligt. 62 sur. 63 autrui. 64 épouse. 65 tendre. 66 à. 67 plaisir. 68 affliger *qn.* 69 loi eller la. 70 faire. 71 oversættes iffe. 72 verser des larmes, pleurer. Med det forstie af disse Udtryk bruges her lui, med det sidste derimod la. 73 vice, *m.* 74 odieux. 75 de. 76 bon. 77 chez lui. 78 envieux, *m.* 79 métier d'auteur, *m.* 80 agrément, *m.* 81 fan udelades.

26. 1 Est-ce là. 2 *pl.* 3 gant de soie, *m.* 4 perdre. 5 étranger, *m.* 6 répandre. 7 bruit, *m.* 8 coupable de, 9 see Nr. 25, 13. — 10 venir de, *prés.* 11 annoncer. 12 oversættes som om der stod: vi dem ere. 13 voisin, *m.* 14 cadeau, *m.* 15 partir. 16 pour. 17 les Indes, *f.* — 18 nid, *m.* 19 former, construire. 20 demander. 21 mathématique, *f. pl.* 22 architecture, *f.* 23 oranger, *m.* 24 aller. 25 périr. 26 pas udelades af Negtelsen efter si, naar en anden Negtelse gaaet forud. 27-28 y faire ajouter. 29 aile, *f.* — 30 se fier à. 31-31 de mèd Art. 32 soin (de), *m.* 33 affaire, *f.* 34 fut. 35 convenir. — 36 serin (de canari), *m.* 37 faire. 38 connaissance, *f.* 39-40 en. 41 amer. 42 d'abord faire. 43 abuser de. 44 de la terre. 45 mériter. 46 s'attaquer. — 47 falloir. 48 Aucun. 49 chez soi. 50 égoïste. 51 foran Infinitivet sættes que de. 52 vertu, *f.* 53 aimable. 54 aimant, *m.* 55 attirer. 56 torrent, *m.* 57 entraîner. 58 aller. 59 à. 60 canif, *m.* 61 sur. 62 quelque. 63 sur. 64 laborieux. 65 faire. 66 robe, *f.* 67 ouvrage, *m.* 68 tricotage, *m.*

27—28. En bruges, naar der tales om Ting eller Verber, i Stedet for de cela, de ces choses, ved Verber og

Adjektiver som styre de. — Foran et Verbum, hvis Object alle rede er nævnt i den foregaaende Satning, sættes en, naar dette Verbum enten staer ene, eller har et Adjektiv, et Talord eller et Avverbium efter sig. — Et Talen om Ting, bruges en i Forbindelse med Artiklen i Stedet for son, sa, ses, leur, leurs, naar Ejendommen tilhører, staer i en foregaaende Satning. Dog bruges Ejendomsadjektiverne, naar Det, de bestemme, styres af en Præposition, og naar man vil give Talen større Eftertryk. — En tjener undertiden til at forhøje Comparativeds Betydning. — En bruges i flere Talemaader i Forbindelse med Verber, hvis oprindelige Betydning ved underinden forandres: où en êtes-vous? hvorvidt er De? Il en est de l'un comme de l'autre, det forholder sig med den En, som med den Anden. S'en prendre à, skyde Skulden paa. — Y har almindelig Hensyn til Ting. Det udelades foran le futur og le présent du conditionnel af Verbet aller. Y bruges endvidere i flere Talemaader: s'y prendre, bære sig ud. Vous y êtes, De har gjettet det. Il y va de, det glælder om.

27. 1 événement, *m.* 2 se souvenir de. 3 À quoi bon de. 4 ramasser. 5 jour de. — 6 bague, *f.* 7 foran sættes en. 8 faire, foran sættes en. 9 égoïste, *m.* 10 éprouver. 11 affectueux. 12 inspirer. 13 ne... aucun. 14 désir, *m.* 15 foran sættes ce. — 16 fuir. 17 perte, *f.* 18 oversættes med Artiklen. 19 foran sættes en. 20 irréparable. 21 il y a un an que... 22 habiter qu. ch., demeurer à. 3 Dansen bruges i dette og lignende Tilfælde Perfectum; i det Franske derimod le présent. 23 se distinguer. 24 par. 25 i Dansen bruges et Adjektiv; i Franss derimod helst et Subst., saaledes som i Parenthesen. 26 situation, *f.* 27 fertilité, *f.* 28 environs, *m. pl.* 29 port, *m.* 30 sûr. 31 spacieux. 32 étroit. 33 sale. 34 pavé. 35 dans. 36 le Levant. 37 effet, *m.* 38 origine, *f.* 39 patience, *f.* 40 amer. 41 her foretælfes et Ejendomsadjektiv for Eftertryks Skyld. 42 poli, *m.*, éclat, *m.* 43 marbre, *m.* 44 dureté, *f.* — 45 Puisque. 46 de. 47 en. 48 davantage. 49 gagner, sec. pas. du part. 50 gros. 51 lot, *m.* 52 avare. — 53-54 Où en est-on. 55 de. 56 à. 57 j'en ai été. 58 pour. 59 risdale, *f.*, écu, *m.* 60

il en est de. 61 entreprise, *f.* 62-63 battre le briquet. 64 on. 65 réussir (personligt Verb. i Frans). 66 acte, *m.*, essai, *m.* 67 réitéré. 68 sens, *m.* 69 entièrement. 70 priver de. 71-73 ni...ni. 72 apercevoir. 74 comprendre. — 75 peur, *f.* 76 aggraver. 77 remédier à. 78 Quand il irait de. 79 hypocrite, *m.* 80 jouer (med direct Object). 81-82 à s'y tromper.

28. 1 récit, *m.* 2 fat, *m.* 3 accès, *m.* 4 fou. 5 passer, med être. 6 rougir. 7 tourmenter. — 8 fortune, *f.* 9 faire. 10 foran sættes en. 11 paresse, *f.* 12-13 faire avorter. 14 activité, *f.* 15 faire éclore. 16 gens, *m.* 17 chiche, avare (de). 18 éloge, *m.* 19 demi-science, *f.* 20 clair de lune, *m.* 21 précipice, *m.* 22 éclairer. — 23 cour, *f.* 24 brillant. 25 foran Verbet sættes en og foran Subst. Artiklen. 26 magnificence, *f.* 27 se plaire à. 28 air, *m.* 29 see Nr. 27, 22. 30 depuis 3 mois. 31 capitale, *f.* 32 curiosité, *f.* 33 fréquenter. 34 savant. 35 verger, *m.* 36 verdure, *f.* 37 rare. 38 inventer. 39 dorure, *f.* 40 solidité, *f.* 41 brillant, *m.* 42 remplacer. 43 manquer. 44 imaginer. 45 politesse, *f.* 46 apparence, *f. pl.* 47 étonner. 48 see Nr. 27, 25. — 49 fertile. 50 en. 51 fortune, *f.* 52 combler qn. de qu. ch., prodiguer qu. ch. à qn. 53 don, *m.* — 54-55 où en seriez-vous? 56 j'en passerai. 57-58 par où. 59 vouloir, *fut.* 60 se corriger. 61 en prendre mal à qn., *fut.* 62 s'en prendre à qn., *fut.* 63 de. 64 fut. 65 il en est de. 66 gouvernement, *m.* 67 changement, *m.* — 68 solitude, *f.* 69 creusel, *m.* 70 s'épurer. 71-72 se réduire à. 73 s'y prendre. 74 il y va. 75 intérêt, *m.*

29—30. De possessive Pronomer hvore i Kjøn og Tal til det Substantiv, de staae i Stedet for. — I Danst kunne 2 Ejendomsadjectiver staae ved Siden af hinanden (mine og dine Bøger); i Frans maa det andet altid være et Ejendomspromen (mes livres et les tiens). — De demonstrative Pronomer bruges ofte i Frans, hvor der i Danst staaer enten blot et Substantiv i Genitiv, eller et Adjectiv. — Naar det demonstrative Pronomen stilles ved Verbet fra det tilsvarende relative, bruges celui-là i Stedet for celu. — Det demonstrative Pro-

nomen ce sættes foran øtre i det andet Ved af en Sætning, naar det første Ved har en vis Udfraenkning, eller selv begynder med ce. Naar øtre i dette Tilfælde staaer foran et Subst. i Enkelttallet, er det ikke nødvendigt at sætte ce foran. — Naar Prædicatet sættes foran Subjectet ved Hjælp af Demonstrativet ce, saa sættes que foran et saabant Subject, hvis det er et Substantiv, og que de, hvis det er et Infinitiv.

29. 1 falloir. 2 intérêt, *m. pl.* 3 prés du subj. 4 sincère. 5 durée, *f.* 6 soigner. — 7 fut. 8 relever. 9 sensible. 10 alléger. 11 douleur, *f.* 12 soulager. — 13 savoir. 14 s'habituer à. 15 parti, *m.* — 16 bruit, *m.* 17 succès, *m.* 18 foran sættes ce. 19 Se glorifier de. 20 ancêtres, *m.* 21 racine, *f.* 22 devoir, prés. du condit. 23 Porter envie à. 24 quelqu'un. 25-26 s'avouer. 27 inférieur, *m.* — 28 foran Paris sættes que. 29 colère, *f.* Dette Ord sættes sidst i Sætningen efter que. 30 beau. 31 bien parler. 32 déplorable. 33 gloire, *f.* 34-35 avoir le profit. 36 faire attendre qu. ch. 37 sur-le-champ. 38 misérable. 39 davantage. 40 enhardir. 41 absoudre. 42 condamner.

30. 1 particulier. 2 tout aussi bien que. 3 fut. 4 dissiper. — 5 étoffe, *f.* 6 de laine. 7 d'Allemagne. 8 influence, *f.* 9 luxe, *m.* 10 se répandre. 11 sur. 12 laboureur, *m.* 13 noblesse, *f.* 14 au-dessus de. — 15 sage. 16 s'assister, s'aider. 17 méchant. — 18 fuir. 19 foran sættes ce. 20 en uben Artikel. 21 paix, *f.* 22 en. 23 se rendre complice (de). 24 à. 25 gageure, *f.* 26 sort, *m.* 27 à. — 28 beau. 29 médisance, *f.* (Nr. 29, 29). 30 perle, *f.* 31 gain, *m.* 32 faire, part. 33 dépens, *m. pl.* 34 réputation, *f.* 35 impertinence, *f.* 36 inévitable. 37 implacable. 38 lâche. 39 céder à. 40 pardonner. 41 reprocher.

31—32. Et Substantivet, som følger efter "hvis", Subject, staaer det i Frans paa samme Plads som i Danst; er det derimod direct Object eller Prædicat, stilles det i Frans fra dont ved Subjectet og Verbet. — Naar "hvis" følger efter en Præposition, bruges i Frans de qui, duquel, de laquelle, desquelles, der sættes bag efter Substantivet. — D'où bruges med Verber, som betegne en Bevægelse, en Bort-

gang, saasom sortir, venir, men dont bruges med disse Verber, naar de bruges figurligt, i Betydning af at nedstamme fra. — Qui med en Præposition foran bruges blot om Personer og personificerede Gjenstande. Lequel med en Præposition bruges derimod baade om Personer og Ting. — I Danske staar undertiden blot et relativt Pronomen (hvad), hvot der i Fransc bruges baade et demonstrativt og et relativt. — "hvad er" oversæties undertiden, for Eftertryks Skyld, ved ce que c'est que. — Ce que...de i Forbindelse med et Comparativ, tjenner til at udtrykke et Superlativ.

31. 1 propriétaire, *m.* 2 ce matin. 3 celui-là. 4 dépense, *f.* 5 excéder. 6 recette, *f.* 7 *pl.* 8 nouvelle, *f.* 9 savoir, *cond.* med ne foran. 10 garantir. 11 certitude, *f.* 12 Germain, *m.* 13 peindre. 14 mœurs, *f. pl.* 15 *imparf.* 16 guerrier. — 17 despote, *m.* 18 règne, *m.* 19 tant de. 20 flatteur, *m.* 21 occuper. 22 basouer. 23 s'entretenir de. 24 désintéressement, *m.* 25 douter. 26 médecin. 27 infallibilité, *f.* 28 croire à. 29 partisan, *m.* 30 parole, *f.* 31 personne. 32 se fier à. 33 discréption, *f.* 34 compter sur. 35 probité, *f.* 36 see 32. 37 rigoureux. 38 construire, passé *déf.* 39 glace, *f.* uden Artikelf. 40 devant, *m.* 41 placer, passé *déf.* — 42 sortir. 43 à vendre. 44 illustre. 45 prendre à. 46 mansarde, *f.* 47 descendre. 48 esprit, *m.* 49 retourner, *fut.* 50 race, *f.* 51 royal. — 52 tout le monde, eller blot tout. 53 céder à. 54 se rendre, *impér.* 55 capable de. 56 remplir. 57 devoir, *m.* 58 état, *m.* 59 destiner. 60 prêter. 61 indigne de. 62 donner la préférence à. 63 du plaisir à. 64 venir de. 65-65 donner. 66 habitude, *f.* 67 remédier à. — 68 se rappeler (qu.ch.). 69 entendre. 70 être fâché de. 71 foran: ce. 72 condition, *f.* 73 *fut.* 74 vouloir, *fut.* 75 penser à. 76 s'épargner. 77 confusion, *f.* honte, *f.* 78 apprendre, *impér.* 79 justice, *f.* 80 enfance, *f.* 81 y. 82 entrer. 83 uden Artikelf. 84 regret, *m.* — 85 médiocre. 86 insipide. 87 au monde. 88 périr. 89 éprouver. 90 prospérité, *f.* 91 adversité, *f.* 92 amollir. 93 par. 94 l'une, celle-là. 95 ni. 96 ébranler. 97 l'autre, celle-ci.

32. 1 tigre, *m.* 2 cruauté, *f.* 3 passer en, passé *ind.* med avoir. 4 proverbe, *m.* 5 flétrir. 6 naturel, *m.* 7 ré-roce. 8 vanter. 9 tant. 10 connaissance, *f.* 11 venir de, présent. 12 obtenir, *inf.* 13 emploi, *m.* 14 duc, *m.* 15 par. 16 à juste titre. 17 contenu, *m.* 18 style, *m.* 19 conserver, *fut.* 20 souvenir, *m.* 21 égaler. 22 courage, *m.* med Art. — 23 faveur, *f.* 24 see Nr. 31, 34. 25 *pl.* 26-26. dépouille, *f.* 27 vêtement, *m.* 28 reconnaissant. 29 envers. 30 soin, *m.* 31 être redévable à qn. de qu. ch. 32 adorer. 33 ressentir. 34 effet, *m.* — 35-35 volcan, *m.* 36 coquille, *f.* 37 marin, sættes efter Subst. 38 ancien, foran Subst. 39 noble, bag efter Subst. 40 commander, med direct Object. 41 médecin, *m.* 42 s'adresser à. 43 ordonner à qn. 44 remède, *m.* 45 jardin, *m.* Det rel. Pron. kan iffe, som i det Danske, udelades. 46 prendre de la peine. 47 ingrat. 48 Est-ce là. 49 chariot, *m.* 50 devoir. 51 entrer. — 52 conscience, *f.* 53 approuver. 54 devoir, *imparf.* 55 regretter. 56 c'est de (med et Infinitiv efter, i Stedet for den personlige *tid*). 57 parler (à qn.). 58 départ, *m.* 59 priver de. 60 connaissance, *f.* 61 penser à. 62 arriver à qn. — 63 considérer. 64 ingratitudo, *f.* 65 politesse, *f.* 66 dissipier. 67 légèrement. 68 savoir, *cond.* — 69 offrir. 70 imagination, *f.* 71 concevoir. 72 concours, *m.* 73 jeu, *m.* 74 sourire, *m.* 75 exécitable. 76 boussonnerie, *f. pl.*

33—34. Det relative Pronomen quo udtrykker noget ubeslemt. Naar det følger efter en Præposition, bruges det i Forbindelse med ce, rien, voici, voilà. — De quoi foran et Infinitiv betegner Middelet eller Aarsagen til Noget. — I Stedet for de quoi bruges dont efter rien. — Det spørgende Pron. qui bruges som Subject og Object, men kun om Personer. Lequel bruges baade om Personer og Ting. Qui spørger i Almindelighed; lequel i Særdeleshed. — Naar der efter et spørgende Pronomen følger 2 Substantiver eller Pronomer, forenede ved ou, og Pronomet ikke allerede har en Styrelse, hvortil disse Substantiver eller Pronomer kunne staae i Apposition, da sættes Præpositionen de foran ethvert af dem. — I Stedet for det spørgende Pronomen que bruges qu'est-ce que for større Eftertryks Skyld.

33. 1 fortune, *f. pl.* 2-3 se fier à. 4 atteindre. 5 soupirer après. 6 se dire. 7 c'est-là. 8 voilà. 9-10 de quoi. 11-12 je ne sais quoi. 13 entendre. 14 percent. 15-16 faire peur, *imparf.* 17 oversættes iffe. 18 être content. — 19 *subj.* 20 se fâcher (*de*). 21 *ne*. 22 l'auteur, *m.* — 23 choisir, *fut.* 24 pour. 25 compagnon, *m.* 26 remettre. 27 accabler *de*. 28 question, *f.* 29 oversættes med et Infinitiv. 30 se demander. 31 valoir. 32 oversættes iffe. 33 orgueil, *m.* 34 vanité, *f.* — 35 remporter. 36 appliqué. 37 instruit. 38 St. Pétersbourg; foran sættes *de*. 39 être. 40 le plus au nord.

34. 1 avare, *m.* 2 plus *de*. 3 à secourir. 4 condit. 5 travailler à. 6 guérir. 7 ne... guère. 8 voilà. 9 s'exposer (à). 10 par. 11 conduite, *f.* 12 avoir besoin *de*, *cond.* 13 me voiturer. 14 art, *m.* 15-16 je ne sais quoi. 17 attraper, saisir. 18 langue, *f.* 19 antique. 20 fier. 21 délassement, *m.* 22 mâle. 23 sévère. 24 oversættes iffe. 25 ordonner, *pas. déf.* 26 hôte, *m.* 27 loger. 28-29 donner, *condit.* 30 témoignage, *m.* 31 faute *de*. 32 quoi. 33 ne... pas. 34 paie, *f.* — 35 *subj.* 36 s'offenser (*de*). 37 mécontent *de*. — 38 demander qn. 39 tenir *de* qn. 40 paraître. 41 ubedædes. 42 donner la préférence (à). 43 contemporain, *m.* 44 postérité, *f.* — 45 avoir, *fut.* 46 sage. 47 être. 48 le plus à l'est. — 49 abuser (*de*). 50 s'imaginer.

35—36. Belydbsbogstavet l' sættes foran on, naar det følger efter et, si, où, qui. Det Samme er tilfældet efter que, naar derpaa følger et Verbum, som begynder med et e, der lyder som q. Dog undtages det tilfælde, at on er fulgt af le, ia, les, f. Ex. i Udtrykket et on la lira. — Autru bruges fun om Personer og efter en Præposition. — "Finanden" oversættes ved l'un l'autre; "begge" oversættes ved l'un et l'autre. L'un... l'autre betyder ogsaa den Enne, den Anden, og bruges da afstille. — Quelqu'un bruges enten absolut, uden Hensyn til noget Hovedord; eller relativt, med Hensyn til en nævnt Person eller Gjenstand. I første tilfælde bruges det fun om Personer, og forandres fun i Køn og Tal, naar det staaer som Subject. I andet tilfælde bruges det haade

om Personer og Ting, og er foranderligt haade som Subject og Object. — Naar personne betyder Ingen, har det altid ne foran eller efter. Naar det betyder Nogen, staaer det uden ne og bruges fun i spørgende eller twivlende Sætninger. — Naar rien betyder Intet, bruges det i Forbindelse med ne. Naar det betyder Noget, staaer det uden ne, og bruges i spørgende eller twivlende Sætninger. Efter compler bruges rien uden ne i Betydning af Intet. — Naar chacun henhører til et foregaaende Subj. af Fleertallet, og det staaer efter Objectet eller efter et neutralt Verbum, bruges det i Forbindelse med Egentomsadjectiverne son, sa, ses, men staaer chacun derimod foran Objectet, bruges det i Forbindelse med leur, leurs. — Quiconque bruges fun om Personer i Stedet for celui qui. — Qui que ce soit uden Negtelse betyder hvosomhæft; med Negtelse betyder det Ingensomhæft. Quoi que ce soit, hvad det saa end er, betyder med en Negtelse Intetsomhæft. — Tel, naar qui følger efter, bruges i Betydning af Mangen. Intet saa godt som, hedder rien de tel que...

35. 1 devoir. 2 forteresse, *f.* 3-4 laisser. 5-6 transporter. — 7 commandement, *m.* 8 défendre. 9 bien, *m.* 10 à. 11 cond. 12 *imparf. du subj.* — 13 médire *de*, 14 souffrir. 15 état, *m.* 16 se faire. 17 s'aimer. 18 l'Énéide, *f.* 19 enchanter. 20 à plaindre. 21 sort, *m.* 22 apprendre à. 23 véritable. 24 laine, *f.* 25 d'autres. 26 savoir. 27-28 allonger. 27-29 élargir. 30-31 dans le besoin. 32 s'en faire. 33 étroit. — 34 Enlever à. 35 opinion, *f.* 36 barbarie, *f.* cruauté, *f.* 37 ame, *f.* 38 venir. 39 vous voir. 40 fut. 41 estampe, *f.* 42 tableau, *m.* — 43 entièrement. 44 dépourvoir *de*. 45 mérite, *m.* 46 plus *de*. 47 éloquence, *f.* 48 peindre. 49 sensible. 50 narrer, raconter. 51-52 plus naïvement. — 53 modestie, *f.* 54 constant. 55 que *de*. 56 pardonner. 57 douter. 58 *subj.* 59 capable *de*. 60 l'inf. 61 rendre. 62 servir. 63 libraire, *m.* — 64 défaut, *m.* 65 faible, *m.* 66 commis, *m.* 67 lit, *m.* 68 vainqueur, *m.* 69 vaincu, *m.* 70 se retirer. 71 tente, *f.* 72 différent. — 73 laborieux. 74 s'ennuyer. 75 en. 76 avoir besoin. 77 flatteur, *m.* 78 aux dépens *de*. 79 écouter qn. — 80

demander qn. 81 occupé. 82 envier qu. ch. à qn. 83 fortune, *f.* 84 sing. 85 hér sættes Mællemstætningen. 86 bonheur, *m.* 87 protection, *f.* 88-89 réussir à qu. ch. — 90 savant. 91 stupide. 92 libéralité, *f. pl.* 93 dette, *f.* 94 rien de tel. 95 que de. 96 conscience, *f.*

36. 1 avec. 2 seul. 3 habiter un lieu. 4 inconcevable. 5 contradiction, *f.* 6 mépriser. 7 l'espèce humaine. 8 exciter. — 9 honnête. 10 discret. 11 remarquer. 12 défaut, *m.* — 13 se secourir. 14 chrétien. 15 s'aimer. 16 édifiant. 17 théologien. 18 déchaîné. 19 contre. 20 illustre. 21-22 académicien. 23 pas, *déf.* 24 fin, *f.* 25 génie, *m.* 26 supérieur. 27 imparf. 28 grandeur, *f.* 29 éléver. 30 douceur, *f.* 31 attacher. — 32 chasser. 33 prendre. 34-35 prendre l'engagement. 36 tacite; dette Adj. hensøres til Forpligtelse. 37 oversættes iffe. 38 sérieusement. 39 existence, *f.* 40 promettre. — 41 infaillible. 42 subj. 43 arriver, *fut.* 44 penser. 45 faire. — 46 agrandir, éléver. 47 plus. 48 spectacle, *m.* 49 merveille, *f.* 50 demi-savant. 51 avoir. 52 rien de. 53 d'autant. 54 contribuer à. 55 rendre. — 56 sentir. 57 remplir. 58 se gouverner. 59 à. 60 mode, *f.* façon, *f.* 61 remettre. 62 abeille, *f.* 63 bâtir, construire. 64 cellule, *f.* 65 partager. 66 divers. 67 oversættes iffe. 68 emploi, *m.* 69 sans égard à. 70 condition, *f.* — 71 certain (efter Substantivet). 72 être sensible à. 73 touchant. 74 joug, *m.* 75 briser. 76 appesantir. — 77 fut. 78 s'occuper de. 79 quoi que ce soit de. 80 paraître. 81 méprisable. — 82 pleurer, *fut.* 83 repousser. 84 tomber dans, *fut.*; être réduit à. 85 misère, *f.*

37—38. De personlige Pronomer, brugte som Subjecter, gjetantes iffe i forte Sætninger, naar Verberne staae i samme Tid, med mindre at det fleer for at forsterke Udtrykket; dog efter et ubelades ogsaa i dette Tilfældes Pronomet. — De personlige Pronomer gjetantes foran Verberne, naar disse staae i forskellige Tider. — Pronomerne gjetantes altid, naar man gaar fra en Negatieve til en Bekræftelse, og som oftest i det omvendte Tilfælde. — Pronomerne, brugte som Objecter, gjetantes foran hvert Verbum, undtagen naar Verberne udtrykke Gjettagelse af den samme Handling. — Pronomet on gjetantes almindeligen.

37. 1 oversættes iffe. 2 à leur tête. 3-4 sortir. 5 défilé, *m.* 6 avancer. 7 à. 8 pas, *m.* 9 redoublé. 10 dans. 11 renverser. 12 poste avancé. 13 pénétrer. 14 tente *f.* 15 overs. ved de. 16 se répandre. 17 camp, *m.* 18 se rassasier de. 19 carnage, *m.* — 20 soutenir. 21 fut. 22 med Art. 23-24 répéter. 25 falloir. 26 regarder. 27 au-dessus de soi. 28 au-dessous. 29 ubelades. — 30 écouter. 31 plaisir. 32 autru. 33 accompagner. 34 refuser. 35 même. 36-37 amener. — 38 idée, *f.* 39 poursuivre. 40 tourmenter. 41 accabler. 42 ennuyer. 43 obséder, importuner. 44 sans cesse. 45 découvrir. 46 proie, *f.* 47 du haut des airs. 48 atteindre. 49 dévorer. 50 embellir. 51 cultiver. 52 étendre. 53 polir. 54 en. 55 élaguer. 56 chardon, *m.* sing. 57 ronce, *f.* sing. 58 y. 59 multiplier. 60 raisin, *m.* — 61 trésor, *m.* 62 avoir regret. 63 légèrement. 64 se... défaire de. 65 s'écarte de. 66 principe, *m.* 67 par. 68 faiblesse, *f.* 69 tâcher. 70 se justifier. 71 vanité, *f.*

38. 1 puiser dans. 2 croix, *f.* 3 se confier à. 4 se rire de. — 5 aller. 6 prouver. 7 source, *f.* 8-9 répéter. 10 indulgent. 11 envers. — 12 ignorer. 13 savoir, *prés. du cond.* 14 estime, *f.* 15 se proposer. 16 en. 17 se rendre digne. 18 avis, *m.* 19 faire semblant de. 20 infinit. 21 entendre. 22 voyage, *m.* 23 en. 24 Quoique. 25 subj. 26 à. 27-28 volonté, *f.* 29 souverain. 30 traiter. 31 oversættes iffe. 32 hôte, *m.* 33-34 Ordfølgen er hér den omvendte i Græns. 35 sentier, *m.* — 36 voir. 37 presser. 38 fléchir. 39 prospérité, *f. pl.* 40 transporter. 41 égarer. 42 commander à. 43 oversættes iffe. 44 ennobrir. 45 peupler. 46 enrichir. 47 remontrance, *f.* 48 affectueux. 49 toucher. 50 menace, *f.* 51 ébranler. 52 arrêter. 53 ramener à. — 54 louer. 55 menacer. 56 caresser. 57-58 quoi que, med subj. 59 en. 60-61 venir à bout. 62 être. 63 oversættes iffe. 64 tout, foran sættes à. 65 moment, *m. pl.* 66 agir.

39—40. Naar Verbet sværer til flere Subjecter af forskellige Personer, sættes det i Fleertallet og i den Person, som sværer til den, der har Forrang. Den tredie Person maa iffe sættes foran den anden, og den første sættes altid sidst. —

2 Subjecter, forenede med ni, sætte Verbet i Fleertallet, undtagen naar fun En af de 2 kan udføre den ved Verbet udtrykte Handling. — 2 Subjecter, forenede med ou, sætte Verbet i Enkeltalset, hvis det sidste Subject er af Enkeltalset. — Ere de med ou forenede Subjecter ikke af samme Person, sættes Verbet i Fleertallet, og retter sig i Person efter det Subject, der har Forrangen. — Efter ce sættes être i Fleertallet foran et Pronomen af den 3die Person i Fleertallet, og foran Substantiver i Fleertallet. Dog sættes être i Enkeltalset: a) i de sammenfattede Tider; b) naar det bruges spørgende, undtagen i Imperfect og Conditionnel, og c) i Talemaaden si ce n'est. Sont-ce bruges fun foran et Subst. i Fleert.

39. 1 sort, m. 2 partir. 3 ensemble. 4 présenter à. 5 curé, m. 6 *imparf.* 7 moine, m. 8 *imparf.* 9 bourse, f. 10 plein, rempli. 11 faire, *condit.* 12-13 faire voeu de. 14 pauvreté, f. uden Art. 15 observer. — 16 *fut.* 17 foran sættes ne. 18 coupable. 19 les deux. 20 ne valoir rien. 21 chercher, briguer. 22 place, f., emploi, m. 23 obtenir, *fut.* 24 secourir. 25 médiocre, efter Subst. 26 falloir. 27 abréger. 28 *pas. déf.* 29 Phénicien. 30 les premiers. 31 inventer, *pas. déf.* 32 écriture, f. 33 prétendre. 34 étoile fixe, f. 35 assurer. 36 autant. 37 métier, m. 38 dégrader. 39 *pas. déf.* 40 motif, m. 41 *imparf.* 42 *imparf.* 43 rendre. 44 venir à mon secours. 45 parent, m. 46 mât de Cocagne, m. 47 fossé, m. 48 entouré de. 49 barrière, f. 50 sortir. 51 successivement. 52 compétiteur, m. 53 peuple, m. 54 ordinaire. 55 ouvrier, m. 56 habitue à. 57 figure, f. 58 ce jour-là. 59 physionomie, f. 60 patibulaire. 61 antisocial. 62 vrai. 63 tournure de bandit, f.

40. 1 aller à. 2 jouer. 3 tour, m. 4 aller à. 5 madame la comtesse. 6 faire obtenir qu. ch. à qn. 7 faire serment de. 8 venger. — 9 passer par. 10 épreuve, f. 11 faux. 12 lâche. 13 en. 14 être, *fut.* 15 victime, f. med Art. 16 les deux. 17 convenir. 18 gendre, m. 19 neveu, m. 20 être nommé. 21 d'Angleterre. 22 falloir. 23 répandre. 24 parmi. 25 les honnêtes gens. 26 tranquillité, f. 27 ce sont. 28 troupes, f. 29 contribuer. 30 au gain de. 31

imparf. 32 brave. 33 hôte, m. (foran sættes que). 34 *fut.* 35 *condit.* 36 honneurs, m. pl. 37 ambitionner. 38 faire (d'une matière une ch. quelconque). 39 orgue, m. 40 complet. 41 étonnant. 42 de musique. 43 fourmillière, f. 44 fourmi, f. 45 ver, m. 46 ouvrière, f. 47 prendre soin de. 48 perdre. 49 ce med être. 50 abundance, f. 51 parole, f. 52 année, f. 53 préparation, f. 54 assurance, f.

41-42. L'imparsait bruges om en forbiganngen Handling eller Tidstand, naar vermed forbindes et Begreb af Varighed. Denne Tid bruges saaledes, naar der tales om en Handling, der pleiede at ske eller ofte gjentoges i en forbiganngen Tid, eller om en Handling, der varede ved medens en anden Handling indtraf; eller naar en Persons eller Tings Egenskaber bestrives som henhørende til en forbiganngen Tid.

41. 1 parer. 2 couronne de fleurs, f. 3 marquer. 4 affranchir de. 5 se célébrer. 6 à. 7 Perse, m. 8 délit, m. 9 invention, f. 10 écorce, f., med den sammenfattede Art. og i Fleert. 11 peau, f. 12 Le Sphinx. 13 monstre, m. 14 fameux. 15 énigme, f. 16 à résoudre. 17 dévorer. 18 deviner. 19 rendre. 20 honneurs, m. pl. 21 combattre, gérond. 22 jeu, m. 23 ennui, m. 24 délassement, m. 25 promenade, f. 26 se plaire à. 27 entretenir qn. 28 s'asseoir, part. *pas.* 29 herbe, f. 30 Saint-Louis. 31 cabane, f. 32 offrir. 33 simplicité, f. 34 hospitalier. 35 Socrate. 36 douceur d'esprit, f. 37 faire paraître. 38 remarquer. 39 veille, f. 40 paisiblement. 41 nu. 42 tenir à. 43 crin de cheval. 44 planer. 45 Denys. 46 tyran, m.

42. 1 Pisistrate. 2 beaux-arts, m. pl. 3 fleurir, florissant (i fig. Ørft.). 4 s'enrichir. 5 par. 6 dépens, m. pl. 7 mouдре. 8 moulin à bras, m. 9-10 se lever. 11 régulièrement. 12 apporter. 13-14 se coucher. 15 de bonne heure. 16 passionnément. 17 en. 18 dans. 19 saison, f. 20 entretenir. 21 pour cet effet. 22 magnifique. 23 serre, f. 24-25 place, f. 26 confiance, f. 27 dans. 28 placer. 29 le long de. 30 éllever. 31 tour, f. 32 loger. 33 troubler. 34 labourage, m. 35 faire. 36 camp, m. 37 différer 38 par ce. 39 travail, m. pl. 40 y. 41 continual. 42 dis-

cipline, *f.* 43 ferme. 44 ouverture, *f.* 45 états généraux, *m.* 46-46 attirer. 47-47 regard, *m. pl.* 48 captiver. 49-50 tandis que. 51 considérer. 52 particulier. 53 appeler à. 54 s'aimer. 55 preuve de, *f.* 56 humeur, *f.* 57-58 s'accorder. 59 façon, *f.* 60 manière de voir, *f.* 61 goût, *m. pl.* 62 inclination, *f.* 63 esprit, *m.*

43—44. Le passé défini bruges til at betegne en forbiganen Handling uden Hensyn til Begreb af Varighed. Denne Tid bruges saaledes, naar der tales om en Handling, der er foregaaet paa en bestemt Tid, som idet mindste er een Dag fjernt fra den Tid, hvori der tales. — Denne Tid bruges endvidere, naar historiske Begivenheder fortælles, uden at der tages Hensyn til deres Varighed. — Le passé défini bruges ogsaa undertiden i Beskrivelser om en længere Tid, men i saa Fald maa Handlingen ellers Tilsstanden, hvorom der tales, tilhøre en meget fern Tid. — L'imparfait bruges altsaa om Handlingen, der betragtes som vedvarende nogen Tid; le passé défini derimod om den forbiganne Handling, der foregik i et Døblet; hün Tid kan derfor sammenlignes med Linien, og denne med Punktet.

43. 1 L'année, *f.* 2 passé. 3 vers. 4 fin, *f.* 5 le voyage du Rhin. 6 se souvenir de; dette Verbum kan her bruges upersonligt; vous souvient-il de. 7 aubergiste, *m.* 8-9 faire servir. 10 se rafraîchir. 11 ombre, *f.* 12 tilleul, *m.* — 13 Les Athéniens. 14 à. 15 se défendre. 16 courageusement. 17 contre. 18-19 défaire qn. 20 entièrement. 21 Lacédémoniens. 22 se joindre à. 23 vaincre. 24 engloutir. 25 rude. 26 sauvage. 27 lumières, *f. pl.* — 28 siècle, *m.* 29 maîtresse, *f.* med Art. 30 Tant que. 31 Néron. 32 suivre. 33 avis, *m.* 34 précepteur, *m.* 35 Sénèque. 36 gouverner. 37 humainement. 38 Tibère. 39-39 effrayer... par. 40 terre, *f.* monde, *m.* 41 cruauté, *f.* 42 consoler. 43 empire, *m.* 44 subsister. 45 kan udelades. 46 monarque, *m.* 47 Durant. 48 un...et demi. 49 différent (foran sættes å). 50 reprise, *f.* 51 vain. 52 tentative, *f.* 53 pour. 54 la Palestine. 55 Mahométan, *m.* 56 infidèle. — 57 être assis. 58 devant. 59-59 chez nous. 60 foudre, *f.* 61 tom-

ber, venir tomber. 62 à. 63 rouler. 64 s'enfoncer. 65 sombre. 66-67 apercevoir. 68 tout-à-coup. 69 vieillard, *m.* 70 être à table. 71-72 envoyer chercher. 73 s'habiller. 74 être à. 75 annoncer. 76 nouvelle, *f.* 77 prise, *f.*

44. 1 passer. 2 dimanche. 3 d'hier. 4 journée, *f.* 5 se lever. 6 vers. 7 med Art. 8 promenade, *f.* 9 joli. 10 revenir. 11 chez moi. 12 à. 13 beaucoup, mellem hjelpeverbet og Participlet. — 14 Cicéron. 15 recevoir. 16 démonstration, *f.* 17 joie, *f.* 18 exil, *m.* 19 Ovide. 20 concevoir. 21 rappeler. 22 décevoir. 23 Portugais. 24 découvrir. 25 le Brésil. 26 subjuger. 27 le Mexique. 28 par, 29 émigration, *f.* 30 environ. 31 Philippe-le-Bel. 32 s'emparer de. 33 garantir. 34 fer, *m.* 35 assassin, *m.* — 36 continual. 37 à soutenir. 38 durer. 39 indépendance, *f.* 40 Le système féodal. 41 gouverner. 42 démembrément, *m.* 43 monarchie, *f.* 44 Franc. 45 fondé par. 46 Charlemagne. 47 rester. 48 diviser. — 49 travailler, *imparf.* 50-51 tomber. 52 fracasser. 53 poirier, *m.* 54 vice, *m.* 55 extrême. 56 terrible. 57 colère, *f.* 58 rendre. 59 faire. 60 à. 61 Callisthène. 62 cage de fer, *f.* 63 fixer. 64 départ, *m.* 65 pour. 66 à. 67 le lendemain. 68 pendant. 69 affreux. 70 se hâter. 71 en. 72 savoir. 73 incendie, *m.* 74 partir de. 75 port, *m.* 76-77 remonter. 78 en. 79 jusqu'à. 80 haut, *m.*

45—46. 3 Begyndelsen af en Fortælling, naar Tiden er ubefjent (un jour, un beau matin), bruges undertiden l'imparfait, hvor man ellers vilde have brugt le passé défini. Ligeledes sættes dire i l'imparfait, naar man anfører Ens Ord. Le passé indéfini bruges til at fortælle forbiganne Begivenheder, der ere foregaaede i en Tid, som endnu ikke er forleben (aujourd'hui, ce matin, cette semaine, cette année, etc.). — Denne Tid bruges endvidere om forbiganne Begivenheder, naar Tiden ikke er anført, eller man vil antyde, at Handlingen med sine følger strækker sig ind i den nærværende Tid. (On a gâté l'enfant — il est gâté.) — Le passé indéf. bruges ogsaa i Stedet for le passé déf., naar Begivenhederne ere foregaaede i en forbiganen Tid (hier, avant-hier, la semaine passée), der staaer i nær Berørelse med den nærværende.

45. 1 faire, *imparf.* 2 devant. 3 éloge, *m.* med Art. 4 de. 5 s'aviser de; se mettre à, *pas. déf.* 6 aimer mieux, *condit.* 7 Palatinat, *m.* 8 Qu'importe. 9 reprendre, *passé déf.* 10 vivement. 11 incendie, *m.* 12 à. 13 gloire, *f.* 14 demander à, *imparf.* 15 il y a de. 16 plus difficile. 17 garder. 18 *pas. déf.* 19 savoir. 20 souffrir. 21 injure, *f.* med Art. 22 murmurer. 23 représentation, *f.* 24 assister à. 25 pièce, *f.* 26 applaudir. 27 écouter. 28 panier, *m.* 29 cerise, *f.* 30 se vider. — 31 être. 32 cabinet d'histoire naturelle, *m.* 33 se lever. 34 être à la promenade. 35 surprenant. 36 postérité, *f.* 37 avoir de la peine à. 38 détruire. 39 par. 40 historien, *m.* 41 blâmer qn. de qu. ch. 42 extrême. 43 indulgence, *f.* 44 traiter. 45 faire de. 46 ubelades. 47 séjour, *m.* 48 délicieux. 49 un lieu de délices. — 50 passé. 51 med Art. 52 mander.

46. 1 gérondis. 2 brûler. 3 bibliothèque, *f.* 4-4 ne guères. 5 profiter, *passé du condit.* 6 en. 7 se passer de. 8 seigneur, *m.* 9 étranger. 10 avouer. 11 s'élever. 12 bas. 13 il faut. Pronomet sættes efter Verbet, forbi aussi gaaer foran. 14 lieu, *m.* 15 oversættes hælt som det staaer i Parenthesen. 16 chute, *f.* 17 géant, *m.* 18 pygmée, *m.*; nain, *m.* 19 *imparf.* 20 réveiller. 21 d'après. 22 las. 23 *passé déf.* 24 voilà comme. 25. ubelades. 26 aimer. 27 *prés. du subj.* 28 Souffrir. — 29 oversættes iffe. 30 informer qn. de. 31 une éclipse de soleil. 32 endroit, *m.* 33 Platon. 34 songe, *m.* — 35 nourriture, *f.* 36 laurier, *m.* 37 tombeau, *m.* 38 mur, *m.* 39 environner.

47—48. Le passé antérieur og le plus-que-parfait bruges om Handlinger, der vare forbi, da en anden Handling foregik. Men le plus-que-parfait bruges i en Hovedsætning, i en relativ Sætning, og efter Conjunction, si. Le passé antérieur derimod om en Bihandling efter en af Conjunctionerne lorsque, quand, dès que, eller i Forbindelse med à peine eller plus tôt med en Negatifs. — Le futur bruges ofte i Fransf, hvor den nærværende Tid bruges i Dansf. Dette er f. Ex. Tilsætdet efter Verberne compter og espérer. — Le présent af aller foran et Infinitiv betegner et nærførelsestaaende Futurum. —

J'allais foran et Infinit. bruges i Betydning af „jeg var i Be-
greb med“. — Naar Conjunctionen si betyder „dersom“, staaer det efterfølgende Verbum i le présent eller l'imparfait, men ikke i le futur eller le conditionnel. Derimod funne disse 2 sidste Tider bruges efter si, naar denne Conjunction betyder „om“.

47. 1 tâche, *f.* 2 à. 3-3 kan ubelades. 4 conquérir, faire la conquête de. 5 détruire. 6 formidable, 7 clergé, *m.* 8 se charger de. 9 éteindre. 10 couver. 11 cendre, *f.* 12 la Vendée. 13-13 rendre. 14 sacerdoce, *m.* 15 pompe, *f. pl.* 16 honneur, *m. pl.* 17 passer. 18 postillon, *m.* 19 indiquer. 20 à la droite. 21 chemin de traverse, *m.* 22 magnifique. 23 se présenter à. — 24 voir. 25 être goûté de. 26-27 manquer de parole. 28 durable. — 29 aller, *prés.* 30-31 il va. 32 sonner. 33 midi, *m.*, 12 om Middagen; minuit, *m.*, 12 om Midnat. 34 Avant de, med Infinit. efter. 35 atelier, *m.* 36 de. 37 aller. 38 parcourir. — 39 aller. 40 prendre d'assaut. 41 piller. 42 le feu. 43 sauver. 44 couper. 45 retraite, *f.* — 46 avoir. 47 orgueil, *m.*

48. 1. plus tôt. 2 confier, *passé ant.* 3 divulguer. 4-4 faire notre paquet. 5 facteur, *m.* 6 oversættes iffe. 7 apporter. 8 à peine. 9 visiter, Pronomet sættes efter Verbet, formedesst à peine. 10 mériter de. 11 que. 12 avertir. 13 diligence, *f.* 14 prêt à. 15 partir. 16 ravager. 17 feu, *m.* 18-18 éclater. 19-19 réduire en cendres. 20 combler. 21 fosse, *f.* 22 vétir. 23 joncher de. 24 échouer (dans), med avoir. 25 projet, *m.* 26 s'emparer. 27 déclarer. 28-28 se retirer à. — 29 entreprise, *f.* 30 réussir. 31 méchanceté, *f.* 32 punir. — 33 oversættes iffe. 34 her tilføjes heure, *f.* 35 aller. 36 sonner. 37 avoir tort. 38 savoir, 39 se marier. 40 vieillard. 41 renommée, *f.* 42 remplir. — 43 se mettre. 44 à table. 45 prendre à. 46 aller. 47 parc, *m.* 48 voisin. 49 la cloche du dîner. 50 château, *m.* — 51 millionnaire, *m.* 52 passer, *prés. du condit.* 53 aller voir. 54 beau. 55 contrée, *f.*, site, *m.*

49—50. Conditionnel bruges til at betegne, at Noget under visse Vætingelser vilde være, eller vilde ske i en nærværende Tid (le présent du conditionnel), eller at det vilde have været, eller vilde være skeet i en forbıgangen Tid (le passé du conditionnel). Denne Modus bruges saaledes foran eller efter et Imperfect eller et Plusquamperfect af Indicativ, som staaer efter si. Le second passé du conditionnel er i Brugen lidet forskellig fra le premier passé du cond. Det bruges for Vellyds Styld efter si, naar et andet Verbum i samme Periode er brugt i den første Form af det forbıgangne Conditionnel.— Conditionnel bruges undertiden til at udtrykke en Mulighed eller et Ønske. — Efter si, i Betydning af om, bruges ofte Conditionnel.

49. 1 goûter. 2 jouissance, *f.* 3 savoir. 4 usage, *m.* 5-5 voir, *passé du cond.* 6 venir. 7 avide. 8 de. 9-9 errer. 10 comme. 11 vraiment. 12 idée, *f.* 13 juste. 14 véritable. 15 qualité, *f.* 16-17 immortaliser. 18-19 faire le malheur de. 20 trouver, *le 1er ou le sec. pas. du cond.* 21 chez moi. 22 *le sec. passé du cond.* 23-25 mettre. 24 sans douté. 26 au jour. 27 *plus-que-p. ou le sec. pas. du cond.* 28 *imp. du subj.* 29 public, *m.* — 30 *imp. du subj.* 31-32 être utile. 33 entreprise, *f.* 34 soupçonner qn. de. 35 vice, *m.* 36 déshonorant. 37 aimer. 38 travailler à, *imp. du subj.* 39 devoir, *cond.* 40 principal. 41 but, *m.* 42 de. 43 éducation, *f.* — 44 capable de. 45 oversættes iffe. 46 ingratititude, *f.*

50. 1 juger. 2 par. 3 apparence, *f. pl.* 4 expérience, *f.* 5 amour-propre, *m.* 6 vanité, *f.* 7 dominer. 8-8 être honoré. 9 assassiner. 10 ne...guère. 11 au nombre de. 12-14 passer med avoir. 13 sættes mellem Hjelpeverbet og Participlet. 15 la Vistule. 16 Prussien. 17 tendre. 18 faire. 19 être, *m.* 20 sujet, *m.* 21 y. 22 ajouter. 23 bien-être, *m.* 24 quitter, *le sec. pas. du cond.* 25 route, *f.* 26 de. 27 Moscou. 28-29 se rendre maître de, *le 1er ou le sec. pas. du cond.* 30 craindre. 31 mort, *f.* eller de mourir. 32 à. 33 Suisse, *m.* 34 battre, *le 1er pas. du cond.* 35 réussir à, *le sec. pas. du cond.* (personligt Verbum i Frans).

36 secouer. 37 joug, *m.* 38 insupportable. 39 maint. 40 événement, *m.* 41 remarquable. 42 de nos jours. 43 avoir lieu. 44 au spectacle. 45 *infinit.* 46 soulager. 47 mal, *m.* — 48 venir. 49 supposé que. 50-51 avoir affaire. 52 abandonner. 53 biensaiteur, *m.* 54 besoin, *m.* 55 juger. 56 être capable de. 57-58 rendre un service à.

51—52. Exemplar over Brugen af le second passé du conditionnel.

51. 1-2 voir, *1er ou sec. pas. du cond.* 3 spectacle, *m.* 4 venir, *sec. pas. du cond.*, eller *plus-que-p.* 5 s'avancer. 6 sur. 7 forcez de. 8 accepter. 9 pour. 10 maxime, *f.* 11 falloir. 12 citoyen, *m.* 13 trouver, *subj.* 14 tel. 15 vouloir. 16 empereur, *m.* 17 sculpteur, *m.* 18 concevoir. 19 projet, *m.* 20 le Rhône. 21 cours, *m., lit (Leie)*, *m.* 22 Prépositionen de gjentagøs. 23 plus loin. 24 se marier. 25 à. 26 la Saône. 27 échouer, med avoir. 28 en. 29 blâmer. 30 audace, *f.* 31 rechercher, *imparf.* 32 empressement, *m.* 33-33 aller au-devant de. 34 s'ouvrir à. 35 doux. 36 joie, *f.* med Art. 37 tan udelæbes, men Pronomet sættes da bag efter det følgende Verbum. 38 essuyer, *le sec. pas. du cond.* 39 larme; *f.* 40 bien, *m.* 41 indigent, *m.* 42 désirer, *sec. pas. du cond.* 43 pouvoir, *m.* 44 répandre. 45 consolation, *f. pl.* 46 soulagement, *m. pl.* 47 conduite, *f.* 48 à l'égard de. 49 Carthaginois. 50 être susceptible de. 51 excuse, *f.* 52 les Fabricius, efter Verbet. 53 prévoir. 54 infamie, *f.* 55 jusqu'où. 56 porter. 57 crnauté, *f.* 58 en. 59 arrêter. 60 cours, *m.*

52. 1 plus tôt. 2 accompagner. 3 conserver. 4 inflexible; oversættes hvore efter det, der staaer i Parenthesen. 5 inflexibilité, *f.* 6 timidité, *f.* 7-8 nommer. 9 mauvais. 10 honte, *f.* 11 embarrassé. 12 se donner à, se vouer à, part. 13 tout entier. 14 société, *f.* 15 terminer. 16 peu. 17 avènement, *m.* 18 querelle, *f.* 19 diviser, *imparf.* 20 ecclésiastique, *m.* 21 abandonner, *déf.* 22 portion, *f.* 23 droit, *m.* 24 calme, *m.* 25 rétablir. 26 valoir mieux (Abverbet sættes mellem Hjelpev. og Partic.). 27 par là. 28 immortaliser. 29 journaliste, *m.* 30 poursuivre de. 31-31

sarcasme, *m.* 32 livrer à. 33 oubli, *m.* 34 Lors même que. 35 savoir, *sec. pas. du cond.* 36 appartenir, *imparf.* 37 compagnon de voyage, *m.* 38 reconnaître. 39 aussitôt que. 40-40 mettre en présence. 41 étudier. 42 médecine, *f.* 43 finir par. 44 s'êtes fidé i Sætningen. 45 borner. 46 là. 47 incrédulité, *f.* 48 porter. 49 grave. 50 objet, *m.* 51 faire. 52 méchant. 53 haine, *f.* 54 pour. 55 pas, *m.* 56 conduire, *imparf. du subj.* 57 crime, *m.* 58 faire. 59 avenir, *m.* 60 horrible. 61 excès, *m.* 62 devoir. 63 conduire. 64 en. 65 frémir.

53—54. Subjunctivet bruges efter Verber, som betegne en Billie, et Ønske, en Befaling, et Forbud, en Tivl; endvidere efter alle Udtryk af Sindsbevægelse, saasom af Frygt, Glæde, Sorg, Forundring v. desl. Bruges efter saadan Udtryk af ce que i Stedet for que, da sættes Indicativet i Stedet for Subjunctivet.— Subjunctivet bruges ligeledes efter et neglende eller spørgende Udtryk.

53. 1 souhaiter. 2 absolument. 3 partir. 4 désirer. (Désirer udtryffer et inderligere Ønske end souhaiter). 5 consentir. 6-6 emporter. 7 volume, *m.* 8 Permettre. 9 conduire. 10 enroué. 11 souffrir, *fut.* 12-12 s'étonner. 13 prévoir. 14 accident, *m.* (Maar dette Ord staaer enc, bruges det om et uslykkeligt tilfælde.) 15 ravi (que). 16 présérer, *cond.* 17 de bouche, de vive voix. 18 oversættes iffe. 19 être fâché. 20 que. 21 pleuvoir. 22 être charmé. 23 être rétabli. 24 être outré (que). 25 faire. 26 remise, *f.* 27 sûr. 28 arriver. 29 overs. iffe. 30 par. 31 afin de. 32 couper. 33 de. 34 coup, *m.* 35 faire. 36 ouvrage, *m.* — 37 apprendre. 38 mathématique, *f. pl.* 39 trouver mauvais. 40 historien, *m.* 41 Perse, *f.* 42 éléver. 43 Comment. 44 se faire. 45 d'ordinaire. 46 judicieux. 47 foran sættes ne. 48 oversættes iffe. 49 que. 50 joie, *f.* 51 préoccuper.

54. 1 désirer. 2 entreprise, *f.* 3 réussir. 4 obéir. 5 exiger. 6 avoir de l'attention, être attentif. 7 approuver. 8 fort. 9 consentir que. 10 douter. 11 Souffrir. 12 détail, *m.* med Art. 13 s'étonner que. 14 être bien aise que. 15 gagner. 16 être au désespoir que. 17-17 surpris. 18 pré-

venir. 19-19 se lever. 20 si matin. 21 her maa bruges le présent; det oversættes som det staaer i Parenthesen: être sans. 22 oversættes iffe. 23 sættes strax efter Verbet: être. 24 pluie, uden Art. 25 laboureur, *m.* 26 se confier à. 27 éprouvé. 28 coupable. 29 justifier. 30 à. — 31 faute, *f.* 32 sévère. 33 se rappeler. 34 former, *gérondif.* Mellem-sætningen sættes strax efter que, foran Subj. 35 abeille, *f.* 36 instruire qn. à. 37 commander. 38 douceur, *f.* uden Art. 39 sujet, *m.* 40 insensé. 41 lendemain, *m.* 42-42 Nr. 53, 43 og 44. 43 parfait. 44 que. 45 sur.

55—56. Subjunctivet bruges efter de upersonlige Verber. Dog iffe efter il semble, naar det har en indirect Styrelse; heller iffe efter il y a, il paraît, il résulte, il s'ensuit, il est sûr og alle saadanne upersonlige Verber, der udtrykke et beslæmt Begreb.— Naar croire bruges spørgende, sættes det efterfølgende Verbum i Indicativ, hvis Spørgsmålet, i Stedet for at udtrykke Tivl, tjener til stærkere at udhæve den Talendes Bished om, hvad der vil stee. — Naar i det Danske Subjectet i den afhængige Sætning efter at er et Pronomen, der gjenkalder den Person, der i den foregaaende Sætning er brugt som Subject eller indirekt Object, da bruges i det Franske et Infinitiv i Stedet for Subjunctivet.

55. 1 Il me tarde. 2 bâtiir. 3 convenir. 4 faire. 5 inoui. 6 trajet, *m.* 7 en. 8 singulier. 9 partir. 10-10 Il semble que. 11 commun. 12 conjuré. 13 propre à. 14 élever. 15 contemplation, *f.* 16 merveille, *f.* 17 de. Tids-bestemmelser sættes her, for stærre Eftertryks Styld, foran Subjectet. 18 avoir peur. 19 à. 20 plutôt. 21 paraître. 22 avoir raison. 23 évident. 24 se ruiner. 25 prodigalité, *f.* 26 dépendre de. 27 foran sættes de. — 28 coupable. 29 pouvoir. 30 étouffer. 31 remords, *m.* 32 déchirer. 33 courtisan, *m.* — 34 s'en aller. 35 ordonner. 36 vouloir, *cond.* 37 compter sur. 38 faire observer. 39 être contraire à.

56. 1 oversættes iffe. 2 grandir. 3 en. 4 besoin; dette Udtryk bruges med være fun i Forbindelse med en Regelse. 5 il semble. 6-7 prendre plaisir. 8 à; sættes foran Infinitivet,

hvortil det hører. 9 produire. 10 genre, *m.* 11 ambitieux. 12 ravir. 13 grâces, *f. pl.* 14 répandre. 15 jouissance, *f.* 16 il paraît. 17 prévenir. 18 faute, *f.* 19 parmi. 20 mener. 21 ancien. 22 gens, *m.* 23 savoir, *cond.* 24 se passer de. 25 Il paraît. 26 parcourir. 27 circonférence, *f.* 28-28 lieue, *f.* 29 atteindre (qu. ch.) 30 cueillir. 31 pour. — 32 ruiné. 33 see 55, 33. 34 fut. 35 rendre, *fut.* 36 chaîne, *f.*, fers, *m. pl.* 37 esclavage, *m.* 38 moins pesant. — 39 cacher. 40 remettre. 41 spectacle, *m.* 42 apprendre. 43 par cœur.

57—58. Subjunctivet bruges efter Conjunctionerne: alin que, à moins que, au cas que, avant que, bien que, de crainte que, de peur que, en cas que, encore que, jusqu'à ce que, loin que, non que, nonobstant que, non pas que, posé que, pour que, pourvu que, quoique, sans que, si ce n'est que, soit que, supposé que. — Subjunctivet bruges endvidere efter que, brugt i Stedet for en Conjunction, der styrer Subjunctivet, eller i Stedet for si. — Efter de maniere que, de sorte que, de sacon que, bruges Indicativet, naar Talen er om, hvad der er skeet, eller om, hvad man med Bished veed, at der vil skee; men derimod Subjunctivet, naar Talen viser, at det er uvist, hvad der vil skee. — Almindelighed bruges efter disse Udttryk Indicativet, naar Verbet staarer i den nærværende eller forbigangne Tid, men derimod Subjunctivet, naar Verbet staarer i en tilkommende Tid uden at medføre Begreb af Bished. — Nogle betingende og optative Udttryk bruges Subjunctivet, uden at Conjunctionen que eller det styrende Verbum nævnes (puissiez-vous, à Dieu ne plaise, plut à Dieu, dussé-je). Verbet savoir, naar det bruges neglende, forekommer underistien i den Iste Person af le prés. du subj., uden at nogen Conjunction gaaer foran. Saaledes bruges savoir, naar man paa en besteden Maade vil udtrykke sin Mening.

57. 1 être. 2 bureau, *m.* 3 pour que. 4-5 consulter (qu. ch.). 6 mettre. 7-8 en vente. 9 sans que. 10 Au cas que. 11 overs. iffe; foran sættes cela. 12 mesure, *f. pl.* 13 Supposé que. 14-15 Pour peu que. 16 overs. iffe; 17 dessein, *m.* 18-19 de peur que. 20-21 prévenir, foran

sættes ne. 22-23 à Dieu ne plaise que. 24 consentir, 25 jamais. 26 pourvu que. 27 démarche, *f.* 28 poste, *f.* 29 avant que. 30 être, faire. 31 nuit, *f.* uben Art. 32 jusqu'à ce que. 33 absolument. 34 partir. 35 quoique. 36 her sættes que. 37 parapluie, *m.* 38 Employer. 39 remplir. 40 dignement. 41 devoir, *m.* 42 état, *m.* — 43 her sættes que. 44 permission, *f.* 45 marchandise, *f.* 46 gagner. 47 être de retour. 48 on. 49-50 demander (qn.). 51 avoir envie de. 52 prendre. — 53 Agir. 54-55 de manière que. 56 reprocher. 57 se comporter. 58 former. 59 utile à. — 60 savoir. 61 propre à. 62 étourdi, efter Subst. 63 vulgaire, efter Subst. 64 observation, *f.* 65 overs. iffe. 66 général. 67 certain.

58. 1 rendre. 2 service, *m.* 3 pour que. 4 partir. 5 apporter. 6 nouvelle, *f.* 7 pouvoir, *fut.* 8 jusqu'à ce que. 9 Au cas que. 10 informer. 11, 12 og 13 Soit que... soit que. 14 domaine, *m.* 15 tutelle, *f.* 16 en attendant. 17 propriétaire, *m.* 18 capable de. 19 se charger. 20 à moins que. 21-22 prendre bien son temps; foran sættes ne. 23-24 venir à bout de. 25 Fréquenter (qn.). 26 sage. 27 alin que. 28 oversættes iffe. 29 aussi; sættes efter Verbet. 30 Quoique. 31 ambition, *f.* 32 vice, *m.* 33 source, *f.* 34 action, *f.* 35 med en direct Styrelse. 36 à. 37 ordre, *m.* 38 combattre. 39 oser. 40 ensfreindre (qu. ch.) 41 remporter. 42 mémorable. — 43 quitter. 44 jeu, *m.* 45 her tilsiges que. 46-47 renoncer à. 48 liaison, *f.* 49 entraîner. 50 coupable. 51 également, *m.* 52 regagner. 53 affection, *f.* 54-54 avoir occasion de. 55 après-dînée, *f.* 56 aller, *fut.* — 57 faire. 58 oversættes iffe. 59-59 en sorte que. 60 chose, *f.* 61 réussir. 62 sinon que. 63-64 déclarer la guerre à. 65 se réjouir. 66 naissance, *f.* 67-67 de manière que. 68 le moment de la mort. — 69 Puissé-je. 70 heureux. 71 digne de.

59—60. Subjunctivet bruges efter et relativt Pronomen, der følger efter et Superlativ; efter seul, unique, premier, dernier, eller efter et neglende Udttryk. — Naar Verbet efter et relativt Pronomen udtrykker noget Uvist, som Hensigten af en foregaaende Handling, eller en Egenstab, man ønsker at

finde hos en ubestemt Person eller Gjenstand, da sættes dette Verbum i Subjunctivet. Et Personen eller Gjenstanden derimod behjændt, og vil man udtrykke, at den omhandlede Egenstab forefindes, eller at den omtalte Handling virkelig udføres, da bruges Indicativet. — Efter qui que, quoи que, quel que, quelque... que, si... que, bruges Subjunctivet; efter tout... que derimod Indicativet.

59. 1 source, *f.* 2 tirer. 3 leçon, *f.* Det rel. Pron. kan ikke, som i det Danske, udelades i det Franske. 4 recevoir. 5 pron. démonst. med de foran Subst. 6 oversættet ikke. 7 véritable. 8 gloire, *f.* 9 cortège, *m.* 10 cœur, *m.*, affection, *f.* 11 sujet, *m.* 12 Il y a. 13 ne... que. 14 durable. 15 esprit, *m.* 16 accompagner. 17 goût, *m.* 18 judiciaire. 19 ne... pas une. 20 affliction, *f.* 21 remède, *m.* 22 plaisir, *m.* 23 innocent. 24 laisser. 25 âme, *f.* 26 gens de lettres, *m.* 27 part, *f.* 28 libéralité, *f. pl.* 29 ambition, *f.* 30 conquérant, *m.* 31 envie, *f.* 32 agrandir. 33 enlever. 34 c'est. 35 souvenir, *m.* 36 faire. 37 ation, *f.* — 38 gouverner. 39 dans le fond de. 40 pratique, *f.* 41-41 Pouvoir, prés. du subj. 42 donner. 43 Choisir pour. 44 danis. 45-45 l'occasion, *f.* 46 consolation, *f. pl.* 47 sage. 48 avis, *m.* 49-49 surveiller qn. 50 pendant. — 51 puissant. 52 Carthage, *f.* 53 résister à. 54 valeur, *f.* 55-55 quel... que. 56 Sophocle. 57 parallèle. 58-58 réussir, fut. 59 méchant. 60 paraître. 61 oversættet ikke. 62 si... que. 63 mince. 64-65 faire de l'ombre.

60. 1 Il y a. 2 vieillir. 3 tôt. 4 biensait, *m.* 5 mouvement, *m.* 6 vie, *f.* 7 udelades, hvorimod der sættes de foran Subst. 8 leçon, *f.* 9 genre humain, *m.* 10 pas udelades, fordi der gaaer en neglente Sætning foran Relativet. 11 honnête, honorable. 12 science, *f.* 13 attaché à. 14 fortune, *f.* 15 se fortifier. 16 par degrés. 17 oisiveté, *f.* 18 affaiblir. 19 brave, *m.* 20 âme, *f.* 21 magnanime. 22 apporter. 23 royaume, *m.* 24 Pont. 25 cerisier, *m.* 26 jeunesse, *f.* 27 moment, *m.* 28 se corriger. 29 facilement. 30 voilà. 31 unique. 32 souvenir, *m.* 33 conserver. — 34 gouverner. 35 vaincre. 36 désintéressé. 37 magistrat, *m.*

38 intègre. — 39 habile. 40 écrivain, *m.* 41-41 ni l'un ni l'autre. 42 obtenir. 43-43 fan udelades. 44 vacant. 45-45 avoir affaire à qn. 46 méfiant. 47 étudier. 48-50 se... livrer. 49 y. 51 ardeur, *f.* 52 puissant. 53 prochain, *m.* 54 si... que.

61—62. Efter le présent og le futur de l'indicatif sættes le présent eller le passé du subjonctif; le présent for at udtrykke en nærværende eller tilkommende Tid; le passé for at udtrykke en forbigangen Tid. — Efter de forbigangne Tider af Indicativ og efter Tiderne af Conditionnel bruges l'imparfait eller le plus-que-parfait. — Efter en forbigangen Tid bruges den nærværende Tid af Subjunctivet, naar Tales er om en Handling, der finder Sted til enhver Tid. — Staar Subjunctivet i Forbindelse med en efterfølgende Betingelse, saa bestemmer den Tid, hvori denne Betingelse fremstættes, hvilken Tid af Subjunctivet, man skal bruge. Saaledes, sjældt det styrende Verbum staar i le présent, sættes det underordnede Verbum i l'imparfait du subj., hvis Betingelsen er udtrykt i en forbigangen Tid. Et Betingelsen ikke udtrykt ved et Verbum, maa Meningen vise, i hvad Tid Betingelsen skal henstættes.

61. 1 apprendre. 2 crime, *m.* 3 impardonnable. 4 manquer. 5 à. 6-7 usage du monde, *m. pl.* 8 falloir. 9-10 se mettre à la portée de. 11-12 avoir dessein. 13 comprendre, *infinit.* 14-15 tous vos efforts. — 16 étude, *f.* 17 approfondi. 18 gérondif. 19 ordonner. 20 os, *m.* 21-22 jeter par. 23 campagne, *f.* 24 Providence, *f.* 25 détruire. 26 venger. 27 Théodose. 28-29 condamner à mort. 30 délateur, *m.* 31 délation, *f.* 32-33 juger faux. — 34 diriger. — 35 homme de bien. 36 à. 37 bassesse, *f.* 38-39 quand même. 40-41. réussir. 42-43 en faire qu. ch.

62. 1 souffrir. 2 bal masqué. 3-4 avoir à. 5 se plaindre. 6 de. 7 semblable, prochain. 8 sagesse, *f.* 9 la seule chose. 10 possession, *f.* — 11 vouloir; "have" oversættet ikke. 12 indisposé, 13 fameux. 14 colosse, *m.* 15 de. 16 Rhodes. 17 merveille, *f.* 18 gigantesque. 19 élevé. 20 passer. 21 avoir. 22 de. 23 pouce, *m.* 24 mouvement, *m.* 25 colère, *f.* 26 nuire. 27 à l'exemple de. 28 aiguil-

lon, *m.* 29 se rompre. 30 piqûre, *f.* — 31-32 faire de. qn. qu. ch. 33 être, *m.* 34 compatissant. 35-36 secourable. — 37 intervention, *f.* 38 mortifier. 39 vice, *m.* 40 cours, *m.* 41-42 successivement. 43 expérience, *f.* 44 éviter. 45 faire.

63—64. Blandede Exemplar over Brugen af Subjektet efter de ovenfor anførte Regler.

63. 1-2 aimer. 3-4 rendre service. 5-6 préférer. 7 généreux. 8 que de, med Infinitiv efter. 9 intéressé. 10. approuver. 11 commander. 12 vouloir. 13 offenseur, *m.* 14 se réconcilier. 15 instrument, *m.* 16 se servir de ... pour. 17 église, *f.* 18 éclater. 19 charger. 20 compagnon de voyage, *m.* 21 dire. 22 de sa part. 23 concitoyen, *m.* 24 songer, *infin.* 25 bien, *m. pl.* 26 naufragé, *m.* 27 projet, *m.* 28 insensé, *m.* 29-30 tenir pour sûr. 31 savoir, entendre. 32-33 aller le pas. 34 ne fûttes foran. 35 préférable à. 36 physicien, *m.* 37 aujourd'hui. 38 dette, *f.* 39 demeure, *f.* 40 être. 41 voir. 42 désespérer. 43 superstition, *f.* 44 entièrement. 45 déraciné. 46 falloir. 47 soit que. 48 ou que. 49 mépriser.

64. 1-2 falloir, *fut.* 3 se rendre. 4 force, *f.* 5 permettre, *fut. antérieur.* 6 paraître. 7 jour, *m.* 8 se fier à, compter sur. 9 étonné. 10 que. 11 nouvelle, *f.* 12 rendre. 13 promesse, *f.* 14 remplir. 15 être fâché. 16 que. 17 tenir. 18 pareil. 19 discours, *m.*; langage, *m.* 20 consolation, *f.* 21-21 être resté. 22 Faire que. 23 se taire. 24 se retirer. 25 opulent. 26 tout d'un coup. 27 s'apercevoir à. 28 son, *m.* 29 de med *infin.* 30 sensible. 31 être. 32 tête, *f.* 33 prévoir. 34 indispensabelment. 35 accorder. 36 que. 37 obtenir. 38 par. 39 violence, *f.* uden Art. 40 prétendre. 41 terre, *f.* 42 conquérir. 43 sur. 44 partager. 45 entre. 46 plébien. 47 besoin. 48-48 s'en falloir. 49 imiter. 50 modération, *f.* 51 combattre. 52 penchant, *m.* 53 chéri. 54 conduire. 55 ruine, *f.* 56 certain.

65—66. Det nærværende Particíp forbliver allid uforandret, men det verbale Adjektív, som endes paa ant, retter sig

efter sit Substantív. Hjænt udtrykker en Handling, og kan have et Object; dette udtrykker en tilstand, en efendommelig Bestæf-senhed hos Subjectet, deis Maade at være paa, dets Sædvane. — Particíp angiver Aarsagen eller Bevæggrunden til den ved det andet Verbum udtrykte Handling. Gerundiet derimod, som er Particíp med en foran, angiver en Omstændighed, hvor- under, eller en Maade, hvorpaa en dermed forbundne Handling udføres. — Particíp kan høre baade til Subjectet og Objec-tet i Sætningen, men Gerundiet kan kun høre til Subjectet.

65. 1 insaillible. 2 part. 3 de. 4 conforme. 5 à. 6 sujet à. 7 moins de. 8 bateau de pêcheur. 9 parastre. 10 disparaître. 11 tour-à-tour. 12 lame, *f.* 13 salut, *m.* 14 port, *m.* 15 éclore. 16 de. 17 piqûre, *f.* 18-18 aimer à. 19 part. 20 air, *m.* 21 champêtre. 22 retentir. 23 voûte, *f.* 24 résonner. 25 bêler. 26 caresser. 27 tendre. 28 agneau, *m.* 29 bondir. 30 auprès de. 31 retour, *m.* 32 aurore, *f.* 33 ravir. 34 de. 35 doux. 36 concert, *m.* — 37 désirer, *part.* 38 retourner. 39 dans. 40 foyer, *m. pl.* 41 fumer. 42-42 se faire. 43 signe, *m.* 44 se cententer de. 45 partager. 46 fonction, *f. pl.* 47 pouvoir, *m.* 48 tempérer. 49 rigueur, *f.* 50 royaume, *m.* 51 juger. 52 croisade, *f.* 53 overs. iffe. 54 contraire à. 55 bien. 56 vouloir. 57 en. 58 détourner. 59 Saint-Louis. 60 Qui-conque. 61 obliger. 62 espoir, *m.* 63 récompense, *f.* 64 commettre. 65 prêter. 66 qui. 67 être digne de, eller, hvil Hjælpen gjøres til Subject: være dû. 68 s'exposer à. 69 vic-time, *f.* — 70 monter à, gérond.. 71 part. 72 se former,

66. 1 ramper, adj. verb. 2 autorité, *f.* 3 échapper à. 4 homme d'état, *m.* 5 overs. iffe. 6 hautain. 7 aimer à. 8 bergère, *f.* 9-10 les bras entrelacés. 11 part. 12 sur. 13 verdure, *f.* 14 source, *f.* 15 cristallin. 16 filtrer, *part.* 17 à travers. 18 overs. efter det i Parenthesen. 19 épaisseur, *f.* 20 roc, *m.* 21 couler. 22 en abondance. 23 déposer. 24 courant, adj.. 25 limpide. 26 bassin, *m.* 27 là. 28 troupeau, *m.* 29 altéré. 30 fuir. 31 rayon. 32 astre, *m.* 33 liqueur, *f.* 34 rafraîchissant, adj. 35 vaste. 36 nappe, *f.* 37 dormant, adj. 38 cours, *m.* 39 vent, *m.* 40 agiter.

41 surface, *f.* 42 entretenir. 43-43 Que... devenir. 44 aller. 45 marin, *m.* 46 barque, *f.* 47 vacillant, *adj.* 48 avoir peine. 49 à. 50 conserver. 51 équilibre, *m.* 52 vague, *f.* 53 mugissant, *adj.* 54 au-dessus de. 55 frêle. 56 embarcation, *f.* 57 engloutir. — 58 boîte, *f.* 59 ivoire, *m.* 60 faire au tour. 61 celui-ci. 62 remercier. 63 faire. 64 parvenir à qn. 65 bas, *m.* 66 tricoter. 67 de. 68 oversif. iffe. 69 persuadé. 70 pendant. 71-71 six mois. 72 application, *f.*; uden Art. 73 surpasser. 74 médiocre. 75 parvenir. 76 dignité, *f.* pl. — 77 partir. 78 pour.

67—68. Anekdoter indeholdende Eksempler paa Brugen af det nærværende Particíp og Gerundiet.

67. 1 Hiéron. 2 rendre. 3 service, *m.* 4 signalé. 5 engager à. 6 Archimède. 7 parent, *m.* 8 mettre. 9 en pratique. 10 de. 11 tuteur, *m.* 12 imiter. 13 sage. 14 conduite, *f.* 15 s'unir à. 16 Carthaginois. 17 attirer sur. 18 par. 19 prise, *f.* 20 Syracuse. 21 souffrir. 22 perte, *f.* — 23 avoir. 24 irréprochable. 25 faire. 26 moyen, *m.*; med Art. 27 conserver. 28 prendre. 29 jusqu'à. 30-30 être fort assoupi. 31 de sa mort. 32 cause, *f.* 33 continuell. 34 attendre, *gérond.* — 35 Berbet sættes først. 36 journée de. 37 plier. 38 prêt à. 39 sættes foran Berbet s'écrier. 40 oversif. iffe. 41 du moins (foran Berbet). 42 oversif. iffe og Berbet sættes i l'inf. 43 dévouement, *m.* 44 voler. 45 à la rencontre de.

68. 1 devoir, *m.* 2 épiscopat, *m.* 3 pouvoir. 4 ralentir. 5 ardeur, *f.* 6 étude, *f.* 7 diocèse, *m.* 8 renvoyer. 9 prétexte, *m.*; uden Art. 10 s'écrier. 11 lever. 12 à. 13 faire. 14 faire, achever, finir. — 15 par écrit. 16 promesse, *f.* 17 épouser. 18 remettre. 19 entre. 20 demander. 21-22 faire connaître. 23 déchirer. 24 présence, *f.* — 25 courbé. 26 poids, *m.* 27 s'endormir. 28 veiller. — 29 la marée basse. 30 un moment de loisir. 31 traverser. 32 à. 33 retour, *m.* 34 être surpris par. 35 s'égarer. 36 montant. 37-38 courir le danger.

69—70. Le participe passé er uforandreligt, naar de conjugeres med avoir, og intet direct Object gaaer foran. — Naar det directe Object gaaer foran det forbiligangne Particíp, reitter dette sig i Kjøn og Tal efter samme. — Følger et Inititiv efter Particíp, maa man undersøge, om det foregaaende

ject. — Det pronominalt Verbum retter det forbiligangne Particíp sig efter sit direkte Object, naar dette gaaer foran. — Men følger det directe Object efter Particíp, eller har det intet faadant Object, forbliver det uforandret. Dette Sidste er f. Ex. Tilfældet i de pronominalne Verber, der oprindeligen ere neutrale (se nuire, se plaire, se ressembler, se succéder).

69. 1 passer. 2 épanoir. 3 oversif. iffe. 4 flétrir. 5-6 foulir aux pieds. 7 âme, *f.* 8 agiter. 9 face, *f.* 10 oversif. iffe. 11 tableau, *m.* 12 rendre. 13 délicatesse, *f.* 14 énergie, *f.* 15 ombre, *f.* — 16-17 à quoi bon. 18 biens, *m.* pl. 19 s'approprier. 20-21 injustement. 22 gloire, *f.* 23 se mesurer. 24 sur. 25 se servir de. 26 acquérir. 27 se corriger de. 28 vice, *m.* 29 s'emparer de. 30 se répandre. 31 plus promptement. 32 Que. 33 oversif. iffe. 34-34 se succéder. 35 sur. 36 preuve, *f.* 37-37 se plaire. à. 38 décrire. 39 s'imaginer. 40 surpasser. 41 se résérer. 42 admiration, *f.* 43 dur. 44-45 se faire. 46 sourd à. 47 s'attirer. 48 indignation, *f.* 49 calomnie, *f.* 50 venin, *m.*

70. 1 appliqué. 2 chérir. 3 estimer. 4 instruit. 5 pour. 6 aisément. 7 faute, *f.* 8 savoir. — 9 se glisser. 10 s'apercevoir. 11 s'emparer. 12 place, *f.*; forteresse, *f.* 13 surprise, uden Art. 14 ambition, *f.* 15 jalouse, *f.* 16 haine, *f.* 17 quelqu'un. 18 Que. 19 oversif. iffe. 20 écouter. 21 création, *f.* 22 héros, *m.* 23 subjuger. 24 réprimer. 25 se vaincre. 26 se faire à. — 27-27 se détruire. 28-28 se disputer qu. ch. 29 oversif. iffe. 30 donner naissance à. 31 se plaire à. 32 combler. 33 louange, *f.* 34 pompeux. 35 jeu, *m.* 36 sacrifier. 37 démesuré. 38 infatigable. 39 se donner. 40 droit, *m.* pl. 41 sur. 42 reconnaissance, *f.* 43 semblable, *m.* 44 scélérat, *m.* 45 opprimer. 46 pour, med Art. foran Subst.

71—72. Le participe passé er uforandreligt, naar de conjugeres med avoir, og intet direct Object gaaer foran. — Naar det directe Object gaaer foran det forbiligangne Particíp, reitter dette sig i Kjøn og Tal efter samme. — Følger et Inititiv efter Particíp, maa man undersøge, om det foregaaende

directe Object styres af Infinitivet (je les ai vu arrêter), eller af Particippet (je les ai vus courir). I første Tilfælde bliver Particippet uforandret; i andet Tilfælde forandres det i Køn og Tal efter sit Object. I dette sidste Tilfælde lader Infinitivet sig omstyrke med et nærværende Participp: je les ai vus courir kan omstyrkes til je les ai vus courant. Undertiden underforstaaes Infinitivet: il m'a rendu tous les services qu'il a pu (me rendre). — Particippet fait, fulgt af et Infinitiv uden Præposition, danner et uadstillseligt Udtryk med Infinitivet, og forbliver dersor uforandret. — Det forbigeangne Participp, som har Pronomet en foran sig, er foranderligt, hvis Verbets direkte Object gaaer foran, og naar det staaer efter et Mængdesord (autant, combien, etc.), der gienkalder et foregaaende Substantiv. I andre Tilfælde er Particippet efter en uforanderligt.

71. 1 fonder. 2 côte, *f.* 3 ternir. 4 admirable. 5-5 passer en. 6 préférer. 7 obscurité, *f.* 8 mépris, *m.* 9 inondation, *f.* 10 y avoir; foran sættes que. 11 détruire. 12 laboureur, *m.* — 13 annoncer. 14 condamner. 15 uden Art. 16 il en est de... comme de. 17 neige, *f.* 18 reprendre. 19 éclat, *m.* 20 ni. 21 pureté, *f.* 22-23 dès que. 24 vase, *m.* 25 neuf. 26 conserver. 27 odeur, *f.* 28 liqueur, *f.* 29 verser. 30 impression, *f.* 31 faire. 32 délateur, *m.* 33 mémoire, *m.* 34 instruire. 35 commettre. 36 contre. 37 Subjectet sættes ofte efter Verbet i en Sætning, dør begynner med et relat. Pron., brugt som Object. 38 honorer de. 39-39 bonté, *f. pl.* 40 tenir. 41 registre, *m.* 42 rendre. — 43 med de. 44 louer. 45-47 ne... guère. 46 mériter. 48 pièce, *f.* 49 her tilfælies monsieur eller madame. 50 jouer. 51 actrice, *f.* 52 à. 53 côté, *m. pl.* 54 mesure, *f.* 55 devoir; Obj. styres af et underforstaaet Infinitiv (prendre). — 56 faire. — 57 foran sættes en. 58 overs. iffe. 59 foran sættes de. 60 jardinier, *m.* 61-62 overs. iffe. 63 cloche, *f.* 64 Chinois. 65 antiquité, *f.* 66-67 n'en... que. 68 ère, *f.* 69 géronatif. 70 en, foran Verbet. 71 propre à. 72 science, *f.* 73 n'en... point. 74 incapable de. 75-75 vertu, *f. pl.*

72. 1 sanglant; sættes her foran Subj. 2 face, *f.* 3 à. 4 seul. 5 récit, *m.* 6 horreur, *f.* 7 frémir. 8 cueillir. 9 injustice, *f.* 10 chaleur, *f. pl.* 11 excessif. 12 faire, som upersonligt Verbum; foran sættes que. 13 causer. — 14 Nr. 71, 37. 15-16 du temps de. 17 Quintilien. 18-18 ubelade. 19 naturellement. 20 impérieux. 21 chercher. 22 perte, *f.* 23-24 vengeance, *f.* 25 injure, *f.* 26 en. 27 reconstruire. 28 lave, *f.* 29 engloutir. 30 combler. 31 de. 32 biensait, *m.* 33 avoir à. 34 réparer. 35 causer. 36, règne, *m.* 37 orageux. 38 art, *m.* 39 transplanter. 40 éterniser. 41 gloire, *f.* 42-42 ignorer. 43 combien. 44 il est. 45 glorieux. 46 secourir. 47 opprimer. 48 injustement. 49 vis. 50 ressentir. 51 prix, *m.* 52' obtenir. 53 remporter. 54 se faire. 55 autrefois. — 56-57 envoyer acheter. 58 ariette, *f.* 59 Nr. 71, 49. 60 cantatrice, *f.* 61 Nr. 71, 55. 62 obtenir. 63 grâces, *f. pl.* — 64 Tel. 65 attachement, *m.* 66 sol, *m.* 67 relever. 68-68 aujourdhui. 69 bâtiment, *m.* 70 éruption, *f.* 71 faire. 72 écrouler. 73 Calabre, *f.* 74 vain. 75 gloire, *f.* 76 imprudemment; sans prudence. — 77-77 plus...plus. 78 rencontrer. 79 difficulté, *f.* 80 surmonter (foran sættes en). 81 avouer. 82 n'en...pas.

73—74. Blandede Exemplar over Brugen af le participe passé. Angaaende le peu bemærkes: naar dette Ord betyder, det Lidet, den lille Deel, retter Particippet, hvis Object det er, sig efter det dermed forbundne Substantiv. Betyder det derimod en Mangel, et Savn, forbliver Particippet uforandret.

73. 1 songer à. 2 auteur, *m.*; autorité, *f.* 3 sans nombre. 4 consulter. 5 épars. 6 rassembler. 7 multitude, *f.* 8 réunir. 9 éprouver. 10 édifice, *m.* 11 lequel. 12-13 ou...ou. 14 découverte, *f.* 15 Christophe Colomb. 16 par. 17 justesse d'esprit, *f.* 18 donner. 19 supposer. 20 existence, *f.* 21 continent, *m.* 22 supposition, *f.* 23 se réaliser. 24 ajouter qu. ch. à. 25 partie du monde, *f.* 26 s'imaginer. 27 lieu, *m.* 28 supposer. 29 Diodore de Sicile. 30 situé à. 31 détroit, *m.* 32 Quoi qu'il en soit. 33 s'acquérir. 34-35 faire connatre. 36 ravir. 37 le Florentin.

38 Améric Vespuce. 39 se borner à. 40 parcourir. 41 côte, *f.* 42 contrée, *f.* 43 injustice, *f.* 44 postérité, *f.* 45 se plaire à. 46 sanctionner. 47 présage, *m.* 48 désoler.

74. 1 théâtre, *m.* 2 cruel. 3 il y a. 4 empire, *m.* 5 subsister. 6 éclat, *m.*, uden Art. 7 s'écrouler. 8 coup, *m.* 9 poignée, *f.* 10 aventure, *m.* 11 avarice, *f.* 12 frissonner. 13 commettre. 14-15 millier, *m.* 16 faire. 17 périr. 18 le peu de. 19 humanité, *f.* 20 envers. 21 sacrifice, *m.* 22-23 profiter à. 24 s'en emparer. 25 être étonné. 26 effort, *m.* 27 falloir. 28 soumettre. 29 population, *f.* 30 fan uveladeå. 31 policé. 32 formidable. 33 vainqueur, *m.* 34 d'abord. 35 supposer; foran sættes ne med Pronomet le. 36 présenter. 37 expédition, *f.* 38 comparer à. 39 conquête, *f.* 40 le Mexique. 41 le Pérou. 42 ambitieux, 43-44 se disputer qu. ch. 45-46 s'immortaliser. 47 valeur, *f.* 48 intrépidité, *f.* 49 déployer. 50-51 surnommer. 52 héros, *m.* 53-54 sans. 55 crime, *m.* 56 se souiller. 57 fan uvelades.

75—76. Har et Verbum 2 Objecter af lige Længde, sættes det direkte Objekt først. Ere Objecterne derimod af forskellig Længde, sættes det fortæste først. — Naar Berberne faire, laisser, entendre, ouïr, voir flyre et Personsobject tilliggemed et objectivit Infinitiv af et aktivt Verbum, og dette Infinitiv har et direct Objekt, saa sættes Personsobjectet, hvis Virksomhed Infinitivet udtrykker, i Dativ. — Er Verbet i Infinitiv et neutralt Verbum, eller har det intet direct Objekt, saa bliver Personsobjectet et direct Objekt (Accusativ).

75. 1 architecture, *f.* 2 embellissement, *m.* 3 luxe, *m.* 4 L'Arabe. 5-5 devoir. 6 placer. 7 au rang de. 8 merveille, *f.* 9 Le sein de la famille. 10 asile, *m.* 11 coup, *m.* — 12 construire. 13 écurie, *f.* 14 housse, *f.* 15-16 pourpre, *f.* 17 collier de perles. 18 dénaturer qn. 19 exister. 20 pouvoir, *cond.* 21 pouvoir, *m.* 22 arbitraire. 23 verser. 24 genre humain, *m.* 25 souger. 26 amertume, *f.*; couleuvres, *f. pl.* 27 digérer; avaler. 28-29 gloire, *f.* 30 fasciner. 31 point, *m.* 32 her bruges l'infinitif. 33 jusqu'à. 34 intérêt, *m.* 35 se plaire à. 36 imiter. 37 calme, *m.*

38 abondance, *f.* 39 domesticité, *f.* — 40-41 soulager qn. 42 joins de. 43 du bien. 44 laisser. 45-46 échapper. 47 Défendre. 48 toit, *m.*

76. 1 découverte, *f.* 2 vaccine, *f.* 3 essai, *m.* 4 faire. 5 en. 6 Écosse, *f.* 7 romantique. 8 renaissance, *f.* 9 ingratitudine, *f.* 10 enlever. 11 moins. 12 bienfaiteur, *m.* 13 ingrat, *m.* — 14 inviter à. 15 boire dans. 16 coupe d'or, *f.* 17 le premier, sættes sidst i Sætningen. 18-19 à la merci de. 20 suite, *f.* 21 non-interrompu. 22 endurer. 23 mal. 24 suffire. 25 énumérer. 26 commettre. 27 absolu. 28 arbitraire. 29 cruel. 30 supplice, *m.* 31 subir. 32 ambitieux, *m.* 33 immobilité, *f.* 34 boire; vider. 35-36 calice, *m.* 37 lie, *f.* 38 fermenter. 39 poison, *m.* 40 haine, *f.* 41 vengeance, *f.* 42 ouïr. 43 condamner. — 44 Que. 45 overs. iffe. 46 fortune, *f.* 47 par. 48 défaut, *m.* 49 y. 50 monter. 51 montagnard, *m.* 52 revoir. 53 inconnu à, qu'ignore. 54 l'habitant de la plaine, *m.* 55 prospérer. 56 battre. 57 soleil, *m.*

77—78. De neutrale Berber appartenir, applaudir, aspirer, échapper, nuire, obéir, parvenir, plaire, déplaire, résister, ressembler, succéder bruges med Præpositionen à. — Nogle Berber forandre Betydning, efter som de bruges med à eller med en direct Styrelse. Aider à qn., være En behjælpelig ved at deltagelse i hans Arbeibe. Aider qn., hjælpe En påa anden Maade, uden at paatage sig nogen Deel af Arbeidet. Commander à, byde over. Commander une armée, have Over-commando over en Armee. Commander une ville, beherste en By ved sin høiere Beliggenhed; commander qu. ch. à qn., befale En Roget; commander qu. ch. à un ouvrier, bestille Roget hos en Haandværker. Atteindre à qu. ch., naae Roget, som forudsætter Bansfeligheder at overvinde; atteindre qu. ch., naae Roget, uden at det koste nogen Uimage; atteindre, qn. naae En, blive En liig i Fortjenestie, ramme En. Demander qu. ch. à qn., bede En om Roget; demander à qn., spørge En; demander qn., spørge efter En. Assister à, bivaane, være tilstede ved; assiste qn., hjælpe En, staae En bi. Prétendre à qu. ch., attræe Roget; prétendre qu. ch., gjøre Fording paa

Noget. Provoquer qn. à, udæsse; provoquer qu. ch., fremfalte, bevirke Noget. Suppléer à, raae Bod paa, træde i Stedet for; suppléer qu. ch., udfylde det Manglende. Assurer à qn., forsikre En om, love En; assurer qn. de, bevidne En sine Følelser. Manquer à, undlade at gjøre, hvad der er Pligt; manquer qu. ch., ikke bemytte, forsomme, gaae glip af; manquer de, have Mangel paa. Désendre qu. ch. à qn., forbyde En Noget; défendre qn., beskytte, forsvare En. Se refuser qu. ch., negte sig selv Noget; se refuser à qu. ch., undslae sig for Noget. Renoncer qn. pour, ikke vedkende sig En; renoncer à, fratage sig. Satisfaire qu. ch. ou qn., tilfredsstille Noget eller Nogen; satisfaire à, opfylde, hvad der er Pligt. Souscrire à, bifalde, indvillige; souscrire qu. ch. (un acte), underskrive.

77. 1 Chercher à. 2 fausseté, *f.* 3 résister. 4 ridicule, *m.* 5 nuire. 6-7 finir mal. 8 prudence, *f.* 9 négliger. 10 parvenir. 11 but, *m.* — 12 aider à qn. à. 13 étudier. 14 aider qn. de. 15 courage, *m.* 16 de. 17 commander à. 18 falloir (Det personlige Verb i Dansk oversættes her ved et upersonligt, som sættes først [foran le courage]). 19 douteux. 20 commander qu. ch. 21 colonel. 22 commander qn. 23 commander qu. ch. à qn. 24 redingote, *f.* 25 exceller. 26 médiocre. 27 s'égarter. 28 atteindre à qu. ch. 29 sublime. 30 atteindre qu. ch. 31 où. 32 atteindre qn. 33 demander qu. ch. à qn. 34 demander qn. 35 assister à. 36 prêter assistance. 37 assister qn. de. 38 extrême. 39 prétendre à. 40 emploi, *m.* 41 prétendre qu. ch. 42 bénéfice, *m.* 43 provoquer qn. à. 44 combat, *m.* 45 opium, *m.* 46 provoquer qu. ch. 47 injure, *f.* 48-49 suppléer à. 50 sac, *m.* 51 de. 52 suppléer qu. ch.

78. 1 Tout le monde. 2 discours, *m.* 3 lustre de cristal, *m.* 4 avant de; herefter følger Inf. 5 certitude, *f.* 6 parvenir. 7 uden Art. 8 éteindre, étouffer. 9 émulation, *f.* 10 attribuer. 11-12 un effet du hasard. 13 céder. 14 persuadé. 15 s'acquitter de. 16 plier. — 17 au-dessus de sa portée. 18 atteindre à qu. ch. 19 atteindre qu. ch. 20 atteindre qn. 21 coup de pierre, *m.* 22 aider à qn. 23

thème, *m.* 24 aider qn. 25 demander qu. ch. à qn. 26 venir. 27 demander qn. 28 assurer à qn. 29 assurer qn. 30 reconnaissance, *f.* 31-32 manquer à qu. ch. 33 manquer qu. ch. 34 beau. 35 défendre qu. ch. à qn. 36 priver qn. de qu. ch. 37 défendre qn. 38 contre. 39 se refuser qu. ch. 40 se refuser à qu. ch. 41 augmentation, *f.* 42 de. 43 telle chose. 44-45 renoncer qn. pour. 46 renoncer à. 47 commodité, *f.* 48 satisfaire qu. ch. 49 réussir. 50 satisfaire à. 51 de la société. 52 souscrire qu. ch. 53 souscrire à. 54 arrangement, *m.* 55-56 suppléer qn. 57-58 routine, *f.* 59-60 suppléer à qu. ch. 61 suppléer qu. ch. ajouter ce qui manque. 62 le reste.

79—80. De bruges efter Verbet til at udtrykke Middelet hvormed, Maaden hvorpaa, Stedet hvorfra, eller hvorpaa, overhovedet efter de fleste Verber, som i Dansk bruges med Präpositionerne af, for, fra, med, om, over. Saadanne Verber ere: accuser, approcher, louer, menacer, rougir, soupçonner o. sl. Approcher qn., have fri og jevnlig Adgang til En. — En stor Deel pronominale Verber bruges med de. Saadanne ere: s'apercevoir, s'approcher, s'armer, se contenter, s'informer, se moquer, se plaindre, se réjouir, se repenter, se rougir, se soucier, se souvenir. Se rappeler bruges med en direct Styrelse. Foran et Infinitiv sættes de efter dette Verbum. — Flere Verber, der i Dansk have en direct Styrelse, bruges i Frank med de. Saadanne ere: abuser, changer, convenir, décider, hériter, jouir, priver, profiter, redoubler, user, dñer, déjeûner, collationner, souper. User, i Betydning af at opstille, svæffe, tilintetgjøre, og abuser, i Betydning af at fluffe, bruges med en direct Styrelse. En user bien ou mal avec qn., omgades godt eller dårligt med En. Hériter kan ogsaa bruges med Gjenstanden som direct Object.

79. 1 accuser. 2 intelligence, *f.*, uden Art. 3 soupçonner. 4 vol, *m.*, uden Art. 5 louer. 6 faire. 7 disposition, *f.* 8 menacer. 9 orage, *m.* 10 condit. 11 rougir. — 12 il y a. 13 se rougir. 14 efter faire bruges ofte Infinitiv i Frank, hvor der i Dansk staaer et Participle. 15 se plaindre. 16 ce que. 17 s'approcher. 18-19 s'approcher.

20 approcher qn. 21 s'armer. — 22 user de. 23-24 modérément. 25-27 autre chose...autre. 26 vaincre, foran sættes de. 28 pavé, *m.* 29-31 user qu. ch. 30 soulier, *m. pl.* 32 veille, *f. pl.* 33 en user avec. 34 immuable. 35 abuser de qu. ch. 36 hériter de qn. ou de qu. ch. 37 succession, *f.* 38 hériter qu. ch. de qn. 39 avoir le droit, 40 jouir de. 41 éternel. 42-43 déjeûner de. 44 trancher de. 45 seigneur, *m.* 46 bel-esprit.

80. 1 affreux. 2 accuser. 3 soupçonner. 4 infidélité, *f.* 5 circonstance, *f.* 6 développer. 7 dans. 8 capable. 9 esprit, *m.* 10 approcher. 11 overs. iffe. 12 pensée, *f. sing.* 13-14 approcher qn. — 15 se souvenir. 16 plutôt. 17 se rappeler. 18-19 le plus éloigné. 20 chagrin, *m.* 21 s'empêtrer. — 22 user de. 23 précaution, *f.*, uden Art. 24 s'augmenter. 25 en. 26 modération, *f.*, uden Art. 27 se garder de. 28 solliciter pour. 29 user qu. ch. 30 crédit, *m.* 31 en user avec. 32 se soucier. 33 abuser de qu. ch. 34 s'exposer à. 35 hériter de qu. ch. ou de qn. 36 réflexion, *f.* 37 volontiers. 38 nation, *f.* 39 hériter qu. ch. de qn. 40 de. 41 disposer à. 42 jouir de. 43 il en est de. 44 aller. 45 douceur, *f. pl.* 46 précieux. 47 priver de. 48-49 dîner de. 48-50 souper de.

81—82. Jouer bruges med *de*, naar der tales om Musfit. Tilsøies der, hvad der spilles, da bruges sur i Stedet for *de*. Tales der om Leg eller Kortspil, bruges jouer med à. Vil man udtrykke en Færdighed i Spillet, eller at man spiller et Spil jevnlig, heller end et andet, bruges jouer uden Præposition. Tingen, hvorom der spilles, bliver en direct Styrelse. Jouer med en direct Styrelse betyder ogsaa: efterligne, agere, narre. — Se jouer de, drive Øjek med; se jouer à, give sig i Kast med. — Changer de, skifte; changer à el. en, forandre til; changer qu. ch., vexe, ombytte. — Emprunter à, laane af En, faa at det, der laanes, afgives til den Laanende; emprunter de, laane, faa at den, fra hvem der laanes, dersor ikke berøres Noget. [Laane sin Myndighed fra (de) Loven; laane Lys fra (de) Solen; laane Penge af (å) sin Ven]. — Manquer de, flettes; manquer à, forsee sig imod Pligt; manquer qu. ch.,

forseile. — Participer à, tage Deel i; participer de, være beflægtet med. — Persuader qn. de qu. ch., overtyde En om Noget; persuader qu. ch. à qn., faae En til at troe Noget, bilde En Noget ind; persuader à qn., overtale En. — Répondre de, svare for, staae inde for; répondre à, svare paa. — Servir à qn. de, hjælpe En som; servir à, være nyttig til, brugbar til. — Ne servir à rien, nytte til Intet for Dieblifket; ne servir de rien, nytte til Intet for bestandigen. — Avoir affaire de, trænge til; avoir affaire à, have at besætte med, have Strid med. — Disposer de, raade over; disposer à, stemme til; se disposer à, lave sig til, berede sig til. — Défendre qu. ch. à qn., forbide En Noget; défendre qn. de qu. ch., beskytte En imod Noget. — Convenir de, blive enig om; convenir à, anfæae En. — Se prendre à, tage fat i, give sig til; se prendre d'amitié, fatte Venstaf; se prendre de paroles, komme i Ordstrid sammen; se prendre de vin, drifte sig fuld i Blin. — Se remettre de, forvinde, komme sig af; se remettre à, tage igjen fat paa. — Pourvoir à, forsyge for, besætte; pourvoir de, forsyne med. — Rêver à, tænke paa; rêver de qn. ou de qu. ch., drømme om En eller om Noget; rêver qu. ch., drømme Noget. — Suffire à, være tilstrækkelig for En, overkomme Noget; il suffit de qu. ch., det, hvorom der tales, er tilstrække, ligt. — Efter passiv Berber bruges de, naar der tales om en Hølelse eller en Sindsstemning, hvori Legemet ikke har, eller ikke tænkes at have Deel. Derimod bruges par med passiv Berber, naar der tales om en Handling, hvori Forstanden eller Legemet tænkes at have Deel. Om Gud bruges altid de.

81. 1 apprendre. 2 d'abord. 3-4 toucher le piano. 5-6 réussir. 7 ensuite. 8 jouer de. 9 pincer la harpe. 10 sur. 11 enchanter. 12 faire. 13 jouer med et direct Objekt. 14 jouer à. 15 quille, *f.* 16 de malheur, de guignon (*m.*). 17 en. 18 carreau, *m.* 19-20 jouer gros jeu. 21 overs. iffe. 22-23 se jouer de. 24-25 se jouer à. 26 entendre raillerie. 27 changer de. 28 médisance, *f.* 29 en. 30 à. 31 emprunter de. 32 éclat, *m.* 33 divinité, *f.* 34 emprunter à. 35 prêter. 36 délateur, *m.* 37 manquer de. 38 manquer à. 39 manquer qu. ch. 40 but, *m.* 41 mesure, *f.*

42 mulet, *m.* 43 participer de. 44 participer à. 45 conjuration, *f.* 46 persuader *qn.* de *qu.* *ch.* 47-48 persuader *qu.* *ch.* à *qn.* 49 persuader à *qn.* 50 faire. 51 commettre. 52 répondre de. 53 répondre à. 54 objection, *f.* 55 servir de. 56 prétexte, *m.* 57 instrument, *m.* 58 servir à. 59 labourage, *m.* 60 ne servir à rien. 61 murmure, *m.* 62 décret, *m.* 63 Providence, *f.* 64 ne servir de rien. 65 avoir. 66 avoir affaire à *qn.* 67 disposer de *qu.* *ch.* ou de *qn.* 68 à son gré, 69 disposer *qn.* à. 70 vengeance, *f.* 71 se disposer à. 72-73 défendre *qu.* *ch.* à *qn.* 74-75 défendre *qn.* ou *qu.* *ch.* de. 76 convenir de. 77 convenir à. 78 se prendre à. 79 clou, *m.* 80 se prendre de. 81-82 se prendre de paroles. 83 se prendre de vin. 84 se remettre de. 85 se remettre à. 86 pourvoir à. 87 charge, *f.* 88 pourvoir de. 89 rêver à. 90 exécution, *f.* 91 rêver *qu.* *ch.* 92 rêver de *qn.* ou de *qu.* *ch.* — 93 orgueilleux. 94 mépriser. 95 conquérir. 96 combien. 97 lâche.

82. 1 se déterminer. 2 jouer de. 3 avoir la réputation de. 4 perfection. 5 jouer, exécuter. 6 sur. 7-8 être publié, être connu. 9 jouer à. 10 piquet, *m.*, med Art. 11 faire. 12 Nr. 81, 20. 13 conquérant, *m.* 14 se jouer de. 15-16 se jouer à. 17 changer de. 18 noces, *f.* *pl.* 19 sauveur, *m.* 20 en. 21 sainte cène, *f.* 22 d'après. 23 à. 24 magistrat, *m.* 25 emprunter de. 26 autorité, *f.* 27 force, *f.* 28 emprunter à. 29 manquer de. 30 manquer à. 31 manquer *qu.* *ch.* 32 coup, *m.* 33 suffire à. 34 réprimenter. 35 abus, *m.* 36 suffire de. 37 fermeté, *f.* 38 participer de. 39 de, Art. udelades. 40 royaume, *m.* 41 ciel, *m. pl.* 42 participer à. 43 empire, *m.* 44 persuader *qn.* de *qu.* *ch.* 45 sincérité, *f.* 46 intention, *f.* 47 persuader à *qn.* 48 efficacement. 49 rejeter sur. 50 se persuader. 51 répondre de. 52 revenu, *m.* 53 répondre à. 54 servir de. 55 fondement, *m.* 56 servir à *qn.* de. 57-58 dans le besoin. 59 servir de rien. 60-61 avoir beau pleurer. 62 servir à rien. — 63 poudre, *f.* 64 inventer. 65 avoir. 66 probité, *f.*

83—84. Præpositionen à bruges foran et Infinitiv efter

Berber, der tilkendegive en Straaben imod et vist Maal, og i Almindelighed efter saadanne, ved hvilke man kan spørge: hvortil? hvorpaa? hvori? hvorefter? A bruges endnu efter nogle Berber, ved hvilke disse Spørgsmål ikke kunne gjøres; saadanne ere: almer, apprendre, avoir, chercher, demander, donner, montrer. — Præpositionen de bruges foran et Infinitiv efter de fleste pronominale Berber; efter flere af de Berber, som syfre Subjunctivet, og i Almindelighed efter de Berber, ved hvilke man kan spørge: hvad? hvorom? hvormed? hvorför? hvorover? — Espérer bruges som oftest uden Præposition foran Infinitivet, men naar det selv staaer i Infinit., fordrer det de. Désirer fræver de, naar det udtrykker et Ønske, hvis Opfylelse synes vanskelig, men ellers bruges det uden Præposition. Souhaiter, der som oftest bruges med de, forekommer undertiden uden Præposition. — Nogle Berber forandre Betydning, efter som de bruges med à eller de foran et Infinitiv. C'est à *qn.* à ... væller Begreb om en Omgang, en Tour; c'est à *qn.* de ... væller Begreb om en Pflicht eller en Rettighed. Laisser à, overlade til En at ...; ne pas laisser de, ikke opføre med, vedblive. Manquer à, forsømme at gjøre, hvad der er Pflicht; manquer de, glemme, være nør ved. Obliger à, paalægge en Forpligtelse; obligier de, vide Ejensc., forbinde En. Brugt passivt, har det altid de. Oublier à, glemme af Mangel paa Øvelse; oublier de, forglemme af Mangel paa Hukommelse eller Øpmærksomhed. Tarder à, bic med; som upersonligt Verbum, i Betydning af at længes efter, bruges det med de. Venir uden Præposition, komme i den Hensigt; venir à, komme uventet til; en venir à, komme saavidt, ende med; venir de, have nyligen. Tâcher à, have til Formaal; tâcher de, gjøre sig Ullage for.

83. 1 faire des armes. 2 se travailler. 3 en vain. 4-5 pierre philosophale. 6 réussir; Dativet i Danskt gjøres til Subject i Frans, og Verbet bruges personligt. 7-8 faire tort, 9 bien élevé. 10 contredire. 11 exciter. 12 envie, *f.* 13-14 avoir du succès. 15 se mettre. 16 se disposer. 17 engager. 18 réunion, *f.* 19 en. 20 autoriser. 21 franchise. 22 supporter. 23 outrage, *m.* — 24 persuader. 25

se corriger. 26 tel que. 27 devoir, *condit*. 28-29 tout mon possible. 30-31 y réussir. 32 se hâter. 33 s'enrichir. 34 s'applaudir. 35 humanité, *f.* 36 frémir. 37 folie, *f.* 38 détruire. 39 braver. 40 conscience, *f.* 41 sévère. 42 exposer à. 43 peine, *f.* — 44 Pouvoir. 45 souhaiter, 46 surpasser. 47 injure, *f.*, outrage, *m.* — 48 c'est à vous à. 49 jouer. 50 c'est à qn. de. 51 prononcer sur. — 52 laisser à qn. à. 53 profiter. 54 fan ubelades. 55 anéantissement, *m.* 56 ne laisser pas. 57 inquiet. 58 passer. — 59-60 mésestimer qn. 61 manquer à. 62 manquer de. — 63 obliger à. 64-65 avoir attention à. 66 zèle, *m.* 67 salutaire. 68 obliger de. 69 guider. 70 obligé de. 71 réprimer. — 72 piano, *m.* 73 oublier à. 74 oublier de. 75 principe, *m.* 76 établir. 77 système, *m.* — 78 tarder à. 79 il me tarde de. 80achever de. — 81 venir, uden Præp. 82-83 prendre. 84-85 venir à. 86-87 que devenir. 88 menteur, *m.* 89 en venir à. 90 venir de.

84. 1 se corriger. 2-3 enseigner. 4 nager. 5 en mariage. 6 se parer. 7 digne. 8 gloire, *f.* med Art. 9 dessein, *m.* 10 aboutir. 11 perdre. 12 déplaire. 13 s'appliquer. 14 briller. 15 dépens, *m. pl.* 16 s'accorder. 17 égoïsme, *m.* 18-19 se divertir à. 20 med à. 21 paume, *f.* 22 éviter. 23 fainéant, *m.* 24 s'étudier. 25 faire bonne chère. 26 gouverner. 27 malheur à. 68 ambitieux, *m.* 29-30 consister. 31 gloire, *f.* 32 réduire. 33 en. 34 voleur, *m.* 35 condamner. 36 prendre. 37 s'engager. 38 exhorter. — 39 accuser. 40-41 avoir intelligence avec qn. 42 s'indigner. 43 ordonner. 44 bain, *m.* 45 se flatter. 46 atteindre. 47 parier. 48 Infinitiv i Frans. 49 consentir. 50 blâmer. 51 souffrir. 52 râiller. 53 vanité, *f.* 54 défendre. 55 priver. 56 se rappeler. 57 endroit, *m.* 58 consister à. — 59 désirer. 60 Infinitiv. — 61 c'est à vous à. 62 c'est à qn. de. 63 écouter. — 64 laisser à qn. à. 65-66 en arriver. 67 procédé, *m.* 68 beaucoup, foran penser. 69 ne pas laisser de. 70 mépris, *m.* 71 prêcher. 72 s'écartier. — 73 manquer à. 74 manquer de. — 75 obliger à. 76 honorer. 77-78 uden Art. 79 obliger de. 80 être obligé de. 81 avoir

du respect. 82 les vieux, les personnes âgées. — 83 inutile. 84 oublier à. 85 oublier de. 86 libraire, *m.* — 87 tâcher à. 88-89 foulir aux pieds. 90 en. 91-92 faire dépendre. 93 tâcher de. — 94-95 tarder à. 96 il tarde à qn. de. — 97 venir, uden Præp. 98 venir à. 99 s'en apercevoir. 100 mensonge, *m.* 101 venir de.

85—86. Infinitivet følger umiddelbart, uden nogen Præposition, efter adflellige Verber. Saadanne ere aller, avouer, compter, confesser, courir, croire, daigner, déclarer, déposer, devoir, entendre, envoyer, faillir, faire, oser, paraître, penser, pouvoir, préférer, prétendre, reconnaître, savoir, sembler, s'imaginer, vouloir. — Naar der efter aimer mieux og valoir mieux følger 2 Infinitiver, sattes de foran det andet Infinitiv, sjøndt denne Præposition ikke staer foran det første. Dog ubelades de efter aimer mieux foran det andet Infinitiv, naar man iste vil udtrykke et Fortrin, grundet paa en Modbydelighed eller Ulyst, men blot, at man har større Ulyst til den ene Handling end til den anden.

85. 1-2 prendre. 3 chasse, *f.* 4-5 aller. 6 avertir qn. de. 7 courir de. 8 exécuter. 9 faillir. 10 à la renverse. 11-12 envoyer chercher. 13 prétendre. 14-15 compter. 16 penser. 17 observer. 18 avancer. 19 pareil. 20 mensonge, *m.* 21 être la dupe de qn. 22 s'imaginer. 23 fin. 24-25 aller bien vite. 26 rivage, *m.* 27 fuir. 28-29 égaler qn. à. 30 daigner. 31 combattre. 32 avouer. 33 Infinitiv. 34 comprendre. 35 que. 36 demander qu, ch. à qn. 37 offrir. 38 avoir besoin de. 39-40 prétendre. 41-42 atténuer. 43-44 faire la loi à. — 45 valoir mieux. 46 ennuyer. 47 monde, *m.* 48-49 s'accommoder. 50 plaire. 51 aimer mieux. 52-53 ubelades. 54 contre. 55 faire.

86. 1 parole, *f.* 2 compter. 3 absent. 4 savoir, 5 tourner. 6 faillir. 7 verser. 8 se consoler. 9 de. 10 départ, *m.* 11 servir qn. 12 pas ubelades efter oser. 13 obliger. 14 avouer. 15 avoir déserté. 16 bagage, *m.*, uden Art. 17 confesser. 18 recevoir. 19 penser. 20 habile. 21 orgueil, *m.* 22 honorer. 23 daigner. 24 persiffler. 25 prétendre. 26 raison, *f.* uden Art. 27 tort, *m.* 28 mieux va-

loir. 29-30 vouloir. 31 dominer. 32 le regard. 33 important. 34-35 partic. passé. 36 faire qu. ch. à qn. 37-38 baisser. 39 s'ettes ester les yeux. 40-41 regarder fixement. 42 demander. 43 Sire. 44 aigle, m. 45-46 faire. 47 Infinitiv, 48 s'ettes foran faire. — 49 prévenir. 50 réduire à. 51 étouffer. 52 bon mot. 53 échapper à qn. 54 chagriner. 55 subj. 56 entrer. 57 couvent, m. 58 faire. 59 mariage, m. 60 proposer. 61 oversættes iffe.

87—88. Præpositionen de bruges mellem 2 Substantiver, for at betegne en Gjenstands Slags eller Bestaffenhed, en Persons Stilling eller Haandtering. — De bruges endvidere ester Ord, der betegne en Mængde, en Størrelse, et Maal, en Vægt. Efter moins som Subtractionsudtryk, udelades de. — Efter et Cardinaltal, som følger efter Pronomet en, s'ettes de foran et følgende Adjektiv eller Particip; men foran et Substantiv udelades de i dette tilfælde. — Efter rien og quoi s'ettes de foran et følgende Adjektiv. Efter Conjunctionen que s'ettes de foran et Infinitiv, hvis Prædicat er nævnt forud ved Hjælp af c'est. Vigeledes kan de bruges foran et Infinitiv ester c'est, naar ce gjenkalder et foregaaende Led af Sætningen. — De bruges undertiden, især ester en Negtelse, i Stedet for pendant. — De danske Præpositioner for, over, paa, med, til oversættes undertiden ved de, som i Exemplerne: tafte (remercier) for, raade (disposer) over, være paa Vægt (être...garde) nedkomme (accoucher) med, nærme sig (s'approcher) til.

87. 1 cabane, f. 2 pain d'orge, m. 3 habiter qu. ch. 4 orner de. 5 colonne de marbre. 6 coucher. 7 coussin, m. 8 velours, m. 9 se nourrir de. 10 mets, m. 11 exquis. 12 construire. 13 demeure, f. 14 chaux, f. 15 sable, m. 16 terre grasse, f. 17 toile, f. 18 lin, m. 19 laine, f. 20 faire le service, servir. 21 de. 22 premier. — 23 livre, f. 24 amande, f. 25 douzaine, f. 26 orange douce. 27 produire. 28 autant. 29 puits, m. 30 overs. med être, eller med avoir; i første tilfælde s'ettes Adjektivet foran Størrelsen. 31 profond, eller profondeur, f. (uden Art.). 32 salon, m. 33 avoir. 34 large, eller largeur, f. 35 monter. 36 clavecin, m. 37 apprentissage, m. 38 à moitié. 39 descendre (med

avoir). 40 aujourd'hui. 41 oversættes iffe. 42 quart, m. 43 ancien. 44 pièce, f. 45-45 corriger, part. 46 aller à. 47 postérité, f. 48-49 il y a. 50 ester moins som Subtractionsudtryk, udelades de. — 51 sur, de. 52 combattant, m. 53 il y en a, pas. déf. 54-55 début, m. 56 billet de parterre, m. 57 donner. 58 her fan de udelades. — 59 aussi. 60 don, m. 61 invention, f. 62 Quoi. 63 satisfaisant. 64 sage. 65 imprimerie, f. 66 boussole, f. 67 science, f. 68 foran s'ettes que de. 69 garder. 70 milieu, m. 71 sage. 72 se défier de. 73 obliger. 74 dire du bien. 75 ce s'ettes foran. 76 en. 77-78 de ma vie. 79-80 rien ... de pareil. — 81 garde, f., uden Art. 82-83 être de. 84 partie de plaisir, f. 85 être de la partie. 86 borgne.

88. 1-2 croire. 3 tapis de soie, m. 4 lustre de cristal, m. 5 chandelier d'or, m. 6 plat d'argent, m. 7 coton, m. 8 pantalon, m. 9 lin, m. 10 habit de drap, m. 11 régaler. 12 fraise, f. 13 framboise, f. 14 groseille, f. — 15 aimer à. 16 savant. 17 demander. 18 croître (med avoir). 19 pouce, m. 20 descendre. 21 différer, remettre. 22-23 avancer. 24-25 retarder. 26 assurer. 27 porte-faix, m., chrocheteur, m. 28 de. 29 fardeau, m. 30 peser, part. prés. 31-32 à demi convaincu. 33 buffet, m. 34 longueur, f. 35 de 2 Størrelser forenes bedst med sur. 36 une profondeur. 37 etter ne ... que s'ettes iffe de. 38 see Nr. 87, 50. — 39 y en avoir, pas. déf. 40 échouer. 41 ensonger dans la mer. 42 her udelades de. 43 prisonnier, m. — 44 Quoi. 45 que de. 46 chose, f. 47 faillir. — 48-49 votre vivant. — 50 rendre. 51 sourd. 52 examiner. 53 affaire, f. 54-55 part et d'autre. 56 passer. 57 côté, m. 58 actuellement. 59 garde, f., uden Art. 60 flotte, f. 61-62 reprendre. 63 route, f. 64 souffrir. 65 profil, m. 66 se faire. 67 cénsentement, m. 68 c'est fait. 69 traiter de. 70-71 bagatelle, f. 72 être de. 73 ressort, m.

89—90. A bruges til at betegne en Persons eller Tings tilfældige Egenskab, ligesom de til at betegne en væsentlig Egenskab. Saaledes bruges à til at betegne det, en Person udskelger, dog ikke hvis Hovednavnet paa hans Levevei angives (mar-

chand d'estampes). Ligeledes bruges à foran Ord, som angive Ens Særfjende (Nr. 15—16). — A bruges endvidere til at angive Middelet, hvormed, eller Maaden, hvorpaa Noget står. — Efter Substantiver foran et Infinitiv, hvis Objekt de ere i Tanken; ligeledes efter Substantiver, som følge efter il y a. — For at betegne et Opholdssted eller en Afstand paa Spørgsmålaet hvor? en Tid, da Noget står, paa Spørgsmålaet naar? Et Opholdsstedet nærmere bestemt ved et tilføjet Ejendomsadjectiv, bruges *dans* i Stedet for à. — I flere Talemaader svarer à til de danske Præpositioner „efter, for, fra, af, paa, imod.“ — Foran Steders Navne bruges à, foran Landes en. — Brug af denne eller hin Præposition forandrer undertiden Udtrykkets Betydning: il est en ville (i hjemme); il est à la ville (han er kommen fra Landet til Byen); il est *dans* la ville (et eller andet Sted i Byen og ikke udenfor samme). *En* Paradis, i Paradijs; *au* paradis, i Galleriet. *En* enser (figurligt Udtryk); *aux* enfers, i Underverdenen. A la campagne, paa Landet; *en* campagne, i Høften; i Bevægelse,ude af Huset.

89. 1 hôte, m. 2 à grands mots. 3—4 oversættes iffe. 5 carrelet, m. 6 à. 7 avec; her bruges iffe à, fordi her ikke tænkes paa en Mæringøvei. — 8 se ruiner. 9—10 à force de boire. 11—12 au pied de la lettre, à la lettre. 13 oversættes efter det, der staaer i Parenthes. 14 se tuer. 15 étudier. 16 dessiner. 17 crayon, m. 18—19 se promener. 20 grand. 21 uden Art. 22 aller. 23 voile, f. (le voile, Slørret). 24 poids, m., med Art. 25 à l'heure. — 26 expier. — 27 loger. 28 foran sættes à. 29 être situé. 30 venir som upers. Verb. med me. 31 billet blanc. 32—33 se parler. 34 cave, f. 35 dans. — 36 tout. — I de efterfølgende Eksempler oversættes de danske Præpositioner „efter, fra, for, af, paa, imod“ med à. 37 créer. 38 image, f. 39 exception, f. 40 régler. 41 remède, m. 42 souverain. 43 overs. iffe. — 44 peintre, m. 45 passer. — 46 en ville (i Modsatning til à la maison). 47 à med Art. (à la ville, i Modsatning til à la campagne). 48 dans. 49 en. 50 purgatoire, m. 51 tout droit. 52 en. 53 à. 54 paradis, m. 55 en. 56 enser, m. 57 descendre. 58 à. 59 pl. 60 se plaisir.

90. 1—2 overf. iffe. 3 système, m. 4 overf. iffe. 5 cerise, f. 6 Nr. 89, 7. 7 venir. — 8 las. 9—10 à force de courir. 11 oversættes j'ai les jambes. 12 endormir. 13 oversættes som det staaer i Parenthesen. 14 huile, f. 15 paysage, m. 16—17 laver à l'encre de la Chine. 18 répandre. 19 vider. 20 deux. 21 coeur ouvert, uden Art. — 22 lâche. 23 laborieux. — 24 se livrer à, part. pas. 25 juger. 26 par. 27 dans. 28 excès, m. — 29 égale distance. 30 être. 31 se couper. 32 sauter. 33 tache, f. (la tâche, det foresatte Arbeide). 34 s'en aller. 35 savon, m. — 36 heure, f. 37 précis. 38 overs. iffe. 39 sonner (à l'heure sonnante). — 40 regarder. 41 régler. 42 cadran, m. 43 à. 44 parti, m. 45 ressource, f. 46 indigence, f. — 47 passer, faire un séjour de. — 48 en. 49 à. 50—51 aller chercher. 52 à. 53 enser, m. pl. 54 en. 55 aller. 56 à. 57 en. 58 campagne, f. 59—60 mettre en campagne. 61 réussir. 62 dessein, m., foran sættes dans.

91—92. Adjektiver, som tilhjælde give en Mængde, et Maal, en Vægt, en Fylde, en Glæde, en Tilfredshed, en Dyrighed, en Forstiel, en Assondring, en Nærhed, bruges med de. — Adjektiver, som tilhjælde give en Lighed, en Lethed, en Færdighed, en Tilboelighed, en Banc, en Berethed, en Nytte, en Deeltagelse, en Overeensstemmelse, en Lydighed, bruges med à. — Efter flere af de Adjektiver, som bruges med à, sættes de, naar de følge efter det upersonlige il est. — Flere Adjektiver, som comptable, redeyable, responsabile, bruges med à foran Personer, og med de foran Ting. Andre funne, foruden à og de, have endnu andre Præpositioner efter sig. — Efter Adjektiverne abundant, second, fertile, pauvre, riche, savant, stérile bruges en.

91. 1 avide. 2 Il n'y a que. 3 personne. 4 fan ubelades. 5 capable. 6 imiter. 7 digne. 8 glorieux. 9 se vaincre. 10 sort, m. — 11 fortune, f. 12 accoutumé. 13 de grand matin. 14 enclin. 15 médire. 16 adroit. 17 saisir. 18 l'emporter sur. 19 ardent. 20 combattre. 21 privilège, m. 22—23 en. — 24 Il est (foran et Adjektiv, som svarer til noget Foregaaende, bruges derimod c'est). 25 hor-

rible. 26 oversættes iffe. 27 assez ... pour. 28 dépravé. 29 overs. iffe. 30 ruiner. 31 dur, fâcheux. 32 foran voir. 33 préférer. 34 sot, m. 35 ceux que nous aimons. 36 douleur, f. 37 dur. 38 supporter. — 39 responsable (de foran Ting; à eller envers foran Personer, hvem Ansvaret skyldes.) 40 effet, m. 41 naître. 42 reconnaissant. 43 envers. 44 de. 45 éducation, f. 46 prodigue. 47 bien, m. pl. 48 en. 49 sur. 50 à. 51 échec, m. pl. 52 sévère bruges med à, pour, envers, à l'égard. 53 magistrat, m. 54 perturbateur, m. 55 repos, m. 56 envers, à l'égard. 57 endurci. 58 dans. 59 à, contre. 60 coup, m. 61 adversité, f. 62 respiration, f. 63 nécessaire. 64 foi, f. 65 pour. 66-67 comparable bruges med à ved Begreb af Lighed, og med avec ved Begreb af Utlighed. 68 servir qu. 69 heureux. 70 bien, m. 71 savoir. 72 se faire, se créer. 73 imagination, f. 74 obtenir. 75 esprit, m. 76 prompt. 77 concevoir. 78 élevé. — 79 fertile. 80 pauvre, stérile. 81 orateur. 82 abondant.

92. I désireux, 2 conduire. 3 en masse. 4 en détail. 5 veuve. 6 prodigue. 7 bien, m. 8 avare. 9 fan udelades. 10 las. 11 conversation de. 12 récréer. 13 raminer. 14 exercice, m. 15 tempérance, f. 16 conserver à, 17 vigueur, f. — 18 Tout. 19 sujet. 20 se tromper. 21 énigme, f. 22 facile. 23 deviner. 24 prêt. 25-26 en venir aux mains. 27 mélancolique, m. 28 ingénieux. 29 se tourmenter. 30 écolier, m. 31 exact. 32 chérir. 33-34 aller loin. 35 en. 36 disposé. 37 prompt. 38 en. — 39 Nr. 91, 24. 40 beau. 41 étourdi. 42 agir. 43 follement. 44 Que. 45 vivre. — 46-47 comptable (med à eller envers foran Personer, og med de foran Ting). 48 responsable, see Nr. 91, 39. 49 artisan, m. 50 magnanimité, f. 51 propre de, egen for; propre à, tilfæld til. 52 héros, m. 53 aimant. 54 frotter. 55 aiguille, f. 56 boussole, f. 57-58 être propre pour. 59 teinture, f. 60 étoffe, f. 61 Bienheureux. 62 de. 63 royaume, m. 64 ciel, m. pl. 65 être à. 66 en. 67 ignorant. 68 sur. 69 mathématicien, m. 70 udelades. 71 paraltre. 72 inconsolable. 73 mort, f. 74 inquiet bruges med de for at betegne Årsagen til Bekymringen, og med sur for

at betegne Øjenstanden. 75-76 recevoir de ses nouvelles, f. pl. 77 résulter. 78 indulgent bruges med à, pour eller envers. 79 oversættes efter Parentheten. 80 demeurer. 81 inébrantable. 82 à. 83 secousse, f. 84 dans. 85 lent men à foran Verbet, og med dans foran Subst. 86 choix, m. — 87 expert. 88 chirurgie, f. 89 fertile. 90 sot. 91 stérile. 92 abondant.

93—94. En bruges foran Substantiver, der staae ubestemt, uden Artikel; dans foran Substantiver, der ere tagne i bestemt Forstand, med Artikel. Foran Substantiver, der begynde med en Vokal eller et stumt h, sættes undertiden en med Artiklen (en Pair). Den danske Præposition paa oversættet øste ved dans, og med ved en. — Naar Talen er om Tiden, bruges en til at betegne, hvor lang Tid der behøves til at udføre en Handling; og dans til at betegne, hvorlange det vil vare, inden en Betingenhed indtræffer. — Efter Verberne boire, manger, fumer, puiser bruges dans hvor i det Danske bruges af. — Après bruges om en Følge, en Tid, en Orden; d'après om en Eftersigning, en Slutning. Efter Verberne copier, former, rægler bruges sur i Stedet for d'après. — Sur bruges i Modsatning til sous. Derefter bruges denne Præposition til at betegne en Beliggenhed, en Overlegenhed, en Eftersigning, et Sted, hvor Noget optegnes, og i adstillinge stæregne Talemaader. — Chez moi betyder, i mit Hjem; sur moi, hos mig, i mine Pommer. — Sous bruges om Stedet, i samme Betydning som under i det Danske; og om Tiden i Betydning af inden. Sous sværer også undertiden til med (passer sous silence) og fra (sous ce point de vue). — Præpositionerne hors, près, proche, auprès, og de, som ere sammensatte med à, bruges med de foran det følgende Ord. I daglig Tale udelades øste de efter hors, près, proche, vis-à-vis. — A travers bruges uden Præposition; au travers med Præposit. de foran det følgende Substantiv. Au travers bruges, hvor der tænkes paa en Modstand. — A, de og en gientages foran enhver Styrelse. De andre Præpositioner er det ikke nødvendigt at gientage uden foran Ord, der have en aldeles forskellig Betydning.

93. 1 en. 2 pension, f. 3 dans. 4 curiosité, f. 5

terre, *f.* 6 commerçer, trafiquer. 7 monnaie, *f.* 8 patience, *f.* 9 riche. 10 en bruges fun med Art foran en Vokal eller et stumt h. 11 air. — 12 compter. 13 fut. 14 tricoter. — 15 uden Art. 16 vaisselle de terre, *f.* 17 bassesse, *f.* 18 extraction, *f.* 19-20 le creux de la main. 21 salle à manger, *f.* 22 être. 23 enfilade, *f.*; suite, *f.* 24 conclure. 25 inévitables. 26 paysage, *m.* 27 med Art. 28 uden Art. 29 med Verberne copier, former, régler, bruges sur i Stedet for d'après. — 30 »paa« i Modsatning til »under« oversættet ved sur. 31 écureuil, *m.* 32 à. 33 poste, *f.* 34 remarque, *f.* 35 tablettes, *f. pl.* 36 malgré moi. 37 ton, *m.* 38 différer. 39 signification, *f.* 40 mer méditerranée. 41 aller à. 42 foire, *f.* 43 de. 44 Francfort. 45 le Mein. 46 marché, *m.* 47 donner. — 48 fouiller. 49 suspect. 50 chez. — 51 passer. 52 sous. 53 par. 54 le Sund. 55 jeter l'ancre. 56 dans. 57 rade, *f.* 58 près de. 59 considérer. 60 point de vue, *m.* 61 épouser. — 62 dégoût, *m.* 63 jouissance, *f.* 64 sensuel, des sens. 65 i daglig tale udelades ofte de. 66 mettre. 67 auprès. 68 hors. 69 mener. 70 vis-à-vis, see 65. — 71 se faire jour. 72 au travers de. 73 obstacle, *m.* 74 astre, *m.* 75 paraître. 76 à travers. 77 brouillard, *m.* 78 ténèbres. — 79 se plaire à. 80 réunir. 81 dans. 82 produire. 83 de plus fort. 84 en. 85 oisiveté, *f.* 86 à. 87 contribuer. 88 soin, *m.* 89 prendre pour. 90 par. 91 maxime, *f.*

94. 1 entrer. 2 en. 3 fureur, *f.* 4 dans. 5 se changer en. 6 deuil, *m.* 7 prospérité, *f.* 8 calamité, *f.* 9 horrible. 10 retour, *m.* 11 Il fait. 12 sale. 13 trafiquer. 14 laine, *f. pl.* 15 soierie, *f. pl.* 16 espèce, *f. pl.* 17 sonnant. 18 lettre, *f.* 19 d'or. 20 gros. 21 caractère, *m.* 22 fonds de terre, *m.* 23 stérile. 24 comptant. 25 Nr. 93, 10. 26 air, *m.* — 27 journal, *m.* — 28 puiser. 29 frais. 30 fontaine, *f.* Det hedder ogsaa: puiser à la source, à la rivière, etc. 31 assiette de porcelaine, *f.* — 32 apprécier. 33 influence (sur), *f.* 34 exemple, *f.* 35 fan ogsaa oversættet ved sur. 36 patron, *m.* 37 régler. 38 Nr. 93, 29. — 39 Nr. 93, 30. 40 aller. 41 à. 42 boucle, *f.* 43 les voilà.

44 bague, *f.* 45-46 par terre. 47 miroir, *m.* 48 être. 49-50 le livre rouge. 51 overs. iffe. 52 badin. 53 marcher. 54 trace, *f.* 55 prédécesseur, *m.* 56 bord de la rivière, *m.* 57 Elseneur. — 58 monnaie, *f.* 59 chez soi. — 60 se passer. 61 sous. 62 passer. 63 silence, *m.* (uden Art.) 64 peu. — 65 see Nr. 93, 65. 66-67 auprès. 68 peu de chose. 69 danger, *m.* (uden Art.) 70 en face de. — 71 découvrir. 72 à travers. 73 voile, *m.* 74 mensonge, *m.* 75 cupidité, *f.* 76 couvrir. 77 le grand cœur. 78 se faire jour. 79 au travers. 80 péril, *m.* — 81 pour. 82 notion, *f.* 83 droit, *m.*

95—96. 3 Utligheds-Comparativerne sættes ne foran Verbet i den underordnede Sætning, naar Hovedsætningen er bekræftende. — Et Hovedsætningen, som indeholder det comparativiske Udtryk, negtende eller spørgende, bruges ikke ne i den underordnede Sætning, med mindre at Verbet i denne Sætning medfører et negtende Begreb.

95. 1-2 fan udelades. 3 revenir. 4 autre. 5 se faire. 6 autrement. 7 moins souvent. 8 faute de. 9 nourriture, *f.* 10 pour. 11 prendre, foran sættes en. 12 arrangé. 13 3 dette og lignende Tilfælde sættes le foran Verbet. 14 juger, sur le compte de. 15 imagination, *f.* 16 peindre. 17 tenir à. 18 circonstance, *f.* 19-21 se faire... à lui-même. 20 mal, *m.* 22 faire, foran sættes en. 23 défaut, *m.* 24 falloir (foran sættes en). 25 avouer. — 26 tendrement. 27 flatteur, *m.* 28 chercher à. 29 perdre. — 30 existence, *f.* 31 douleur. 32 dans. 33 droit. 34 admettre. 35 accommodement, *m.* 36 en. 37 morale, *f.* (uden Art.) 38-39 être mieux portant. 40 à. 41 campagne, *f.*

96. 1 mépriser. 2 autre chose. 3 demander qu. ch. 4 invention, *f.* 5 poudre, *f.* 6 sanglant. 7 see Nr. 95, 13. 8 joie, *f.* 9 doux. 10 her gjentages être, og samme Regel anvendes som ved Nr. 7. 11 foran sættes en. 12 répandre. 13 auparavant. 14 plaie, *f.* 15 abcès, *m.* 16 ulcère, *f.* 17 cabane, *f.* — 18 juste. 19 passionnement. 20 autrefois. 21 différent. 22 i Stedet for Adj. sættes le. — 23 démem-

brement, *m.* 24 conforme à. 25 procédé, *m.* 26 approuver. 27 postérité, *f.* 28 contemporain, *m.*

97—98. Efter craindre, appréhender, avoir peur, trembler, de peur que, de crainte que, sættes ne foran det følgende Verbum, naar man ønsker, at det ikke stær, som udtrykkes ved dette Verbum. — Et Hovedfætning, der indeholder denne Udtryk, negtende, sættes ikke *ne* i den aghængige Sætning. — Et Hovedfætning spørgende, maa man undersøge, om Spørgsmålet indeholder en negtende Mening eller ikke, hvorfaf Brugen af *ne* foran det følgende Verbum aghænger. — Hvis man ønsker, at det stær, der udtrykkes ved det andet Verbum, bruges dette med begge Negtelserne *ne pas*. — Efter empêcher og prendre garde, i Betydning af at vakte sig for, sættes *ne* foran det følgende Verbum, naar dette i Dansk er udtrykt bekræftende. Naar empêcher selv er negtende, udelades i dette Tilsælde som oftest *ne* foran det følgende Verbum. Hvis prendre garde bruges i Betydning af at betænke, lægge Mærke til, skyrer det Indicativ og bruges med begge Negtelser *ne...pas* i den aghængige Sætning. — Naar Verberne douter, désespérer, disconvenir, uier, bruges negtende, sættes *ne* foran det følgende Verbum.

97. 1-2 avoir peur. 3 apprêhender. 4 à. 5 symptôme, *m.* 6 suffisant. 7 craindre. 8 être apparent. 9 trembler. 10 arriver. 11-12 quelque. 13 inspirer à. 14 principe, *m.* 15 de religion. 16 donner dans. 17 travers, *m. sing.* 18-19 perceer. 20 nuage, *m.* 21 entourer. — 22 soupçonner. 23 de. 24 partialité, *f.* — 25 Her bruges ikke *ne*, fordi man vil lade forstaae, at Frygten er ugrundet. 26-28 assez...pour. 27 raisonnable. 29 médecin, *m.* 30 être; her bruges *ne*, fordi jeg selv har Twivl derom. — 31-32 à temps. 33 obtenir, remporter. 34 prix, *m.* — 35 continuell. 36 Her bruges on, og Verbet sættes i le prés. du subj. 37-38 devenir, prés. du subj. 39 suffisance, *f.* 40 persuasion, *f.* 41 sortir, sættes i en personlig Tid (i le prés. du subj.) Her bruges ikke *ne*; Nogle ville, at her skal bruges *ne*, naar den Omtalte ikke gaaer ud. 42 prendre garde. 43 dévot, *m.* 44-45 faire l'aumône. 46 hypocrite, *m.* 47 ne ... pas. —

48 voyager. 49 her sættes que. 50 sérieusement. 51 moeurs, *f. m.* 52 être fondé à; her sættes ne; thi dette Spørgsmål indeholder en Negelse. 53 s'ériger. 54 en. 55 critique, *m.* Aristarque. 56 naturaliste, *m.* 57 overs. iffe. 58 remarquer. 59 organe, *m.* 60 propre à, see Nr. 92, 51. 61 recevoir. 62 son, *m.* 63 disconvenir. 64 désespérer.

98. 1-2 avoir peur. 3 faire. 4 peine, *f.* 5 apprêhender. 6 tomber. 7 Depuis. 8 excessivement. 9 craindre. 10 finjr. 11 par. 12 orage, *m.* 13 user. 14 de peur que. 15 privation, *f.* 16 sensible. 17 sentiment, *m.* 18 attacher. 19 cesser. 20 jour. 21 faire. 22-23 échouer. 24 glo- rieux. 25 gloire, *f.* 26 rejoallir. 27 rival, *m.* 28 Persée. 29 tuer. 30 confident, *m.* 31 révéler. — 32 sortir. — 33 affaire, *f.* 34 se déranger, see Nr. 97, 30. 35-36 être, see Nr. 97, 25. 37-39 assez...pour. 38 malhonnête. 40-41 avoir l'air inquiet. 42 arriver, see Nr. 97, 30. 43 qu, ch. de fâcheux. — 44-45 réussir. 46 projet, *m.* 47 assez. — 48 foran Verbet sættes le. 49 s'accapplir. 50 her bruges ikke *ne*. 51 Nogle ville altid bruge ne efter empêcher; saaledes har Molière her brugt *ne*. 52-53 s'en apercevoir. 54 pilote, *m.* 55 câble, *m.* 56 filer. 57 labourer. 58 dériver. — 59 savoir, cond. 60 ce...là. 61 portrait, *m.*; foran sættes Art. 62-64 venir...dans la tête de. 63 jusqu'à présent. 65 personne. 66-67 désavouer. 68 agent, *m.* 69 indiscret. 70 outrepasser. 71 pouvoir, *m. pl.* 72 ni. 73 devoir. 74 dénier. 75 avancer. 76 vouloir. 77 se rétracter de. 78 disconvenir. 79 se corriger. 80 ravager. 81 globe, *m.*

99—100. Efter tenir, brugt upersonligt, sættes *ne* foran Verbet i den underordnede Sætning, naar Hovedfætningen udtrykker et negtende Begreb. — Efter det upersonlige Verbum il s'en faut bruges *ne*, naar det er forbundet med peu eller en Negelse. — Efter il y a og depuis que udelades pas eller point af Negelsen ved et Verbum, der staaer i le passé indéfini, i le plus-que-parfait eller i le futur antérieur. — Pas udelades ejer de relative Pronomer, naar den foregaaende Sætning er negtende. — Efter à moins que bruges *ne*, hvor den tilsvarende Sætning i Dansk er bekræftende; pas udelades

endvidere efter si, naar den foregaende Sætning er negtende, og efter que, brugt i Begyndelsen af en Sætning i Betydning af pourquoi. — Efter oser, cesser, pouvoir, savoir fan pas udelades foran et Infinitiv. Dog tilføies den anden Deel af Negtelsen, naar man vil lægge større Vægt paa denne. Undertiden udelades ogsaa pas efter user, savoir og pouvoir, sjældent intet Infinitiv følger efter. Efter bouger fan pas udelades.

99. 1-2 Il ne tient pas à moi. 3-4 partir. 5 rendre. 6 être dû. 7-8 rendre justice à qu. 9 s'en falloir. 10 tant s'en faut. 11 prochain, m. 12 au contraire. 13 obligé de. 14 du bien. 15 à. 16 apprendre. 17 nouvelle, f. 18 d'accord. 19 sur. 20 principal, m. 21 peu. 22-23 se brouiller. 24-25 six mois. 26 overs. iffe. 27 long-temps. 28 grandir, med avoir. 29 depuis que. 30 voir, pas, indéf. 31 overs. iffe. — 32 médire de. 33-34 dire mot. 35 être applaudi. 36 louer. — 37 à moins que. 38 être. 39 évidemment. 40 mal. 41 overs. iffe. 42 tel. 43 défaire. 44 se joindre à. 45 fidèlement. 46-47 faire cas de. 48 hardiesse, f. 49 accompagner. 50 prudence, f. 51 Que. 52-53 autant de. 54 ardeur, f. — 55 bien. 56 posséder. 57 se passer de. 58 aborder qn. 59 l'air, m. 60 farouche. 61 maison de jeu. 62 bouger.

100. 1-2 Il ne tient pas à vous. 3 démolir. 4 à vous. 5 overs. iffe. 6 gagner. 7 s'en falloir. 8-9 du mérite de. 10 overs. iffe. 11 se noyer. — 12 depuis que. 13 pas, indéf. 14 overs. iffe. 15 se passer. 16 il y a. — 17 mépriser. 18 broncher. 19 manuscrit, m. 20 falloir, passé du subj. 21 transcrire. 22 ayant de. 23 donner. 24 presse, f. — 25 à moins que. 26 faire. 27 en prison. 28 obtenir. 29 faveur, f. pl. 30 envers. 31 Præpositionen gjentages. 32 à. 33-34 s'instruire. 35 Que. 36 à bruges her til at betegne Aftstanden og sættes foran Størrelsen. 37 s'enrichir. 38 posé. — 39 suppléer qu. ch. 40-41 que faire de. 42 cesser. 43 bouger. 44 spectacle, m.

Tredie Afdeling.

---

1. 1 endetté (à). 2 cabaretier, m. 3 s'acquitter. 4 rideau, m. 5 en partie. 6 ramener. 7-8 semblable (à). 9 her bruges Artiklen i Stedet for Ejendomssubjectivet. 10-11 laisser en paix.

2. 1 prédicateur, m. 2 remontrer. 3 auditoire, m. 4-5 udelades, men foran det følgende Ord sættes de. 6 loto, m. 7 peindre. 8 calamité, f. 9 source (de), f. 10 seconder. 11 S'appuyer de. 12 songe, m. 13 attirer par. 14 absurde. 15 descendre. 16 chaire, f. 17 convaincu. 18 abordé. 19 sermon, m.

3. 1 colonel, m. 2 venir de. 3-4 part. prés. 5 prise, f. 6 complaisance, f. 7 mettre. 8 par distraction. 9 retourner. 10 reparaitre. 11 enseigne, m. 12 visible. 13 refuser. 14 affirmer. 15 sur. 16-17 branler la tête. 18 se retrouver. 19 doubleure, f. 20 motif, m. 21 hésiter à. 22 avouer à qn., fut. (kan oversættes iffe). 23 solde, f. 24 se figurer, juger de, impér. 25 confusion, f. 26 saucisse, f. 27 pain noir, pain bis. 28 aveu, m. 29 soutenir. 30-31 votre couvert sera mis. 32 Là-dessus. 33 présenter. 34 marque, f.

4. 1 émigré, m. 2 se trouver obligé de. 3 Westphalie, f. 4 passer. 5 charretier, m. 6-7 avoir affaire avec. 8 oversættes iffe. 9-10 valoir. 11 tout au plus. 12-13 en passer par où il veut. 14 marché, m. 15 finir, part. pas. 16 se vanter. 17 duper. 18-19 part. prés. 20 propriété, f. 21 être le maître de. 22 procédé, m. 23 indigne (et fut. indigné de v. f. v.). 24 achever, part. pas. 25 de sang froid. 26 être libre de. 27 bourgmestre, m. 28 proposition, f. 29 être accepté. 30 expliquer. 31-32 prononcer. 33 en faveur de.

5. 1 quiproquo, m. 2 individu, m. 3 longer, imparf. 4 suivre, oversættes helst i Passiv (han var fulgt af). 5 près de. 6-7 passer. 8 en courant. 9 bien mis. 10 japer après,

gérond. 11 siffler qn. 12 rappeler. 13 s'écrier. 14-15 ici! 16 écouter. 17 en. 18 impatience. 19 renouveler. 20 appel, *m.* 21 de. 22 légèrement. 23 excité. 24-25 passer. 26 sergent de police, *m.* 27-28 en. 29 bourgeois. 30-31 aux cris de. 32 à la poursuite. 33-34 courir toujours. 35-36 mettre la main. 37 sur. 38 collet, *m.* 39 féttes fidst ester suivre. 40 aller. 41 poste, *m.* 42 allons! 43 dépêchons! 44 protester. 45 insister. 46 s'assembler. 47 s'avancer (passé de l'infini). 48 étrange. 49 méprise. 50 donner lieu à. 51 tout. 52 en faire autant. 53 hilarité, *f.* 54 seulement. 55 engager. 56 quadrupède, *m.* 57 appellation, *f.* 58 rationnel.

6. 1 bonnet, *m.* 2 particulier, *m.* 3 émplâtre, *m.* 4 sur. 5 manières, *f. pl.* 6 louche. 7 se présenter. 8 chez. 9 chapelier, *m.* 10 déposer (chez). 11-12 prendre ses dimensions. 13 réfléchir. 14-15 il y en avait douze. 16 ensuite de. 17-18 prendre sous son bonnet. 19 aux dépens. 20 livrer. 21 commandé. 22 tare, *f.* 23-24 coiffé. 25-26 gros bonnet, *m.* 27 s'arrêter. 28 glisser. 29 gousset, *m.* 30 porter. 31 chaîne, *f.* 32 cachet, *m.* 33 placer. 34 se figurer. 35-36 se découvrir voleur. 37 crainte de. 38 qui-proquo avec. 39 faire. 40 chez. 41 commissaire, *m.* 42 recherche, *f.* 43 exister. 44 association, *f.* 45 à. 46 paraître. 47 honnête. 48-49 intrus, *m.* 50 superfluïté, *f.* 51 fortuit.

7. 1 gentilhomme. 2 distingué par. 3 intrépidité, *f.* 4 rugissement, *m.* 5 mal, *m.* 6-7 par un mouvement de. 8 naturel. 9 s'enfoncer. 10 les efforts de qn. pour. 11 courir vers. 12 prodigieux. 13 entortiller. 14-15 fan udesades; men da fettas Præp. de foran le lion. 16 songer. 17 délivrer. 18 donner de son épée...sur. 19 si à propos. 20 couper, trancher. 21 lien, *m.* 22 embarrassé de. 23 reconnaître. 24 délivrance, *f.* 25 expressif. 26 soumis. 27 s'attacher. 28 abandonner. 29 offenser. 30 faire signe de. 31 se jeter. 32 manquer de. 33 pourvoir qn. de. 34 gibier, *m.* 35 se qu'il y a de plus etc. 36 sur. 37 croisade, *f.*

38 souffrir. 39 udesades. 40 désespéré de. 41 manquer à qn. 42 se noyer.

8. 1-2 loger qn. 3-4 coucher. 5-6 pour moi. 7 jouer de. 8 communément. 9 une heure du matin. 10 jour de l'arrivée de. 11 tremblant. 12 réveiller. 13 étrange. 14-15 voisin de. 16 faire beaucoup de vent. 17 représenter. 18 il semble. 19 du dehors. 20 briser. 21 donner sur. 22 escalader. 23 tout simplement. 24 offrir. 25 vérifier. 26 consentir à. 27 distribuer. 28 pelle, *f.* 29 marteau, *m.* 30 à la tête. 31 galement. 32 *part. pas.* 33 écouter. 34 entendre. 35 en effet. 36 mouvement, *m.* 37 brusquement. 38-39 faire passer. 40 bougie, *f.* 41 tirer. 42 pâlir. 43 chanceler. 44 vaciller. 45 gros. 46 passer sous. 47 s'élançer. 48 avancer. 49 surprise, *f.* 50 prétendu. 51 posé. 52 de manière à. 53 contrevent, *m.* 54 piton, *m.* 55 se détacher. 56-58 balloter contre. 57 fracas, *m.* 59 casser. 60 vitre, *f.*

9. 1 pavot, *m.* 2 rapporter. 3 objet, *m.* 4-5 accueillir. 6 joie, *f.* 7 plaisir à qn. 8 le plus. 9 lingot, *m.* 10 coquillage, *m.* 11 divers. 12 étoffe de soie, *f.* 13 collier de perles, *m.* 14 étincelant. 15 sensé. 16 faire choix de. 17 plié. 18 semence, *f.* 19 grain, *m.* 20 vu. 21-23 leur petitesse. 22 extrême. 24 se disperser. 25 se perdre. 26 assistant, *m.* 27 se moquer de. 28 suffire. 29 tenir plus à. 30 semer. 31 avec soin. 32 obtenir. 33 remplir, emsemencer. 34 espace, *m.* 35 terrain, *m.* 36 parsemé de. 37 purpurin. 38 goûter. 39 produire, *part. pas.* 40 unanimement. 41-42 manifester.

10. 1 Spartiate. 2 *imparf.* 3 abandonner. 4 détroit, *m.* 5 Salamine. 6 se retirer. 7 sur. 8 côte, *f.* 9 le Péloponèse. 10 mesure, *f.* 11 perdre, *passé du condit.* 12 Thémistocle. 13-14 s'opposer à, *imparf.* 15 effort, *m.* 16 s'emporter, *part. prés.* 17 lever. 18 canne, *f.* 19 sur. 20 magnanimité, *f.* 21-22 ramener ... à. 23 Euribiade. 24 opinion, *f.* 25 veille, *f.* 26 palpiter. 27 poids, *m.* 28 inquiétude, *f.* 29 critique. 30-31 veiller qn. 32 en silence. 33 feu, *m. pl.* 34 galère, *f.* 35 ennemi. 36 Tout-à-coup.

37 sillage, *m.* 38 glisser. 39 calme, *m.* 40 nuit, *f.*, ténèbres, *f. pl.* 41 aborder. 42 à. 43 se présenter. 44 envelopper. 45 faire le tour de. 46 fermer. 47 passage, *m.* 48 s'exécuter. 49 par. 50 avis, *m.* 51 admirer. 52 reconnaître. 53 juste. 54 de.

11. 1 affamé. 2 de. 3 chasse, *f.* 4 entrer. 5 hôtellerie, *f.* 6 sur. 7 le grand chemin. 8 se mettre. 9 à table. 10 conversion, *f.* 11 habiller, vêtir. 12 marchand de cochons. 13 terminer. 14 discours, *m.* 15 caque, *f.* 16 sentir. 17 hareng, *m.* 18 peu de temps. 19-19 à. 20 seigneur, *m.*; fættes efter venir. 21 s'apercevoir. 22 monter. 23 extrêmement. 24 surpris. 25 vouloir, *sec. passé du cond.* 26 lâcher. 27 indiscret. 28 à votre égard. 29 au mien. 30 garder. 31-32 du levain. 33 ligne, *f.*

12. 1 offrir. 2 service, *m. pl.* 3 être averti. 4 traître, *m.* 5 avoir le dessein. 6-6 arracher qu. ch. à qn. 7-8 être à ses talons. 9 monté. 10 arçon de la selle, *m.* 11 du côté de. 12 assuré. 13 mettre pied à terre. 14 descendre du cheval. 15 sauter. 16 en selle. 17 vouloir. 18 en vouloir à qn. 19 ôter qu. ch. à qn. 20 lâcher. 21 en l'air. 22-23 prendre congé. 24-25 ne reparaître plus.

13. 1 petit-pâté, *m.* 2-3 entrer. 4 par hasard. 5 cuisinière, *f.* 6 de. 7 le Czar. 8 Pierre. 9 cuisinier, *m.* 10 plat, *m.* 11 montrer. 12 fan udefades, men da fættes det foregaaende Verbum i le gérondif. 13 à l'insu de. 14 poudre, *f.* 15 en manière de. 16 épice, *f. pl.* 17-17 remarquer. 18 attentivement. 19 mets, *m.* 20 servir. 21 se promener. 22 crier. 23 de coutume. 24 s'approcher de. 25 chercher à. 26 se mettre en évidence. 27 frapper. 28 mine, *f.* 29 retenir. 30 s'incliner. 31 accepter. 32 udefades. 33 transport, *m.*, uden Art. 34 en. 35 recevoir. 36 être à table, *déf.*, fættes foran entrer. 37 s'avancer. 38 pénétrer. 39 jusqu'à. 40 se placer. 41 fauteuil. 42 paraître. 43 se baisser. 44 glisser à. 45-45 toucher à. 46 de. 47 riant. 48 prétexte. 49 plausible. 50-51 entraîner. 52 pièce, *f.* 53 voisin. 54 expliquer. 55 suspect. 56-56 se remettre à table. 57 vanter qu. ch. à qn. 58 assurer à

qn. 59 être de bon goût. 60 auprès de. 61 udefades. 62 en mettre. 63 le premier. 64-64 donner l'exemple. 65 changer de. 66 embarrasser. 67 sujet, *m.* 68 être présenté à. 69 avaler. 70 gloutonnement. 71 contenir. 72 se troubler. 73 tourner sur lui-même. 74 chanceler. 75 poison, *m.* 76 constater. 77-78 garder à vue. 79 des lors. 80 fortune, *f.* 81 rapide.

14. 1 devoir sa naissance à. 2 dépit, *m.* 3 oversættet iffe; i betis Sted fættes de foran le ministre. 4 faire, *imp.* 5 succéder à, med avoir; plus-que-p. 6 surintendance, *f.* 7 de. 8 suivre. 9 s'amuser dans, *imp.* 10 s'apercevoir. 11 autant de. 12 ouverture, *f.* 13 celui-ci. 14 en convenir. 15-15 s'opiniâtrer contre. 16-16 insister, *imp.* 17 fatiguer, *part. passé.* 18 dispute, *f.* 19 faire. 20 mesurer. 21 se trouver. 22 avoir raison. 23 être ému. 24 discussion, *f.* 25 traiter. 26 durement. 27-27 devant. 28 humilié. 29 rentrer. 30 rage, *f.* 31 là. 32-32 exhale, *part. prés.* 33 fureur, *f.* 34 familier, *m.* 35 s'écrier; dette fan fættes bag efter 36, og Pronomet følger da efter Verbet. 36 perdre. 37 donner. 38 oversættet bedst efter det i Parenthèsen: occupation, *f.* 39 se transporter sur. 40 misère, *f. pl.* 41 il n'y a que. 42-42 tirer de. 43 par Dieu! 44 en. 45 avoir, *fut..*

15. 1 prince héritaire, *m.* 2 surprendre. 3-4 qui veut en faire autant. 5 entrée, *f.* 6 Auvergnat, *m.* 7 découverte, *f.* 8 en silence. 9 pas, *m.* 10-11 coucher sur le ventre, *part. pass.* 12 se lever. 13 entourer qn. 14 mettre. 15 sur. 16 poitrine, *f.* 17 crier. 18 être mort. 19 retenir. 20 souffle, *m.* 21 fort. 22-23 A moi. 24 percé de. 25 coup, *m.*

16. 1 plaisir, *m.* 2 courage, *m.* 3 préférer à. 4 mou. 5 oisiveté, *f.* 6 avantage, *m.* 6 s'instruire. 8 former. 9 de bonne heure. 10 prédire. 11 avènement au trône, *m.* 12 être, *cond.* 13 que. 14 aide-de-camp, *m.* 15 attaquer. 16 puissance, *f.* 17 ancêtres, *m. pl.* 18 servitude, *f.* 19 gagner. 20 enlever. 21 faire. 22 à propos. 23 cesser de, *gérond.* 24 agir. 25 aspirer à. 26 admiration, *f.* 27 ter-

reur, *f.* 28 à. 29 associer à. 30 gloire, *f.* 31 réformer. 32 abus, *m.* 33 justice, *f.* 34 sagesse, *f.* — 35 voyageur, *m.* 36 approcher . . . de. 37 respect, *m.* 38 retraite, *f.* 39 sortir, *gérond.* 40 respirer. 41 solitaire. 42 conduire. 43 mouvement, *m.* 44 perpétuel, continual. 45 grandeur, *f.* 46 désouvré. 47 avidité, *f.* 48 ambition, *f.* 49 affliger. 50 regard, *m. pl.* 51 arriver, *inf.* 52 demeure, *f.* 53 désarmé. 54 approches, *f. pl.* 55 idée, *f.* 56 domestique, *m.* 57 épars. 58 ça et là. 59 s'offrir à. 60 fâches *i* bleert. 61 paraltre. 62 désert. 63 en bruges her til at forstærfe Comparativet. 64 auguste. 65 parcourir. 66-67 immensité, *f.* 68 se concentrer. 69 pas, du cond. 70 conserver, *gérond.* 71 abdiquer. 72 à la fois. 73 consister. 74-75 tout. 76 répandre. 77 environner. 78 tout entier.

17. 1 maison de campagne. 2 assis. 3 au bas. 4 riant, 5 côteau. 6 couvrir, *part. pas.* 7 vignoble, *m.* 8-9 auvent, *m.* 10 rapide. 11 udelades, men foran det foregaaende Substantiv fâches de. 12 délayé. 13 garnir. 14 erin, *m.* 15 placer. 16 couche, *f.* 17 mou. 18 duvet, *m.* 19 ardeur, *f.* 20 préparer. 21 jeter. 22 cri de détresse, *m.* 23 voltiger. 24 inquiétude, *f.* 25 ne pas tarder à. 26 effronté. 27 juger. 28 commode. 29 s'emparer de. 30 mollet. 31 ouvrière. 32 épier. 33-34 leur absence. 35-36 s'installer. 37 insolent. 38 pointu. 39 avoir l'air de. 40 se moquer de. 41 impitoyablement. 42 plainte, *f.* 43 grand. 44 coup, *m.* 45 abandonner. 46 s'élever. 47-48 à perte de vue. 49 aigu. 50 particulier. 51-52 à tire-d'ailes. 53 constamment. 54 en haleine. 55 harceler. 56 se cramponner. 57-58 son plein bec. 59 mortier, *m.* 60 à son tour. 61-62 murer. 63 soupçonner. 64 renfermer. 65 s'y opposer. 66 à la fois. 67 boucher. 68 tout d'un coup. 69 solidement. 70 disparaltre.

18. 1 le long de, en suivant. 2 sinuosité, *f.* 3-4 glisser, *imparf.* 5 ceinture, *f.* 6 trident, *m.* 7 placé, suspendu. 8 en bandoulière. 9 être en route, *imparf.* 10 depuis quelques etc. 11 sourd. 12 prolongé. 13 appeler. 14 approcher. 15 griffe, *f.* 16 creux, *m.* 17 plonger. 18 gueule,

f. 19 rugir. 20 se répercuter. 21 visiter. 22 amorce, *f.* 23 oversættes iffe. 24-25 avoir à soutenir. 26 côteoyer. 27 sourdement. 28 bond, *m.* 29 monstrueux. 30 se poser. 31 provoquer. 32 gros. 33 tâche, *f.* 34 lourd. 35 reculer. 36 à pas comptés. 37 se battre les flancs. 38 bondir. 39-40 sinuosité, *f.* 41 essayer, *plur. de l'impér.* 42 bac, *m.* 43 fermer, barrer. 44 jouer aux barres. 45 finir mil. 46 rétrograder. 47 se rapprocher de. 48 exciter. 49 piqué à. 50 débouclé. 51 agresseur, *m.* 52 course, *f.* 53 colon, *m.* 54 s'adosser à. 55 mettre un genou en terre. 56 détente, *f.* 57 défiér. 58 hérisser. 59 crinière, *f.* 60 gratter le sol. 61 haletant. 62 plonger dans. 63 ardent. 64 en repos. 65 avoir beau faire. 66 lutte, *f.* 67 incertitude, *f.* 68 s'élançer. 69 haleine, *f.* 70 arriver à.

19. 1 cruel. 2 depuis. 13 consumer. 4 dans. 5 douleur, *f.* 6 insupportable. 7 attirer. 8-9 soule, *f.* 10 point, *m.* 11 prévention, *f.* 12 éclairé. 13 superstition, *f.* 14 questionner sur. 15-16 détail, *m. pl.* 17 souffrance, *f.* 18 douloureux. 19 être (ben efterfølgende Präposition oversættes iffe). 20 aliment, *m.* 21 quelconque. 22 langueur, *f.* 23 incurable. 24 guérir. 25 consister à. 26 prendre. 27 jaune d'oeuf. 28 délayé avec. 29 farine de pomme de terre. 30 certes. 31 question. 32 saillie, *f.* 33 ingénieux. 34 éclair, *m.* 35 il est vrai.* 36 excessif. 37 disposition (à), *f.* 38 engouement, *m.* 39 médiocrité, *f.* 40 fixer. 41 ardent. 42 presser. 43 vivement. 44 trail, *m.*

20. 1 pestiféré, *m.* 2-3 avoir à bord une riche cargaison, être richement chargé de. 4-5 ruses, *f. pl.* 6 imminent. 7 corsaire, *m.* 8 se décider à. 9 équipage, *m.* 10 cale, *f.* 11-12 laisser. 13 pont, *m.* 14 Ragusain, *m.* 15-16 faire bien la leçon à qn. 17 tirer. 18-19 lever. 20 agiter. 21 en l'air. 22 signal de détresse, *m.* 23-24 suspendre son feu. 25-26 amener pavillon. 27 dolent. 28 être le maître de. 29 s'emparer de. 30 périr. 31 traversée, *f.* 32 prêt à. 33-34 secourir. 35 trembler. 36 fléau, *m.* 37 empêtré. 38 venir au secours de qn. 39 s'en aller à tous les diables. 40-41 capitaine corsaire. 42 approcher qn. 6*

43-44 vouloir de. 45 confondre. 46-47 instance, *f.* 48 canot, *m.* 49 tendre. 50 perche, *f.* 51 Tel. 52 audacieux. 53 employer. 54 conserver.

21. 1 En général. 2 falloir. 3 jouer. 4 préférence, *f.*, *med* Art. 5 marcher. 6 rendre compte, *géronde*. 7 de. 8 fait d'armes, *m.* 9 se plaire à. 10 embellir. 11 fortune, *f.* 12 dédaigner. 13 aider qun. 14-15 fan udeladē. 16 en. 17 tricher. 18 s'y prendre. 19 demander. 20 faire. 21-22 laisser. 23 banquier, *m.* 24-25 montrer. 26 découvrir, faire voir. 27 abandonner. 28 mise, *f.* 29 au contraire. 30 faire dépasser. 31 rire de. 32 tricherie, *f.* 33 s'en apercevoir, *géronde*. 34 avouer. 35 courtisan, *m.* 36 manie, *f.* 37 fermer, *géronde*. 38 volontairement. 39 se hâter de. 40 profiter de. 41 violence, *f.* 42 faire à. 43 rendre. 44-45 partager qu. ch.

22. 1 jouer à. 2 échecs, *m. pl.* 3 herefster fættes que. 4 aimer à. 5 à. 6 jeu, *m.* 7-7 passer...pour. 8 ne... trop. 9 pourquoi. 10 imitation, *f.* 11 à celui-là. 12 craindre. 13 rappeler. 14 partir, *géronde*. 15 déclarer. 16 passer par. 17 Mantoue. 18 commander; dette Verbum bruges her med en direct Styrelse. 19 joueur d'échecs, *m.* 20 faire sa partie. 21 désigner. 22 pion, *m.* 23-23 faire mat. 24 prendre. 25 gagner, *imparf.* *el. prés. du cond.* 26 adversaire, *m.* 27 y. 28 faire. 29 marque, *f.* 30 aimer bien à. 31 Dès que. 32 être à lui. 33 cesser qu. ch. 34 rester. 35 laurier, *m.*

23. 1 s'embarquer. 2 sur. 3 rester, *part. passé*. 4 à. 5 port, *m.* 6 souffler, *part. prés.* 7 l'ouest, *m.* 8 le nord-ouest. 9 constamment. 10 contraire. 11 vent d'est, *m.* 12 dépasser. 13 point, *m.* 14 être. 15 jadis. 16 Carthage. 17 doubler. 18 la Sardaigne. 19-20 longer. 21 de très près. 22 côte, *f.* 23 occidental. 24 résoudre de. 25 s'échouer. 26 rencontrer, *passé du cond.* 27 escadre, *f.* 28 s'élever, *part. prés.* 29 de nouveau. 30 violence, *f.* uden Art. 31 *passé antér.* 32 contraindre de. 33 entrer. 34 golfe, *m.* 35 de. 36-37 remettre à la voile. 38 sortir. 39 oblige de. 40 un abri. 41 débarquer. 42 concevoir, 39 obliger de.

fut. 43 combien. 44 retard, *m.* 45 ne...que. 46 navigation, *f.* 47 overfættes iffe. 48 ce jour-là. 49 coucher, *m.* 50 voile, *f.* 51 le bruit du canon. 52 vers sur. 53 gauche, *f.* 54 intention, *f.* 55 croiseur, *m.* 56 tourner. 57 par. 58 probablement. 59 de. 60 approvisionnement, *m.* 61 se rendre, *part. prés.* 62 erreur, *f.* 63 devoir. 64 en; foran fættes de. 65 être quitte. 66 pour. 67 rayon, *m.* 68 découvrir. 69 faire voile, *part. prés.* 70 marcher. 71 dans. 72 rade, *f.*

24. 1 recueillir. 2 se rétablir. 3 arrêter (*heft le gérondif*). 4 cours, *m.* 5-6 oversættes ved tout. 7 glorieux. 8 trancher. 9 destinée, *f. pl.* 10 attentat, *m.* 11 en. 12 victime, *f.* 13 diriger. 14 se retirer, *gérondif*. 15 virulent. 16 exciter à. 17 frapper. 18 infidèle. 19 ancien. 20 exilé. 21 concevoir. 22 obtenir. 23 rappel, *m.* 24 servir. 25 faire choix de. 26-27 se faire remarquer. 28 exaltation, *f.* 29 ferme. 30 croyance, *f.* 31 attentat à. 32 dévot. 33 fervent. 34 fortifier. 35-36 rendre la liberté à. 37 détenu. 38 animé. 39 fan udeladē, men foran de foregaaende Substantiver fættes da de. 40 traverser. 41 se préparer à. 42 invocation, *f.* 43 consommer. 44 s'introduire. 45 occuper. 46 citerne, *f.* 47 saisir. 48-49 attenant à. 50 s'élançer. 51 frapper quelqu'un d'un coup. 52 empaler.

25. 1 tourner. 2 la croupe d'une montagne. 3 disposé. 4 ouvrir, *part. pas.* 5 extrémité, *f.* 6 composé. 7 planter. 8 en cercle. 9 errer. 10 reculer. 11-12 faire contenance. 13 traverser. 14 se passer. 15 toucher. 16 fan udeladē; Styrelsen henhører da til det foregaaende Verbum. 17 franchir. 18 repousser. 19-20 appeler à son secours. 21 sauter à cheval. 22 s'armer. 23 envelopper. 24 parvenir à (oversættes som et personligt Verbum i fransf.). 25 calmer. 26 exiger. 27 droit de passage, *m.* 28 prendre pour, regarder comme. 29 chez soi. 30 prélude, *m.* 31 scène, *f.* 32 descendre. 33 revers, *m.* 34 s'élever dans. 35 ravin, *m.* 36 se jeter. 37 pousser. 38 hurlement, *m.* 39 briller. 40 ajuster, *infinit.* 41 se précipiter dans. 42 mêlée, *f.* 43-44 prêter secours. 45 entraîner. 46 querelle,

f. 47 gesticuler. 48 haut, m. 49-50 mettre la paix. 51 en dedans. 52 désordre, m. 53 piller. 54 délaï, m. 55 entrer en fureur. 56 aller. 57 abattre. 58-59 pêle-mêle. 60 sur. 61 passer. 62 animé. 63 furieux. 64 détourner. 65 ensanglanté. 66 paraître. 67 sujet, m. 68 tribu, f. 69 escorte, f. 70 à soutenir. 71 céder. 72-73 satisfaire 74 s'arranger. 75 pour les punir. 76 représenter. 77 tenir à. 78 Jourdain, m. 79 verser (fan fættes i le part. passé, og da udelades den foregaaende Conjunction). 80 parti à prendre.

26. 1 occuper. 2-3 banquette, f. 4 se loger. 5-6 intérieur, m. 7 dépasser. 8-9 monter sur l'impériale. 10 oversættes hefti meb et Substantiv: beauté, f. 11 site, m. 12 dérouler. 13 venir à tomber sur. 14-15 on venait de traduire. 16-17 en cour d'assises. 18 par suite de. 19 ab soudre. 20-21 insufflablement. 22 dans. 23 disposé à. 24 douter de. 25 résultat, m. 26 avancer. 27 tel (fættes foran Verbet og Subjectet). 28-29-30 sinon. 31 oversættes ved hjælp af foran tous les puissants. 32 étourdir. 33-34 carillonneur, m.

27. 1 posséder. 2-3 se promener. 4 intelligent. 5 être détenu. 6-7 prendre le nom de. 8 s'attacher à. 9 accueillir. 10 charmer. 11-12 ennuis, m. pl. 13 tour d'adresse, m. 14 ingénieux. 15 avances, f. pl. 16 faire. 17 se montrer rebelle à. 18 se plaître à. 19 agacer. 20 se divertir de. 21 ruse, f. 22-23 un sujet de distraction. 24 rendre. 25 éminent. 26-27 merveilleusement. 28 dans. 29 évasion, f. 30 accomplir. 31 sous le costume. 32 à faire. 33 réparation, f. 34 se revêtir de. 35-36 se coiffer de. 37 planche, f. 38-39 masquer à demi. 40 parvenir à. 41 corps de garde, m. 42-43 du poste. 44 gambade, f. 45 accourir à. 46 travestissement, m. 47 mystère, m. 48 à protéger. 49 grâce à. 50-51 diversion, f. 52-53 traverser. 54-55 sans encombre. 56 sain et sauf. 57 fugitif, m. 58-59 courir la poste. 60 se sauver. 61 rejoindre. 62 rentrer.

28. 1 faire. 2 en sa faveur. 3 contestation, f. 4 avoir lieu. 5 se trouver. 6-7 au même degré que. 8 affection, f. 9 du moins. 10 dîner d'adieu. 11 à la fleur de la jeunesse. 12 élégant. 13 apparence, f. 14 déguisé en. 15 mesurer qu. à qc. 16 convive, m. 17 comprendre. 18-19 la rapidité du jugement. 20-21 fan oversættes ved raireller. 22-23 se tenir sur ses gardes. 24 résolu à. 25-25 quelconque (ester Subst.). 26 soutenir. 27-28 une grande latitude. 29 dévorer. 30 le sourire sur v. f. v. (med oversættes iffe). 31 la gaieté dans les yeux. 32 briser. 33 redoubler. 34-35 décidé à. 36 poursuivre. 37 chien d'arrêt, m. 38 bonhomie, f. 39-40 mais. 41 faire face à. 42 vrai. 43 regretter sincèrement. 44 manquer qc. 45-46 tomber à merveille. 47 longer. 48 et qui s'étend du côté de. 49 enlever qc. à qc. 50 prévenir qc. de qc. 51 faire. 52-52 une chasse en règle. 53 être agréable à qc. 54-55 avancer qc. de. 56 expédition, f. 57 tout-à-fait. 58 en s'inclinant. 59 repaire, m. 60 c'est facile à voir. 61 être tracé. 62 se réunir dans, aboutir à. 63 porter une santé. 64 à celui. 65 un poignard malais. 66 ceinture, f. 67 poser. 68 amertume, f. 69 mêlé de. 70 renouveler. 71-72 l'accepter. 73 s'engager à qc. 74 se faire. 75 interroger. 76 se baisser. 77 faire raison à qc. 78 misérable. 79 lâche. 80 vider. 81 reposer. 82 s'avancer vers. 83 ne pouvoir manquer. 84 être mortel pour qc. 85 être celle de. 86 fou. 87 refuser de. 88 réparation, f. 89 avec ironie. 90 verser. 91 retirer. 92 prévenir (part. présent). 93 inébranlable. 94 tenter de le faire renoncer à qc. 95 de leur côté. 96 venir le rejoindre. 97 La cavalcade. 98 s'acheminer. 99 à deux coups. 100 carabine, f.

1 être celui de. 2-3 jeune homme du monde. 4 promenade du matin, f. 5 avec étonnement. 6-7 sur la lisière de. 8 faire un nouvel effort. 9 dissuader. 10 venir en aide à qc. 11 inquiet (oversættes som et Adjectiv foran Verberne). 12-13 piasser. 14 reconnaître. 15 faux. 16 en avant. 17 pousser. 18-19 longer. 20 gagner. 21 dominer. 22 jeter bas. 23-24 écart, m. 25 désarçonner. 26 écume, f. 27 naseau, m. 28 hagard. 29 frissonner. 30 confier à.

31 gravir. 32 compter. 33 examiner. 34 trace, *f.* 35 aller-
36 frayer. 37 aboutir à. 38 battre. 39 clairière, *f.* 40
partir. 41 dissiper. 42-43 faire signe. 44 boutonner. 45
écharpe de soie, *f.* 46 relever. 47 gracieusement. 48 s'avancer. 49-50 s'entre-regarder. 51-52 croire à. 53 audace, *f.*
54 prendre. 55-56 être tracé droitement. 57 s'écartier. 58
Au bout de. 59 rauquement. 60 annoncer. 61 éventé. 62
f. 39. 63 parsemé. 64 ossement, *m.* 65 conserver. 66
lambeau, *m.* 67 enfouement, *m.* 68 pratiqué. 69 gueule,
f. 70 béant. 71 ventre, *m.* 72 jeune chat, *m.* 73 se ruer
sur. 74 s'agiter. 75 succéder (*sættes efter Subjecterne*).
76 avoir honte. 77-78 ardeur, *f.* 79 adversaire, champion,
m. 80 couché l'un sur l'autre. 81 lécher. 82 coup de
dent, *m.* 83 coup de griffe, *f.* 84 brancard, *m.* 85 quant
aux petits, l'esclave malais etc. 86 garrotter. 87 percale, *f.*
88 aux deux côtés de.

1. 1 relation, *f.*, récit, *m.* 2 monotone. 3 l'autre jour.
4 faire ses paquets. 5 Saxe, *f.* 6 emmener. 7 juger de.
8 partir. 9 dit (ester heure). 10 faire grâce de. 11 fan
ubefadeb, 12 monter dans. 13 être. 14 coupé, *m.* 15 l'in-
terior, *m.* 16 rouler. 17-18 sans accident. 19 au com-
mencement de la nuit. 20-21 amorcer. 22 préparatif, *m.*
23 porter. 24 avec incrédulité. 25 rassuré. 26 s'élançer à.
27 portière, *f.* 28 descendre. 29 avec impétuosité. 30 tî-
rer. 31 hennissement, *m.* 32 jurement, *m.* 33 hurlement,
m. 34 aboiment, *m.* 35 réitéré. 36 puis. 37 orage, *m.*
38 éclater, gronder. 39 saisir. 40 terreur, *f.* 41 tombér.
42 par torrents. 43 gronder, éclater. 44 avec fracas. 45
éclair, *m.* 46-47 une nappe d'eau. 48 au bout de. 49 tra-
verser. 50 poste, *f.* 51 finir. 52-53 n'avoir pas la tête à
lui. 54 fossé, *m.* 55 verser. 56 écraser. 57 épouvan-
table. 58 glace, *f.* 59 briser. 60 sortir, se sauver par. 61
bonnet, *m.* 62 air, *m.* 63 étouffé. 64 s'apitoyer. 65 à son-
aise. 66 relever. 67 grand. 68 parcourir. 69-70 je te-
défie de. 71 faire.

2. 1 quart d'heure de récréation. 2 adresser. 3 Je com-
mence par vous dire. 4 composition, *f.* 5 censure, *f.* 6
trimestre, *m.* 7 faire preuve de. 8 outre cela. 9 redin-
gote, *f.* 10 frac, *m.* 11 exiger. 12 impérieusement. 13
successeur, *m.* 14-15 déchirer. 16 ce n'est pas de ma faute.
17 pavé, *m.* 18-19 rendre la pareille. 20 farceur, *m.* 21
considération, *f.* 22 essentiellement. 23 la pension du mois,
24 vide, plat. 25 être fâché. 26 présentable. 27 prodigue,
28 sur. 29 quête, *f.* 30 tir à l'oiseau, *m.* 31 rapporter.
32 en. 33 crayon de mine, *m.* 34-35 voilà la cloche qui
sonne. 36-37 rentrer en classe. 38 tendresse, *f.*

3. 1 Her tilføies: Monsieur. 2 vacarme, *m.* 3 aimable.
4 remettre. 5 emporter. 6 compter. 7 arracher à. 8 goû-
ter. 9 traverser. 10 loin de. 11 provoquer. 12 embrouillé.
13 démêler. 14 éprouver à. 15 Her fan tilføies: faut-il que.
16 venir. 17-18 je vous en ai voulu un peu. 19 qui
pis est. 20 en faveur de. 21 se vantèr que. 22 s'en pren-
dre à. 23 non plus que. 24 sur. 25 article, *m.* 26 payer.
27 fortunes diverses. 28-29 par ordre de. 30 je porterai
mon front superbe jusqu'aux cieux. 31 Jupiter répand la
neige (à gros flocons) sur les Alpes chenues. 32 grimper sur.
33 être excusable. 34 rapsodie, *f.* 35 pourpre, *f.* 36
déscent. 37 see 1. 38 importun. 39 de corps. 40 d'esprit.
41 causer. 42 griffonnage, *m.* 43 avoir med Subj. ester
qui. 44 vouer.

4. 1 Pour peu que. 2 s'ættes ester il vous souvienne. 3
être fâché de. 4 s'imaginer. 5 vivant. 6-7 rouler un projet
dans la tête; her bruges id près. 8-9 avoir faute de. 10
triompher. 11 voilà. 12 testament. 13 conquérir; fan sættes
i part. passé ester Substantivet. 14 en dire. 15-16 soutenir.
17 caractère, *m.* 18 entre nous. 19 là-dessus. 20-21 entrer
en composition (Subject. je). 22 enrager. 23 être en peine.
24 sacrifier. 25 en avoir de reste. 26 voilà l'embarras. 27
en. 28 tant que. 29-30 quoique. 31 fort. 32-33 prendre
femme. 34 balancer. 35 badaud. 36 la fontaine des Inno-
cents, et Bandspring i Paris. 37 prendre. 38 dédaigner.
39 en se promenant. 40 complaisance, *f.* 41 s'aviser de.

42 bonnement. 43 laisser là. 44 faire violence à. 45 garder, *prés.* du *subj.* 46 en faire de même. 47 être. 48-49 en user. 50 civilement. 51 bonté, *f.* 52 métier, *m.* 53 sans cela. 54 tant y a que. 55-56 le fin fond. 57-58 n'était. 59 les insurrections, *f.* 60 s'attaquer à. 61 une, idée. 62 *1ère pers.* de l'*impératif*. 63 oranger, *m.* 64 victoire, *f.* 65 sol, *m.* 66 développer. 67 aspect, *m.* 68 couronner. 69 aloès, *m.* 70-71 en tenir lieu. 72 figurer. 73 avec. 74 teint, *m.* 75 être de. 76 ne...guère. 77 être réduit à. 78 imaginer. 79 vouloir. 80 décoré. 81 détachement, *m.* 82 centaine, *f.* 83-84 à l'aventure. 85 avoir souci de. 86 prendre des précautions. 87 à quoi bon. 88 torrent, *m.* 89 rapide. 90 passer. 91 arriver sur. 92 montée, *f.* 93 file, *f.* 94 en deçà. 95 au-delà. 96 se lever. 97-98 tant...que. 99 forçat, *m.* 100 déchaîné. 101 tireur, *m.* 102 faire feu. 103 jouet, *m.* 104 grade, *m.* 105 la plupart du temps. 106 passage, *m.* 107-108 ubé-lade. 109 déconfiture, *f.* 110 s'en prendre à. 111 égorer. 112 grossir. 113 être. 114 se massacrer. 115 affaire. 116 coupe-gorge, *m.* 117 valoir mieux. 118 quelques personnes. 119 opération, *f.* 120 rester dehors. 121 bout, *m.*

5. 1 Dieu veuille. 2 parvenir. 3 partir. 4 contre, faites firar ester Verbet. 5 avoir. 6 oversf. iffe. 7 tout entier. 8 ainsi. 9 effet, *m.* 10-11 se faire dépositaire de. 12 remettre. 13 à l'aide (avec la grâce) de Dieu; ester voir. 14 détail, *m.* 15 désastre, *m.* 16 par là. 17 misère, *f. pl.* 18 en conséquence de. 19 adresser. 20 renseignement, *m.* 21-22 réclamer. 23 courir. 24 présenter. 25-26 me donner de vos nouvelles.

6. 1 jonction, *f.* 2 plus fièrement. 3-4 sur nos pas. 5 vilain. 6-7 nature, *f.* 8-9 habitude, *f.* 10 en. 11 faire. 12 attraper. 13 prendre. 14 doucement. 15 fan oversf. ved et Ejendom&abj. foran mains. 16 s'en tirer. 17 falloir. 18 opiner. 19 quelque jour. 20-21 l'avoir échappé ^ elle. 22 dans le cours de. 23 hasard, *m.* 24-25 allée et retour. 26 à travers. 27-28 peu accompagné. 29-30 à quatre pat-

tes. 31 culbuter. 32 du haut de. 33 course, *f.* 34 de ces promenades. 35 faire pitié. 36 infinité, *f.* 37-38 monter sur. 39 patron, *m.* 40 partir. 41 emporter. 42 en pleine mer. 43 beau. 44 oraison, *f.* 45 la Vierge. 46 Janvier. 47 tant que. 48 me voilà encore. 49 sur. 50-51 passer près de. 52-53 me tirer. 54 rameur, *m.* 55 à terre. 56 oversf. iffe. 57 à la vue de. 58 aborder. 59 paisiblement. 60 cordage, *m.* 61 submerger. 62 nippes, *f. pl.* 63 bréviaire, *m.* 64 de. 65 me venir de qn. 66 avoir coutume. 67 dans. 68 confier à. 69 un cheval de main. 70 dépouiller. 71 regretter. 72-73 dans les haltes. 74-75 veillée, *f. pl.* 76 la mine. 77 supplier, *gér.* 78-79 mon respect. 80 que. 81 justement. 82 je viens de faire. 83-84 sur le point de. 85 inspirer. 86 l'un et l'autre. 87 entrer.

7. 1 faire part à qn. de qu. ch. 2 *fut.* 3 commerce de contrebande, *m.* 4-5 se livrer à. 6 déterminé. 7 fraudeur, *m.* 8 époque, *f.* 9-10 faire l'effroi de. 11-12 mettre des obstacles à. 13 sur. 14 impunité, *f.* 15-16 ne faire que. 17 entreprenant. 18 démêler. 19 her tilfoies Pron. le. 20 retiré. 21 se proposer. 22 arranger. 23-24 plan d'étude, *m.* 25-26 n'en...que. 27 coude, *m.* 28 gagner. 29 en désordre. 30-31 courir au grand galop. 32-33 derrière eux. 34 saisir. 35 renfort, *m.* 36 que gjentagøs. 37 se déterminer à. 38 persuadé. 39 sa protection. 40 pour med *Infini* ester. 41 loyauté, *f.* 42 accueillir. 43-44 faire entrer. 45 devenir. 46 seconder. 47 animal. 48 sauvage. 49 tanière, *f.* 50 s'emparer de. 51 toucher qu. ch. 52 peu s'en est fallu que; il manqua de. 53 sobriquet, *m.* 54 original, *m.* 55 prodigieux. 56 décider. 57-58 vous jugez bien. 59 régaler qn. de qu. ch. 60 ce n'est que. 61-62 je vais. 63-64 des détails. 65 faire preuve de. 66 placer. 67 monde, *m.* 68 se retirer. 69 à la mort. 70-71 j'ai assez de...pour (med *Infini*). 72 préférer. 73 péril, *m.* 74 en. 75 ubé-lade. 76 avoir. 77-78 qu'il lui faisait. 79 forcer, *imp. du subj.* 80 boucher. 81 regret, *m.* 82 pile, *f.* 83 descendre. 84-85 l'espace nécessaire. 86 au besoin, ester pouvoir. 87 faire feu 88 dis-

position, *f.* 89 respirer. 90 rester en silence. 91 à. 92 émotion, *f.* 93 réitérer. 94 recommander. 95 tirer, *imp. du subj.* 96 l'ordonner. 97 puiser. 98 aide-de-camp. 99 veiller à. 100 comprendre, *gérond.*

1 pénible. 2 ne tarder pas à. 3 interrompre, *inf. du passif.* 4 distinguer. 5 être produit par. 6 s'approcher de. 7 la rigueur de. 8 overs. iffe. 9 dès l'enfance. 10 aspect, *m.* 11 pousser. 12 vocifération, *f.* 13 ravir qu. ch. à qu. 14 s'arrêter. 15 apercevoir. 16 entre eux. 17-18 se détacher. 19 se déguiser. 20 le haut. 21 terreur, *f.* 22 overs. iffe. 23 enlever. 24 régler. 25 nos comptes. 26 voler. 27 assaisonner. 28 imprécation, *f.* 29 monté sur. 30 le drôle, le coquin. 31 sans cérémonie. 32 rompre. 33 conférence, *f.* 34 plus tôt. 35 rejoindre. 36 plutôt. 37 hurlement, *m.* 38 semblable à ceux. 39-40 faire une décharge. 41 briser, *pas. déf. du passif.* 42 précautions, *f. pl.* 43 succéder à. 44 y riposter par. 45 feu sur. 46 adroit. 47 renverser. 48 levier, *m.* 49 chute, *f.* 50 décourager. 51 qui. 52 remonter à cheval. 53 en emportant. 54-55 s'assurer. 56 ajuster. 57 retraite, *f.* 58 être cantonné. 59 d'entre eux. 60 projet de vengeance, *m.* 61 à peu de distance. 62 juger. 63 overs. iffe. 64 au bout de. 65 reconnaître qn. pour. 66 regarder comme. 67 force (*uden Præp.*). 68 convenir. 69 mettre un terme à. 70 audace, *f.* 71 faire. 72 des compliments, *m.* 73 troubler par. 74 opération, *f.* 75 Quant à. 76 faire un échange de, *infin.* 77 vanter. 78 véritable. 79 mérite, *m.* 80 est de. 81 rude. 82 besogne, *f.* 83 à. 84 replacer. 85 dommages, *m. pl.* 86 action, *f.* 87 être en gaieté, être de meilleure humeur. 88-89 se sentir d'humeur à. 90 avoir encore à. 91 vous faire part de. 92 toucher de bien plus près. 93 remettre. 94 concevoir. 95 inquiétude sur, *f.*

8. 1 physionomie, *f.* 2 fugitif. 3-4 une saison d'exception. 5 trajet, *m.* 6 puiser dans. 7 s'agiter. 8 se transformer en. 9 tracer. 10 indiquer. 11 balise, *f.* 12 placer. 13 feu, *m. pl.* 14 tintement, *m.* 15 être établi. 16 tout. 17 indifféremment. 18 jeter dans. 19 ignoré de. 20 les

courses en canots (*bouers*). 21 être fixé sur. 22-23 lame de fer. 24 pron. *démonstr.* 25 adapter. 26 disposer. 27 embarcation, *f.* 28 distinguer. 29 agrès, *m.* 30 varié. 31-32 voler. 33 sans chaleur. 34 se dérouler. 35 s'élançer. 36 savant. 37 manœuvre, *f.* 38 se devancer. 39 être franchi.

9. 1 voilé. 2 parfaitement en accord avec. 3 paisible. 4 boisé. 5 descendre jusqu'à. 6-7 quelque. 8 entrevoir à travers, voir blanchir à travers. 9 voilà. 10 rencontrer. 11 s'allonger. 12 se succéder. 13 variété, *f.* 14 s'élargir. 15 regarder. 16 déployer. 17 border. 18-19 à fleur d'eau. 20 en amphithéâtre. 21 être disséminé. 22 de hauteur inégale. 23 découper. 24-24 sinuosité, *f.* 25 à l'approche de. 26 vertige, *m.* 27 éprouver. 28 silencieux. 29-30 brouaha, *m.* bruit confus. 31 admirable. 32 à regret. 33 pressé. 34 amener. 35 aspect, *m.* 36 monotone. 37 taillé. 38 rappeler. 39 jeter. 40 germe, *m.* 41 division, *f. pl.* 42 subsister. 43 Scanie, *f.* 44 sol, *m.* 45 grève, *f.* 46 par. 47-48 parfaitement semblable à. 49 s'embarquer pour.

10. 1 expédier. 2 guide, *m.* 3-4 diriger les pas et les démarches de qn. 5-6 côtoyer. 7 traverser. 8 file, *f.* 9 construction, *f.* 10 indiquer. 11-12 l'approche de. 13 éminence, *f.* 14 isolé. 15-16 demeure de. 17 solitaire, *m.* 18 couler. 19 tasse de cuivre, *f.* 20 enchaîné. 21 massif, *m.* 22 se désaltérer. 23 faire halte. 24 sycomore, *m.* 25-26 gravir. 27 défilé. 28 encaissé. 29 schiste, *m.* 30 rebord de rocher, *m.* 31-32 le chemin descend el. la descente est. 33 rapidement (efter descend); rapide (efter être). 34 glisser. 35 à la tête de. 36 à qu. pas. 37 s'arrêter. 38 pousser. 39 de (le long de). 40 s'approcher. 41 plonger sur. 42 étrange. 43 sans bornes. 44 flanqué de. 45 et dominé par. 46 minaret, *m.* 47 s'étendre. 48 à perte de vue. 49 jeter. 50 vase. 51 ombragé. 52 pressé par. 53 verdure, *f.* 54 se perdre. 55 voûte, *f.* 56 reparaitre. 57 verger, *m.* 58 pressé (efter tous) à. 59 percé. 60 avec les exclamations. 61 en silence. 62 se dérouler. 63 aller, s'étendre jusqu'à; n'avoir pour bornes que. 64 se remettre en marche.

65 le parapet de rochers. 66 s'abaisser. 67-68 jouir en plein de. 69 kiosque, *m.* 70enceinte d'or, *f.* 71 flanquer. 72 surmonter. 73 revêtir. 74 marbres, *m. pl.* 75 alterné. 76 cime, *f.* 77 s'élançer. 78 couronner. 79 répercuter. 80 soleil couchant. 81 étinceler. 82 tour à tour. 83 sans bornes. 84 se confondre. 85 bord pourpré, *m.* 86 réverbération, *f.* 87-88 enflammer. 89-90 s'élever dans le lointain. 91 vague d'ombre. 92 coupe, *f.* 93 golfe, *m.* 94 s'en-gouffrer. 95 la teinte générale de verdure. 96 engloutir. 97 s'élargir, être évasé. 98 ce n'était qu'à...qu'on etc. 99 s'élançer. 100 serpenter; courir en guirlandes.

1 arrosé. 2 tapissé de. 3 plante légumineuse. 4 sol, *m.* 5 percer. 6-7 la verdure de ces forêts. 8 servir à qn. de qe. 9 lieu de récréation, *m.* 10 peuplé de. 11 tourterelle, *f.* 12 animer. 13 de la grandeur de. 14 arpente, *m.* 15-16 haie vive. 17 ombragé. 18-19 bordé de. 20 un ruisseau d'eau courante. 21 circuler. 22 mener. 23-23 former un rayon. 24-25 coiffé de. 26 d'en porter. 27 sans affectation. 28-29 faire le tour de. 30 dédale, *m.* 31-32 voisin de. 33-34 préparer un logement à qn. 35-36 longer. 37 grillé. 38-39 faire tourner. 40 roue de moulin. 41 dispute, *f.* 42 distinct. 43 passer pour. 44 de Syrie. 45 se prolonger. 46 devenir de plus en plus bruyant. 47 s'at-trouper. 48-49 donner de l'éperon à. 50 s'avancer. 51 corps de garde, *m.* 52 remarquer. 53 housse, *f.*; couverte, *f.* 54 refuser. 55 faire entrer. 56 insurrection, *f.* 57 massacre, *m.* 58 récent. 59 retirer. 60 remettre. 61-62 faire entrer. 63 avec force excuses atc. 64 errer. 65 ruelle, *f.* 66 sale. 67 mur de boue. 68 sembler prêt de, menacer de. 69 s'écrouler. 70 treillis, *m.* 71 file, *f.* 72-73 adres-ser à qn. des paroles de salut et d'amitié. 74 descendre. 75 franchir. 76 surbaissé. 77 payé de marbre. 78 syco-more, *m.* 79 moresque. 80 portique, *m.* 81 mesure, *f.* 82 population, *f.*; (Pobel) populace, *f.* 83 bien-être, *m.* 84 ruine, *f.* 85 décharger. 86 hordes, *f. pl.* 87 kan, *m.* 88 revêtu de. 89 costume, *m.* 90 rigoureux. 91 accom-pagné seulement de. 92 attirer. 93-94 circuler. 95 tortueux.

96 sur. 97 être percé de. 98 rare (scètes bedst ved Hjælp af et ester petit). 99 volet, *m.* 100 peindre en rouge. 1-2 surbaissé. 3 porte d'étable. 4 tas, *m.* 5 immon-dices, *f. pl.* 6 mare d'eau, *f.* 7 régner. 8 à l'intérieur. 9 franchir. 10-10 jaillir. 11 dalle, *f.* 12 montant, *m.* 13 sculpté en. 14 introduire. 15 se tenir. 16 vaste, spacieux. 17-18 voûté. 19 percé de. 20 très élevé. 21-22 laisser sans cesse jouer librement. 23-23 plan, *m.* 24 élevé de quelques marches. 25 découpé. 26 merveilleusement. 27 murmurer. 28 jet d'eau, *m.* 29 angle, *m.* 30 garni de. 31 privé. 32 paroi, *m.* 33 stuc, *m.* 34-35 moulure d'or, *f.* 36-37 extrêmement chargé. 38 ameublement, *m.* 39 consister en. 40 plancher, *m.* 41 matelas, *m.* 42-43 épars. 44-45-46 servir de siège ou de dossier à. 47 recouvert de. 48 régner. 49 sur les contours. 50-51 être accroupi. 52 être étendu. 53 occupé. 54 travail du ménage, *m.* 55 sur. 56 posé. 57 à terre. 58 appuyé sur. 59 rendre. 60 grâce, *f.* 61 cordialité, *f.* 62 surpasser. 63 charpente, *f.* 64 bordé. 65 échoppe, *f.* 66 sur ses talons. 67-68 narguile, *m.* 69 affluer. 70 circuler dans. 71 pittoresque. 72 cra-moisi. 73 fourré. 74 martre, *m.* 75 avec des sabres etc., suspendus à. 76 ceinture, *f.* 77 "dem" gîres til Subject og Verbet fættes i le passif. 78 silencieusement. 79 moyen de communication, *m.* 80-81 ensangler. 82 fermentation, *f.* 83 couver. 84-84 éclater. 85 au moment inattendu, 86 excité par, sous la conduite de. 87 être mis à mort. 88 tribu, *f.* 89 asile, *m.* 90 traîner. 91 trottoir, *m.* 92 être sur ses gardes. 93 émeute, *f.* 94 momentanément. 95-96 tenir garnison. 97 échec, *m.* 98 signal, *m.* 99 soulève-ment, *m.* 100 acharné.

1-2 avoir le dessus. 3 égalité, *f.* 4 établir. 5 insul-ter. 6 violation, *f.* 7 aigrir. 8-9 draper. 10 à la manière de. 11 hâlé. 12 sellier, *m.* 13 armurier, *m.* 14 sellé. 15 bridé. 16-17 entravé. 18-19 repousser. 20 journée, *f.* 21 à part. 22 offrir. 23 livrer. 24 jadis. 25 du Levant. 26 complètement. 27-28 tomber en oubli. 29 trempe, *f.* 30-31 de l'ancienne trempe. 32-33 en foran Verbet. 34 lame, *f.* 35 sacrifier. 36 vénération, *f.* 37 adorer. 38 in-

strument de mort, *m.* 39 bijoutier, *m.* 40 ajustement, *m.* 41 collection, *f.* 42 mobilière. 43-44 être ensoufissable. 45 être portatif. 46-47 étaler. 48 cassette, *f.* 49 bijou, *m.* 50 égaler qc. 51 la grâce. 52 harnais de luxe, *m.* 53 façonner. 54 brodé de. 55 collier, *m.* 56 maroquin, *m.* 57 frange, *f.* 58 poitrail, *m.* 59 gland, *m.* 60 touffe, *f.* 61 bride, *f.* 62 élégant. 63 à très bas prix. 64 comestible, *m.* 65 attrait, *m.* 66 le devant. 67 vernissé. 68 hriller. 69 sortir de. 70 galette de pain, *f.* 71 étalé. 72 sur le devant. 73 variété, *f.* 74 gauffre, *f.* 75 saveur, *f.* 76 restaurateur, *m.* 77 à diner. 78 four, *m.* 79 emporter. 80 galette, *f.* 81 doré. 82 sur le pouce. 83 par jour. 84-85 le peuple. 86-87 être à son aise. 88 c'est de même. 89 faiseur, *m.* 90 caisse, *f.* 91 coffre, *m.* 92 industrie, *f.* 93 serrer. 94 dessiné en clous d'or. 95 admirablement. 96 sculpté. 97 élégant. 98 expédier. 99-100 embeaumer. 101 s'exhaler de. 102 épicier, *m.* 103 droguiste, *m.* 104 gomme, *f.* 105 parfumé. 106 fumant. 107 éprouver. 108 traverser.

11. 1-2 suivre la vie de qn. 3 examiner. 4-5 mettre qn. à découvert. 6 fan omfrivæs med Præpos. de foran det foreg. Subst. 7 rénovation, *f.* 8 vie, *f.* 9 social. 10 conduite, *f.* 11 récent. 12 compléter. 13-14 présider qu. ch. 15-16 envoyer redemander à qn. 17 choir. 18 prononcer. 19-20 sentence, *f.* 21 restaurer. 22 relever. 23 souveraineté, *f.* 24 national. 25 abattre de nouveau. 26 privilège, *m.* 27 couvrir. 28 popularité, *f.* 29 se démettre de. 30 placer. 31 gloire, *f.* 32 goût, *m.* 33 instinct, *m.* 34 érection, *f.*, rétablissement, *m.* 35-36 tricher. 37 considérer comme. 38 fugitif. 39-40 conquête, *f.* 41 converti. 42 mettre. 43 devancer.

---

1. 1 augmenter le nombre. 2 correspondant, *m.* 3-4 donner les noms, faire connaître. 5 ce pays. 6 pouvoir, *cond.* 7 négocier. 8 sûreté, *f.* 9 probité, *f.* 10 pour. 11 achat, *m.* 22 vente, *f.* 13 divers. 14 marchandise, *f.* 15 agréer. 16 service, *m. pl.* 17 en. 18 overf. iffe. 19 con-

sister. 20 denrée coloniale. 21 overf. iffe. 22-23 connaître, fut. 24 façon, *f.* 25 commercer. 26 fan udeladæs; det efter-følgende Verbum hensærs da til façon. 27 ménager. 28 intérêt, *m. pl.* 29 se prêter volontiers à. 30 établir, continuer. 31 avantageux. 32 de votre côté. 33 s'informer, prendre information. 34 il vous plaira. 35 persuader. 36 avec justice. 37 en. 38-39 parler à notre désavantage. 40-41 attention et vigilance, *f.* 42 bien; à votre satisfaction. 43 désirer, part. pres. 44 prouver. 45 considération, *f.* 46 votre très humble serviteur; foran sættes messieurs.

2. 1 répondant à; en réponse à. 2 à l'honneur de. 3-4 dire, fut. 5-7 être flatté de. 6 infinité. 8 concevoir. 9 sættes bedst i Begyndelsen af en Sætning efter c'est avec. 10 embrasser, saisir. 11 faire. 12 particulier. 13 her tilspøies messieurs. 14 fan udeladæs. 15 prendre. 16 autre. 17 information, *f.* 18 dans. 19 occasion, *f. pl.* 20 se prévaloir. 21 offre, *f.* 22 obligeant. 23 présent. 24 peu considérable. 25 il y a si long-temps. 26 languir. 27 entreprendre. 28 donner lieu. 29 par la suite. 30 fan udeladæs, men da sættes det følgende Verbum i Imperativ. 31 prix courant. 32 pour peu que. 33 entrevoir. 34 succès, *m.* 35 expédier, fut. 36 cargaison, *f.* 37-38 le désir que nous avons. 39 être au nombre de. 40 rendre service. 41 être. 42 très parfaitement.

3. 1-2 dire, faire savoir, fut. 3 indigo, *m.* 4 valoir. 5 il en est de. 6 marché, *m.* 7 activité, *f.* 8 fan udeladæs. 9 se ralentir. 10 depuis quelque temps. 11 attribuer. 12 stagnation, *f.* 13 bruit, *m.* 14 gazette, *f.* 15 spéculateur, *m.* 16 assez...pour. 17 crédule. 18 overf. iffe. 19 croire. 20 motif, *m.* 21 navire, *m.* 22 en question. 23 assurer; effectuer l'assurance de. 24 ne laisser de. 25 éprouver. 26 cargaison, *f.* 27 en. 28 surpasser. 29 quant à. 30 où. 31-32 ne faire...rien. 33 absolument. 34 d'ailleurs. 35 affaires, *f.* 36 néanmoins. 37 trouver bon. 38 adresser. 39 tâcher. 40 avoir en qn. 41 être charmé. 42-43 entretenir correspondance. 44-45 agréez (veuillez agréer, eller agréez, je vous prie,) l'assurance de ma parfaite

considération. Maar det første Udgryf bruges, sættes monsieur strax efter agréez.

4. 1 pars. prés. ~2 caisse, f. 3-4 les faire passer. 5 sans délai. 6 informer, mander. 7 charger. 8 pour. 9 port, m. 10 à. 11 sur. 12 overs. iffe. 13 mettre à la voile, fut. 14 à. 15 vouloir (veuillez, monsieur). 16 faire recevoir. 17 en vertu de. 18 connaissance, m. 19 ci-joint. 20 en disposer. 21 conformément à. 22 intention, f. pl. 23 prévenir. 24 à ce sujet. 25 avoir. 26 compte, m. 27 déboursé, m. pl. 28 se porter à. 29 vouloir bien, fut. 30-31 me créditer de. 32 faute de. 33 un effet, une lettre de change. 34 de. 35-36 à échoir. 37 soigner le paiement. 38 en faire le retour. 39 en papier. 40 fait. 41 ménager, gérond. 42 intérêt, m. pl. 43 le mieux que vous pourrez. 44 fut. 45 j'ai l'honneur de vous offrir; recevez, je vous prie. 46 considération, f. 47 distingué, particulier.

5. 1 n'avoir pas reçu; se trouver privé de, part. 2 depuis long-temps. 3 nouvelle, f. pl. 4 overs. ved et Giedomsadj., som sættes foran de foregaende Subst. 5 actuel. 6 extrêmement. 7 cher. 8 selon. 9 apparence, f. pl. 10 enrichir, fut. 11 vu que. 12 brut. 13 raffiné. 14 être en abondance. 15 hausser. 16 être. 17 raisonnable. 18 fournir. 19 ordinaire. 20 l'huile de navette, f. 21 modique. 22 à l'avenir. 23 la pêche de la baleine. 24 à ce que. 25 avoir peu réussi, part. 26 rendre. 27 fixer. 28 merluche, f. 29 hareng, m. 30 modéré. 31 vendange, f. pl. 32 gelée, f. pl. 33 endommager. 34 limiter, gérond. 35 abandonner. 36 compter. 37 négliger. 38 soin, m. pl. 39 entier. 40 saluer. 41 parfait.

6. 1 porteur, m. 2 la présente. 3 se proposer. 4 parcourir. 5-6 maritime. 7 séjournier. 8-9 commercial. 10 se perfectionner. 11 bien. 12 en. 13 avancer. 14 jusqu'à concurrence.

7. 1 je suis bien fâché de; ce n'est pas sans un vif chagrin que etc. 2 traite, f. 3-4 un procédé; comment

vous pourrez être. 5 lettre, f. 6 porter, part. prés. 7 montant, m. 8 faire honneur à, honorer. 9 sans délai. 10 charger. 11 à l'avenir. 12-13 se faire un devoir de. 14-15 envers eux.

8. 1 sujet, m. 2 calomnie, f. 3-4 jeter du doute sur. 5 enlever qu. ch. à qn. 6 à la vérité, il est vrai. 7 uniquement. 8 avis, m. 9 de votre part. 10-11 la faute n'en est qu'à vous. 12 dès que. 13 parvenir. 14 solder, fut. 15-16 mon compte. 17 être en droit. 18 plus particulièrement. 19 mettre. 20 ménagement, m. 21 blâmer. 22 négociant, m. 23 préalable. 24-25 hésiter. 26 par. 27 réputation, f.

9. 1 bien. 2 l'honneur de votre lettre. 3 renfermer. 4 remise, f. 5 de. 6 protester. 7-8 faute de. 9 acceptation, f. 10 frais de protét. 11 aviser. 12 par contre. 13 traite, f. 14 de vue. 15 acquitter. 16-17 d'ici à l'échéance. 18 le tiré. 19 conserver. 20 provisoirement. 21 ci-inclus. 22 l'acte de protét. 23 se terminer. 24-25 vous saluer.

10. 1 n'avoir pas reçu, être privé de. 2 vos nouvelles. 3-4 avoir à vous annoncer, venir vous annoncer. 5 vous adresser. 6 par suite, par conséquent. 7 fournir. 8 contreavalor. 9 réitérer. 10 nos regrets de. 11 contre-temps, m. 12 refus, m. 13-14 saluer sincèrement.

11. 1 confirmer. 2 du courant. 3-4 venir vous prévenir. 5 éprouver. 6 ouragan, m. 7 conduire. 8-9 dématé. 10 chargement, m. 11 pourvoir à. 12 s'empresser de. 13 donner connaissance. 14-15 faire notification. 16 assureur, m. 17 courrier, m. 18 obtenir. 19 renseignement, m. 20 sinistre, m. 21-22 dans l'intérêt. 23 charger. 24 veiller à ce que. 25 seul. 26 overs. iffe. 27 indispensable. 28 être fait. 29 ma prochaine. 30 précis. 31 démarche, f. 32 fait. 33 situation, f. 34 Je vous prie d'agrérer. 35 salutation, f. 34-35 Je vous salue de coeur.

12. 1 D'après. 2 venant de. 3-4 arrivage, m. 5 vraisemblablement. 6 occasionner. 7 baisse, f. 8 ce. 9 s'il en est ainsi. 10 vouloir bien. 11 profiter. 12 s'offrir.

13 être chargé de. 14 expédier. 15 attente, *f.* 16 se maintenir. 17 différer. 18 agréez s'il vous plaît. 19 cordial.

13. 1 s'empresser de. 2 faire mention de. 13 effectivement. 4 consister en. 5 au sujet de. 6 s'informer. 17 destination, *f.* 18 procéder à. 19 sous peu. 20 se soutenir. 21 y avoir. 22 prévenir.

14. 1 se référer à. 2 en question. 3 satisfaction, *f.* 4 transmettre. 5 vouloir bien. 6 créditer qn. de. 7 modicité (de), *f.* 8 montant, *m.* 9 courant, *m.* 10 entendu que. 11 conclure. 12 au comptant. 13 à l'adresse de. 14 faire voile pour. 15 ne faire aucune mention de. 16 supposer. 17 vouloir. 18 se charger de.

15. 1 en date de. 2 par. 3 modéré. 4 pour. 5 faire parvenir. 6 le plus tôt qu'il sera possible. 7 désigner. 8 précédent. 9 soigner.

16. 1 aimable, cher. 2 mander. 3 faire parvenir. 4 veuillez. 5 remerciement, *m. pl.* 6 vouloir, *part. prés.* 7 s'acquitter de. 8 près (i Stedet for Verbet). 9 adresser. 10 témoigner. 11 ainsi que. 12 titre, *m.* 13 overf. iffe. 14 se charger de. 15 complaisance, *f.* 16 extrême. 17 obligeance, *f.* 18 penser, espérer. 19 obliger. 20 circonstance, *f.* 21 veuillez excuser. 22 si. 23-24 aller rendre ses devoirs à qn., faire visite à qn. 25 à faire; à la rédaction de. 26 livraison, *f.* 27 publier. 28 en ce moment. 29-30 s'acquitter. 31 instant, *m.* 32 avantage, *m.* 33 salutation, *f.* 34 amical. 35 dévoué.

17. 1 Pardonnez-moi, monsieur, si etc. 2 distrair qn. de. 3 sans nombre. 4 nécessiter. 5 prochain. 6-7 presser. 8-9 être fort satisfait. 10 un acquéreur, un éditeur. 11-12 avoir l'obligance, *fut.* 13-14 voir qn. 15 positivement. 16 se charger. 17-18 bien entendu toujours. 19 dire un mot. 20 passage à. 21 supposé que. 22 temps donné. 23 entamer. 24 négociation, *f.* 25 cette personne. 26 être inconnu à qn., *cond.* 27 mettre, *cond.* 28 rapport (avec), *m.* 29 apporter. 30-31 de l'intention où vous êtes.

32-33 agréez. 34-35 mes civilités distinguées, mes salutations amicales.

18. 1 véritable. 2 cahier, *m.* 3 savoir, *cond.* 4 trop. 5 prendre. 6 passage, *m.* 7 Her gientages i Apposition Ordet: voyage. 8 partir pour. 9 avoir recours à. 10 obligeance, *f.* 11 désigner. 12 résister. 13 envie, *f.* 14 rédiger. 15 résumé, *m.* 16 fait, *m.* 17 voeu, *m.* 18 satisfaction, *f.* 19 attachement, *m.* 20 être à.

19. 1 adresser mille remerciements. 2 peine, *f.* 3 prendre. 4 vivement. 5 être bon à qc. 6 atteindre ce but. 7 envoi, *m.* 8 joindre. 9 prospectus, *m.* 10-11 en souscription maintenant. 12 édition, *f.* 13 remarquer. 14 histoire universelle. 15 qualité historique. 16 élevé. 17 joindre. 18 ce qui explique. 19 parvenir à. 20 édition de luxe. 21 gravure sur acier. 22 tellement beau. 23 au moyen de. 24 léger. 25 inaperçu. 26 se faire successivement, venir doucement. 27 avoir l'avantage. 28 frappé. 29 foudre, *f.* 30 convalescence, *f.* 31 rechute, *f.* 32 épouvantable. 33 retenir. 34 résister. 35 trouver en bonne santé. 36 être heureux. 37 être agréable à qn. 38 agréez, monsieur etc.

1. 1 être obligé, se trouver obligé, *part. prés.* 2 se donner la peine. 3 passer. 4 être bien aise, bruges som personligt Verbum efter M. A. 5 à l'heure, *f.* 6 être convenable, *fut.*

2. 7-8 présenter ses compliments, ses amitiés à qn. 9 avec, chez.

3. 10-10 avoir l'honneur d'accepter l'agréable invitation, eller accepter l'honneur que veulent bien leur faire Monsieur et Madame A. 11 manquer de. 12 à l'heure dite. 13 compagnie, invitation.

4. 14 saisir. 15 assurer qn. de; offrir à qn. l'assurance de. 16 considération.

5. 17 être désespéré de. 18 devoir, *m.* 19 indispensable. 20 forcer de. 21 attendre; que l'invitation lui promettait.

6. 22 vouloir bien. 23 honorer qn. de. 24 compagnie, *f.* 25 partie de cartes, *f.*

7. 26 inviter. 27 ma chère. 28 prendre le thé. 29 procurer. 30 de. 31 charmant. 32 refuser. 33 grâce.

8. 34 infiniment. 35 obligeant. 36 être extrêmement fâché. 37 accepter. 38 attendre compagnie. 39 Demain, pour demain. 40 overf. iffe. 41 disposer de. 42 venir voir. 43 fan uðelades. 44 le matin. 45-47 aller trouver, *fut.* 46 certainement.

9. 48 venir de. 49 occupation, *f.* 50 apprendre, *fut.* 51 faire plaisir à qn. 52 être, *fut.* 53 ainsi, sættes helst først i Sætningen. 54-55 votre heure.

10. 56 être charmé. 57 n'eussé-je. 58 motif, *m.* 59 féliciter. 60 en foran Verbet. 61-62 engager qn. à aller voir, *cond.* 63 donc. 64 compter. 65 se rendre chez qn. 66 sur, med. Art. bag efter.

Rettelser.

S. 112 Linie 38 løs: det er fun ham,
— 113 — 36 — deres Bestjæftigelse